

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΠΡΩΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΤΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

τόμος Α

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ,

1854.

002
PPB
PERD
SYMA
1853-1854

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΣ Α'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Α'. ΒΟΥΛΕΥΤ. ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Της 30 'Οκτωβρίου 1853.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακκοστοῦ πεντακκοστοῦ τρίτου ἔτους, συνελθόντων τῶν τε φερόντων τὰ εἰστήρια βουλευτῶν καὶ τῶν γερουσιαστῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ κατὰ τὴν δεκάτην ὥραν π. μ. ὑπὸ τοῦ ἐκδοθέντος προγράμματος προσδιορισθεῖσαν, παρέστη ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν μετὰ τῶν βοηθούντων αὐτῷ ἱερέων καὶ διακόνων, καὶ ἀποῦ ἐψάλεν ἁγιασμὸν, ἡγάγετοὺς τε Κ. βουλευτάς καὶ γερουσιαστάς καὶ τὴν τοῦ βουλευτηρίου αἴθουσαν. Ἀκολουθῶνς ἐδόθη ὑπὸ τῶν προσελθόντων βουλευτῶν ὁ ἐν τῷ ἀρθρῷ 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενος ὅρκος, κατὰ τὸ πρωτοκαλλὸν τῆς ὁρκωμοσίας αὐτῶν τὸ ἐν τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως προσαρτιώμενον.

Ἀνυγορεύθη μετὰ ταῦτα προσωρινὸς μὲν πρόεδρος, κατὰ τὸ ἀρθρ. 1 τοῦ κανονισμοῦ, ὁ τῶν παρόντων πρεσβύτερος Κ. Δ. Καλλιφρονᾶς, βουλευτῆς Ἀττικῆς, εἰσῆλθον δ' ἐν τῇ αἴθουσῃ καὶ οἱ ἐν τῷ προγράμματι ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι, καὶ εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν διπλωματῶν, οἱ ΚΚ. ἀντιπρόσωποι.

Μετὰ ταῦτα ἐν ὥρᾳ 11 π. μ. καθ' ἣν τὸ πρόγραμμα εἶχεν ὀρίσει τάξιν προσῆλθε τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὃ δ' ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς καὶ Πρόεδρος αὐτοῦ Κ. Α. Κριαρῆς ἀναβάς τὸ βῆμα, ἀνέγνω τὸ ἐξῆς Β. διάταγμα, δι' οὗ κηρύττεται ἡ ἐναρξίς τῆς Α'. Συνόδου τῆς Α'. βουλευτικῆς Περιόδου, ἔχον οὕτως:

« έχοντες υπόψη τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος, κηρύττομεν τὴν ἐνάρξιν τῆς Α'. Συνόδου τῆς Α'. βουλευτικῆς Περιόδου.

Ὁ Πρώτος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, ἐπιφορτίζεται νὰ κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ὁμοῦ συνηγμένα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ἀκολουθῶν οἱ μὲν ἐν τῇ αἰθούσῃ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ ἀνευρέθησαν τρεῖς ὑπὲρ τῶν ΑΑ. ΜΜ, ὁ δὲ προσωρινὸς Πρόεδρος ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν μεσημέριαν.

Ὁ Πρὸς. Πρόεδρος

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἀντακτισταῦ πεντηκοστοῦ τρίτου ἔτους, προσελθόντες ἐν τῇ Βουλευτηρίῳ οἱ μὲ εἰσιτήρια τῶν νομαρχῶν ἐφωδιασμένοι βουλευταὶ, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον, ὡς ἀκολουθῶν:

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς θεοουσίας καὶ ἀδιερέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλεῖα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ εκπληρώσω ἐυσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὰ συντάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη ὑπὸ τε τῶν ὀρκισθέντων βουλευτῶν, τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοῦ Προέδρου.

Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας

ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Σ. Σουρῆς,

Οἱ Βουλευταὶ

Σ. Μάχος,

Σ. Πηλλικός,

Δ. Καλλιφρονάς.

Μετὰ ταῦτα προσελθόντες καὶ οἱ βουλευταὶ Μεγαρίδος, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου τὸν ὅρκον ὡς ἀνωθεν ἐνῆπτον τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1853.

Οἱ Βουλευταὶ

Ὁ ἱερεὺς Πατριάρχης

Α. Διδάσκαλος. Ἄναγ. Μαυροειδής.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐνδεκάτην τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνέγνωσθ' ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ ἐκθεθεὶς πλήρως τῇ Βουλῇ, ὁ κατὰ τὴν ἐνάρξιν αὐτῆς προεδρεύσας ἐκέρχεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Μετὰ ταῦτα παρετήρησεν εἰς τὸ Σώμα, ὅτι, κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, πρὸ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Βουλῆς τίθεται προσωρινὸς πρόεδρος ὁ μεταξὺ τῶν ἄλλων πρεσβύτερος βουλευτής. Ἐπειδὴ δὲ ἀρχαῖος τῆς νέας περιόδου, αὐτὸς αὐτὸς εἰρήθῃ πρεσβύτερος, ἐπόμενον ἦτον νὰ λάβῃ, κατὰ τὸν κανονισμόν, τὴν προσωρινὴν προεδρίαν. Ἦδη ὅμως, συμπληρωθέντος τοῦ Σώματος, ἀρίστην εἰς αὐτὸ ν' ἀπορραίσῃ, καθ' ὅσον μέγιστα δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἀξίωσιν.

Ἐντεῦθεν ἀνεύρεσαν δύο ἀντίθετοι γνώμαι, καθ' ἃς οἱ μὲν διασχυρίζοντο, ὅτι προσωρινὸς πρόεδρος πρέπει νὰ μείνῃ ὁ καταλαβὼν ἤδη τὴν ἔδραν βουλευτῆς, καθ' ὅσον ἔκτοτε χρονολογεῖται ἡ ἐνάρξιν τῆς νέας βουλευτικῆς περιόδου, καὶ ἐν τῇ μεταξὺ καὶ πρακτικῇ συντάχθησαν καὶ ἄλλαι τοῦ Σώματος πράξεις ἐλαβὼν χώραν οἱ δὲ ἀντέτασσον, ὅτι προσωρινὸς πρόεδρος πρέπει νὰ τεθῇ, κατὰ τὸ γράμμα τοῦ κανονισμοῦ, ὁ μεταξὺ τῶν ἄλλων πρεσβύτερος βουλευτής, καὶ ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ σήμερον, καθ' ὅσον τότε οὐδὲ τὸ Σώμα ἦτον πλήρες οὐδὲ τὸ προεδρεῖον εἶχε καταρτισθῇ διὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ τῶν γραμμάτων.

Ἐπὶ τούτοις κατέλαβε τὴν ἔδραν τοῦ προεδρεῖου ὁ πρεσβύτερος τῶν παρόντων Ν. Μπούκουρας, βουλευτὴς Καρυσταίνης, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ λαβὴ τὸ ἀναφεῖν ζήτημα. Γραμματεῖς δὲ συγχρόνως ἐκλήθησαν οἱ νεώτατοι Γ. Στάικος, βουλευτὴς Τριφυλίας, Α. Πατριάρχης, βουλευτὴς Καλαβρυτῶν, καὶ Κ. Δημητριάδης, βουλευτὴς Καρυστίας.

Καὶ πρῶτον ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ προεδρεύοντος ἡ Βουλὴ ἀπεφάνητο δι' ἀναστάσεως, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι πρωτοπικόν καὶ πρέπει νὰ λυθῇ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Ἀκολουθῶν δὲ τεθέντος τοῦ θέματος ὡς ἐφεξῆς:

« Ἄν ὁ μέχρι τούδε προσωρινὸς προεδρεῖων πρέπει νὰ θεωρηθῇ τυπικῶς ὡς ὁ πρεσβύτερος τῶν βουλευτῶν, καὶ ἢ ὄχι; »

Προτέθηκαν αἱ κλήπαι, καὶ προσερχόμενοι κατὰ σειράν οἱ κύριοι βουλευταὶ, ἐρίπτον εἰς τὴν μὲν ταύτην λεκάνην, εἰς δὲ τὴν

έτέραν μέλανα κόλμον. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς ὑπ' ἐνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Α. Κουμουνοῦρου καὶ Γ. Τσόκλη, συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδίδθη τυπικῶς πρεσβύτερον τὸν μέχρι τοῦδε προσωρινῶς προεδρεύσαντα Δ. Καλλιφρονᾶν διὰ ψήφων 36 κατὰ 31, καὶ ἱποκεινῶς ἀνεγνωρίσθη προσωρινὸς πρόεδρος ὁ ἄρτι καταλαβὼν τὴν ἔδραν Ν. Μπούκουρας.

Κηρύξαντος δὲ τούτου τὸ ἀποτέλεσμα, ἅπαντες οἱ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ παρόντες βουλευταὶ ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 άρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον, ὑπερὶ ὑπέγραψαν πάντες.

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπ' ἐνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Π. Καλαμογῆδάρτου καὶ Κ. Λαμπρινοπούλου ἡ διὰ τὸν ἀρχαίον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν ὡς ἀκολουθῶς:

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα
Δεκεμβρίου 1853.

Α.	Β.	Γ.
Περ. Καλαμογῆδάρτης	Α. Τσόκλης	Ν. Μπούκουρας
Γ. Ἀντωνόπουλος	Κωνσ. Δαρεϊώτης	Ἰω. Ἀμφοσιῶδης
Γ. Ρεβελιώτης	Ν. Κατσης	Ἀλ. Κουμουνοῦράκης
Α. Λόντος	Γερμ. Μαυρομιχάλης	Ἀθ. Δανιηλόπουλος
Γρ. Κορψιωτάκης	Ν. Μοσχολάκης	Π. Χριστόπουλος
Ἀθ. Καστανῆς	Ν. Πιπέρης	Ν. Μπούκουρας
Α. Γεωργαντῆς	Δ. Καλλιφρονᾶς	Γ. Κονδύλης
Γ. Τσόκλης	Γ. Ἀποστολίδης	Εὐθ. Κανελλόπουλος
Μ. Σολομός	Ἰω. Ταμπουκόπουλος	Γ. Τσιγκουράκος
Κ. Λαμπρινοπούλος	Καλ. Τσουκαλῆς	Γ. Μπαστάς
Δ.	Ε.	Σ.
Α. Μαυροειδῆς	Φ. Φιλίνος	Γ. Ριζόπουλος
Κ. Βλάμης	Γ. Γ. Στάϊκος	Δ. Τζόκλης
Μ. Χουρμούζης	Π. Παπασιώνης	Α. Μάντζαρης
Δ. Πετροπουλάκης	Π. Δελιγιάννης	Β. Δημητριάδης
Σ. Βλάχος	Δ. Ορεινός	Δ. Ἀθανασίου
Εὐθ. Κεχαγιάς	Π. Βάρβογλης	Δ. Πουλικάκος
Ν. Μπουδοῦρης	Ν. Ἰατρός	Π. Καμπάνης
Γ. Ναύτης	Ν. Πανουρίδης	Α. Ἀδερῶφ
Σ. Πηλικάς	Σ. Δέρης	Κ. Δημητριάδης
Π. Κανελλόπουλος	Ἀναγ. Παπαθανασίου	Ἰω. Ζάρκος
	Ζ.	
Ἀναγ. Δεδούπουλος	Θ. Ζαΐμης	Ν. Χατζή Ἀναργύρου
Γ. Κεφάλας	Χ. Τσαλαμάνης	Σ. Σούτσος
Α. Ρεπουάρδος	Γ. Διαμάντης	Σ. Σιράτος
Α. Πατμεζῆς		

Ἐγένετο δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν προσεχῆ ἐορτὴν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσσης, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ Π. Βάρβογλης, Β. Δημητριάδης, Ν. Καίρης, Π. Δελιγιάννης, Α. Μαυροειδῆς, Π. Χριστόπουλος, Γ. Κεφάλας, Δ. Ἀθανασίου, Α. Καστανᾶς καὶ Ν. Ἰατρός.

Τέλος ἐγένετο ἐπίσης ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἡ πρὸς ἐξέλεξιν εἰς τὰ τμήματα κλήρωσις τῶν παρὰ πόδας βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἔλαχον δ' εἰς μὲν τὸ Α. τμήμα αἱ τῶν ἐπαρχιῶν Ὠθεῶν, Αἰγίου, Πυλίας, Μεγαρίδος καὶ Ἄνδρου.

Εἰς τὸ Β'. Σύρου, Ἀργους, Καλαβρύτων Χαλκίδος καὶ Πανεπιστημίου.

Εἰς τὸ Γ'. Βοιωτίας, Ἀττικῆς, Καρυταίνης, Φθιώτιδος καὶ Βάλτου.

Εἰς τὸ Δ'. Λαριδος, Τριχωνίας, Μαντινείας καὶ Μεγαλοπόλεως.

Εἰς τὸ Ε'. Ναυπλίας, Οἰτύλου, Μεσσήνης καὶ Παρνασσίδος.

Εἰς τὸ Σ'. Πεσῶν, Κορινθίας, Ὀλυμπίας καὶ Ἐπιδόρου Ἀιγιάδας.

Καὶ εἰς τὸ Ζ'. αἱ τῶν ἐπαρχιῶν Πατρῶν, Γυθείου, Καρυστίας καὶ Καλαμῶν.

Ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς τὰ αὐτὰ τμήματα σύμπτωσιν τινῶν ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν ἐξέλεξιν βουλευτῶν, αἱ μὲν τοῦ Αἰγίου καὶ τῶν Πατρῶν ἀπὸ τοῦ Α. καὶ Ζ'. τμήματος μεταβιβάσθησαν εἰς τὸ Ε'. ἡ δὲ τῆς Καρυταίνης ἀπὸ τοῦ γ'. εἰς τὸ δ'. καὶ ἡ τῆς Παρνασσίδος ἀπὸ τοῦ ε'. εἰς τὸ ζ'.

Ἐπὶ τούτοις ὁ προσωρινὸς πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος
Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ.

Οἱ προσωρινοὶ γραμματεῖς
Γ. Σταϊκος
Α. Ν. Πετμεζῆς
Κ. Δημητριάδης

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

« Σήμερον τὴν ὁγδόην Δεκεμβρίου 1853 προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ μὲ εἰσιτήρια τῶν νομαρχιῶν ἐπωδικασμένοι κύριοι βουλευταὶ, ὤρκωσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ άρθρου 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον, ὡς ἀκολουθῶς:

« Ὁμῶς εἰς τὸ ὄνομα τῆς δημοκρατίας καὶ ἀδιαίρετου Τριᾶδος, νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου, τῶν ὀρκισθέντων καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ Βουλευταί.

Δουκὰς Λόντος, Δ. Ὀρεινός, Π. Δ. Καμπάνης, Ν. Καίρης, Σ. Στράτος, Γ. Τσάκης, Ν. Α. Ἰατρός, Α. Γεωργεντιάς, Δ. Τσάκρης, Γ. Ἀμβροσιάδης, Κ. Δ. Βλάχος, Δ. Πατροπούλας, Θ. Α. Ζαίμης, Α. Παπαθανασίου, Γ. Κονδύλης, Γ. Ζάκκος, Γ. Αιτωπόπουλος, Φ. Γ. Φίλωνος, Δημήτριος Ἀθανασίου, Γ. Διαμάντης, Εὐθύμιος Κανελλόπουλος, Γρηγόριος Ν. Κορριωτάκης, Ε. Κεχαγιάς, Αναγνώστης Δ. Τσάκας, Ν. Παναργιάς, Παναγ. Χριστόπουλος, Παναγ. Βάρβογλης, Ν. Α. Μοσχούλας, Π. Κανελλόπουλος, Περικλὴς Κελαμογάρτης, Χ. Τσαλαμιδάς, Ν. Α. Μπότσας, Κ. Αμπεριόπουλος, Ν. Πιερᾶκος, Δ. Παυλικάκος, Π. Δελγιάννης, Γ. Δ. Τσιγκουράκος, Π. Παπατσώνης, Γ. Ν. Ταμπάκοπουλος, Α. Δανηλόπουλος, Γ. Κεράλας, Ιωάννης Ἀποστολίδης, Γεώργιος Ριζόπουλος, Β. Π. Δημητριάδης, Γ. Γεβελιώτης, Α. Κουμουτσούρης, Ν. Α. Χ. Αντρίδης, Σταμάτ. Δάρας, Μ. Σολωμός, Α. Γενουάδης, Γ. Μπάτσας, Κ. Δαρειώτης, Γ. Νούττος, Ν. Β. Μπουμπούρης, Α. Μάντζαρης, Κ. Δημητριάδης, Γ. Μυρομιγιάλης, Αὐγ. Ἀδερφοῦ, Μ. Χουρμούζης, Κ. Τσουκαλῆς, Ν. Μπουμπουρᾶς, Α. Ν. Γεωργιάδης, Α. Καστανάς.

Ὁ Ἱερεὺς

Πατριάρχης Ἀνατολῆς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ.

Τῆς 14 Δεκεμβρίου 1853.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐνδεκάτην τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀπεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ ἐκτεθεῖς πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις προσελθόντες οἱ μέλη ὀρκισθέντες βουλευταί, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 57 τοῦ Συντάγματος ὀρκισμένον

βουλευτικὸν ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν προσκοτιόμενον τῆς ὀρκωδοσίας πρωτόκολλον.

Ἀκολούθως ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ὅτι ἐξελέχθησαν, κατὰ τὴν ἀλφαριθμητικὴν αὐτῶν τάξιν, προέδρους μὲν τοὺς Κ. Κ. Ἀθ. Καστανῶν, Δ. Καλλιφρονῶν, Ν. Μπουμπουρᾶν, Μ. Χουρμούζην, Ν. Παναργιᾶν, Δ. Τσάκην καὶ Γ. Κεράλαν γραμματεῖς δὲ, τοὺς Π. Κελαμογάρτην, Ιω. Ταμπάκοπουλον, Γ. Τσιγκουράκον, Εὐθ. Κεχαγιάν, Φ. Φίλωνος, Κ. Δημητριάδην καὶ Α. Πατμαζῶν.

Γενομένης δὲ ὑπὸ τοῦ ἐνός τῶν γραμματέων καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολετῶν Ιω. Ζάκκου καὶ Κ. Αμπεριόπουλου κληρώσεως τῶν ἀρτι ὀρκισθέντων βουλευτῶν, ἔλαγον ὁ μὲν Α. Βενιζέλος, βουλευτὴς Αἰγίνης, καὶ Κ. Κουρκουμέλης, βουλευτὴς Μεσολογγίου, εἰς τὸ α. τμήμα ὁ δὲ Γ. Παναγιωτόπουλος, βουλευτὴς Κορινθίας, εἰς τὸ β. ὁ Παν. Πατριώτης, βουλευτὴς Πατρῶν, εἰς τὸ γ. ὁ Χρ. Ράγκος, βουλευτὴς Κορινθίας, εἰς τὸ δ. ὁ Σταμ. Μήτσας, βουλευτὴς Ἑρμιόνης, εἰς τὸ ε. ὁ Β. Νώνης, ἐπίσης βουλευτὴς Ἑρμιόνης, εἰς τὸ στ. καὶ ὁ Α. Ἰσᾶκος, βουλευτὴς Βάλτου, εἰς τὸ ζ. Κληρωθεὶς δὲ καὶ αἱ ἐκλογαὶ Μεσολογγίου, Αἰγίνης καὶ Ἑρμιόνης, ἔλαγον ἡ μὲν τοῦ Μεσολογγίου εἰς τὸ β, ἡ τῆς Αἰγίνης εἰς τὸ δ, καὶ ἡ τῆς Ἑρμιόνης εἰς τὸ στ. Ἐπειδὴ οὖτως ἡ τελευταία ἔλαγεν εἰς τμήμα, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν, ἐγένετο, κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, ἡ εἰς τὸ ἐπόμενον τμήμα παραπομπὴ τῆς ἐκλογῆς.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ Πρὸς. Πρόεδρος
Ν. ΜΟΥΚΟΥΡΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Στάλκος
Α. Ν. Πετμεζῆς
Κ. Δημητριάδης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

« Σήμερον τὴν ἐνδεκάτην Δεκεμβρίου τοῦ 1853 ἔτους προσελθόντες οἱ κάτωθι βουλευταί, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὄρκον, ὡς ἀκολουθεῖ »

« Ὁμῶς εἰς τὸ ὄνομα τῆς δημοκρατίας καὶ ἀδιαίρετου Τριᾶδος, νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Αὐτὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ προέδρου, τῶν γραμματέων, τῶν ὀρκισθέντων καὶ τοῦ ἐκείνως.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Σάϊκος
Α. Ν. Πετμεζᾶς
Κ. Δημητριάδης.

Οἱ ὀρκισθέντες
Χρ. Ράγκος, Α. Βενιζέλος, Π. Πατρινός, Βασ. Νώνης, Γ. Πανο-
πριφτόπουλος, Κ. Κουρκουμέλης, Στ. Μήτσας, Α. Ίσκος.
Ὁ ἱερεὺς Παῖσιος. »

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Τῆς 14 Δεκεμβρίου 1853.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐνδεκάτην τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνε-
γνωστὴ ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς
Βουλῆς, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρί-
ασιν. Ἀνεγνωσθήσαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκρι-
θέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προεδρεύοντος καὶ τῶν προσω-
ρινῶν γραμματέων.

Προσελθόντες ἐν πρώτοις οἱ μὲν ὀρκισθέντες βουλευταὶ Ση-
ραχωρίου, Καρυστίας, Ἐπιδάουρου Λιμηρᾶς καὶ Ἀνδρου, ἔδωκαν
τὸν ὑπὸ τοῦ 57 άρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτι-
κὸν ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης
προσαρτώμενον τῆς ὀρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπ' ἑνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψη-
φολεκτῶν Π. Πατρινοῦ καὶ Γ. Ἀντωνοπούλου κληρώσεις πρὸς
παραιομπήν εἰς τὰ τμήματα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Ξερ-
χωρίου καὶ Λοκρίδος· ἔλαχον δ' ἐκείνη μὲν εἰς τὸ β', ἡ δὲ τῆς
Λοκρίδος εἰς τὸ ε'.

Ἐπίσης δὲ κληρωθέντες ὑπὸ τὴν ἐπιτήρχιν τῶν αὐτῶν ψηφο-
λεκτῶν καὶ οἱ μικρὸν ἀνωτέρω ὀρκισθέντες βουλευταὶ, ἔλαχον ὁ
μὲν ἰω. Μπαλάσας εἰς τὸ β', τμήμα, ὁ Γ. Μαδεμοχωρίτης
εἰς τὸ γ', ὁ Ἐλευθέριος Καλογεράς εἰς τὸ δ' καὶ ὁ Α. Γιαννουλί-
δης εἰς τὸ ε'.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλον τὰ τμήματα, ὅτι
διεξήγαγον τὰς μικρὸν κατωτέρω σημειουμένας βουλευτικὰς

ἐκλογάς. Γενομένης δὲ κληρώσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρχιν τῶν ψη-
φολεκτῶν Π. Χριστοπούλου καὶ Γ. Ἀντωνοπούλου περὶ τῆς ἀριθ-
μητικῆς σειρᾶς, καθ' ἣν θέλουσι συζητηθῇ αὐταί, ἔλαχον·

α) ἡ τῆς Μεγαλοπόλεως, β) ἡ τῶν Θηβῶν, γ) ἡ τῆς Ἐρ-
μιονίδος, δ) ἡ τῆς Φθιώτιδος, ε) ἡ τοῦ Οἰτύλου, ς) ἡ τῆς Παρ-
νακίδος, ζ) ἡ τῆς Καρυστίας, η) ἡ τῶν Πετῶν, θ) ἡ τοῦ Αἰ-
γίου, ι) ἡ τῆς Κορινθίας, ια) ἡ τοῦ Γυθείου, ιβ) ἡ τῆς Μαντι-
νείας, ιγ) ἡ τῆς Καρυστίας, ιδ) ἡ τοῦ Ἀργους, ιε) ἡ τῆς Ἀτ-
τικῆς, ις) ἡ τῆς Ὀλυμπίας, ιζ) ἡ τῶν Καλαβρύτων, ιη) ἡ τῆς
Δωρίδος, ιθ) ἡ τῶν Πατρῶν, κ) ἡ τῆς Ναυπλίας, κα) ἡ τῆς
Χαλκίδος, κβ) ἡ τῆς Τριχωνίας, κγ) ἡ τῆς Σύρου, κδ) ἡ τοῦ
Βάλτου, κε) ἡ τῆς Βοιωτίας, καὶ κς) ἡ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἀνεγνωσθήσαν οὕτω κατὰ τὴν ἀνωτέρω σειρὰν ἅπανται αἱ
ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τούτων ἐκθέσεις, ὡς καὶ αἱ τῆς Μεσσηνίας καὶ
Ἐπιδάουρου Λιμηρᾶς, ἔχουσαι ὡς ἐφεξῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ Δ' τμήμα τῆς Βουλῆς διεξελθὼν μετ' ἐπιστάσεως τὰ πρα-
κτικὰ τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως, ὑποβάλλει τὴν κρίσιν του
ὡς ἐξῆς·

α) Ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη συμφώνως μὲ τὰς διατυπώσεις τοῦ
Νόμου.

β) Ἐκ 3,371 ψηφοφορησάντων ἔλαβον τὴν ἀπόλυτον πλειο-
ψηρίαν ὡς βουλευταὶ·

Ὁ μὲν Κ. Γ. Κεφάλας διὰ ψήφων 3,369, ὁ δὲ Κ. Α. Α.
Τσακᾶς διὰ 3,362.

γ) Οἱ Κύριοι οὗτοι ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα
προσόντα τοῦ βουλευτοῦ.

Ἐπομένως γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ἀναγνώσεως ὡς νομίμων
βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως τῶν ἀνωτέρω Κ. Κ.
Γεωργίου Κεφάλαι καὶ Ἀναγνώστου Τσακᾶ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1853.

Τὰ μέλη τοῦ Δ' τμήματος.

Μ. Χουρμούζης, Ν. Μπουπουρᾶς,
Κ. Α. Βλάχος, Α. Πετροπουλάκης,
Ἀναστάσιος Μαυροειδής, Χρ. Ράγκος.
Π. Κωνσταντίνου.

Ὁ Εἰσηγητὴς Εὐθ. Καραγιάννης.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ πρῶτον τμήμα τῆς Βουλῆς, συνελθὼν σήμερον τὴν 14 τ. μ. καὶ ἐτοὺς ἐν τῷ οἰκίῳ τῶν συνεδριάσεων δοματίῳ, ἐλάβεν ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰ τὴν γενικὴν κλήρωσιν ἀποσταλέντα εἰς αὐτὴν πρακτικὰ καὶ πρωτοκόλλα, ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν διὰ τὴν Δ' περίοδον, ἀφ' ὧν προηγουμένως ἐπεξεργάσθησαν ταῦτα παρὰ τῆς τριμελοῦς κατὰ τὸν κανονισμὸν ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐπαρχία αὕτη συγκειμένη ἀπὸ ἑπτὰ δήμους, τῶν Θηβαίων, Θεσπιῶν, Μελισσῆς, Πλαταιῶν, Αὔλιδος, Ἀκραϊφνίου καὶ Τανάγρας, εἶρει τὸ ὅλον ψηφοφόρους κατὰ τοὺς ἐπιστήμους καταλόγους 3785, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν 2804.

Ἐκ τῆς γενομένης ἐν τῷ οἰκίῳ τόπω διαλογῆς βεβαιῶται, ὅτι ἐξελέχθησαν βουλευταὶ οἱ Κ. Γεώργιος Ε. Δικμάντης καὶ Δημήτριος Ἀθανασίου, λαθόντες ἀνὰ 2,804 ψήφους ἕκαστος· ἐκ δὲ τῆς ἀλληλουχίας τῶν διαφόρων πρωτοκόλλων βεβαιῶται, ὅτι εἰς τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ἐφυλάχθη ἡ ἀπαιτούμενη νομιμότης, τάξις καὶ ἡσυχία. Μόνον εἰς τὸν δῆμον Τανάγρας δὲν προσήλθον οἱ ἐκλογεῖς νὰ δώσωσι τὰς ψήφους των, καὶ ἡ κλήπη ἀπεστάλη ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαλογῆς ἐσφραγισμένη καὶ κενή, ἀρνηθέντων τῶν μελῶν τῆς ἐπικυρωτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐκπληρώσαντων τὸ καθήκον των, ἐκτός τοῦ προέδρου, ὅστις ἔμεινε μέχρι τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἐκλογὴν προθεσμίας καὶ ἐβεβαίωσε καὶ τὴν ἀρνήσιν τῶν συναδελφῶν του καὶ τὴν ἀπραξίαν τῶν ἐκλογέων.

Παρατηροῦντες ἐπομένως, ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ εἶναι περιβεβλημένη μετὰ τὰς περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νομικὰς διατυπώσεις, μὴ ὑπαρχούσης καμμίως ἐνστάσεως· οἱ δὲ ἐξελεχθέντες Γ. Ε. Δικμάντης καὶ Δημήτριος Ἀθανασίου ἔχουσι τὰ ὑπὸ τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα,

Γνωμοδοτοῦμεν·

α.) Νὰ κηρυχθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν ἔγκυρος καὶ

β.) Νὰ παραδεχθῶν οἱ ἐξελεχθέντες βουλευταὶ Γ. Ε. Δικμάντης καὶ Δημήτριος Ἀθανασίου ὡς νόμιμοι ἐν τῇ Βουλῇ βουλευταί.

Ὁ εἰσηγητὴς
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ ἐβδόμον τμήμα τῆς Βουλῆς συνελθὼν εἰς τὸ δοματίον τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ, ἐλάβεν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἑρμιονίδος· ἐξετάσαν δὲ ταῦτα ἀκριβῶς, παρετήρησεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη διετέλεσεν μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος, τηρηθείσων κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς ὅλων τῶν διατάξεων τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου. Κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς τῶν ψηφοδελτίων τῶν δύο καλπῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἐψηφοφόρησαν μὲν ἐκλογεῖς 1534, ἐλάβον δὲ ψήφους ὁ μὲν Κύριος Βασίλειος Νώνης 1179, ὁ δὲ Κύριος Σταμ. Μήτσας 1169. Ἐπομένως αὗτοι λαχόντες τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν ψηφοφορησάντων, ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Ἑρμιονίδος. Ἐπειδὴ δὲ ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, διὰ ταῦτα τὸ τμήμα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἑρμιονίδος καὶ τὴν παραδοχὴν τῶν Κ.Κ. Βασιλείου Νώνη καὶ Σταμ. Μήτσας ὡς νομίμων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1853.

Χ. Τσαλαμίδης,
Σ. Σπράτος,
Κ. Διαμάντης.

Γ. Κεράλες,
Α. Δεδούπουλος,
Θ. Α. Ζαίμης.

Α. Ρενουάρδος,
Ν. Α. Χ. Ἀναγρόρου.
Ὁ Εἰσηγητὴς
Α. Παναγιώτης.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Ψηφοφορησάντων εἰς τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος ὁκτὼ χιλιάδων διακοσίων ἐβδμήκοντα τριῶν, ἧτοι 8273, ἐλάβον ψήφους ὁ μὲν Μ. Χουρμούζης 8254, ὁ Καραμάρας Τσουκαλᾶς 8247, ὁ Γεώργιος Ριζόπουλος 8211 καὶ ὁ Κωνσταντῆς Κοντογιάννης 8207, ἧτοι τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν.

Τὸ Γ' τμήμα τῆς Βουλῆς μελετήσαν μετ' ἐπιστάσεως ἀπαντὰ τὰ ἔγγραφα, καὶ μὴ εὐρὴν παρατυπίαν ἢ ἐνστάσιν τινα, γνωμοδοτεῖ νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Φθιώτιδος καὶ νὰ ἀνακηρυχθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ οἱ Κ.Κ. Μ. Χουρμούζης, Κ. Τσουκαλᾶς, Γ. Ριζόπουλος καὶ Ε. Κοντογιάννης.

Ἀθῆναις, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1853.

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Γ' τμήματος
Α. Κουμουνοῦρος.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ Ε' τμήμα τῆς Βουλῆς συνελθὼν εἰς δημοσίαν συνεδρίαν καὶ λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς

ἐπαρχίας Οἰτύλου, καθ' ἣν ἀνεδείχθησαν πλειοψηφούντες βουλευταὶ οἱ Κ. Κ. Ν. Πιεράκος, Δ. Πουλικάκος, Γερμανὸς Μαυρομυγῆς καὶ Γρηγ. Πατριάρχης· εἰρὸν δὲ τὴν προκειμένην ἐκλογὴν διεξαχθεῖσαν σύμφωνα με τοὺς νόμους καὶ τὰς διατυπώσεις, ἐπικυροῖ αὐτὴν καὶ γνωμοδοτεῖ ὅπως κηρυχθῶσι νόμιμοι τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου βουλευταὶ οἱ ἀνωτέρω τέσσαρες, ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου πρὸς ἐκλογὴν ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1853.

Ὁ εἰσηγητὴς
Φ. Ι. Φίλωνος.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ ε'. τμήμα συνελθὼν σήμερον τὴν 11 Δεκεμβρίου 1853 εἰς συνεδρίασιν ἐν τινι τῶν δωματίων τῆς Βουλῆς πρὸς ἐξελέγξιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος, καὶ διεξελθὼν μετ' ἀκριβείας ἀπάντα τὰ πρακτικὰ αὐτῆς·

Παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐξ ἑπτὰ δήμων, ἥτοι τῆς Ἀμφίσσης, Παρνασσίων, Ἀντικυρῶν, Κυτινίων, Δωριέων, Γαλαξειδίου καὶ Κρίσσης· ὅτι, κατὰ τοὺς ὀριστικούς καταλόγους, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου ἀναβαίνει τοῦ μὲν δήμου Ἀμφίσσης εἰς 1128

ἐξ ὧν ἐψηφοφόρον	977	τοῦ δὲ δήμου Παρνασσίων	εἰς	327
» » »	299	» » Ἀντικυρῶν	»	297
» » »	237	» » Κυτινίων	»	1064
» » »	1016	» » Δωριέων	»	1311
» » »	1191	» » Κρίσσης	»	692
» » »	595			

Ὅτι ὁ ὅλικός ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορούντων ἀναβαίνει εἰς 5619 καὶ ὅτι ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία συνίσταται εἰς 2,810.

Ἐκ δὲ τῶν πρακτικῶν τῆς διαλογῆς ἀποδεικνύεται, ὅτι ἔλαβον τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας καὶ ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος οἱ Κ. Κ. Νάκος Πανουργιᾶς διὰ ψήφων 5,580, Κωνστ. Δ. Βλάμης διὰ ψήφων 5,461 καὶ Εὐθύμιος Κεχαγιάς διὰ ψήφων 5,385, ἔχοντες ἀπάντες τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα τοῦ βουλευτοῦ, καὶ ὅτι ἐν γένει ἡ ἐκλογὴ αὕτη διεξήχθη μὲν τὴν τιμωρίαν καὶ τὰς τάξιν.

Ὅθεν τὸ τμήμα γνωμοδοτεῖ παμψηφεί νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ καθ' ὅλοκληρίαν ὡς νόμιμος καὶ τακτικὴ, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος οἱ Κύριοι Νάκος

Πανουργιᾶς, Κωνσταντῖνος Δ. Βλάμης καὶ Εὐθύμιος Κεχαγιάς, ἔχοντες, ὡς εἶρηται, τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα τοῦ βουλευτοῦ.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1853.

Τὰ μέλη

Δ. Ταβέρης, πρόεδρος,	Β. Δημητριάδης,
Α. Ἀδερῶς,	Γ. Ριζόπουλος,
Δ. Ἀθανασίου,	Β. Νώνης,
Ι. Ζᾶκος,	Α. Μίν-ζερης,
Δ. Πουλικάκος,	

Ὁ Εἰσηγητὴς
Κ. Δημητριάδης.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ Δ'. τμήμα τῆς Βουλῆς διεξελθὼν μετ' ἐπιστάσεως τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης, ὑποβάλλει τὴν κρίσιν τοῦ ὡς ἑξῆς·

α) Ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη συμφώνως μετὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ Νόμου·

β) Ἐκ 15992 ψηφοφορούντων ἔλαβον τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν οἱ βουλευταὶ Κ. Κ.

Π. Δελιγιάννης διὰ ψήφων	15,803
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος »	15,247
Κ. Λαμπρινόπουλος »	15,236 καὶ
Ν. Μπούκουρας »	15,130.

γ) Οἱ Κύριοι αὗτοι ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα τοῦ βουλευτοῦ.

Ἐπομένως τὸ τμήμα γνωμοδοτεῖ ἀδιστακτικῶς ὑπὲρ τῆς ἀναγνώσεως ὡς νομίμων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης τῶν ἀνωτέρω Κ. Κ. Π. Δελιγιάννη, Ν. Μπούκουρα, Γ. Ἀντωνοπούλου καὶ Κ. Λαμπρινοπούλου, κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει οὐδεμίαν ἐνστάσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1853.

Τὰ μέλη τοῦ Δ'. τμήματος

Μ. Χουρμούζης	Α. Μαυροειδῆς
Κ. Δ. Βλάμης	Χ. Π. Ράγκος
Δ. Πετραπουλάκης	Π. Κανελλόπουλος.
Ν. Μπουμπούρης	

Ὁ Εἰσηγητὴς Ε. Κεχαγιάς.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ 5. τμήμα τῆς Βουλῆς λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Πετσῶν ἔγγραφα καὶ διεξελθὼν αὐτὰ μετ' ἐπιστάσεως, εἶπεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἐνεργήθη ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου καὶ ἐν γένει εἶναι ἐγκυρὰς. Καθὼς δὲ ἐξάγεται ἐκ τῶν πρακτικῶν, ἐψηφοφόρησαν 592, ἔλαχον δὲ ψήφων ὁ μὲν Ν. Χ. Ἀναργύρου 592, ὁ δὲ Ν. Μπότσας 592, οἵτινες ἔχουσι τὰ πρὸς τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα τοῦ βουλευτοῦ.

Διὰ ταῦτα τὸ τμήμα γνωμοδοτεῖ νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ αὕτη ὡς νόμιμος καὶ τακτικὴ, καὶ ν' ἀναγορευθῶσιν νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Πετσῶν οἱ Κ. Κ. Ν. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ν. Μπότσας.

Δ. Τσόμης, Πρόεδρος.	Δημ. Ἀθανασίου
Β. Π. Δημητράκουλος.	Κ. Δημητριάδης
Λόγερ. Ἀβέρωφ	Ι. Ζάρκος
Γ. Ριζόπουλος	Λ. Μάντζαρης
Β. Νιώτης	Δ. Παυλικιάκος.

«Τὸ 6. τμήμα συνελθὼν ἐν τῇ διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ ὀριζήμενου διαματίου τὴν 13 τοῦ τρέχοντος μηνὸς καὶ ἔτους καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν συντόμῳ ἐπιμελείᾳ τὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἔγγραφα, παρατηρεῖ ὅτι ἀπὸ μὲν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας ἐξάγεται ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἐψηφοφόρησαν 2,250 ψηφοφόροι, ἀπὸ δὲ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς διαλογῆς προκύπτει ὅτι ἐξῆλθον 2,249, καὶ ὅτι ἀπὸ τούτων ἔλαχον

Ὁ Δ. Ὀρεινός	1883
Ὁ Α. Λόντος	1882
Ὁ Α. Χρυσανθόπουλος	360
Ὁ Κ. Μ. Θεοδώρου	360.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐπεδόθησαν διάφοροι ἐνστάσεις προσβάλλουσαι αὐτήν. Αἱ ἐνστάσεις δ' αὗται μὴ δοθεῖσαι εἰς τὰς ἀρμοδίους ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ληφθῶσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑπ' ὄψιν τῆς, καθόσον διὰ μόνων τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐπιτρέπεται νὰ διευθύνωνται αἱ τοιαῦται ἐνστάσεις. Τὸ τμήμα ὅμως ἐπεξεργασθὲν αὐτάς, παρατηρεῖ ὅτι ἐκ τῶν ἐνστάσεων ταύτων αἱ μὲν ἀπαδείχθησαν ἀνυπόστατοι διὰ τῶν ἐνεργηθειῶν ἀντικρίσεων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, αἱ δὲ εἰσὶν ἀόριστοι καὶ ἕνεκα τῆς ἀοριστίας τῶν μὴ δυνάμειναι

νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἄλλαι δὲ προτεινόμεναι ὡς ἐνστάσεις, οὐδὲν ἔχον τὴν νόμιμον ρύσιν τῆς ἐνστάσεως κατὰ βουλευτικὴς ἐκλογῆς, εἰμὴ μόνον, ἀληθεῖς ὑποθεθεῖσαι, δύνανται νὰ ἐπισύρῃσι κατὰ προσώπων τινῶν παιδαγωγικὰς καταδιώξεις· τινὲς δ' ἀπορῶσαι τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ὡς προσβάλλουσαι τὸ δεδικασμένον. Μόναι αἱ ἀπορῶσαι πρὸς τὰ ψηφοφόρων τινῶν μνημονευμένων ῥητῶς, ὑποτιθεῖσαι ἀληθεῖς, καὶ ἂν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὡς ἐάσιμοι, ἀδυνατοῦσι ν' ἀλλοιώσωσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πλειονοψηφίας, καθόσον καὶ κατ' αὐτὰς ἔλαχον ψήφων

Ὁ Δ. Ὀρεινός	1790
Ὁ Α. Λόντος	1789
Ὁ Α. Χρυσανθόπουλος	461
Ὁ Κ. Μ. Θεοδώρου	459

Ἐκ ψήφων τὸ ὅλον 2249.

Περὶ δὲ τῶν ἀπορῶν τῶν ἀπὸ τὰ χωρία Βερσοβᾶς καὶ Ἀρφαρᾶ παρατηρεῖ τὸ τμήμα, ὅτι καὶ ἂν ὑποθεθῶσι τὰ ἐν αὐταῖς ἐμπεριεχόμενα ἀληθῆ καὶ παραδεκτέα, ἤτοι, ὅτι οἱ ἐν αὐταῖς ὑπογεγραμμένοι, καὶ τοὶ μὴ ψηφοφόρησαντες, ἐσημειώθησαν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὡς ψηφοφόρησαντες, καὶ κατὰ συνέπειαν τούτου ἀφαιρηθῶσιν ἰσάριθμοι τῶν ἐν αὐταῖς ὑπογεγραμμένων ψῆφοι ἀπὸ ποσοῦ τῶν ψήφων ὅς ἔλαχον οἱ πλειοψηφούντες, οὐδὲν μὲταβάλλεται τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποτέλεσμα τῆς πλειονοψηφίας.

Ὅθεν ἀποφαίνεται τὸ τμήμα τοῦτο, ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἶναι ἐπικυρωτέα, καὶ ἀναγνωριστέοι ὡς βουλευταὶ αὐτῆς νόμιμοι οἱ Δ. Ὀρεινός, καὶ Α. Λόντος, τυχόντες τῆς προκηρυσσέσης ἀπολύτου πλειονοψηφίας καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου διαγεγραμμένα προσόντα τῆς βουλευτικῆς ἱκανότητος ἔχοντες.

Δ. Καλλιφρονῆς, Ν. Πιερῆος, Κ. Τσουκλῆς, Ν. Κεῖρης,
Γερ. Μιχαηλῆς, Ν. Δ. Μοσχολῆς, Ἀναγν. Δ. Τσάκας,
Κ. Δαρειώτης, Ἰω. Ἀποστολίδης, Γ. Παγοπριτόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς Ἰω. Ν. Ταμπάκουλος.

«Τὸ 7. τμήμα τῆς Βουλῆς λαβὼν ὑπὸ ὄψιν ὅριμον σκέψιν ὅλα τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου, καὶ ἐξέτασεν μετ' ἀκριθείας ὅλα τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν προπαρχικὴν καὶ ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἔγγραφα, ὡς καὶ τοὺς διαχωρισμοὺς τῆς τε πλειονοψηφίας

(Πρακτ. Βουλῆς, Σύνδοξ Δ'. Περίοδ. Δ'.) 2.

καὶ μειονοψίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῆς διαγωγῆς, παρατηρεῖ, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ πλειονοψία τῶν ἐπιτροπῶν παρανόμως ἐπεμβαίνουσα κατὰ τὴν διαλογὴν εἰς ἀλλότρια καθήκοντα δικαστοῦ καὶ ἀντιπαραβῆναι τὰ δικαιώματα αὐτῆς τῆς Βουλῆς, δὲν ἠθέλησε νὰ ἐνεργήσῃ ἀμερολήπτως τὸ μόνον παρὰ τοῦ νόμου εἰς αὐτὴν χορηγούμενον δικαίωμα τῆς διαλογῆς, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀφαιρεῖ καὶ ἄλλοτε κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ ἀποδίδει παρανόμως ψήφους ἀπὸ τῆν μίαν εἰς τὴν ἄλλην τῶν ψηφοφορημένων μερίδα, ἀνομιμῶς νὰ ἀποδώσῃ τὴν ὁλοσχερῇ διαλογὴν ὅλων τῶν εἰς τὴν αὐτὴν κάλπην εὐρισκομένων ψηφοδελτίων.

Τὸ τμήμα σταθεῖσαν ἀδικητικῶς ὅλους τοὺς λόγους τῆς μειονοψίας καὶ πλειονοψίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ παρατηρήσαν μετὰ μεγάλης προσοχῆς ἰδιαιτέρως τὴν διαλογὴν μιᾶς ἐκάστης κάλπης τῶν διαφόρων δήμων, καθὼς καὶ ὅλα τὰ εἰς αὐτὰς εὐρεθέντα ψηφοδέλτια, εἶσται ὅτι ἔλαχον ψήφων ὁ μὲν Γεώργιος Πανοσιριτόπουλος 11,604, ὁ Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος 11,604, ὁ Χ. Ράγος 11,600, ὁ Κωνσταντίνος Κανελλόπουλος 5,851 καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρων· ἦτοι ἐκ μὲν τοῦ δήμου Κορίνθου 249, ἐκ Περαχώρας 525, ἐκ Ζαχάρης 9, ἐκ Νεμέας 1262, ἐκ Κλεωνῶν 1380, ἐκ Σαλεργίας 1059, ἐκ Φαναῶν 1367.

Ἐπειδὴ τὸ ὅλον τῶν ψηφοφορησάντων ἀναβαίνει τὸν ἀριθμὸν 11,604 ψηφοφόρους, ἅπαντες δὲ οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι ἔχουσι τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἀπόλυτον πλειονοψίαν.

Ἐπειδὴ ἡ ἐπαρχία Κορίνθου χαίρει τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ τέσσαρας βουλευτάς, ἔχουσι δὲ οὗτοι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένα προσόντα· προτείνει τήναις τὴν Βουλὴν παραδοχὴν των.

Τὸ τμήμα.

Ιω. Σαγρέδος,	Κ. Δημητριάδης,
Α. Τσόκλης,	Β. Νώνης,
Β. Π. Δημητράκοπουλος,	Ι. Ζάρος,
Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ,	Α. Μαντζαρῆς,
Γ. Ριζόπουλος,	Α. Πουλικάκος,
Δημητρ. Ἀθανασίου.	

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ ἑβδόμον τμήμα τῆς Βουλῆς λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γυθείου καὶ ἐπεξεργασθὲν

αὐτὰ μετὰ τῆς προσηκούσης προσοχῆς, παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἐνεργήθη καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους καὶ συμφῶν μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου. Κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, ἐψηφοφόρησαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκλογεῖς 2,662· ἔλαβον δὲ ὁ μὲν Κ. Δημήτριος Πετροπουλάκης ψήφ. 2174

Ὁ δὲ Κ. Γεώργ. Τσιγκουράκος 1892.

Ἐπομένως ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ οἱ εἰρημέναι ὡς λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψίαν. Ἐπειδὴ δὲ οὗτοι ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, διὰ ταῦτα τὸ τμήμα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ ὡς νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας Γυθείου τοὺς Κυρίους Δημήτρ. Πετροπουλάκην καὶ Γεώργ. Τσιγκουράκην.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1853.

Τὰ μέλη.

Γ. Κεράλας	Ν. Α. Χ. Αναγύρου
Γ. Διαμάντης	Χ. Τσαλαμιάς
Α. Ρένουαρδος	Α. Πατριάρχ.
Α. Αιδόπουλος	Θ. Α. Ζαλμης, εισηγητής.

«Τὸ τμήμα τέταρτον συνελθὼν ἐν τῷ διὰ τὰς συνεδριάσεις του ὀρισμένῳ ὧματι τὴν 13 Δεκεμβρ. 1853 καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα τῆς λαχούσης αὐτῷ βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μαντινείας, διεξελθὼν αὐτὰ μετ' ἐπιστάσεως συντόμου παρατηρεῖ, ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἐνεργήθησαν αἱ προκαταρκτικαὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐργασίαι σύμφωνα πρὸς τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ὅτι κατὰ τὴν νόμιμον διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας οὐδεμία ἐγένετο ἐνστάσις, καὶ ὅτι οἱ ψηφοφορήσαντες καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν ταύτην συμμοσούνται εἰς 6653, ἐξ ὧν ἔλαβον ψήφου.

Ὁ μὲν Ι. Ν. Ταμπακόπουλος 6617.

Ὁ δὲ Γ. Ν. Ρεβελιώτης 6598.

Ὁ δὲ Παναγ. Βάρδογλης 6583.

Ὁ δὲ Βασίλ. Δημητράκοπουλος 6581.

Ὁ δὲ Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος 606.

Ὁ Θ. Πατρινός 6.

Ὁ Χ. Σπράκος 4.

Ὁ Ἀλέξ. Νικόπουλος 1.

Ὁ Ζαχάριος Κωνστᾶς 1.

Ὁ Γ. Καραβός 1.

Ὁ Δ. Μαρκίδης καὶ 1.
 Ὁ Ι. Ν. Αὐμπρόπουλος 1.
 ὅθεν συναγεται διὰ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἔλαχον οἱ
 Κ. Κ. Ι. Ν. Ταμπάκοπουλος, Γ. Ν. Ρεβελιώτης, Παναγ. Βέρδογλη καὶ Βασίλ. Δημητρακοπούλου.

Εἰς τὴν Κ. νομάρχην Ἀρκαδίας ἐδόθησαν ἐνοστάσις τινὲς, ἵνα διαβιθασθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ ταύτας ἐξήλεγξε τὸ τμήμα κατ' ἀντιπαράθεσιν μὲ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς ταύτης, εἰρὼν αὐτάς ὅλως ἀνοποστάτους.

Κατὰ τὴν διαλογὴν ἐποδόθη τῇ μεγάλῃ ἐφορευτικῇ ἐπιτροπῇ ἑνστάσις τις, ἣν ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ λαβούσα ὑπ' ὄψιν, ἀπεφάνθη ὅτι ἐξελέγχεται ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς ὡς ἀνυπόστατος. Αὐτὰ ταῦτα λαθὼν καὶ τὸ τμήμα τοῦτο ὑπ' ὄψιν του, ἀποδέχεται πληρέστατα τὴν γνώμην τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, καὶ προτείνει πανμῆρσι τὴν ἐπικύρωσιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μαντινείας τῆς παρούσης τετάρτης βουλευτικῆς περιόδου, καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς βουλευτῶν ἀπὸ μέρους τῆς Μαντινείας τῶν Κ. Κ.

Ι. Ν. Ταμπάκοπουλου, Γ. Ν. Ρεβελιώτου, Παναγ. Βέρδογλη καὶ Βασίλ. Δημητρακοπούλου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Δεκεμβρίου, 1853.

Τὰ μέλη.

Μ. Χουρμούζης. Δ. Πετροπουλάκης. Κ. Α. Βλάχος.

Ἄντ. Μαυροειδής. Χρ. Ράγκος. Εὐθ. Κεχαγιᾶς.

Ὁ εἰσαγγητὴς Ν. Μποντουράς.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ ἔσδομον τμήμα τῆς Βουλῆς λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα τ' ἀπαρτίζοντα τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, καὶ ἐξετάσαν αὐτὰ δυνάμει παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἐνεργήθη νομίμως καὶ σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου. Κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς τῶν ἐν ταῖς κλήραις τῆς ἐπαρχίας ταύτης ψηφοδελτίων, ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς 3948· ἔλαβον δὲ ψήφους ὁ μὲν Κύριος Βελισσάριος Νικολαΐδης 3593, ὁ δὲ Κύριος Ἰωάννης Μπαλάφας 3568 καὶ ὁ Κύριος Κωνσταντῖνος Δημητριάδης 3437· ὥστε οἱ εἰρημῆνοι, λαχόντες τῆς ἀπαιτουμένης ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν ψηφοφοροσάντων, ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας. Ἐπειδὴ δὲ οὗτοι ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προ-

σόντα, διὰ ταῦτα τὸ τμήμα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ ὡς νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας τοὺς Κυρίους Βελισσάριον Νικολαΐδην, Ἰω. Μπαλάφραν καὶ Κωνσταντῖνον Δημητριάδην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1853.

Τὰ μέλη

Γ. Κεραλᾶς, Α. Ρενουέρδος, Α. Δεδούπουλος, Γ. Δασμάνης, Ν. Α. Χ. Ἀναργύρου, Χ. Τσαλαμιάς, Α. Πατριάρχης.

Ὁ εἰσαγγητὴς Θ. Α. Ζαίμης.

Τὸ 6^{ον} τμήμα τῆς Βουλῆς

«Συνελθὼν ἐν τῷ ὁρισμένῳ ὁμιαιῶν τῶν συνεδριάσεων σήμερον τὴν 13 Δεκεμβρίου 1853 καὶ λαθὼν ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀργεῶν ἔγγραφα, διεξελθὼν αὐτὰ ἐσκεμμένως παρατηρεῖ, ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἡ προκαταρκτικὴ τῆς ἐκλογῆς ἐργασία ἐνεργήθη συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, καὶ ὅτι ἐψηφοφόρησαν κατὰ μὲν τὰ πρωτόκολλα τῆς ψηφοφορίας 3,452 ψηφοφόροι, κατὰ δὲ τὰ πρωτόκολλα τῆς διαλογῆς εὐρέθησαν 3,463, καὶ ὅτι οὐδεμία ἐδόθη ἑνστάσις κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης· ὑπὸ δὲ τῶν ψηφοφοροσάντων ταύτων ἔλαβον

ὁ μὲν Δημ. Τσόκρης 3,464

ὁ δὲ Γ. Τσόκρης 3,464

ὁ δὲ Ν. Ἰατρός 3,453.

Παρατηρεῖ προσέτι, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Ἰαχίας εὐρέθησαν δέκα ψηφοδέλτια πλέον τῶν ἐκ τῶν πρακτικῶν ἀναφερομένων ὅτι ἐψηφοφόρησαν, τὰ ὅποια ἀρχειρεθέντα φέρουσι τὸ ἐξῆς ἀποτέλεσμα:

Δ. Τσόκρης 3,454

Γ. Τσόκρης 3,454

Ν. Ἰατρός 3,448.

Διὸ καὶ τὸ τμήμα τοῦτο ἀποφαινεται πανμῆρσι, ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη εἶναι ἐπικυρωτέα, καὶ ὅτι βουλευταὶ ἀπὸ μέρους τῆς ἐπαρχίας ταύτης πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῶσιν οἱ προμνησθέντες, οἵτινες ἔχουσι καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα τῆς βουλευτικῆς ἱκανότητος.

Δ. Καλλιφρονᾶς, Ν. Παράσης, Γεωρ. Μαυρομυλάκης, Ι. Ν. Ταμπάκοπουλος, Κ. Δαρειώτης, Ν. Κεῖρης, Ἰω. Ἀποστολίδης, Ν. Δ. Μουχοῦδας, Ἀναγ. Δ. Τσόκρης, Γ. Παναγιωτοπούλου.

Ὁ εἰσαγγητὴς Κ. Α. Ζαίμης.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ Γ'. τμήμα τῆς Βουλῆς λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ προσόντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Ἀττικῆς ἔγγραφα καὶ ἐξετάσαν αὐτὰ μετ' ἐπιστάσεως, παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν ἐψηφοφόρησαν πέντε χιλιάδας πεντακάσιοι πεντάκοντα τρεῖς ἴτοι 5553, ἐξ ὧν ἔλαβον ψήφους ὁ μὲν Κ. Σκαρλάτος Σούτσος 5546, ὁ Κ. Δημήτριος Καλλιφρονᾶς 5280, ὁ Κ. Ἀνδρέας Μεταξᾶς 5239 καὶ ὁ Κ. Σταῦρος Βλάχος 5186.

Ἐπειδὴ δὲ οὐδεμίαν ἀνέυρε παρατυπίαν ἢ ἐνστάσιν, γνωμοδοτεῖ νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Ἀττικῆς, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ οἱ ἀνωτέρω ΚΚ. Σ. Σούτσος, Δ. Καλλιφρονᾶς, Α. Μεταξᾶς καὶ Σ. Βλάχος, λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1853.

Ὁ Εἰσαγγελὴς τοῦ τμήματος
Α. Κουμπούνδουρος.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ δ'. τμήμα τῆς Βουλῆς συνελθὼν σήμερον τὴν 11 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1853 εἰς συνεδρίαν ἐν τῇ τῶν δωματίων τῆς Βουλῆς πρὸς ἐξελεγχθῆναι τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας καὶ

διεξελθὼν μετ' ἐπιστάσεως ἀπάντα τὰ πρακτικὰ αὐτῆς.

Παρατηρεῖ ὅτι

Ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐκ δήμων ἐξ ἧτοι τῶν Ἀνδριτσαινῶν, Ἀρίνης, Ἀλειφύρας, Βιάλας, Σουλίουκας καὶ Φυγαλαίας ὅτι, κατὰ τοὺς ὁριστικὰς καταλόγους, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου ἀναβαίνει τοῦ μὲν δήμου Ἀνδριτσαινῶν εἰς 1432, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν 1273· τοῦ δὲ δήμου Ἀρίνης εἰς 1855, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν 184 τοῦ δήμου Βιάλας εἰς 768, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν 706· τοῦ δήμου Σουλίουκας εἰς 2051, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν 1995· τοῦ δήμου Ἀλειφύρας εἰς 865, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν 807· καὶ τοῦ δήμου Φυγαλαίας εἰς 1030, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν 1027.

Ἐκ τούτων συνάγεται, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων ἀναβαίνει τὸ ὅλον εἰς 7529, καὶ ὅτι ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία συνίσταται εἰς 3765· ἐκ δὲ τῶν πρακτικῶν τῆς διαλογῆς ἀποδεικνύεται, ὅτι ἔλαχον τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας καὶ ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας παμφήρῃ μὲν οἱ κύριοι Παναγιώτης Χριστόπουλος καὶ Παναγιώτης Κανελλόπουλος

διὰ ψήφου δὲ 5267 ὁ κύριος Νικόλαος Μοσχόπουλος, ἔχοντες ἀπάντες τὰ νόμιμα προσόντα τοῦ βουλευτοῦ. Ἐπομένως παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη διεξήχθη καθ' ὅλα μὲ ὅλην τὴν νομιμότητα καὶ τάξιν, καὶ

διὰ τοῦτο τὸ τμήμα γνωμοδοτεῖ παμφήρῃ νὰ ἐπικυρωθῇ καθ' ὅλοκληρίαν ὡς νόμιμος καὶ τακτικὴ, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας οἱ κύριοι Παναγιώτης Χριστόπουλος, Παναγιώτης Κανελλόπουλος καὶ Νικόλαος Μοσχόπουλος, ἔχοντες, ὡς εἴρηται, τὰ πρὸς τὸ νόμον απαιτούμενα προσόντα τοῦ βουλευτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1853.

Τὸ τμήμα

Ὁ πρέσβης Δ. Τσίρκης, Β. Π. Δημητριάδης, Α. Ἀβέρωφ,
Γ. Ριζόπουλος, Δ. Παπαθανάσιος, Β. Νόστες,
Ι. Ζέρκας, Α. Μιχαήλ, Δ. Πουλιγκός.
Ὁ εἰσαγγελὴς Κ. Δημητριάδης.

Τὸ Β'. Τμήμα τῆς Βουλῆς

«Ἐξελεγχθῆναι τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ τὴν δ'. βουλευτικῆς περιόδου ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Κολακωτίων, μετὰ προηγουμένην ἐπεξεργασίαν ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐκλεχθέντων τριῶν μελῶν αὐτῆς.

Παρατηροῦσαν, ὅτι, κατὰ τὰ ἐπεξεργασθέντα πρακτικὰ, ἐξελέχθησαν βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Κολακωτίων κατὰ τὴν προκειμένην τετάρτην βουλευτικὴν περίοδον δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν πραγματικῶς ψηφοφορησάντων οἱ κύριοι 1) Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης 2) Χαρίλαος Σ. Θεογαρόπουλος 3) Λεωνίδας Ν. Πετμεζᾶς καὶ 4) Πέλος Παπαδάκης, λαβόντες ἕκαστος ψήφους 14,442, ἰσαριθμούς μετὰ τοὺς ψηφοφορησάντας ψηφοφόρους.

Μινημίως ὑπαρχούσης ἐνστάσεως κατὰ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, διεξαχθείσης ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου.

Γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τούτης καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς βουλευτῶν τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐκλεχθέντων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1853.

Τὰ μέλη τοῦ Β'. τμήματος

Ἀναγν. Δ. Τσίρκης, Γ. Γαρδικόπουλος,
Κ. Τσουλῆς, Κ. Δερμιτζής,
Ν. Καίρης, Γερμ. Μυσημαχίδης,
Δ. Καλλιφρονᾶς, Γ. Παναγιωτόπουλος,
Ν. Περδίκης, Ν. Δ. Μοσχόπουλος.
Ὁ Εἰσαγγελὴς Ἰω. Ἀποστολίδης.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην Δεκεμβρίου 1853, συνελθὼν τὸ Α' τμήμα ἐν τῇ δωματίᾳ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ, καὶ λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Δωριδῶς, παρητήρησεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη διεσχίσθη σύμφωνα μὲ τὸν νόμον καὶ ὅτι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀνεδείχθησαν οἱ Κ. Κ. Ἀναγνώστης Παπαθανασίου καὶ Γ. Κονδύλης διὰ ψήφων 2366.

Μηδισμῶς δ' ἐνστάσεως κατὰ τῆς ἐκλογῆς ὑπαρχούσης, προτείνει τὸ τμήμα παμψηφεί εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀνωτέρω κυρίων ὡς νομίμων βουλευτῶν.

Τὰ μέλη τοῦ Α' τμήματος
 Μ. Χουρμούζης Δ. Πατροπουλάκης
 Εὐθ. Κεχαγιάς Ν. Μπουκουράς
 Ἀνατ. Μαυροβώτης Χ. Ρόγκης
 Π. Κανιλλόπουλος

Ὁ εἰσηγητὴς
 Κ. Δ. Βλ. ἀ μ η ς . »

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

« Τὸ τμήμα Β' συνελθὼν ἐν τῷ δὲ τῶν συνεδριάσεων τοῦ αὐτοῦ δωματίῳ τὴν 13 τρ. μηνὸς καὶ ἔτους καὶ λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα τῆς λογιᾶς αὐτῇ βουλευτικῆς ἐκλογῆς Πατρῶν, διεξῆλθεν αὐτὰ συντόμῳ ἐπιστάσει, καὶ παρέρει ὅτι καθ' ἅπαντα τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἐνηργήθη ἡ προκαταρκτικὴ τῆς ἐκλογῆς ἐργασία συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ταύτης διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ὅτι ἐπιφορηθῆσαν κατὰ μὲν τὰ πρωτόκολλα τῆς ψηφοφορίας 8,429 ψηφοφόροι, κατὰ δὲ τὰ πρωτόκολλα τῆς διαλογῆς 8,441, καὶ ὅτι οὐδεμία ἐδόθη ἔνστασις κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἀπὸ δὲ τῶν ψηφοφορησάντων ἔλαχον ψήφων ὁ μὲν Σιδέρης Πράταϊκας 8,438

ὁ δὲ Παναγιώτης Πατρινός 8,393

ὁ δὲ Χρυσανθάκης Τσαλαμιδᾶς 8,386

ὁ δὲ Περικλῆς Καλαμογυδάρτης 8,202.

Ὅθεν καὶ ἀν' ἀφαιρεθῶσι τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν πλεονάζοντα δώδεκα ψηφοδέλτια, ἀνὰ πρῶτον δὲν ἐσημειώθησαν ἐν τοῖς πρωτοκόλλοις τῆς ψηφοφορίας ἐκ παραδρομῆς τῶν γραμματέων, οὐδὲν ἐπέρχεται ἀλλοίον ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὴν πλειοψηφίαν.

Παρατηρεῖ δὲ προσέτι, ὅτι ἐκτὸς τῶν προμνησθέντων ἔλαχον ψήφων ὡς ἑξῆς:

Ὁ Α. Χ. Λόντος 13

Ὁ Κ. Κωνστάκης 11

Ὁ Ι. Δ. Ἀντωνόπουλος 10
 Ὁ Μ. Ρούφος 6
 Ὁ Κωνσταντὸς Τσερτίδης 5
 Ὁ Μανώλης Κατσίνης καὶ 3
 Ὁ Στέλιος Φαρνάρης 3

Ὁ Κωνσταντὸς Σκουρλέτης, Χρῆστος Ντάλογλου, Ἀνῆλικος Μαβαδελίας καὶ Γ. Σατεριώτης ἀνὰ 2· οἱ δὲ Δημ. Ματοϊκάς, Σωτήριος Γεωργαντόπουλος, Δημ. Πατίκης, Ἀθ. Γεωργαντόπουλος, Φώτης Ταντάλας καὶ Μισαήλ, ἀνὰ μίαν.

Διὸ τὸ τμήμα τοῦτο ἀποφαίνεται παμψηφεί, ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη εἶναι ἐπικυρωτέα καὶ ὡς βουλευταὶ ἀπὸ μέρους τῆς ἐπαρχίας ταύτης πρέπει ν' ἀναγνωρισθῶσιν οἱ ἑξῆς, λαχόντες τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας:

ὁ Σιδέρης Πράταϊκας διὰ ψήφων 8426
 ὁ Παναγιώτης Πατρινός » 8382
 ὁ Χρυσανθάκης Τσαλαμιδᾶς » 8374
 ὁ Περικλῆς Καλαμογυδάρτης » 8190

ἔχοντες καὶ τὰ τῆς βουλευτικῆς ἱκανότητος προσόντα.

Α. Καλλιφρονῆς, Ν. Πιερᾶκος, Γερ. Μαυρομυχάλης,
 Ι. Ἀποστολλίδης, Ν. Δ. Μαργούλας, Ἀναγ. Δ. Τσάκας,
 Ν. Κάρης, Κ. Τσουκαλάς, Γ. Πανοπεριτόπουλος,
 Ι. Ν. Ταμπάκοπουλος, Ὁ εἰσηγητὴς
 Κ. Δ. α ρ ε ι ω τ η ς . »

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Τὸ Ε' τμήμα τῆς Βουλῆς συνελθὼν εἰς συνεδρίαν καὶ λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας, καθ' ἣν ἀνεδείχθησαν πλειονοψηφούντες βουλευταὶ οἱ Κ. Κ. Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης καὶ Ἰωάννης Εὐσταθίου· εὐρὺν δὲ τὴν προκειμένην ἐκλογὴν διεσχίσθησαν σύμφωνα μὲ τὸν νόμον καὶ τὰς διατυπώσεις, ἐπικυρωῖ αὐτὴν καὶ γνωμοδοτεῖ ὅπως κεραιθῶσι νόμιμοι τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας βουλευταὶ οἱ ἀνωτέρω ὄντες, ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου πρὸς ἐκλογὴν ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1853.

Ὁ εἰσηγητὴς
 Φ. Φίλωνος . »

« Κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Ε' τμήματος, ἐκλεχθέντες οἱ ὑποφαινόμενοι πρὸς ἐπεξεργασίαν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς

ἐπαρχίας Ναυπλίας, συλλέγονται ἐν τῷ εἰρημένῳ τμήματι καὶ ἐλάβον ὑπ' ὅψιν ὅλα τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐγγραφα, ἐξ ὧν ἐξάγεται, ὅτι ἡ ψηφοφορία κατὰ τοὺς τρεῖς δήμους τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἐνεργήθη νομίμως, καὶ κατόπιν ἐγένετο ἡ διαλογὴ, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι ἐλάβον ὁ Κ. Ἰωάν. Ἀμβροσιάδης ψήφους 1693, ὁ Κ. Ἰωάν. Εὐσταθίου 1694 καὶ ὁ Κ. Ἰάτρος μόνον ψήφους 176. Καὶ ἐπειδὴ, ὡς προεῖρηται, ἐνεργήθη ἡ ἐκλογὴ κατὰ τάξιν, οἱ δὲ λαχόντες τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν προειρημένοι Κ. Ἰω. Ἀμβροσιάδης καὶ Ἰω. Εὐσταθίου ἔχουν καὶ τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα, οὐδεμία δὲ ἐνστάσις ἐγένετο παρὰ τινος διὰ ταῦτα γνωμοδοτοῦμεν νὰ παραδεχθῇ παρὰ τοῦ τμήματος ὡς κύρος ἔχουσα ἡ προειρημένη ἐκλογὴ, καὶ ὡς νόμιμοι οἱ ἐκλεγέντες κατ' αὐτὴν βουλευταί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 δεκεμβρίου 1853.

Τὰ μέλη

Παν. Βάρδαλης, Νικολ. Α. Ἰάτρος.

ἘΤὸ τμήμα Β' συνελθὼν ἐν τῷ διὰ τὰς συνεδριάσεις του ὀρισμένῳ δωματίῳ τὴν 13 π. μ. καὶ ἔτους καὶ διεξελθὼν συντόνῳ ἐπιστάσει τὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος καθυποβληθέντα ἐγγραφα, παρατηρεῖ ὅτι ἡ προκαταρκτικὴ ταύτης ἐργασία ἐνεργήθη καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν νομίμως καὶ ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐνεργήθη ἐντὸς τῆς νομίμου ὀκταήμερου προθεσμίας, ἐρεξε τὸ ἐξῆς ἀποτέλεσμα.

Καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν ἐψηφοφόρησαν 2794 ψηφοφόροι, ἐλαχον δὲ ψήφων·

Ὁ μὲν Α. Ἀδερῶφ 2,382

Ὁ δὲ Ν. Βουδούρης 2,381

Ὁ δὲ Α. Μαντζαρῆς, ... 2,329.

Οἱ δὲ Ἰω. Κατσικογιάννης καὶ Γ. Ἀποστολίδης ἀνὰ δύο, καὶ οἱ Α. Ἀδερῶφ, Ι. Τασσάκος, Χρ. Κυκίδης καὶ Α. Καφεντζόγλους ἀνὰ μίαν.

Ὅθεν μηδεμίαν ὑπαρχούσας ἐνστάσεως κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, τὸ τμήμα ἀποφαίνεται παμψηφεί, ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἶναι ἐπικυρωτέα καὶ πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς βουλευταὶ ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας ταύτης οἱ ἀνωτέρω

λαχόντες τὸ προμνησθὲν ποσὸν τῶν ψήφων, καὶ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα τῆς βουλευτικῆς ἱκανότητος.

Ν. Καίρης	Γ. Πανοπριετόπουλος
Ἰω. Ἀποστολίδης	Δ. Καλλιφρονάς
Ἀναγν. Δ. Τσάκας	Ν. Πιερῆος
Κ. Δαρεϊώτης	Γερμ. Μαυρομιχάλης
Π. Καμπάνης	Κ. Τσουκαλάς.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ι. Τ. α. μ. π. ἀ. π. ο. υ. λ. ο. ς.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

ἘΣυνελθὼν τὸ Α' τμήμα ἐν τινὶ τῶν δωματίων τοῦ Βουλευτηρίου, ἐλάβεν ὑπ' ὅψιν τὰ ἐγγραφα τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Τριγωνίας, καὶ διεξελθὼν αὐτὰ μετ' ἐπιστάσεως, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι καὶ ἡ ψηφοφορία αὐτῆς ἐνεργήθησαν συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, καὶ ὅτι διὰ μεγάλης καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ αὐτῆς οἱ Κ. Κ. Γεώργιος Σταῖκος διὰ ψήφων 1,983 καὶ Ἀθανάσιος Καστανῆς διὰ ψήφων 1,928.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐγένοντο ἐνστάσεις τινες, τὰς ὁποίας ἰσχυραὶ ἀντιρρήσεις ἀντέκρουσαν ὑποσχεθῶς καὶ ἀπέδειξαν τὸ ἀνυπόστατον αὐτῶν. Ὅθεν τὸ τμήμα προτείνει παμψηφεί εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς νομίμων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Τριγωνίας τοὺς Κ. Κ. Γ. Σταῖκον καὶ Α. Καστανῆν.

Ἀθήνησι, τῇ 14 δεκεμβρίου 1853.

Χρ. Πάγκος,	Μ. Χουρμούρης,	Κ. Α. Βλάχος,
Δ. Πετροπουλάκης,	Ε. Καραγιάνης,	Ν. Β. Μπουτιώρης,
Α. Μαυροειδής.		

Ὁ εἰσηγητὴς Π. Κ. α. ν. ε. λ. λ. ο. π. ο. υ. λ. ο. ς.

Τὸ δεύτερον τμήμα τῆς Βουλῆς

Ἐν τῷ διὰ τὰς συνεδριάσεις του ὀρισμένῳ δωματίῳ τὴν 13 δεκεμβρίου 1853 λαθὼν ὑπ' ὅψιν τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Σύρον πρακτικὰ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία τῆς ἐκλογῆς ἐνεργήθη καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν μετ' ὅλης τῆς νομιμότητος, ὅτι ἐψηφοφόρησαν κατὰ τὰ πρωτόκολλα τῆς ψηφοφορίας 3120 ψηφοφόροι, κατὰ δὲ τὰ πρωτόκολλα τῆς διαλογῆς εὐρέθησαν ἐπίσης 3120, καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἐδόθη ἐνστάσις κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης. Ὑπὸ δὲ τῶν ψηφοφορησάντων ἐλάβον ψήφους·

Ὁ μὲν Γ. Ναυτίης	3106
Ὁ δὲ Σταμ. Λάρας	3095
Ὁ δὲ Μιχ. Σολομός	3086
Καὶ ὁ Αντώνιος Ρενουάρδος	3039

Καὶ τινες ἄλλοι πολλὰ ὀλίγα.

Ὁθεν μηδεμίαν ὑπαρχούσης ἐνστάσεως κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, τὸ τμήμα παμψηφεί ἀποφαίνεται, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἶναι ἐπικυρωτέα, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς βουλευταὶ ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην αἱ ἀναστρέμμενοι, λαχόντες τῆς ἀπολύτου πλειονότητος καὶ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα τῆς βουλευτικῆς ἱκανότητος.

Α. Καλλιφρονᾶς,	Ν. Πιεράκος,	Κ. Δαρειώτης,
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος,	Κ. Τσουκαλᾶς,	Γερ. Μαυρομιχαλῆς,
Ἰω. Ἀποστολίδης,	Ἀναγ. Δ. Τσάκας,	Γ. Παναγιωτόπουλος,
Ν. Δ. Μοσχούλας		Ὁ Εἰσηγητὴς
		Ν. Καίρης.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Τὸ τρίτον τμήμα συνελθὼν ἐν τῷ προδιωρισμένῳ διὰ τὰς συνεδριάσεις ὁματιῶν σήμερον τὴν δωδεκάτην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκαστοῦ τρίτου ἔτους, καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικά τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Βάλτου.

Παρατηρεῖ.

ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐκ τριῶν δήμων Ἀμβρακίας, Θυάμου καὶ Ἰδομένης, ὅτι αἱ ἐκλογικαὶ ἐργασίαι ἀπὸ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν καταλόγων μέχρι τῆς ὀριστικότητος αὐτῶν διεσχίσθησαν νομίμως, ἡ δὲ ψηφοφορία ἀρχίσασθαι κατὰ τὸ πρόγραμμα τὴν 26 τοῦ μηνὸς Οκτωβρίου 2, 2 καὶ γινουμένη ἐν τάξει, ἐτελείωσθε τὴν 2 Νοεμβρίου ἰδίου ἔτους, ἡ δὲ διαλογὴ τῶν ψήφων, ἥτις ἐγένετο ἐπίσης κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἔφερε τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα.

Ἐκ τῶν τοῦ δήμου Θυάμου ψηφοφόρων 1108 ἐψηφοφόρησαν 1066.

Ἐκ τῶν τοῦ δήμου Ἰδομένης ψηφοφόρων 1253 ἐψηφοφόρησαν 1249.

Ἐκ τῶν τοῦ δήμου Ἀμβρακίας ψηφοφόρων 1243 ἐψηφοφόρησαν 444.

Τὸ ὅλον τῶν ψηφοφόρων 3604 τῶν ψηφοφορησάντων 2759.

Ἐκ τούτων ἔλαβον

Ὁ μὲν Κ. Ανδρέας Ἰσκος	ψήφους 2181
Ὁ δὲ Κ. Σωτήριος Στράτος	» 2157
Ὁ Κ. Σπυρίδων. Γ. Καραϊσκάς	» 589
Καὶ ὁ Γεώργιος Κωνσταντίνου	» 565.

Ἐπειδὴ οὐδεμία κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐγένετο ἐνστάσις, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς ἀπέδειξεν ὅτι τῆς ἀπολύτου πλειονότητος ἔτυχον οἱ ΚΚ. Ανδρέας Ἰσκος καὶ Σωτήριος Στράτος, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐπαρχία αὕτη ἔχει τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενον πληθυσμὸν πρὸς ἐκλογὴν δύο βουλευτῶν, τὸ τμήμα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ κηρυχθῇ νόμιμος ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Βάλτου καὶ νὰ παραδεχθῶσιν ὡς νόμιμοι βουλευταὶ αὐτῆς οἱ ῥηθέντες ΚΚ. Ανδρέας Ἰσκου καὶ Σωτήριος Στράτος.

Ὁ Εἰσηγητὴς

Παν Χριστόπουλος.

Τὸ δεύτερον τμήμα τῆς Βουλῆς

εἰς ἐξελέγξαν τὰ πρακτικά τῆς κατὰ τὴν Α' βουλευτικῇ περιόδῳ ἐκλογῆς τοῦ βουλευτοῦ τοῦ ἐνταῦθα Πανεπιστημίου Ὁθωνος, μετὰ προηγουμένην ἐπιβεβαιώσιν ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγθέντων τριῶν μελῶν τοῦ τμήματος τούτου.

Παρατηρῶν, ὅτι, κατὰ τὰ ἐπιβεβαιωθέντα πρακτικά, ἐξελέγη βουλευτὴς τοῦ μνησθέντος Πανεπιστημίου κατὰ τὴν προκειμένην Α' βουλευτικῇ περιόδῳ δι' ἀπολύτου πλειονότητος τῶν πραγματικῶς ψηφοφορησάντων εἰκοσιεννέα, 29, ψηφοφόρος ὁ κύριος Σ. Πήλλικας, λαβὼν ψήφους εἰκοσιδύο 22.

Μηδεμίαν ὑπαρχούσης ἐνστάσεως κατὰ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, διεσχίσθησιν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου.

Γνωμαδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς βουλευτοῦ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἐκλεγθέντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1853.

Α. Καλλιφρονᾶς,	Ν. Πιεράκος,	Ι. Ν. Ταμπακόπουλος,
Γερ. Μαυρομιχαλῆς,	Ἀναγ. Δ. Τσάκας,	Γ. Παναγιωτόπουλος,
Κ. Δαρειώτης,	Κ. Τσουκαλᾶς,	Ν. Καίρης.
	Ὁ Εἰσηγητὴς Ἰω. Ἀποστολίδης.	

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Τὸ 5^{ον} τμήμα τῆς Βουλῆς διελθὼν μετὰ προσυχῆς διὰ τὰ ἀσφύοντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας ἐγγράφα, παρτήρησεν ὅτι οὐδεμία ἐνστάσις ἢ παρατυπία

κατ' αὐτὴν ὑπάρχει, καὶ ὅτι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας ἀνεδείχθησαν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας οἱ κύριοι Π. Παπατσώνης, Α. Κουμουνδούρακης καὶ Ἑμμ. Δαρειώτης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1853.

Α. Τσόκρης, Γ. Ριζόπουλος, Β. Π. Δημητρακόπουλος,
Α. Μάνταρης, Α. Μάνταρης, Α. Πουλικάκης,
Γερμ. Ἀθανασίου, Ι. Ζέρκος,

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ 5^{ον} τμήμα τῆς Βουλῆς συνεκλήθη ἑλθεῖν ὑπ' ὄψιν του καὶ ἐπεξεργάσθαι τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμερῆς, ἀπὸ τὰ ὅποια παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη εἰς ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας ταύτης κατὰ τοὺς νόμιμους τύπους, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας οἱ κύριοι Ἐλευθέριος Καλογεράς, λαβὼν ψήφους 2594, καὶ Ἰωάννης Ἀποστολίδης, λαβὼν ψήφους 2551· ἐψηφοφόρησαν δὲ καὶ ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας ἐκλογεῖς 2603.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς οὐδεμίαν ἔνστασιν ὑπάρχει, καὶ διὰ ταῦτα τὸ τμήμα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν παραδοχὴν τῶν ἐκλεγέντων βουλευτῶν Ἐλευθερίου Μ. Καλογερά καὶ Ἰωάννου Ἀποστολίδου ὡς νόμιμων βουλευτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1853.

Α. Τσόκρης, Γ. Ριζόπουλος, Β. Π. Δημητρακόπουλος,
Α. Μάνταρης, Α. Μάνταρης, Α. Πουλικάκης,
Ι. Ζέρκος,

Προὔτεθον ἔπειτα κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν ἡ συζήτησις ἐκάστης τῶν ἐκλογῶν ταύτων· μετὰ δ' ὑπαρχούσης παρατηρήσεως ἐπὶ τινος ἐξ αὐτῶν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ἀλλοδιαδόχως τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν ταύτων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως. Οὕτω δ' ἀνεγνωρίσθησαν νόμιμοι βουλευταὶ τῆς μὲν Μεγαλοπόλεως οἱ Γ. Κεφάλας καὶ Ἀναγνώστης Τσάκας τῶν Θεσίων οἱ Γ. Διαμάντης καὶ Α. Ἀθανασίου τῆς Ἑρμιονίδος οἱ Β. Νώνης καὶ Σ. Μήτσας τῆς Φθιώτιδος οἱ Μ. Χουρμούζης, Κ. Τσουκκάλης, Γ. Ριζόπουλος καὶ Εὐ. Κοντογιάννης τοῦ Οἰτύλου οἱ Ν. Πιεράκος, Α. Πουλικάκης, Γερμ. Μαυρομιχάλης καὶ Γρηγ. Πατριάρχης τῆς Παρνασσίδος οἱ Ν. Πανου-

γιάς, Κ. Βλάχος καὶ Εὐθ. Κεραγιάς τῆς Καρυταίνος οἱ Π. Δελιγιάννης, Γ. Α. Αντωνόπουλος, Κ. Λαμπρινόπουλος καὶ Ν. Μπούκουρας τῶν Πετσῶν οἱ Ν. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ν. Α. Μπότασης τοῦ Αἰγίου οἱ Δ. Ὀρεινός καὶ Α. Λόντος τῆς Κορινθίας οἱ Γ. Πανεπιστήμιος, Μ. Τριανταφυλλόπουλος, Χ. Ράγκος καὶ Εὐθ. Κανελλόπουλος τοῦ Γυθείου οἱ Α. Πετροπουλάκης καὶ Γ. Τσιγκουράκος τῆς Μαντινείας οἱ Ἰω. Ταμπακόπουλος Γ. Ρεθελιώτης, Π. Βάρδαγλης καὶ Β. Δημητρακόπουλος τῆς Καρυστίας οἱ Βελισ. Νικολαΐδης, Ἰω. Μπαλάφας καὶ Κ. Δημητριάδης τοῦ Ἀργεῖος οἱ Α. Τσόκρης, Γ. Τσόκρης καὶ Ν. Ἰατρός τῆς Ἀττικῆς οἱ Σακελ. Σούτσος, Α. Καλλιφρονάς, Α. Μεταξάς καὶ Σ. Βλάχος τῆς Ὀλυμπίας οἱ Π. Χριστόπουλος, Π. Κανελλόπουλος καὶ Ν. Μοσχολάς τῶν Καλαβρύτων οἱ Θ. Ζαίμης, Χ. Θεοχαρόπουλος, Α. Πετρεζάκης καὶ Ἠλ. Παπαδαῖος τῆς Μεσσηνίας οἱ Α. Κουμουνδούρος, Π. Παπατσώνης καὶ Ἑμμ. Δαρειώτης τῆς Ἐπιδαύρου Λιμερῆς οἱ Ἐλευθέριος Καλογεράς καὶ Ἰωάν. Ἀποστολίδης τῆς Δωρίδος οἱ Αναγ. Παπαθανασίου καὶ Γ. Κονδύλης τῶν Πατρῶν οἱ Σ. Πράττικος, Π. Πατρινός, Χ. Τσαλαμιδάς καὶ Π. Καλαμογιάτης τῆς Ναυπλίας οἱ Ἰω. Ἀμβροσιάδης καὶ Ἰω. Εὐσταθίου τῆς Χαλκίδος οἱ Α. Ἀδέρωφ, Ν. Μπουδούρης καὶ Α. Μάνταρης τῆς Τριγωνίας οἱ Γ. Σταῖκος καὶ Ἀθανάσιος Καστανάς τῆς Σύρου οἱ Γ. Ναυτης, Σ. Δάρας, Μ. Σολομός καὶ Ἀντ. Ρενοῦάρδος τοῦ Βάλτου οἱ Ἀνδρ. Ἰσάκος καὶ Σ. Στράτος τῆς Βοιωτίας οἱ Φ. Ἰω. Φίλωνος καὶ Α. Γεωργαντῆς καὶ τοῦ Πανεπιστημίου ὁ Σ. Πήλλικας.

Κηρύχας δὲ τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν ἐν ὥρᾳ 1. Μ. Μ.

Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος
Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ.

Οἱ προσωρινοὶ γραμματεῖς
Α. Ν. Πατριάρχης,
Κ. Δημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε΄.

Τῆς 15 Δεκεμβρίου 1853.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερίας, καὶ ἐγκρι-

θέντα υπεγράφησαν παρά τε του προεδρεύοντος και των προσω-
ρινών γραμματέων.

Εν πρώτοις προσελθόντες καθ'ην έλαχον σειράν οι εισηγηταί
των τμημάτων επί των έκλογών Άνδρου, Ξεροχωρίου και Με-
γαρίδος, ανέγνωσαν τας επί αυτών εκθέσεις, έχουσας ούτω:

Προς την Βουλήν!

«Τό πρώτον τμήμα συνελθόν και έπεξεργασθέν δια τά έγγραφα
της βουλευτικής εκλογής Άνδρου, παρατήρησεν ακριβώς ότι
3930 έψηφοφόρησαν εις όλην την έπαρχίαν, συγκειμένην από
τρεις δήμους: ότι κατά τους βουλευτικούς καταλόγους, ο αριθμός
των ψηφοφόρων φθάνει τους 5.749, και ότι εύρίθυσαν περιπλέον
ψηφοδελτία εις μίαν κάλπην 257 υπέρ των επιλαχόντων. Από
τό πρωτόκολλον δε της διαλογής φαίνεται, ότι εκ της όλης ψη-
φοφορίας έλαβον ψήφους ο Κ. Π. Α. Καμπάνης 2946· ο Κ. Ν. Α.
Καίρης 2891· ο Κ. Α. Γιαννουλίδης 2886· ο Κ. Δημητριάδης
1549, ο Κ. Ν. Αθανασίου 1539· και ο Κ. Α. Μ. Καίρης 1480.

Κατά της εκλογής υπάρχων πραγματικώς ένστάσεις από
τους επιλαχόντας κατά των δύο δήμων, και από τους επιτυ-
χόντας, κατά του ενός δήμου.

Τό τμήμα όμως εξέτασαν μετά προσοχής τά έγγραφα, ακού-
σαν και προφορικώς τους ενδιαφερομένους, εξηγήθέντας λεπτο-
μερώς, επίσημη ότι όλαι των αι ένστάσεις και αι προφορικοί
εξηγήσεις δέν είναι ισχυροί προς άκύρωσιν της εκλογής,
καθόσον μάλιστα και αυτά αι έφορευτικοί έπιτροποί των καλ-
πών, έάστη χωριστά διά τον δήμον της αναγνωρίζει ως νομί-
μως ενεργηθείσας όλες τας άπ' αρχής της βουλευτικής εκλο-
γής πράξεις, επί τέλους δε και εις τό πέρας της διαλογής ή
πλειοψηφία των έπιτροπών υπέρ της εκλογής εκφράζεται.

Αι' όλους αυτούς τους λόγους παραδέχεται και τό τμήμα
παμφηρεί ως νομίμως διεξαχθείσαν την βουλευτικήν εκλογήν
Άνδρου, και κατά συνέπειαν νομίμους βουλευτάς της έπαρχίας
αυτής θεωρεί τους λαβόντας την πλειονότητα Κ. Π. Α. Καμ-
πάνην, Ν. Π. Καίρη και Α. Γιαννουλίδην.

Εγένετο την 15 Δεκεμβρίου 1853.

Ο Εισηγητής Π. Καλαμογέρτης.»

Προς την Βουλήν.

«Τό 6^{ον} τμήμα συνελθόν εν τώ διά τας συνεδριάσεις του όρι-
σμένου διαματίω την 15 Δεκεμβρίου τ. ε. και έπεξεργασθέν τά
της εκλογής ταύτης έγγραφα, παρατηρεί ότι εν τώ δήμω Αϊδε-

ψίων κατά την εκλογήν έσχίσθησαν δύο ψηφοδελτία έλαττον
του έν τώ πρωτόκολλω της ψηφοφορίας αριθμού, και έλαχον
ψήφους άπ' άμφοτέρων των δήμων (Αϊδυψίων και Ιστιαίων).

Ο Γ. Μαδεμοχωρίτης 1434

Ο Γ. Μπάνης 1406

Ο Γ. Αλεξαντογιάννης 16

Ο Γ. Σταματοπούλος 4

Ο Δ. Ανασταίου 3

Ο Δ. Μπάνης, Σ. Κοντονικολίου, Α. Παπαθανασίου, Κ.
Καζάρης ανά 2 έκαστος· ο Κ. Παλός, Κ. Νικολαΐδης, Εύστ.
Στηλιδιώτης και Εύστ. Σαραβαλής, ανά μίαν έκαστος.

Κατά της εκλογής ταύτης επιδόθησαν διάφοροι ένστάσεις
παρά διαφόρων, άλλ' αυτά εν μέρει προσβάλλουσι τό δεδικα-
σμένον και εν μέρει είσιν ανυπόστατοι· άλλα, και αν παραδε-
χθώσιν, ουδ'όμως αλλοιούσι τό αποτέλεσμα της πλειοψηφίας,
καθόσον αυτοί ούτοι οι ένστάμενοι όμολογούσιν, ότι πραγματι-
κώς έψηφοφόρησαν υπέρ των Γ. Μαδεμοχωρίτου και Γ. Μπάνη
υπέρ τους τριακοσίους ψηφοφόρους.

Διά ταύτα τό τμήμα παμφηρεί απορρίνεται υπέρ της έπι-
κυρώσεως της εκλογής ταύτης και της αναγνωρίσεως των προ-
μνησθέντων Γ. Μαδεμοχωρίτου και Γ. Μπάνη ως βουλευτών από
μέρους της έπαρχίας Ξεροχωρίου, ούτινες και έχουσι τά υπό του
νόμου διαγεγραμμένα προσόντα της βουλευτικής ικανότητας.
Δ. Καλλιφρονάς, Ν. Πιερakis, Γερ. Μπαρμιχάλης, Γω. Μπαλασας,
Κ. Τσουκόλας, Ν. Καίρης, Ν. Δ. Μοσχούλας, Γ. Πανοпрітсopoulos,
Κ. Δακρυώτης, Άνγκ. Α. Τσίκας.

Ο εισηγητής Γω. Ν. Τεμπακόπουλος.»

Προς την Βουλήν.

«Τό Α' τμήμα της Βουλής συνελθόν και λαβόν υπ' όψιν τά
πρακτικά της βουλευτικής εκλογής Μεγαρίδος, παρατηρεί:

Η έπαρχία της Μεγαρίδος συγκείται εκ τεσσάρων δήμων,
ήτοι, των Μεγαρίων, Σαλαμίνος, Ειδυλλίας και Ελευσίνος. Και
εις τους τέσσαρας δήμους ή συγκρότησις των επί των παρα-
πάνων έπιτροπών των όρκωτικών δικαστηρίων και των έφορευ-
τικών έπιτροπών εγένετο κατά τους όρισμούς του περί εκλο-
γής των βουλευτών νόμου.

Οι βουλευτικοί καταλόγοι των ψηφοφόρων και των τεσσάρων
δήμων είναι κριγμένοι έκτελεστοί κατά τας νομίμους διατυ-
πώσεις. Η ψηφοφορία ήρχισε και έπαραυώθη σύμφωνα με τό
δημοσιευθέν περί τούτου πρόγραμμα της νομαρχίας Αττικής,

(Πρακτ. Βουλής, Σύνοδ. Α' Περίοδος Α')

ἰσχυρῶς, δὲ καὶ ἡ ἀποστροφὴ τῶν καλῶν, ἀφοῦ μετεφέρθησαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ὡς καὶ ἡ διαλογὴ τῶν ἐν αὐταῖς κατατεθεισῶν ψήφων. Κατὰ δὲ τὸ περὶ τούτου πρωτόκολλον, ὁ ὀλίκος ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων καὶ εἰς τοὺς τέσσαρας δήμους ἀναβαίνει εἰς 2169, ἐξ ὧν ἔλαβον οἱ κύριοι Ἀναστάσιος Μαυροειδῆς 1428, ὁ δὲ Ἀναγνώστης Δεδόπουλος 1363· μετ' αὐτοὺς ὡς ἐπιλαχόντες, ὁ Δημήτριος Φιλάρτης 716 καὶ Μελέτης Χ. Μελέτης 771, καὶ διαφοροὶ ἄλλοι ἀπὸ μίαν καὶ περισσοτέρας.

Ἐκ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ψηφοφορίας καὶ τῆς διαλογῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐδόθησαν τρεῖς ἐνστάσεις· ἡ α' εἰς τὸν δῆμον Εἰδουλλίας, ἰσχυριζομένου τοῦ ἐνισταμένου, ὅτι ἐπὶ τὰς ἑκατὸν ψηφοφορίας ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν, οἱ μὲν χωρὶς νὰ ἔχωσι δικαίωμα, οἱ δὲ ὅτι ἀπεκλείσθησαν ἡ β' εἰς τὸν δῆμον Ἐλευσίνος, ζητοῦντος τοῦ ἐνισταμένου νὰ συμπεριληφθῶσι 36 ψηφοφόροι εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, οἵτινες ἐψηφοφόρησαν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ γραμματέως καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐνεγράφησαν εἰς ἰδιαίτερον ρύλλον, καὶ ἡ γ' προσήχθη μετὰ τὸ πέρας τῆς διαλογῆς πρὸς τὸν γενικὸν σύλλογον τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἰσχυριζομένων τῶν ἐν αὐτῇ τεσσάρων ἐνισταμένων, ὅτι κατὰ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν ἔλαβον χώραν παραβιάσεις καὶ παρατυπίας, ἰδιαίτερος δὲ εἰς τὸν δῆμον Μεγαρίων. Ἐπὶ τῶν δύο πρώτων ἐνστάσεων ἐκάστη ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ οἰκείου δήμου ἀναιρεῖ ὡς ἀβάσιμα καὶ ἀνύπαρκτα, ὅτι οἱ ἐνισταμένοι προτείνουσιν ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης, ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Μεγαρίων. Ὑπάρχει ἐπὶ τέλους καὶ ἡ δοθεῖσα πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορά, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ διαφόρων πολιτῶν, παραπονουμένων ἐκτὸς τῶν παραβάσεων, ὅσαι ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν ἐκλογὴν, ἰδιαίτερος κατὰ τοῦ Α. Μαυροειδῆ, ὅτι κατηγορούμενος διὰ διαφόρους ἐγκληματικὰς πράξεις, ἀναγομένης εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δημαγωγικῶν του καθηκόντων, δὲν ἔδυνάτο ὄχι μόνον νὰ ψηφοφορήσῃ, ἀλλ' οὔτε νὰ παραδεχθῇ ὡς βουλευτὴς.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐξαγομένων φέρω τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις· ὅτι ἡ συγκαρότης τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἡ ψηφοφορία καὶ ἡ διαλογὴ ἐγένοντο σύμφωνα μὲ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμον, οἱ δὲ λαβόντες τὴν πλειοψηφίαν καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ εἰσιτήρια εἰσὶν οἱ Α. Μαυροειδῆς καὶ Ἀναγνώστης Δεδόπουλος.

Ὅτι ἐπὶ τῆς α' καὶ β' ἐνστάσεως, καὶ ἂν ᾔθελον ὑποταθῇ,

ὅτι οἱ προτεινόμενοι ἰσχυρισμοὶ εἶναι ἀλθεῖς, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν εὐδαιμονίαν ἐπιβρῶν οὔτε ὡς πρὸς τοὺς λαβόντας τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν οὔτε ὡς πρὸς τοὺς ἐπιλαχόντας· καὶ ὡς πρὸς τὴν τρίτην δὲ, ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφοφορίας τῶν Μεγαρίων δὲν φαίνεται οὐδὲμία ἐνστάσις λαβούσα χώραν κατὰ τὴν ὁκταήμερον διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς. Ἐξ ἐναντίας μάλιστα ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ εἰρημένου δήμου εἰς τὸ ἴδιον πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς ἀναιρεῖ ὡς ἀβάσιμον τὸ περιεχόμενον τῆς ρηθείσης ἐνστάσεως. Ἐπὶ τέλους δὲ ὡς πρὸς τὰς προσαχθείσας ἐν τῇ Βουλῇ ἀναφοράς, ἂν καὶ παρατυποὶ, ὡς πρὸς τὸν ἰσχυρισμὸν ὅμως κατὰ τοῦ Α. Μαυροειδῆ, ὅτι δὲν ἔδυνάτο νὰ ἐκλεχθῇ οὔτε νὰ παραδεχθῇ ὡς βουλευτὴς διὰ τὰς ἀποδιδόμενας εἰς αὐτὸν κατηγορίας, δὲν ἔχουσιν ὑπόστασιν, διότι δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας προβλέπει ὁ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμος· ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ ληρθῶσιν ὑπ' ὧν τὰ περὶ τῶν ἐπαναλαμβανόμενων παραβιάσεων κατὰ τὴν ἐκλογὴν, καθ' ὅσον, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, βεβαιούται ἐκ τῶν πρακτικῶν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις.

Διὰ ταῦτα τὸ τμήμα γνωμοδοτεῖ παμψηφεί νὰ κηρυχθῇ ἔγκυρος ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος καὶ νὰ παραδεχθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ αὐτῆς οἱ Κ. Κ. Α. Μαυροειδῆς καὶ Ἀναγ. Δεδόπουλος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Δεκεμβρίου 1853.

Ὁ εἰσιτητής

Γρ. Ν. Κορριωτάκης.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη ἐκάστην τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, καὶ ἐκηρύχθησαν οὕτως ὑπὸ τοῦ προέδρου νόμιμοι βουλευταὶ τῆς μὲν ἐπαρχίας Ἀνδρου οἱ Π. Καμπάνης, Ν. Καίρης καὶ Α. Γιαννουλίδης· τῆς τοῦ Ἐπρωρίου οἱ Γ. Μαδεμοχωρίτης καὶ Γ. Μπάνης· τῆς δὲ Μεγαρίδος, οἱ Α. Μαυροειδῆς καὶ Α. Δεδόπουλος.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀναγγεῖλε, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶναι ἡ ἀνάγκη τῶν ὑπολειπομένων ἐκθέσεων, διελύσει τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 1 Μ. Μ.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος

Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Ν. Πετμεξᾶς

Κ. Δημητρίδης.

Τῆς 18 Δεκεμβρίου 1853.

Συνελθόντων περί τὴν μεσημέριαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράψαν, παρὰ τε τοῦ προεδρεύοντος καὶ τῶν προσωρινῶν γραμματέων.

Προσελθόντες ἐν πρώτοις οἱ μέλῳ δοκιμασθέντες βουλευταὶ Πατρῶν καὶ Λοκρίδος, ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ 57 άρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς δοκιμασίας πρωτόκολλον.

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑφ' ἐνός τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφοληπτῶν Π. Καλαμογιάστου καὶ Π. Καμπάνη ἡ εἰς τὰ τμήματα παραπομπὴ τῶν βουλευτῶν τούτων· ἔλαχον δ' ὁ μὲν Σ. Πράτοικας εἰς τὸ στ'. ὁ δὲ Λουκᾶς Στεφάνου εἰς τὸ ζ'. τμήμα.

Ἐπίσης δ' ἐκλήρωθησαν ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς ψηφολέκτας καὶ αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ Πυλίας καὶ Καλαμῶν, ἐκ δὲ τοῦ ἀποτελέσματος συνήχθη, ὅτι εἶναι συζητητέα πρῶτον ἡ τῆς Πυλίας, δευτέρᾳ δὲ ἡ τῶν Καλαμῶν.

Οὗτω παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Πυλίας ἐισηγητής, ἀνέγνω ἀκυρωτικὴν κατὰ τῶν ἐπιδόξων βουλευτῶν Κ. Δαρειώτου καὶ Γ. Μπάστα ἔκθεσιν.

Λαβὼν κατὰ ταύτης τὸν λόγον, παρετήρησεν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Πυλίας, ὅτι ἀναβαίνει τὸ εἶγμα οὐχὶ διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν προκειμένην βουλευτικὴν ἐκλογὴν, ἀλλὰ διὰ ν' ἀπολογηθῇ πρὸς τὰς κατ' αὐτοῦ γενομένας κατηγορίας, διότι ὅσκις ὁ ζητῶν νὰ ρθῇ εἰς τὴν ὑπερτάτην περιωπὴν νομοθέτου, ἐπιδιώκει τὸν σκοπὸν αὐτοῦ διὰ τῶν παρανομιῶν καὶ τοῦ δόλου, ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ, αὐτόχρημα κακουργία. Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τῆς θέσεως κατηγορουμένου ἐξαιτεῖται νὰ ἐπιτρέψῃ ἡ Βουλὴ ἵνα προσαχθῶσιν ὡς μέσα ὑπερασπίσεως αὐτοῦ α) ἡ περὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς ἔκθεσις τοῦ ἐπάρχου Πυλίας καὶ β) ἡ τοῦ νομάρχου Μεσσηνίας, τὰς ὁποίας πολλάκις ἀλλ' ἐπὶ ματαίᾳ ἐζήτησε παρὰ τοῦ τμήματος. Ἐπειδὴ δὲ παρὰ πάντα ἄλλον ἢ Κυβέρνησις ἔχει συμφέρον νὰ ἐξετάζῃ ἐὰν ὁ νόμος παραβιάζεται, ἐξαιτεῖται τὰ ἔγγραφα ταῦτα ὡς τοῖς ἀφειδεστέροις τοῦ πράγματος μάρτυρας. Πέποιθε δὲ ὅτι ἡ

αἴτησις τοῦ δὲν θέλει ἀποκρουθῇ, καθ' ὅσον ἀρχὴ παραδεδομένη εἶναι νὰ παραχωρῶνται εἰς τὸν κατηγορούμενον ὅλα τὰ πρὸς ὑπεράσπισιν μέσα.

Τοῦτον ἀντικρούων ἀπάντησεν ἄλλος, ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ προαγορεύσαντος ἀποδοίνει λίαν ἀκροατῆς ὡς πρὸς τὴν τύχην ἐν γένει τῶν ἐκλογῶν, καθ' ὅσον ἐὰν Κυβέρνησις τις ἐλαγέ ποτε, ὅτι ὡς μέτρον τῆς νομιμότητος αὐτῶν πρέπει νὰ θεωρῶνται τὰ διοικητικὰ ἔγγραφα, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ τύχη τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν καθίσταται προβληματική.

Πρὸς τοῦτον ἀπαντῶν ἐπέφερεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι καθ' ὅλας τὰς παρελθούσας περιόδους ἐτηρήθη πάντοτε ἡ ἀρχὴ τοῦ νὰ προσάγονται τοιαῦτα διοικητικὰ ἔγγραφα, καὶ ἐν τῇ διστάματι τούτῳ εἰς μίαν μόνην περίστασιν δὲν προσήχθησαν ὑπὸ τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἀλλὰ καὶ οὕτω δὲν ἐννοεῖ, ὅτι τὰ ἔγγραφα ταῦτα δύνανται ν' ἀπερτίσουν τὸ σύνολον ἐκλογῆς τινος, καὶ ἀποκρούει μάλιστα πᾶσαν τοιαύτην ἀρχὴν· ζητεῖ ὅμως σήμερον τὴν προσαγωγὴν των, διότι θεωρεῖ αὐτὰ ὡς μέσα ὑπερασπίσεως, καὶ διὰ τῆς μαρτυρίας των θέλει ἀποδείξει ἂν αἱ προσαπτόμεναι εἰς αὐτὸν κατηγορίαι εἰσὶν ἀληθεῖς. Ἐμμένει λοιπὸν εἰς τὴν αἴτησίν του, καθ' ὅσον δὲν ζητεῖ χάριν, ἀλλὰ δικαιοσύνην, καὶ ἐπιθυμῇ μάλιστα νὰ ἀπεφαινέτο περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ αὐτῇ ἡ δικαστικῆς ἐξουσίας.

Τέλος μετὰ τινα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου περιστρεφίσαν συζητήσιν ἐτέθη πρὸς λύσιν αὐτοῦ τὸ ἐφεξῆς θέμα·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ, αἰτοῦντος τοῦ δικαζομένου, νὰ προσάγονται δημόσια ἔγγραφα ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καὶ ἡ ὅχι;»

Ἡ δὲ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, δὲν παραδεχθὲν τὴν ἀρχὴν ταύτην, μὴ ἀναστᾶσα.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ κυρίου ζητήματος, ἐξεθῆκεν ὁ ἀνωτέρω βουλευτὴς Πυλίας, ὅτι σκοπὸν δὲν εἶχε ν' ἀρριθιωθῇ τὴν τύχην τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν ἀποκρούσιν μάλιστα τῆς προτάσεως τοῦ ἀναγκαιότερον ἐθεώρει νὰ σιωπήσῃ, ἀποδίδων τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς σέβας. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τμήμα καὶ ἔξωθεν πολλὰ πρόσωπα σιθαστὰ ἐπέσθησαν, ὅτι καὶ παρανομίαι καὶ δολιεύσεις πολλαὶ ἐγένοντο κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ὑπὲρ μόνως τῆς ὑπολήψεως τοῦ ἀγορεύον, θέλει ἔκθεσι ἀπλῶς τὴν ἀλήθειαν, χωρὶς οὐδ' εἰς περιαιτιολογίας νὰ καταβῇ οὐδὲ τὰ δίκαια τῶν ἐναντίων τοῦ νὰ σιωπήσῃ.

Γνωστὸν εἶναι, ὅτι, κατὰ τὴν ἀστυροσύνην τοῦ νόμου διατάξιν, ἡ σύστασις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐνεργεῖται ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ περὶ ἐνάρξεως τῶν ἐκλογῶν προγράμματος· ἤτοι, λαμβάνουσιν ὑπάρξιν δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογικῆς πύλης. Ἀλλ' ἡ διατάξις αὕτη ἐπαρτήθη ποτὲ; Οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ σύστασις τῶν ἐπιτροπῶν τούτων προηγείται συνήθως, καὶ μετὰ δύο μῆνας πολλάκις ἀρχοῦνται αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαί. Ἡ παραδίχεται λοιπὸν ἡ Βουλὴ (ὡς ἐπραξε καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐκλογάς) ὅτι αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ συσταθῶσι πολλὰ πρὸ τῶν ἐκλογῶν, καὶ τότε οὐδ' εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὑπάρχει παρανομία· ἡ ἀποκρούει τὴν ἀρχὴν ταύτην, καὶ τότε συνομολογεῖ καὶ αὐτός, ὅτι αἱ διζαγαγοῦσαι τὴν ἐκλογὴν ἐπιτροπαὶ εἰσιν ἀκυροί, ὅτι ἡ ὑπαρξὶς τῶν εἶναι παράνομος, ἀλλ' ἡ τοιαύτη παρανομία πρέπει νὰ ἐπικταθῇ ἐφ' ὅλων τῶν ἐκλογῶν. Καὶ λέγει μὲν ἡ ἐκθεσις, ὅτι πᾶσαι αἱ τῶν δήμων Πυλίας ἐπιτροπαὶ συνεστήθησαν παρανόμως, ἀλλὰ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται κληροῦνται συνερχομένου ὅλου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον πιστοποιεῖ τὴν κλήρωσιν διὰ πράξεως, εἰς ἣν ὑπογράφει. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν ὑπάρχει ἐνστάσις τις προσβάλλουσα τὰς ἀνωτέρω ἐπιτροπὰς; Οὐδεμία· μόνον δὲ οἱ ἐναντίοι διέταχθησαν, ὅτι ὁ ἐπαρχὸς Πυλίας ἀποδίδει τοιαύτην εἰκονικότητα εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Βουβράσου. Ἐνταῦθεν λοιπὸν εἴηται ὁ ἀγορεύων τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἐπαρχοῦ, ἵνα δι' αὐτῆς ἀποδείχθῃ μάλιστα ἡ ἐνοχὴ του, ἀλλ' ἡ Βουλὴ δὲν τῷ ἐπέτρεψεν οὐδὲ τοῦτο. Καὶ ὁμοίως, ἐπειδὴ (ὡς λέγουσιν) προσβάλλεται ἡ κλήρωσις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Βουβράσου, ἀναγινώσκει τὴν ἐκθεσιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον, ἐνὸς μέρους ἀπόντος, ἀναφέρει τὴν τακτικὴν ἐνέργειαν τῆς κληρώσεως καὶ ὑπογράφει τὴν πράξιν. Εἶναι λοιπὸν καθ' ὅλους τοὺς τύπους ἡ ἐκθεσις αὕτη; ἀναφέρεται ἡ ἐλαχίστη ἐν αὐτῇ παρανομία; Ὁχι· βέβαια· καὶ ὁμοίως τὸ τμήμα ἐνέωρσε τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἀκυρωτικῶς! Ἀναγνούς δὲ κατὰ σειράν καὶ τὰς περὶ τῆς κληρώσεως τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἄλλων δήμων ἐκθέσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, τὸ αὐτὸ ἐξήγαγε περὶ τῆς νομιμότητος τῶν συμπέρασμα, ἂν καὶ τὸ τμήμα (προσέθηκεν) οὐχ ἥττον θεωρεῖ καὶ ταῦτα; ἀκυρωτικῶς. Πισθεῖται δ' εἴτι μᾶλλον εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ τὸ τμήμα, διότι δὲν ἐννοεῖ, λέγει, πῶς ἰδύνατο νὰ λάχῃσι μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν οἱ πρόεδροι τῶν δημοτικῶν συμβουλίων. Ἀλλ' οἱ πρόεδροι ἔλαχον· ἔλη· ἀν' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἔλαχον καὶ

αὐτοί, ἂν καὶ ὁ ἀγορεύων συμφέρον εἶχε νὰ μὴ ἐπιτύχωσι ἴσως τινές, ὡς οἰκεῖται καὶ φίλοι τῶν ἐναντίων του. Ἐκτὸς λοιπὸν τῆς αὐθαρέτου ταύτης εἰκασίας, ὑπάρχει παρανομία τις πραγματικὴ εἰς τὴν σύστασιν τῶν ἐπιτροπῶν; Ὁχι· καὶ ὁμοίως κατὰ τὴν γνώμην τοῦ τμήματος, αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται εἰσιν ἀκυρωτικαί.

Ἀλλ' ἐπιλαμβανόμενος καὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν γενομένων, παρατηρεῖ, ὅτι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, αἱ ἐνστάσεις φέρονται ἐνώπιον τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ σημειοῦνται εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἵνα ἀπορνηθῇ ἐπ' αὐτῶν ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία. Ἀς ἐξετάσωμεν ἤδη τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου Κορωνίδος. Ἰπάρχει ἐνστάσις τις κατὰ τῆς ἐκλογῆς; οὐδεμία. Ἀς μὴ παραλείψωμεν τὰ τοῦ δήμου Μεθώνος; ὑπάρχει καὶ εἰς αὐτὰ ἐνστάσις; οὐδεμία. Ἀλλ' εἰς τὸν δῆμον Πύλου; εἰς τὸν δῆμον Βουβράσου; Ἐπίστε· δὲν ὑπάρχει καμία. Ποῦ λοιπὸν αἱ ἐνστάσεις, ὑφ' ὧν προσβάλλεται ἡ ἐκλογὴ του; εἰς τί στηρίζομένη ἡ ἐκθεσις, ἀπορρατίζει κατὰ τῆς ἐκλογῆς; Ἀλλ' εἰς μόνην τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Κορώνης παρουσιάζεται μία τις ἐνστάσις, ἐντὸς τῶν πρακτικῶν ἀναφερομένη. Ταύτην δὲ σημειοῦσθαι ἡ μειονοφηρία τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Πύλου, φέρει παρατηρήσεις τινὰς περὶ λυμάνσεως τῶν ἀφραγίδων τῆς κἀλπης Κορώνης, ἀλλ' ἡ πλειονοφηρία ἀποκρούει τὴν ἐνστάσιν ὡς ἀνίσχυρον. Καὶ λέγουσι μὲν οἱ ἐνιστάμενοι, ὅτι ἡ ὀπὴ τῆς κἀλπης εἰρήθη παρηλλαχμένῃ, ἐν εἶθεν δὲ συμπεραίνοντες ὅτι ἐξέχθησαν ψῆφοι, ζητοῦσιν ἤδη ν' ἀρχειθῶν. Ἀλλ' ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀληθείας κηρύττει, ὅτι καθ' ὅλον τὸ διαστήμα τῆς ἐκλογῆς παρέμειναν ἐν τῇ οἰκίᾳ του, μὴ ἀνεμνησμένος ἀπ' εὐθείας εἰς οὐδεμίαν ἐκλογικὴν πράξιν, καὶ διὰ τοῦτο κατόπιν ἔμαθε τὰ περὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης· ἀλλ' ὡς τίμιος ἄνθρωπος βεβαιεῖ, ὅτι δὲν εἶχε, δὲν ἐσκέφθη ἀπλῶς ὅτι εἶχε ἀνάγκην ψήφων. Πρὸς τί λοιπὸν νὰ κατεφύγῃ εἰς τὰ εὐτελῆ ταῦτα μέσα; Τὸ κάλυμμα τῆς κἀλπης τὸ εἶχον, ὡς γνωστὸν, οἱ ὑπεικνῶνται, καὶ αὐτοὶ μόνον εἶχον ἀνάγκην νὰ διαφθεῖρωσι τὴν ὀπὴν, διὰ νὰ κραζώσιν ἀκολούθως· « ἡ ἐκλογὴ τοῦ λαοῦ εἶναι παράνομος! » Ἐάν δὲ ὑποτιθῇ, ὅτι αὐτὸς οὗτος περιήλθεν εἰς τὸ μέτρον τοῦ νὰ νοθεύσῃ τὴν κἀλπην, ἀναμφιδόλως ἤθελεν εἶχει χρεῖαν νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ καὶ δι' ὅλας. Πῶς λοιπὸν, ἀφοῦ ἔλαβε τὸ μέτρον τοῦτο, πύλαβηται τὰς λοιπὰς κἀλπας; ἢ πῶς, ἀφοῦ ἠδύνατο νὰ τὰ πράξῃ, ἐκάλεσεν ἐτεροδημότας νὰ ψηφοφορήσωσιν, ὡς κατηγορεῖται, εἰς ἄλλον δῆμον, ἐν ᾧ ἰδύνατο νὰ παραχρυσίσῃ τὰς κἀλπας, χωρὶς νὰ προσφύγῃ εἰς τοιαῦτα μέσα; Μόνον λοιπὸν οἱ ἐναντίοι,

αὐτοὶ ἐπέβαλον χεῖρα βέβηλον εἰς τὴν κάλπην. τῇ συνδρομῇ μάλιστα τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, καὶ ἂν ὑπῆρξε παραλείψεις ἐκ μέρους αὐτοῦ, εἶναι ὅτι δὲν ἐπροκάλεσε τὴν δούσαν καταδιώξιν των. Ὁμῶς εἰς τὰ ὀνόματα τῶν ἐντὸς τῆς Βουλῆς ἀναγεγραμμένων μαρτύρων, ὅτι τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ περίστασις τῆς κάλπης Κορώνης. Ἐπειδὴ ὅμως φυσικὸν εἶναι νὰ ταλαντεύεται κατὰ τοῦτο ἡ εὐσυνειδήσια τῶν βουλευτῶν, πρέπει νὰ ἀπορρίψωσιν ἐν συνόλῳ τὴν μνησθεῖσαν κάλπην.

Βλέποντες ἐν τούτοις οἱ ἐναντίοι, ὅτι πανταχόθεν ἀπέτυχον, εἰς μίαν ἐξαλεβόντο ἐλπίδα, τὸ νὰ αὐξήσωσιν ὅπωςδήποτε τὰς ψήφους αὐτῶν καὶ ἂς ἐλάβανον ὁδηγίαι ἐντεῦθεν δε περιέλθον εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ παραγμεύσουν τὰς κάλπας. Συνεπεία ὅμως ἀναφοράς τοῦ συναδελφικοῦ αὐτοῦ ὁ νομάρχης Μεσσηνιακῆς διέταξε τὸν ἐπαρχὸν Πύλου νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἐγένοντο τοιαῦται κατὰ τὸν δῆμον παρανομίαι, καὶ φέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν. Καὶ ἔπειτα τολμοῦν νὰ εἰπουν, ὅτι οἱ κάτοικοι Κορώνης μετέβησαν ὅπως ψηφοφορήσωσιν εἰς Πύλον! Τίνες; αὐτοὶ ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐξήγαγεν ἐκ τῆς κάλπης ὁ ἀγροεὺς. Καὶ ὅμως ἐκ τῶν 375 τῶν ἐπὶ τούτῳ προσελθόντων, διὰ τί ἐψηφοφόρησαν, ὡς λέγουσι, 34 μόνον, ἢ διὰ τί δὲν ἀπεκλείσθησαν καὶ αὐτοὶ; Ἐντεῦθεν, νομίζει, ἐνισχύεται οὐσίως ἡ ἰδέα, ὅτι οἱ ἐναντίοι ἐβίασαν τὴν κάλπην Κορώνης.

Ἀλλὰ καὶ τὸν δῆμον Βουφράσου μὴ παραλείποντες, διατείνονται οἱ ὑπεναντίοι, ὅτι 787 κάτοικοι αὐτοῦ, μὴ δυνάμενοι νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ, δι' ἀναφοράς μετέβησαν τὸ δικαίωμά των εἰς τὸν δῆμον Πύλου κτλ. Πῶς εἶναι δυνατόν ὅμως ἐν δικαστήματι τόσο μικρῷ νὰ συνέλθωσιν ἐξ ὅλων τῶν χωρίων 800 περίπου ἄνδρες, νὰ υπογράψωσι τὴν ἀναφορὰν, καὶ εἰς μίαν ἡμέραν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας καὶ νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐν αὐτῇ; Ἐὰν δὲ ὑπῆρχον ἐν τῷ δήμῳ Βουφράσου 300 μόνον τῆς μερίδος τοῦ ἀγροεὺς, πῶς εἶναι δυνατόν πάλιν 300 ἄνδρες νὰ καταπέσωσι τὴν θέλησιν 800, ἐν ᾧ ἐγγερόμενοι οὗτοι, ἔδυναντο νὰ τοὺς σωφρονίσουν; Ἐκτός δὲ τούτου, ὁλόκληρος ἡ στρατιὰ αὕτη ἦτον δυνατόν νὰ ψηφοφορήσῃ ἐν μιᾷ μόνῃ ἡμέρᾳ; Καὶ ὅμως ὅλα τὰ θαύματα ταῦτα κατεβλήθησαν, καὶ ἂν παρατηρήσῃ τις τὸν κατάλογον, οἱ ἑτεροδημῆται οὗτοι μετέβαινον εἰς τὴν ψηφοφορίαν οἰκογενειακῶς! Μία λοιπὸν παρανομία ἐγένετο ἐν τῷ δήμῳ Βουφράσου, καὶ αὕτη εἶναι τὸ νὰ κλείσῃ τὴν θύραν τοῦ ναοῦ ἡ ἐνόπλος δύναμις, διὰ νὰ μὴ ψηφοφορήσῃ καὶ ὁ ἀγροεὺς.

Τί δὲ νὰ εἰπῇ καὶ διὰ τὰ περὶ τοῦ δήμου Μεθώνης λεγόμενα; Καὶ ἐκ τοῦ δήμου τούτου, περιέχοντος 650 κατοίκους, ἐψηφοδεύθησαν, κατὰ τοὺς λόγους τῶν ἐναντιῶν, 490 ψηφοφόροι, διὰ νὰ μὴ υποκύψωσιν εἰς τὴν βίαν τῶν υπολοίπων! Εἰς τὴν Μεθώνην, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι οἱ νομῶντες ἀντὶ νὰ προσφύγωσιν εἰς ἄλλον δῆμον, ἤθελον διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ἀδικίας καὶ πρὸς τὰς ἐπιτροπὰς, καὶ πρὸς τὸν ἐπαρχόν, καὶ πρὸς τὰ ὑπουργεῖον καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν Βουλὴν.

Κατὰ τὴν ἐκλογὴν λοιπὸν τῆς ἐπαρχίας ἐπιβολὴ ψηφοφόρων δὲν ἐνεργήθη, εἰκονικότερος ἐπιτροπῶν δὲν συνέστησαν, ἐναστάσεις νόμιμοι δὲν ἐλάβον χώραν, καὶ ὅλα ταῦτα, διαφεύγοντα τὴν ἐγγυτέραν ἀντίληψιν τῆς Βουλῆς, μόναι καὶ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἔδυναντο νὰ δικάζωσιν ἀλάνθαστως· διὸ καὶ παρὰ τοῖς ἱάλλοις εὐλογώτερον ἀρέθῃ ἡ ἐκτίμησις τούτων εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐπιτροπὰς.

Ἀλλ' ἐν ᾧ αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ διὰ πράξεων τῶν βεβαιοῦσιν, ὅτι αἱ κάλπαι εὐρέθησαν σωαὶ καὶ ἀνεπαροὶ, ἐν ᾧ τὰς πράξεις των ταῦτας συνυπογράφουσιν ὅλα τὰ μέλη, καὶ μετὰ τὴν διαλογὴν ἀναχωροῦσιν ἐκ τοῦ ναοῦ καὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἐνόπλος δύναμις· τέσσαρα μειονοψηφοῦντα μέλη παραμείναντα ἐν τῷ ναῷ, ἤρχισαν νὰ συντάττωσι πράξιν κατὰ τῆς ἐκλογῆς Πύλου, νὰ μνημονεύωσι τὴν παρουσίαν τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ ν' ἀπορρίνωσιν ὅ,τι ἤθελον. Ἀντὶ δὲ ν' ἀναγνωρισθῇ τοιαύτη ἀσχημὸς πράξις, δικαιότερον ἦτον ν' ἀποβάλλωσιν ἐκείθεν τοὺς αὐτουργοὺς, καὶ ὅχι τέσσαρες ἰδιώται μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα πάσης ἐργασίας νὰ συντάττωσι πράξεις ἰδιοβούλους ἐπὶ πραγμάτων αὐτοτελῶν. Καὶ ἀληθῶς διὰ τοῦ αὐθαριεῖτου τούτου δικαιώματος πᾶς τις δύναται νὰ ἀναφέρῃ τὴν παρουσίαν οὐχὶ μόνον ἐπαρχῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπουργῶν, οὕτω δὲ καταστρέφεται πᾶσα βουλευτικὴ ἐκλογή. Τὰ τέσσαρα ἐν τούτοις αὐτὰ μέλη συντάττουσιν ἐν τῷ ναῷ ὅ,τι θέλουν, δὲν ἀποτείνονται εἰς οὐδέν, δὲν τοῖς ἀποκρίνεται τις, καὶ πολλάκις στηρίζουσι τὰς ἐναστάσεις των εἰς τὴν λέξιν πιθανόν ν' ἀρνήθησαν ψῆφαι, καὶ ὅμως αὗτοι οὗτοι εἶναι οἱ ἀπὸ κοινοῦ βεβαιοῦσιντες τὸ ἀλόμικτον τῶν κάλπῶν!

Ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅλας ταύτας τὰς νόθους πράξεις; ἔρθησαν οἱ ἐναντίοι εἰς εὐκταῖόν τι ἀποτέλεσμα; ὅχι προέλαβον ψήφους, ἀφῆρσαν, παρηγόμησαν, καὶ ὅμως δὲν ὀβνύουσιν εἰς τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν. Ὁ νομάρχης, ἔτσι αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ἡ ἔχουσα συμφέρον νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ νόμος, εἰς αὐτὸν ἐπιδίδει τὸ εἰσιτήριο καὶ πεινῶντως τῷ λέγει· ἀσὺ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ. » Ἀλλὰ

καὶ ἂν παραδεχθῇ ὅσα κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀποδίδονται, ἂν ἀρκί-
ρῶσιν αἱ ἀμφισβητούμεναι ψῆφοι, καὶ πάλιν αὐτὸς πλειονο-
ψηφεί. Πού λοιπὸν ἡ παρανομία; πῶς καταδικάζεται ἡ ἐκλογὴ;
Ἀς τὸ εἶπῃ πλέον· διότι ὑπάρχει ἐν αὐτῇ νομιμότης.

Μετά τὴν ἀπλὴν καὶ ἀχρωμάτιστον περιγραφὴν τῶν πραγ-
μάτων, ἢν χάριν τῆς τιμῆς τοῦ ἀνέλαβε, λογιζέται εὐτυχῆς εἶναι
διείσους μόνον τὰς ἀποδοθείσας αὐτῷ ἐγκληματικὰς πράξεις,
καὶ ἤθελε προτιμῆσαι νὰ παρεπέμπετο μᾶλλον εἰς δίκην, εἰάν
ἦσαν ἀληθεῖς αὐταί, διότι διὰ πράξεων ταιούτων καταστρέφον-
ται αἱ πολυτιμότεραι ἐλευθερίαι τοῦ ἔθνους. Ἀρκοῦμενος λοιπὸν
εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ μόνον τὴν δικαιοσύνην τοῦ νομοθετικοῦ Σώμα-
τος καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Κυβέρνησιν δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ
ἐπροθυμίσθη, ἀρκεῖται τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὴν συνειδῶσιν μόνον τῶν
βουλευτῶν.

Ἀντικρούων τὸν προαγορεύσαντα ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐξετά-
ζων τις αὐτὰ τὰ πράγματα, δύναται ἀμέσως ν' ἀνεύρῃ τὴν
ἀλήθειαν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως. Καὶ εἰς μὲν τὸν πρὸ
αὐτοῦ ἀγορεύσαντα, ὡς ἄμεσον ἔχοντα συμφέρον ἐπὶ τῆς ὑπὸ
συζήτησιν ἐκλογῇ, ἐπατρίετο καὶ εἰς ἐκτενεστέραν τῶν περισ-
τατικῶν διήγησιν νὰ προσέλθῃ καὶ πολλὰ περιαντολογῶν νὰ ἐκθέσῃ·
αὐτὸς δὲ εἰς ὀλίγα μόνον περιορίζων τὸν λόγον του, θέλει ἀντι-
τάξει εἰς τὴν μακρὰν ἐκείνου ἀγορεύσιν ὅσα ἐξ αὐτῶν τῶν ἐγ-
γραφῶν ἤρξατο, τὰ ὅποια ἠδυνήθησαν νὰ μορρώσωσι τὴν
πεποιθήσιν του.

Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι ἀρκεῖ τις νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ πρω-
τόκολλον τῆς διαλογῆς, οὗ πολλάκις ὁ προαγορεύσας ἐμνήσθη,
ὡς καὶ αὐτὸ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, καὶ θέλει πεισθῇ
περὶ τοῦ ὅλως εἰκονικοῦ τῆς ἐκλογῆς. Καὶ πρῶτον μὲν ἀπαν-
τῶμεν, ὅτι κατὰ παραδοξὸν σύμπτωσιν ἀπαντῆσαι οἱ πρόεδροι τῶν
ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἔτυχον ἢ δῆμαρχοι ἢ πρόεδροι τῶν
δημοτικῶν συμβουλίων, εἰς δὲ μάλιστα ἐξ αὐτῶν, ὁ δῆμαρχος
Μελώνης, ἔτυχε καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς λεγόμενης περιόδου
ἐπίσης πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς. Τὴν σύμπτωσιν
ταύτην δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ἀπλῶς τυχεράν.

Δευτέραν δ' ἰσχυρὰν ἐνδείξιν περὶ τοῦ εἰκονικοῦ τῆς ἐκλογῆς
εἰσάκουμεν εἰς τοὺς δῆμους Βουρράσου καὶ Κολωνίδος, συνιστα-
μένους, κατὰ τὸν στατιστικὸν τῆς Κυβερνήσεως πίνακα, τὸν μὲν
πρῶτον ἐκ ψυχῶν 3000 περίπου, τὸν δὲ δεύτερον, ἐκ 3362·
καὶ ἐν τούτοις εἰς μὲν τὸν πρῶτον ἐψηφοφόρησαν 1252, ὑπερ-
ἀδύνατον, διότι ἐν ἐκ τριῶν χιλιάδων ψυχῶν ἀφαίρεται μὲν τὰς

γυναῖκας καὶ τὰ νήπια, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐλῶμεν ψηφοφόρους
τόσους, ὅσοι φαίνονται ὡς ψηφοφόρησαντες· εἰς δὲ τὸν δῆμον
Κολωνίδος ἐψηφοφόρησαν 1177, ὅσοι ἦσαν οἱ ψηφοφόροι, χωρὶς
οὐδεὶς αὐτῶν νὰ τύχῃ ἀσθενῆς ἢ ἀπὼν καὶ χωρὶς οὐδεμία
ψῆφος νὰ εἰρηθῇ ὑπὲρ τῶν ἀντιπάλων τοῦ Κ. Δαρειώτου, ἐν ᾧ
μεταξὺ τούτων καὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι αὐτῶν ὑπάρχον. Ἐπίσης
δὲ καὶ εἰς τοὺς δῆμους Μεθώνης καὶ Κορώνης, ὅπου ὁ προαγο-
ρεύσας ἐμολόγησεν, ὅτι καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους εἶχον οἱ ἀντί-
παλοί του, οὐδεμία εὐρέθη ὑπὲρ αὐτῶν ψῆφος· ἐκ τούτου δὲ
εὐκόλως δύναται τις νὰ συμπεράνῃ, ἢ ὅτι ἀπεκλεισθήσαν αὐτοὶ
τῆς ψηφοφορίας ἢ ὅτι τὰ ψηφοδέλτια τῶν ἀφαιρέθησαν ἐκ τῶν
καλπῶν.

Ὡς πρὸς δὲ τοὺς 780 ψηφοφόρους τοῦ δήμου Βουρράσου,
οἵτινες ἀποκλεισθέντες τῆς ψηφοφορίας, ἐδήλωσαν δι' ἀνεφορίας
τὴν θέλησιν τῶν ὑπὲρ τῶν ἀντιπάλων τοῦ προαγορεύσαντος·
ἐπειδὴ αὐτοὶ παρετήρησαν, ὅτι πλείονες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, ἠδυν-
ναντο ὅχι μόνον διὰ τῆς εἰας νὰ ψηφοφορήσωσιν εἰς τὸν δῆμόν
των, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐναντίους, 300 περίπου ὄντας, νὰ κατα-
βάλωσι καὶ παρασύρουν εἰς τὰς θέσεις των, παρατηρεῖ, ὅτι
δὲν ἐπραξάν τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν ἀποπνεύματων, ἅτινα ἐδύναντο
νὰ λάβωσι χώραν, καὶ παραμορφοῦμενα νὰ παρασταθῶσιν ὡς
στασιαστικὰ κινήματα. Καλῶς λοιπὸν καὶ φρονίμως ποιοῦντες,
ἐζήτησαν νὰ καταθέσωσι τὰς ψήφους των εἰς κάλπην ξένου
δήμου. Μολονότι δὲ δὲν ὑπολογίζει τὰς ψήφους ταύτας ὑπὲρ τῶν
Τσιγκλητῶν καὶ Φωτιάδων, ὡς παρανόμως δοθείσας, θέλει ὅμως
νὰ ἐξάξῃ τὰς παραδικασίας, αἵτινες κατὰ τὴν προκειμένην ἐκ-
λογὴν ἐλάβον χώραν, καὶ ν' ἀποδείξῃ συγχρόνως τὸ σφαλὲρὸν καὶ
τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Πύλου. Καὶ ἂν ὅμως παραδεχθῶμεν, ὅτι
καὶ οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος 780 ψηφοφόροι ἐψηφοφόρησαν μετὰ τῶν
ἄλλων 300 εἰς τὸν δῆμον Βουρράσου, δὲν εἶναι ποτὲ δυνατόν
νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι κατέθεσαν τὰς ψήφους των ὑπὲρ τοῦ Δαρειώ-
του καὶ Βάστα, ἀφοῦ διὰ τῆς ἀνεφορίας των ἐαθέτουσι τὸ ἐναν-
τίον καὶ μολετακῶτα, ὡς εἶδεν ἡ Βουλὴ, εἰς τὴν κάλπην τοῦ
δήμου ἐκείνου οὐδὲν ψηφοδέλτιον εὐρέθη ὑπὲρ τῶν ἐναντίων
αὐτῶν. Εἰς ὧν λοιπὸν τούτων καταδεικνύεται τὸ ὅλως εἰκονι-
κὸν καὶ παράνομον τῆς ἐξελεγχόμενης ἐκλογῆς.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐποίησε λόγον ὁ
προαγορεύσας, παρατηρεῖ, ὅτι, κατὰ τὸν νόμον, ἡ στρατιωτικὴ
δύναμις ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἐφορ. ἐπιτροπὰς, καὶ ἐπειδὴ
ἦσαν μονομερῶς συγκεκροτημέναι ὑπὸ φίλων τοῦ Κ. Δαρειώτου,

ἐπαίεται ὅτι καὶ αἱ ἐνέργειαι τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἦσαν μᾶλλον ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ ὑπὲρ τῶν ἐναντιῶν του. Ἀλλὰ πῶς, εἶπεν ὁ προαγορεύσας, ἦτον δυνατόν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ νὰ συνέλθωσι καὶ συνυπογράψωσι μίαν ἀναφορὰν 780 ἄτομα, καὶ ἐξῆξεν ἐκ τούτου τὸ πλαστόν τῆς ἀναφορᾶς. Ἐάν ὅμως ᾔμευα μετὰ πλειοψηφίας ἐπιστάσιος, ἤθελεν ἰδεῖ, ὅτι διὰ νὰ υπογράψωσι τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορὰν τὰ 780 ἄτομα, ἐμεσολάβησαν τέσσαρες ἡμέραι, καὶ ἐπομένως τὸ συμπέρασμα του ἀποδοῖναι ἀνίσχυρον.

Ἐκτὸς δὲ τούτων, εἰς τὸν κατάλογον τοῦ δήμου Κορώνης εὑρέθησαν 20 ὀνόματα ψηφοφόρων, οἵτινες μαθηταὶ ὄντες, διέμενον κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς εἰς Ἀθήνας.

Ὅτι δ' ἐναντίον τοῦ διίσχυρισμοῦ τοῦ προαγορεύσαντος ἐγένοντο κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις, τοῦτο ἀποδεικνύεται ὑφ' ἑνὸς πρωτοκόλλου, σταλέντος διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ παρὰ μὲν τοῦ ἐπαρχοῦ εἰς τὸν νομάρχην, παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ τελευταῖον εἰς τὴν Βουλὴν, τὸ ὅποῖον ὁ προαγορεύσας προσέβαλεν ὡς συνταχθὲν ὑπὸ τινων μελῶν τῆς ἐφορευτ. ἐπιτροπῆς μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς, ὅτε ἔπαυσε καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῆς. Ἀλλ' αἱ ἐνθυμηθῇ ὁ προαγορεύσας, ὅτι καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον εἰς τὴν ἐξελεγκτὴν τῆς ἐκλογῆς Λακεδαιμόνος παρεδόχθη ὡς νόμιμος πράξις διαλογῆς τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, λαβούσα χώραν μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς πλειοψηφίας, καὶ τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην τῆς Βουλῆς συνεμερίσθη διὰ τῆς ψήφου του καὶ ὁ προαγορεύσας.

Τὸ κατ' αὐτὸν λοιπὸν φρονεῖ, ὅτι ἐάν ἡ Βουλὴ ἀποβλέψῃ εἰς τοὺς τύπους, ὀφείλει νὰ ἀκυρώσῃ τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ὡς εἰκονικὴν καὶ παραβιασθεῖσαν, διότι ἄλλως, αὐστηρῶς κατ' οὐσίαν ἐξεταζομένη, ἀποδοῖναι κατὰ τῶν Κ. Δαρειώτου καὶ Βάστα, λαβόντων πραγματικῶς ψήφους μόνον 1625, καὶ ὑπὲρ τῶν Κ. Τσιγλητῆρα καὶ Φωτιάδου, πλειοψηφησάντων κατὰ ψήφους 300 περίπου.

Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Κ. Δαρειώτης ἔχει τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἀπαλάττει τῆς ἀγάπης τῶν συμπολιτῶν του, καὶ ἂν ἡ Βουλὴ κηρύξῃ τὴν ἐκλογὴν ἄκυρον, δύνανται καὶ πάλιν ἐκτιθέμενος εἰς τὸν ἀγῶνα, νὰ τύχῃ τῶν ψήφων αὐτῶν καὶ ἐπανέλθῃ πάλιν ὡς βουλευτῆς, ἀποδεικνύων ἀνυποστάτους τὰς ἡδὴ κατὰ τῆς ἐκλογῆς του ἀναφαισας ἐνστάσεις.

Ἐπειδὴ δὲ καυχώμενος εἶπεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι οὐδὲν ἐνεργὸν μέρος ἔλαβε κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς, καὶ οὐτε καὶ ἐξήρχετο τῆς οἰκίας του, διότι δὲν ᾔσθάνετο τὴν ἀνάγκην

νὰ ἐπηρεάσῃ τοὺς ἐκλογεῖς διὰ τῆς παρουσίας του· ἐξετάσας ἐπιληροφορηθῇ, ὅτι πραγματικῶς δὲν ἐτόλμα νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας του, διότι οἱ διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ ἀποκλεισθέντες τῆς ψηφοφορίας εἰς τοσοῦτον κατήντησαν θυμοῦ καὶ ἀπελπισίας, ὥστε ἠπειλοῦν καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ὑπὸ φόβου ἐναγκάσθη νὰ ζητήσῃ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς του. Καὶ τὸ περιστατικὸν δὲ τοῦτο ἀποδεικνύει τρανῶς τὴν ἐνοχλὴν αὐτοῦ εἰς τὸ παράνομον καὶ εἰκονικὸν τῆς ἐκλογῆς.

Τελευταῖον δὲ κατὰ τοῦ διίσχυρισμοῦ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι οἱ ἔχοντες παράπονα κατὰ τῆς ἐκλογῆς ὀφείλου νὰ ἐκθέτωσι ταῦτα ἐνώπιον τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ἐπειδὴ τοιαῦτα δὲν ὑπάρχουν, ἄρα οὐδεμία συνέζη παρανομία· ἀντιτάσσει, ὅτι προσώπων ἀποκλεισθέντων τῆς ψηφοφορίας δὲν ἦτον βέβαια δυνατόν νὰ γίνωσι δεκτὰ οὔτε τὰ παράπονα, ἀφ' οὗ μάλιστα τὰ πρωτόκολλα συνετάσσοντο ὑπὸ τῶν φιλικῶς πρὸς τὸν Κ. Δαρειώτην διακειμένων μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν μεγάλην τῶν πρωτοκόλλων καθαριότητα, ἥτις δὲν ἦτον δυνατόν νὰ διατηρηθῇ, ἐάν ἐγίνετο ἡ ἀπαιτούμενη αὐτῶν χρῆσις. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐάν αἱ πράξεις τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐπιτροπῶν εὗρον ἀπρόσβλητοι, τότε ἀπέβαινε περιττὴ ἡ περαιτέρω ἐξελεγκτὴ καὶ ἐνώπιον τοῦ σώματος συζητήσις τῶν ἐκλογῶν· ἀλλ' ὁ τρόπος τοῦ ἀπέπτεσθαι καὶ κρίναι εἶναι διάφορος, καὶ φρονίμως ποιοῦν τὸ τμήμα, γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως τῆς προκειμένης ἐκλογῆς.

Πρὸς δὲ ταῦτα ἀντίειπεν ἄλλος, ὅτι διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του δὲν ἐλπίζει νὰ πείσῃ τὴν Βουλὴν, αἰσθανόμενος τὴν πρὸς τοῦτο ρητορικὴν του ἀδυναμίαν, οὐδ' ἐπιχειρεῖ νὰ μεταβάλλῃ τὰς πεποιθήσεις τῶν βουλευτῶν, ἐὰν αὗται εἰσι δυστυχῶς ἐναντίαι τῶν ἐδικῶν του. Ἐργεταὶ μόνον νὰ χύσῃ ἐν δακρυ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ εἰς σφαγὴν φερομένου φίλου του, καταδεικνύων τὰς σοφὰς συνεπείας, αἱ δύνανται νὰ ἔχῃ ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, καθ' ὅσον δὲν πιστεύει, ὅτι ἀπόφασιν τοιαύτην θεωρεῖ μηδὲν σπουδαίαν καὶ σοβαρὴν περιέχουσάν· ἔργεται δεῦτερον ν' ἀντικρούσῃ μίαν ψευδῇ καὶ ἀνίσχυρον ἐκθεσιν τῶν γεγονότων ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος, μίαν υπεράσπισιν προσβάλλουσάν κυρίως τὴν νομιμότητα καὶ τὸ δίκαιον διὰ σοφισμάτων καὶ ἐπιχειρημάτων σαφῶν. Ἡ τελευταία μάλιστα ἀφορμὴ τὸν ἐνάγκασε νὰ λύσῃ τὴν σιωπὴν. Ἀλλὰ πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ προαγορεύσαντος, ἀπορῶν ἐρωτᾷ, δικαίᾳ μεταξὺ τοσοῦτων ἐκλογῶν μία καὶ μόνη, ἡ ἐκλογὴ

τῆς Πολίτης, ἀκυροῦται ὡς παράνομος καὶ νόθος, καὶ δικαίη κατὰ συμβεβηκός, τυχαίον βεβαίως, ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ νὰ ᾖ ἐκείνη, ἥτις δὲν ἔφερεν εἰς τὸν περίβολον τοῦτον καὶ τοὺς δύο τῆς Κυβερνήσεως ὑποψηφίους; Σκερθῆτε λοιπὸν διὰ τοῦτο ὁποῖαν θὰ προξενήσῃ εἰς τὸν λαὸν λυπηρὰν ἐντύπωσιν μία τις ἀπόφασις κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐκείνης, ἀλλ' ἐκείνης μόνης, ἥτις δὲν ἀνέδειξε βουλευτὰς, οὗς τὸ ὑπουργεῖον ἐξελέξατο. Καὶ ἐπειδὴ περὶ ὑποψηφίων ὁ λόγος, ἂν καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο διαφεύγῃ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Βουλῆς, παρατηρεῖ μόνον, ὅτι ἐν Ἑλλάδι, ὅπου οὐτε ἀρχαὶ πολιτικαὶ οὐτε ἰδέαι κομματικαὶ διακροῦν τοὺς Ἕλληνας, ἡ ὑποψηφιότης καθίσταται περιττή· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἀνεκτὴ πάλιν ἔθελεν εἶσθαι, ἂν παρουσιάζετο αἰῶνα καὶ ἠθικῇ καὶ ἀνευ ὑλικῶν ἐπεμβάσεων. Κατόπιν ὅμως μιᾶς ὑποψηφιότητος, ἐάν ἡμεῖς ἀκυρώσωμεν ἐκλογὴν τινα, διότι ἡ ὑποψηφιότης αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη, πῶς θέλει θεωρήσῃ τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν μας ὁ λαός, ὅστις ἐν τῇ κυριαρχίᾳ του δικαιοῦται νὰ μὴ ὑποκύβῃ εἰς τοιοῦτον εἶδος κυβερνητικῆς ἐνεργείας; Ἐν τῇ συνειδήσει καὶ πεποιθήσει του δὲν δύναται τάχα νὰ θεωρῇ ἡμεῖς ὡς ἀριθμὸν ἀπλῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁποίων κατὰ τύπους μόνον ζητεῖται νὰ λάβῃ μέρος; Καὶ θεωρεῖ μὲν ψευδῇ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, καὶ αὐτὸς μάλιστα ὁ ἴδιος ἀπακροῖσι αὐτὴν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο πλείστορον ἀρεσθάνει νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν μας εἰς τὴν ὁποίαν μέλλομεν νὰ ἐκφέρωμεν ἐτυμηγορίαν, διότι ἐξ αὐτῆς κινδυνεύει ἡ ὑπόληψις ἡμῶν, κινδυνεύομεν νὰ καταστήσωμεν τὴν Βουλὴν ἀσπικον. Εἴαν θέλητε καὶ νὰ λέγητε καὶ νὰ εἰδῆτε Βουλὴν, οἷον τὸ Σύνταγμα ἀπαιτεῖ, φροντίσατε ὥστε τὰς ἀποφάσεις σας νὰ ἐπιδοκιμάζῃ καὶ στέρῃ ἡ κοινὴ γνώμη, ἔχοντες ὡς παράδειγμα καὶ γνώμονα τῆς διαγωγῆς ὑμῶν γεγονότα λαβόντα χώραν εἰς ἔθνη ἀρχαιότερα καὶ μᾶλλον πεφωτισμένα τοῦ ἡμετέρου. Ενθυμηθῆτε, ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ μετὰ πολυχρόνιον καὶ αἱματηρὰν ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν πάλην, προῦσαν καὶ μέχρι κακουργήματος, τῆς ἀπακεφαλίσσεως τοῦ Βασιλείου, ἐλθούσα μία Βουλὴ, ἡ Βασιλευμένης ὀνομαζομένη, εἰς τοσοῦτον εἶχεν ἀπολέσει τὰς πεποιθήσεις της καὶ τὴν κοινὴν γνώμην, ὥστε ἡ παρουσία ἐνός στρατιώτου ἔρχετο νὰ ἐπιφέρῃ τὴν διάλυσιν της, ἀποδαλλομένων τῶν βουλευτῶν διὰ τῶν χαμπεστέρων ὕβρεων καὶ ἐπωνυμιῶν· τὸ δ' Ἀγγλικὸν ἔθνος οὐ μόνον δὲν δυσχερεστέθη διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ πολιτεύματος του, ἀλλὰ καὶ ἐχειροκρότησε τὸ γινόμενον.

Ἐν δὲ τῇ Γαλλίᾳ, τῇ ἑστία τῶν πρώτων καὶ τοῦ ἔξυγενισμοῦ,

ὅπου τοσαῦτα διεπράχθησαν ὑπὲρ τῆς παγίωσης συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἐπελθὼν ὁ Ναπολεὼν, ἐν μιᾷ στιγμῇ κατέστρεψε τὸ μετὰ τοσοῦτων ἀντακούστων θυσίων ἀνεγερθὲν πολιτικὸν οἰκοδόμημα, καὶ ὁ Γαλλικὸς λαὸς ἐπανηγύριζεν ἐπὶ τῶν ἐρείπειων αὐτοῦ.

Διὰ τῶν παραδειγμάτων τούτων ἂς μὴ νομίσῃ τις, ὅτι προτίθεται νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ καὶ εἶναι μέλος αὐτῆς τῆς ἰδίας Βουλῆς, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ συμφέροντα ταυτίζονται μ' ἐκεῖνα τοῦ Σώματος, ἀλλὰ μάλιστα λυπεῖται, διότι καὶ τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ θέλον, δὲν θὰ δύναται νὰ καταπληρώσῃ τὴν κοινὴν γνώμην, εἰς ἣν τελευταῖον θέλει ἀναγκασθῇ νὰ ἐνδώσῃ.

Ἐπιλαμβανόμενος μετὰ ταῦτα τοῦ πραγματικοῦ ζητήματος, παρετήρησεν, ὅτι πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς ἓν τμήμα τῆς Βουλῆς, εἰς ὃ καὶ αὐτὸς ἀνῆκε, συζητούμενης ἐκλογῆς τινος, ἀπαντήθησαν περιστάσεις ὅμοιαι πρὸς τὰς τῆς σήμερον συζητούμενης. Καὶ ἐκεῖ, ὡς καὶ ἐνταῦθα, ἐν σύστημα ψευδῶν ἐκθέσεων ἐκτίθει ν' ἀποδείξῃ τὴν ἐκλογὴν παράνομον, ὃ δὲ προαγρευόμενος ἐξέφερε γνώμην ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, διὰ τοὺς ἵππους σήμερον, ἄγνοεῖ πῶς, μεταβλήθεις, ζητεῖ τὴν ἀκύρωσιν τῆς προκειμένης ἐκλογῆς. Καὶ ἐν τούτοις θέλων ν' ἀποδείξῃ τὸ εἰκονικὸν αὐτῆς, ἐξήρξε τὸν λόγον του εἰς τυχαῖα περιστάσια, εἰπὼν, ὅτι, ἐπειδὴ ὡς πρόεδροι τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἔτυγον ὅλοι οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πρόεδροι τῶν δημοτ. συμβουλίων, καὶ ἐπειδὴ εἰς τινὰς δῆμους οἱ ἐκτετατοὶ τῶν ἐπιτυχόντων δὲν ἔλαβον ψήφους, ἡ ἐκλογὴ ἀρα ὑπῆρξεν εἰκονικὴ καὶ διὰ τοιοῦτων σαθρῶν ἐπιχειρημάτων ἐκτίθει νὰ σας πείσῃ, ἐπὶ ψευδῶν στηριζόμενοι ὑποθέσεων, νὰ στιγματίσῃτε τὸν Κ. Δαρειώτην ὡς παρανομήσαντα, καὶ νὰ ἐκθέσῃτε τὸν λαὸν μιᾶς ἐπαρχίας εἰς νέους ἐκλογικούς ἀγῶνας, διότι δὲν ἐπεμψαν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τοὺς δύο ὑποψηφίους τοῦ ὑπουργείου.

Πρόβλεπεν ἐπειτὰ νὰ ἐξάγῃ τὸ εἰκονικὸν τῶν πρωτοκόλλων ἐκ τῆς καθαριότητος αὐτῶν, καὶ οὕτω παρεδέχθη ὡς σύμβολον τῆς νομιμότητος τὴν βυρπαρότητα ἰσχυρισμῶς τοσοῦτον ἀστείος, ὥστε οὐδὲ ν' ἀντικρούσῃ αὐτὸν θεωρεῖ ἀναγκαῖον.

Ὅτι δὲ θεωρεῖ σπουδαῖον καὶ σοβαρὸν καὶ δυνάμενον νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς ἐκλογῆς, εἶναι τὰ κατ' αὐτῆς γινόμενα παράπονα· ἀλλὰ, κατὰ τὸν νόμον, τὰ παράπονα ταῦτα γίνονται ἐνώπιον τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου οὐδαμῶς φαίνονται τοιαῦτα παράπονα ὑπὸ πολιτῶν γινόμε-

μενα' και εν η, ο προαγορεύσας τοσαύτας ηρώτησε παρανομίας και παραβιάσεις, ουδείς των αποκλεισθέντων εξαέστη κατά της εκλογής. Αλλ' εξήτησεν ο προαγορεύσας να συμπεράνη, ότι παραβιάσεις ελαδον χώραν, διότι τινές εκ του δήμου Βουρβάντου εξήτησαν άπλως δι' αναφοράς των να ψηφοφορήσωσιν εις άλλον δήμον· τοιοῦτος όμως τρόπος μεταβιβάσεως των εκλογικῶν δικαιῶν, ὅπως παράνομος και παράτυπος, δέν δύναται να θεωρηθῇ εγκυρος, διότι τότε δέν δυνάμεθα να ἔχωμεν βουλευτικές εκλογάς, ούτε να σχηματίσωμεν πεποίηταιν περί της πραγματικής μεταβιβάσεως των πολιτ. δικαιωμάτων του πολίτου. Δύνασθε λοιπόν ν' ακυρώσητε, εάν θέλητε, τας κάλπας, ουχι όμως και να παραδεχθῆτε τοιαύτας καταστρεπτικές και ὀλεθρούς αρχάς.

Εκτός δὲ τῶν άλλων, πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ νόθου τῆς εκλογῆς ἐπιδεικνύουσι τὴν ὁπὴν μίς κάλπης βεβλαμμένης. Αλλὰ τὸ μέσον τοῦτο ἂν και ἀρκούντως κατεπολέμησιν ὁ Κ. Δαρειώτης, θεωρεῖ και οὗτος ὡς ἐντελῶς ἀνίσχυρον, καθ' ὅσον ἐάν μὲν οἱ ἐπιτυχόντες βουλευταὶ εἶχον ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν ἐπικρατικὴν ἐπιτροπὴν, οὐδεμία παρίστατο ἀνάγκη νὰ βλάψῃσι τὴν κάλπην, ὡς δυνάμενοι ἐλευθέρως νὰ βίβωσιν ἐντὸς αὐτῆς ἢ νὰ ἐξῆλθωσιν ὅσα ἤθελον ψηφοδελτία· ἂν δὲ ἡ ἐπιτροπὴ διέκυτο ἐγκρίτως πρὸς αὐτοὺς, ποῦ ἤθελον εὖρει τὴν κάλπην, διὰ νὰ λυμάνωσιν αὐτήν; Αλλὰ, και ἂν παλιν ὁ Κ. Δαρειώτης πῶδνατο διὰ τοιοῦτου μέσου ν' ἀφαιρῇ ἐκ τῶν κάλπῶν ψηφοδέλτια, διατὶ δέν ἔπραττε τοῦτο και εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου Κορινθίας, ἀλλ' ἐδῶ μὲν ἀπέκλεισε τοὺς ἐναντίους τοῦ νὰ ψηφοφορήσωσιν, ἐκεῖ δ' ἐνόθευε τὴν κάλπην;

Τίνος ἕνεκα λοιπόν ζητοῦμεν ν' ἀποκλείσωμεν τὴν Δαρειώτην τοῦ Βουλευτηρίου; ἢ μήπως περιστῇ πρόσωπον ἐπικινδύνου ἀντιπολιτευομένου ἢ ταραξίου; Αλλὰ και ταῦτα ἂν οὕτως εἶχον, δέν ἤρκειν νὰ πείσωσι τὴν Βουλὴν εἰς μίαν ἀπόφασιν ματαίαν και ἀνευ αποτελέσματος. Ὅταν οἱ Βουρβάνοι ἐπικηλθον εἰς τὴν Γαλλίαν, συνέστη Βουλὴ ὁλόκληρος ἀνέκους εἰς τὸν Βουρβανικὸν οἶκον. Εἰς μόνος, Ἑμμανουὴλ καλούμενος, ἐφαίνετο ἀντιπολιτευόμενος, και τοῦτον ἀπεμάκρυνον διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου, δι' ἧς σήμερον ζητοῦμεν ν' ἀπομακρύνωμεν τὸν Δαρειώτην. Αλλὰ μόλις ἐκεῖνος ἐξῆλθε τῆς Βουλῆς, και πλείστοι ἄλλοι ἀνεφάνησαν ἀντιπολιτευόμενοι. Πιστεύει λοιπόν, ὅτι ἡ Βουλὴ δέν ὀρμάται σήμερον ὑπὸ τοιαύτης ιδέας, ἀλλ' ὑπὸ καθαρᾶς συνειδήσεως και πεποιθήσεως. Διὰ τοῦτο και αὐτὸς ἐνθουσιάζομενος τὸν ὄρκον, τὸν ὅποιον χθὲς ἀκόμη ἔδωκεν, ἐνόμισε καθῆκόν του νὰ ἔλθῃ πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ δικαίου. Ἐπεθύμει όμως ἡ ἐπὶ τῆς

προκειμένης εκλογῆς συζητήσας νὰ ἐρεσεν άλλον χαρακτήρα· ἐπεθύμει νὰ εἶχε χαρακτῆρα κομματικόν, βέβαιος ὢν ὅτι τὸ κόμμα ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον καταδικάζει σήμερον τὴν εκλογὴν Πυλίας, τὸ ὅποιον ἐκ συστήματος πολυμει το δικαίον και τὴν νομιμότητα, ἤθελε πέσει εὐθὺς μετὰ τὴν καταδίκην, διότι καταδικη ἀδικος ἤθελεν ἐγείρει κατ' αὐτοῦ τὸ μίσος και τὴν ἀπέχθειαν. Αλλ' εὐτυχῶς δέν διαίρειν τὴν Βουλὴν κόμματα· πάντες ἔχουμεν τὰς αὐτὰς αρχάς, πάντες εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τείνομεν, και διὰ τοῦτο μάλιστα θεωρεῖ λυπηροτέραν και σκληροτέραν τὴν τοῦ φίλου αὐτοῦ καταδίκην. Αλλὰ, χωρὶς οὐδένα νὰ προσδῶλῃ και σεβόμενος μάλιστα ἰδίως τοὺς ὑπουργούς, ἐπεθύμει νὰ ἦσαν σήμερον παρόντες ὅ,τε Κ. Προβιλέγιος και ὁ εὐγλωττος τοῦ ποιν. δικαίου καθηγητῆς Κ. Πηλλικας, διὰ ν' ἀκούσωσι τὰ κατὰ τὴν προκειμένην εκλογὴν, και ἰδῇ ἀκολουθεῖς ὅποιαν ἤθελον δώσῃ ψῆφον, και ἂν ἡ ψῆφος αὐτῶν ἤθελεν εἶσθαι σύμφωνας μ' ὅσα ἄλλοτε ἀπὸ τῆς ἑδρας καθηγητοῦ ἐπρόφερεν ὁ Κ. Πηλλικας, και μ' ὅσα κατὰ τὸ 1845 ὁ Κ. Προβιλέγιος, βουλευτῆς τότε ὢν, ἠγόρευεν ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦτου, αὐτὸς δὲ ἀπὸ τοῦ θεωρείου ἐθέλγματο ἀκούων τὸν δεινὸν ῥήτορα λέγοντα· «ἀλλὰ, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ σύστημα τοῦτο, πρέπει οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους νὰ ἔναι ἀπόρροια αὐτοῦ, ἤτοι, νὰ ὑπάρχῃ πραγματικὴ ἀντιπροσώπewsis· ἐκ τοῦτου δὲ ἐπιταί, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὅποιον εἶναι τὸ ἐξελεγχόμενον μέρος, πρέπει ν' ἀπέχῃ ἀπὸ πάσης ἐπὶ τῶν εκλογῶν και τῶν βουλευτῶν διαφθορᾶς, καθότι ἄλλως, τοιαῦτα Κυβερνήσεις, ἂν και ἐξωτερικῶς συνταγματικούς τύπους φέρουσα, καθίσταται μόνον τοῦτο ἀπόλυτος, διαφέρουσα ταύτης μόνον, καθ' ὅσον ἡ μὲν τελευταία ἐμφανίζεται ἀπρὸς κάλυπτος, ἡ δὲ, ἐνδεδυμένη τὴν ἀλωπικὴν. Τοιαύτης ψευδοσυνταγματικῆς κλπ.». Αλλὰ πρὸς τί ταῦτα; θέλουσιν ἴσως τὸν ἐρωτήσει· μήπως θεωρῇ τὸ ὑπουργεῖον ἐπεμβαῖνον ἢ διαφθεῖρον τὰς βουλευτικές εκλογάς; πολλοὶ γὰρ και διτ. Ἐπιθυμεῖ μάλιστα οὗτε νὰ πιστεῖται τοιαῦτα ἰδέα, και διὰ τοῦτο ἐξήτησε και τὴν παρουσίαν τῶν ἀπόντων ὑπουργῶν, τῶν ἐπιδεικνυομένων προστατῶν τῶν ἐλευθερίων, διὰ νὰ ἰδῇ ἂν και ἐκεῖνοι διὰ τῆς ψήφου των ἤθελον ὑποστηρίξῃ τὴν γυναιμωδίαν τοῦ τμήματος. Δέν πιστεύει δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ προεῖ τὰ ἐναντία, θεωροῦσα περιττὴν και τῶν παρόντων ὑπουργῶν τὴν παρουσίαν, ὡς δυνάμενη νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ψῆφον τῆς θέλει μάλιστα και παρ' αὐτῶν, οὔτινας ὡς μέλη τῆς Κυβερνήσεως

ἔχουσι θετικώτερας καὶ ἀκριβεστέρας τῶν διατρεχάντων πληροφορίας, νὰ μαθῇ τι περὶ τῆς ἐκλογῆς Πυλίας φρονοῦσι.

Περαινῶν ἐνταῦθα τὸν λόγον τοῦ παρατηρεῖ, ὅτι πολλὰ κατὰ τῆς Βουλῆς λέγονται, τὰ ὅποια πάντες γνωρίζομεν ἐτόλμησαν μάλιστα νὰ εἰπωσιν, ὅτι εἰς τίποτε ἄλλοτε δὲν χραιμεύει, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν προϋπολογισμόν με δαπάνην ματαίαν, καὶ τὰς ὕβρεις ταύτας καθήκον ἔχομεν νὰ καταστρέψωμεν δι' ἔργων. Ὁφείλομεν νὰ δεῖξωμεν, ὅτι ἐν τῷ ἀτομικῷ συμφέροντι ἐπιζητοῦμεν μόνον τὸ γενικὸν τῆς πατρίδος συμφέρον, διότι καὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ἐνόσω τοιαῦτα ἐφρόνουν, ἦσαν μεγάλοι καὶ ἰσχυροὶ· ὅταν δὲ εἰς τὸ ἀτομικὸν συμφέρον ἀπέβλεψαν, δούλοι ἐγένοντο τοῦ Φιλίππου καὶ τὸ πᾶν ἀπώλεσαν.

Ἐλπίζει λοιπόν, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς θέλει ἀποδώσει δικαιοσύνην εἰς τὸν ἀδίκως προσβαλλόμενον φίλον τοῦ. Ἄν ὅμως τούναντίον προέλθῃτε εἰς ἀπόφασιν ἀκυροῦσαν τὴν ἐκλογὴν, πιστεύσατε ὅτι ἀπομακρύνετε τῆς Βουλῆς ἄνδρα με καρδίαν ἀγαθὴν καὶ καθαρὰν καὶ με συνειδήσιν εὐρυτάτην.

Ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ ἑτέρως, ὅτι ἐξ αὐτῶν τῶν προηγηθεῖσων ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Ἐπιθ. Λιμηρᾶς καὶ Ἄνδρου ἀποδεικνύεται σφαιρὰ ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ ἀνὰ χεῖρας ἐκλογὴ πρόκειται ν' ἀκυρωθῇ, διότι δὲν ἐπραγματοποιήθη ἀμφοτέρων τῶν βουλευτῶν Πυλίας ἢ ὑποψηφίου. Ἡ Βουλὴ, ἐὰν θεωρήσῃ τὴν ἐκλογὴν παράνομον, ὀφείλει νὰ τὴν ἀκυρώσῃ· ἂν τούναντίον, ἐπικυροῦσα αὐτήν, θέλει ἀποδείξει ὅτι εἰς τὴν νὰ ἐκτιμᾷ τὰς διαφορὰς περιστάσεις καὶ ν' ἀποδίδῃ τὴν πρέπουσαν δικαιοσύνην. Ὁφείλομεν ὅμως νὰ ἐπιστήσωμεν προσοχὴν εἰς τὴν μέλλουσαν ἀπόφασίν μας, ἥτις δύναται νὰ ἔχῃ σοβαρὰς συνεπείας, διότι ἐὰν μὲν αἱ καταγγελλόμεναι παρανομίαι εἰσὶν ἀληθεῖς καὶ ἡμεῖς ἐπικυρώσωμεν τὴν ἐκλογὴν, ἀθωοῦμεν ἑκατοντάδας κακούργων, τοὺς ὁποίους δίκαιον ἦτον νὰ τιμωρήσῃ ὁ νόμος· ἂν πάλιν ἡ ἐκλογὴ ἦναι νόμιμος, διὰ μιᾶς ἀκυρωτικῆς ἀποφάσεώς μας θέλομεν πέμψαι εἰς τὰ δικαστήρια καὶ προσφυλάκισαι ἑκατοντάδας ἀθῶων πολιτῶν, στεροῦντες αὐτοὺς ἀπὸ τὰς πεινώσας ἰσως οἰκογενεῖας τῶν.

Διὰ ταῦτα τὸ κατ' αὐτὸν ἤθελε μετὰ χαρᾶς ἀποχωρήσει τοῦ βουλευτηρίου, ἐὰν δὲν ἐθεωρεῖτο τοῦτο ἔλλειψις καθήκοντος, διότι ἐκ τῶν λεγθέντων δὲν ἐδυνήθη εἰσεῖν νὰ σχηματίσῃ πεποιθὸν καὶ δώσῃ οὕτως ἐν γνώσει τὴν ψήφον τοῦ.

Μετὰ ταῦτα καὶ ἄλλων ζητούντων τὸν λόγον, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ πρεσβεύοντος ἀπορνησάμενη, ὅτι ἀρκεῖται εἰς

τὰ λεγθέντα, παρεδόθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωδότησιν τοῦ τμήματος, ὃ δὲ πρόεδρος κηρύξας ἀκύραν τὴν ἐκλογὴν Πυλίας καὶ ἀναγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκλογῆς Καλαμῶν συζήτησιν, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 M. M.

Ὁ Προσ. Πρόεδρος
N. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
A. N. Π ε τ μ ε ζ α ς.
K. Δ τ μ η τ ρ ι ἄ δ η ς.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

«Σήμερον τὴν 18 Δεκεμβρίου τοῦ 1853 ἔτους, προτελθόντες οἱ κάτωθι βουλευταί, ὡμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, ὡς ἀκολουθῶς·

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος α νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοήν α εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ε ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Ὁ πρόεδρος
N. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
K. Δημητριάδης.

Οἱ ὀρκισθέντες βουλευταί
Σιδέρ. Πράτσικας, A. Στέφανος.

Ὁ ἱερεὺς
Παΐσιος.»

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Τῆς 19 Δεκεμβρίου 1853.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ ἐξεθεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἀναβληθείσης διὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν, παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῶν τμημάτων ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Καλαμῶν καὶ Λακιδας, ἀνέγνων τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

« Συνελθὼν τὸ Ζ' τμήμα ἵνα ἐξελέγῃ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Καλαμῶν, καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὴν ἔγγραφα, παρατηρεῖ, ὅτι πᾶσαι αἱ τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ἀφορῶσαι πράξεις ἐγένοντο καὶ διεξήχθησαν ἐν τάξει καὶ συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου.

Ἐκ τῶν ἀπαρτίζόντων τὴν ἐπαρχίαν Καλαμῶν πέντε δήμων εἰς τὸν δῆμον Καλαμῶν, τοῦ ὁποῖου ὁ ὀριστικὸς κατάλογος περιέχει ἀριθμὸν ἐκλογέων 1428, ἐψηφοφόρησαν 892 ἐκλογεῖς, ἐξ ὧν ἔλαβον ψήφους 886 ὁ Γρηγόριος Κορριωτάκης, 878 ὁ Α. Δανηλόπουλος, 877 ὁ Ἰω. Ζάρκος καὶ 20 ὁ Κωνστ. Δαγρῆς· εἰς τὸν δῆμον Θουρίας, τοῦ ὁποῖου ὁ ὀριστικὸς κατάλογος φέρει ἐκλογεῖς 923, ἐψηφοφόρησαν 923 ἐκλογεῖς, ἐξ ὧν 923 ψήφους ἔλαβεν ὁ Ἰω. Ζάρκος, 907 ὁ Γρηγόριος Κορριωτάκης καὶ 887 ὁ Α. Δανηλόπουλος· εἰς τὸν δῆμον Ἀρνας, ὁ κατάλογος τοῦ ὁποῖου περιέχει ἐκλογεῖς 802, ἐψηφοφόρησαν 775· ἐξ αὐτῶν δὲ 775 ἔλαβεν ὁ Α. Δανηλόπουλος, 775 ὁ Κωνστ. Δαγρῆς, 446 ὁ Γρηγόριος Κορριωτάκης καὶ 280 ὁ Ἰωάννης Ζάρκος· εἰς τὸν δῆμον Ἀμφιάς, ὁ κατάλογος τοῦ ὁποῖου περιέχει ἐκλογεῖς 813, ἐψηφοφόρησαν 797, ἐξ ὧν 794 ψῆφοι ἐδόθησαν εἰς τὸν Κωνστ. Δαγρῆν, 794 εἰς τὸν Α. Δανηλόπουλον, 710 εἰς τὸν Γρ. Κορριωτάκην καὶ 5 εἰς τὸν Ἰω. Ζάρκον· καὶ εἰς τὸν δῆμον Ἀλαγωνίας, ὁ κατάλογος τοῦ ὁποῖου περιέχει ἐκλογεῖς 852, ἐψηφοφόρησαν κατὰ τὸ πρωτόκολλον ἐκλογεῖς 219, τὰς ψήφους τῶν ὁποίων ἔλαβον ὁ Ἰω. Ζάρκος, ὁ Γρ. Κορριωτάκης καὶ ὁ Α. Δανηλόπουλος· ὥστε, κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἐκ τῶν 3606 ἐκλογέων, οἵτινες ἐψηφοφόρησαν εἰς ὅλους τοὺς δήμους, ἔσχον τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηρίαν ὁ Α. Δανηλόπουλος, λαβὼν ψήφους 3533· ὁ Γρηγόριος Κορριωτάκης, λαβὼν ψήφους 3168, καὶ ὁ Ἰω. Ζάρκος, λαβὼν ψήφους 2305, ταῦτας δὲ καὶ ἐκ τῶν πέντε δήμων· ἐκ δὲ τῶν τριῶν ὁ ἐπιλαχὼν Κωνστ. Δαγρῆς ἔλαβε ψήφους 1589.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Ἀμφιάς, Θουρίας καὶ Ἀλαγωνίας ἐγένοντο ἐνστάσεις, αἵτινες οὐ μόνον ἐξελέγχονται ἀβάσιμοι καὶ ἀνυπόστατοι, ἀλλὰ καὶ ἀληθεῖς καὶ βέσιμοι ἂν θεωρηθῶσιν, οὐδὲως μεταβάλλουσι τὸ νόμιμον ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐισπρατέων.

Διὰ τούτους λόγους τούτους τὸ τμήμα παμφέρει γνωμοδοτεῖ.

Νὰ κηρυχθῇ νόμιμος ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν, καὶ νὰ ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Ἀθ. Δανηλόπουλος, Γρ. Κορριωτάκης καὶ Ἰω. Ζάρκος, ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1853.

Ἀνδρ. Ἰάκος,	Σ. Στεῖτος,	Γ. Καραλάς,
Α. Δεδούπουλος,	Θ. Α. Ζαμῆς,	Α. Α. Πατιεῖος,
Χ. Τσαλαμῆδαι,	Α. Χ. Αναργύρου,	Α. Πενουάδος.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Τὸ πέμπτον τμήμα τῆς Βουλῆς λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος, καθ' ἣν ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ αὐτῆς οἱ κύριοι Λουκάς Στεφάνου καὶ Ἰωάννης Παπαλουκοπούλου, ὁ μὲν διὰ ψήφων 3309, ὁ δὲ διὰ ψήφων 3308· καὶ εὐρὴν τὴν ἐκλογὴν συμφωνῶν μετὰ τὸν νόμον καὶ τὰς διατυπώσεις, γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιχώριον αὐτῆς καὶ τὴν ἀναγόρευσιν ὡς νομίμων βουλευτῶν τῶν κυρίων Λουκά Στεφάνου καὶ Ἰωάννου Παπαλουκοπούλου, ἐχόντων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ὁ Κληρικὸς
Γ. Σ. Δέκος.

Κατὰ τῆς πρώτης τούτων λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθεκεν, ὅτι πρῶτον ἤδη φερόν ἀναβαίνειν τὸ ἔθμα, ἁμείρος παιδείας καὶ ῥητορικῆς ἱκανότητος, θέλει περιορίσει τὴν ἀγόρευσιν τοῦ εἰς μόνον τὰ πράγματα, καὶ τούτων ἀμέσως ἐπιλαμβάνομενος, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ ὡς δήμαρχος καὶ ὡς πρόεδρος ἐφηρευτικῶν ἐπιτροπῶν πέσσευκε μέχρι τοῦδε διεξαγαγὼν βουλευτικὰς ἐκλογὰς, διατιθεῖ ἐν γνώσει ὅλων τῶν λεπτομερειῶν καὶ διατυπώσεων, τῶν πρὸς περὶ αὐτῶν βουλευτικῆς ἐκλογῆς ἀπαιτούμενων. Καὶ πρῶτον μὲν διὰ προνοήματος τῆς δικαί. ἀρχῆς ὀρίζεται ἡ ἡμέρα τῆς ἐναρξέως καὶ περικοπῆς μιᾶς ἐκλογῆς, ὡς ἡμέρα δ' ἐναρξέως τῆς ἐκλογῆς Καλαμῶν ὥρισθη ἡ 26 Οκτωβρίου. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἐτυχεν ἡμέρα πανηγύρεως, ὀλίγοι μόνον ἐψηφοφόρησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην καθ' ὅλους τοὺς δήμους. Εἰς τὴν δῆμον Θουρίας π. γ. περιέχοντα 923 ψηφοφόρους, ἐψηφοφόρησαν μόνον 4, τὴν ἐπύσσαν 18, μέχρι δὲ τῆς 29 μόνον 132 εἶχον ψηφοφορήσει, ὅτε ἐπαύσαν πλέον τοῦ νὰ προσέρχωνται εἰς τὴν τόπον τῆς ψηφοφορίας, διότι ἡ διοικητικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἐξήτειν νὰ υποχρεώσῃ τοὺς πολῖτας νὰ ψηφοφορῶσιν ἀποκλειστικῶς τὰ τρία τῶν ὑπο-

ψηφίων ονόματα. Ο νομαρχης μαθὼν τούτο, ἐκάλεσε τὸν ἀστυνομον, καὶ πληροφορηθεὶς τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οἱ πολῖται ἐπαυσαν τοῦ νὰ ψηφοφορῶσιν, ἐπεκρίνεν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς τὸν ὑπογραμματέα τῆς νομαρχίας μετὰ τινων στρατιωτῶν, δοὺς αὐτοῖς τὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ κατορθώσωσιν ὅπωςδήποτε νὰ ψηφοφορηθῶσιν οἱ ὑποψήφιοι τοῦ ὑπουργείου, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, νὰ πείσωσι τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ νοθεύσῃ τὴν κάλπην. Καὶ πραγματικῶς, ἀφ' οὗ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας οὐδεὶς προσῆλθεν εἰς τὴν ψηφοφορίαν, κατάρθωσαν ἐπὶ τέλους δι' ἀπειλῶν ἢ ὑποσχέσεων νὰ πείσωσι τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ νοθεύσῃ τὴν κάλπην. Διὰ νὰ πεισθῇτε δὲ περὶ τούτου, ἀρκεῖ νὰ ρίψητε ἐν βλέμμα εἰς τὸν κατάλογον τῆς ψηφοφορίας, καὶ θέλετε ἰδεῖν τὰ ονόματα τῶν ψηφοφορησάντων ἐγγεγραμμένα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, ὡς νὰ ἦτον δυνατὸν 800 περίπου ψηφοφόροι, συνελθόντες εἰς ἓν καὶ διαιρεθέντες κατὰ τάξεις ὀνομαστικῶς, νὰ προσέρχωνται εἰς τὴν ψηφοφορίαν κατὰ σειρὰν οἱ Γεώργιοι, εἴτα οἱ Δημήτριοι καὶ οὕτω καθεστῆς. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ἐν ᾧ ἐκ τῶν 923 ψηφοφόρων δύο μὲν εἰσὶν ἱερεῖς, ἄλλοι ὑπάλληλοι ἀπόντες, καὶ τινες ἀσθενεῖς ἢ τεθνεώτες, εἰς τὸ πρωτόκαλλον τῆς διαλογῆς ἐβρέθησαν πάντες ψηφοφορήσαντες, καὶ πάντες ὑπὲρ τοῦ Κ. Ζάρκου. Ἀλλὰ καὶ τὴν κάλπην αὐτὴν βλέποντες, πείθεσθε ὅτι ἀπαξ μόνον ἠνοίχθη καὶ ἐσφραγίσθη, διότι τότε ἐγένετο χρῆσις αὐτῆς, ὅτε ἐβρέθησαν τὰ νόθα ψηφοδέλτια, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς ὁκτὼ τῆς ψηφοφορίας ἡμέρας. Ἐξ ὧν ἐπομένως αὐτῶν πείθεται ἀδιστακτικῶς ἕκαστος περὶ τοῦ νόθου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Θουρίας.

Μεταβιάνων εἴτα εἰς τὸν δῆμον Ἀλαγωνίας, παρατήρησαν, ὅτι καὶ εἰς τοῦ δήμου τούτου τὴν ἐκλογὴν αἱ αὐταὶ παρανομίαι καὶ παραδικατεῖς ἔλαβον χώραν, καὶ ὅτι ἐνωμοτάρχης τις. Τῶς-κος κλυόμενος, συγγενῆς τοῦ Κ. Ζάρκου, ἐμπόδιζε τοὺς πολῖτας νὰ ψηφοφορήσωσι πρὶν ἢ ἰδῇ ἂν τὰ ψηφιδέλια τῶν ἑσπερον καὶ τὰ τρία τῶν ὑποψηφίων ονόματα, ἢ δὲ κάλπην μετὰ τὴν ψηφοφορίαν ἔμεναν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐνωμοτάρχου, καὶ διὰ τούτο ἀντὶ 219 ψηφοφόρων, φαινομένων εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον, ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κάλπης 406 ψηφοδέλτια. Πῶς λοιπὸν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὴν ἐκλογὴν νόμιμον, ἀφ' οὗ τὰ πάντα ἐνηργεῖντο διὰ τοῦ ἐνωμοτάρχου, ἀφ' οὗ εἰς ἐνωμοτάρχης ἀντεποιεῖτο καὶ αὐτὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὰ δικαιώματα; Ἡ πῶς ἡμεῖς, οἱ νομοθετοῦντες καὶ τὴν σφραγὶν τῶν νό-

μων ἐπιφορτισμένοι, θέλομεν ἀνεχθῇ τοιαύτας παρανομίας, τοσοῦτον ἀναιδῶς τὸν νόμον καταπατοῦμενον;

Ἡ Κυβέρνησις ὠνόμασε καθ' ὅδας τοῦ Κράτους τὰς ἐπαρχίας ὑποψηφίους, καὶ πλὴν μερῶν τινων, πανταχοῦ ἐπέτυχον, διότι καὶ ὁ λαὸς συνεμερίσθη τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐκλογὴν. Ἀλλ' ἂν ποὺ οἱ ὑποψήφιοι ἀπέτυχον, πρέπει διὰ τούτο νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸν λαὸν νὰ ψηφοφορήσῃ ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς του, ἐναντίον τῆς συνειδήσεώς του; ἢ μήπως ἡ Κυβέρνησις ἐνδιαφέρεται τοσοῦτον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὑποψηφίων τῆς, ὥστε διὰ τῆς βίας καὶ παρανομίας νὰ ἐκλεχθῶσι;

Μεθ' ὅλα ταῦτα καὶ δίκαιον καὶ συμμέρον θεωρεῖ νὰ κηρυχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀκυρὸς ἡ ἐκλογὴ τῶν δύο ἀνωτέρω δῆμων, καθ' ὅσον μάλιστα ἐκ τῆς ἀκυρώσεως ταύτης, στηλιτευομένης τῆς παρανομίας, οὐδεὶς ἐπικεῖται κίνδυνος εἰς τὸ Κράτος. Ἐάν δ' ὁ Κ. Ζάρκος ἀπολαύῃ τῆς ἀγάπης τῶν συμπολιτῶν του, δυνάται καὶ οὕτω νὰ ἐπανεέλθῃ βουλευτῆς τῆς ἐπαρχίας. Ἐχὼν δὲ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἀκόμη τὴν ἑνεκα παρανομίων καὶ παραδικασιῶν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς Πυλίας, δὲν πιστεύει, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει φανῇ σήμερον ἀντιφατικὴ, καὶ ἀπορεῖ μάλιστα πῶς ἐν τῇ σήμερον ἀναγνωσθεῖσῃ ἐκθέσει τοῦ τμήματος δὲν γίνεται λόγος περὶ τῶν ἀνωτέρω παρανομιῶν, ἐν ᾧ εἶχε πληροφορηθῇ τὸ ἐναντίον.

Ἀρίων λοιπὸν εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐκτεθέντων περιστατικῶν, ἐξαίτεται τὴν ἀκύρωσιν καὶ ἐπαναλήψιν τῆς ἐκλογῆς κατὰ τοὺς δύο δῆμους Θουρίας καὶ Ἀλαγωνίας.

Ἀντίπεν ἕτερος, ὅτι δὲν ᾔθελεν ἴσως λάβει τὸν λόγον ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, εἰάν δὲν ἤκουε τὸν προαγορεύσαντα εἰπόντα, ὅτι ἄλλη παρὰ τὴν σήμερον ἀναγνωσθεῖσαν ἐκθεσὶν περιεῖχε τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθείσας παρανομίας καὶ παραδικατεῖς.

Παρατρεῖ λοιπὸν, ὅτι ἐκ τῶν πέντε δῆμων τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐπαρχίαν Καλαμών, κατὰ μίνας τῆς ἐκλογῆς, δύο ἠγόρευον ὁ πρὸ αὐτοῦ. Καὶ πρῶτον μὲν εἶπεν, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Θουρίας οἱ κάτοικοι δὲν ᾔβηλσαν νὰ ψηφοφορήσωσιν, ἐκτὸς 132, διότι δὲν ἔσπερον νὰ θέτωσιν εἰς τὰ ψηφοδέλτια τῶν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Ζάρκου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐμπόδιζοντο ὑπὸ τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἐπιταρούσης ἀρχῆς τὴν δι' ἀσχυρισμὸν τοῦ τοῦτον ἠθίλκει νὰ πιστοποιήσῃ ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῇ πρωτόκαλλῳ τῆς ψηφοφορίας τὰ ὀνόματα τῶν ψηφοφορησάντων ἦσαν ἐγγεγραμμένα κατ' ἀλφαβη-

τικὴν τάξιν. Τί οὖτως συνέβη; ἐπειδὴ ἡ εὐδόκη τῆς ψηφοφορίας ἡμέρα ἔτυχε Κυριακὴ καὶ συνέβησε πλῆθος θελούντων νὰ ψηφοφορήσωσιν, ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς εὐκολίαν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἕνα προσωρινὸν κατάλογον, ἐν ᾧ ἦσαν κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἐγγεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν ψηφοφόρων, ἐκάλεε αὐτοὺς κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὸ τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ἡ αὐτὴ ἐτρήθη τάξις. Ἐπομένως ὁ συλλογισμὸς τοῦ προαγορεύσαντος ὑπῆρξεν ἀτυχής, διό καὶ συμπέρασμα του σαθρόν.

Ὡς πρὸς δὲ τὸν δῆμον Ἀλαγωνίας εἶπεν, ὅτι ἐν ᾧ εἰς τὸν κατάλογον ὑπῆρχον ἐγγεγραμμένα 219 ὀνόματα ψηφοφόρων, ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κάλπης 406 ψηφοδέλτια, τὰ περισσεύοντα τῶν ὁποίων, παραβιάσας τὴν κάλπην ὁ ἐνωμοτάρχης Τσῶκος, συγγενὴς ὄν τοῦ Ζάρκου, ἐρύειν ἐν αὐτῇ, ἀρ' οὐ δὲν ἰδυνήθη νὰ πείσῃ τοὺς πολίτας νὰ ψηφοφορήσῃ καὶ τὰ τρία τῶν ὑπονηρίων ὀνόματα.

Τὴν περίστασιν ταύτην βραχνύσαν τὸ τμήμα, καὶ διελλόν ἅπαντα τῆς ἐκλογῆς τὰ ἔγγραφα, οὐδεμίαν ἄλλην εὐμεν ἐνστάσιν πλὴν μιᾶς πολίτου τινος, παραπονουμένου, ὅτι δῆθεν ἐμποδίσθη τοῦ νὰ ψηφοφορήσῃ· ἡ δ' ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, κατὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ὁποίας οὐδεμίαν ἐπὶ ἐπὶ ὁ προαγορεύσας παρατήρησιν, οὐδένα ἐν τῇ πρωτοκόλλῳ ποιεῖται λόγον περὶ παραβιάσεων ἢ παρεμποδίσσεων τῶν πολιτῶν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν· διὰ πράξεώς της δὲ, ἔχουσα ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἐνωμοτάρχην, ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐπιτήρησιν τῆς κάλπης μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας ἐκαστῆς ἡμέρας. Μετὰ δὲ τὴν ἐντελὴν τῆς ψηφοφορίας ἀποπεράτωσιν παρελήθη ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ δὲ πρακτικὰ ἀντὶ νὰ σταλῶσι τὴν ἐπιούσαν εἰς τὸν νομάρχην, ἐκρατήθησαν εἰς τὴν οἰκίαν φίλου τινος τοῦ Κ. Κορριωτάκη διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους σαφῶς ἐπιτήρησιν ἀναφορὰς τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἦν καὶ ἀνέγνω. Ἀν λοιπὸν, εἶπε, παραδεχθῶμεν, ὅτι τὰ πλεονάζοντα ψηφοδέλτια ἦτον δυνατόν νὰ ριφθῶσιν ἐν τῇ κάλπῃ ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου, ἐν ᾧ ἡ κάλπη ἐσφραγίζετο, πῶς οὖτως τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα εὐρέθησαν μονογραφημένα ὑπὸ τοῦ προέδρου; Ἡ δαλιότης λοιπὸν ἐνεργήθη ὑπὸ τῶν φίλων τοῦ Κ. Κορριωτάκη, ὡς ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀναφορᾶς ἐξάγεται. Ἀλλὰ, καὶ ἂν ἀφαιρεθῶσι τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα ἀπὸ τοῦ Κ. Ζάρκου, πάλιν οὕτως πλειοψηφεῖ τοῦ Κ. Νταγρέ, διότι ὁ μὲν πρῶτος εἶχε φῆρους 2,305, ὁ δὲ Νταγρέ, 1,589.

Ἐπιληφθεὶς τελευταῖον καὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀμφίσης, περὶ ἧς οὐδένα ἐποιήσατο λόγον ὁ προαγορεύσας, παρατήρησεν, ὅτι ὁ ὀριστικὸς κατάλογος τοῦ δήμου αὐτοῦ περιέχει 813 ψηφοφόρους, ἅπαντα δὲ τὰ ψηφοδέλτια εὐρέθησαν ὑπὲρ τῶν Κ.Κ. Δανηλοπούλου, Κορριωτάκη καὶ Νταγρέ, πάντε δὲ μόνον ὑπὲρ τοῦ Κ. Ζάρκου, ἐνὸς ἔχον φίλον τὸν ἀλέσσαν, ἰσχύοντα ἐν τῇ δήμῳ αὐτῇ, εἶπετο νὰ λάβῃ πλείονας φῆρους, ἐὰν αἱ ὑπὲρ τοῦ Ζάρκου ριφθῶσι δὲν μετατρέποντο ὑπὲρ τοῦ Νταγρέ. Διὰ τὰς εἰρημὰς λοιπὸν συνεσίης, ὡς ἐν τῇ δήμῳ Ἀλαγωνίας ἀφῆρσαμεν τὰ πλεονάζοντα ψηφοδέλτια τοῦ Ζάρκου, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ ἀφαιρέσωμεν τὰ τοῦ Νταγρέ, μολανότι ἢ οὕτως ἢ ἄλλως τὸ ἀποτέλεσμα ἀποδαινέει πάντοτε ὑπὲρ τοῦ πρώτου.

Ἀντιπαρατήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἀναφορᾶς τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτ. ἐπιτροπῆς ὀρυκθεὶς, ἀναγκάζεται πρῶτον μὲν νὰ ψεύσῃ, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορὰ εἶναι γνησία, ὡς ἐκ τοῦ βρῦς αὐτῆς ἐξάγεται, διότι ἀνθρωπὸς ἀπαίδευτος, οἷος ὁ ὑποτιθέμενος συντάκτης, δὲν ἰδύνατο τοιαύτην νὰ συντάξῃ ἀναφορὰν· ἡ ἀναφορὰ λοιπὸν συνετάχθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου Κ. Ζάρκου, καὶ ἐπόμενον ἦτον νὰ περιέχῃ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ψεῦδη. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ δήμῳ Ἀλαγωνίας ἀπολαύει ἀδιαφιλονεικῆτως τῆς ἀγάπης καὶ τῶν συμπαιδιῶν τῶν κατοίκων, πάντες οὗτοι, μὴδ' αὐτοῦ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐξαίρουμένου, προσερχόμενοι καθ' ἐκάστην εἰς αὐτὸν παρεπανοῦντο δι' ὅσα ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου ἐπασχον, ἀναγκάζομενοι ὑπ' αὐτοῦ νὰ ἐγγράφωσιν ἐν τοῖς ψηφοδέλτιοις καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ζάρκου, καὶ μὴ στέργοντες, ἐμποδίζοντο νὰ ψηφοφορήσιν. Ἠδύνατο μάλιστα νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ γράμματα τοῦ Κ. Ζάρκου πρὸς τὸν ἐνωμοτάρχην, δι' οὗ παρηγγέλλετο νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ νὰ ρίπτονται ἐν τῇ κάλπῃ ψηφοδέλτια μὴ φέροντα τὸ ὄνομα του.

Τοῦτο δὲ μόνον νομίζει, ὅτι ἀρκεῖ νὰ πείσῃ τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ νόθου τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐπομένως ἀρίστην εἰς αὐτὴν ν' ἀποφασίσῃ ὅτι νόμιμον καὶ δίκαιον.

Ἀπάντησεν ἄλλος, ὅτι ὁ εἰσηγητὴς ὑποστηρίζων ὡς νόμιμον καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τρίτου βουλευτοῦ Καλαμών, εἶπε πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι ἡ εὐλακρία τῆς ἐκλογῆς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφοφορίας, καὶ ὅτι ἐπομένως εἰς αὐτὰ πρέπει νὰ δώσῃ πίστιν τὸ Σώμα. Ἀλλ' ὅταν ὁ εἰσηγητὴς μαρτύρεται τὰ πρακτικὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἰδέας του, δὲν πρέπει, ἐννοεῖται, νὰ διχοτομήτῃ ἡ Βουλὴ τὰ ἐν κίτοις περιεχόμενα καὶ νὰ λάβῃ

ὅπ' ὅψιν ὅ,τι συμφέρει εἰς τὸν εἰσηγητὴν, ν' ἀπορρίψῃ δὲ ὡς βέβηλα ὅσα ἐκείνος δὲν θέλει. Ἢ πρέπει λοιπὸν νὰ παραδεχθῶμεν τὰ πρακτικὰ καθ' ὁλοκληρίαν, καὶ τότε, καθ' ἃ ἐν αὐτοῖς ἀναφέρεται, πλῆθος πολιτῶν ἀπεκλεισθῶσαν τῆς ψηφοφορίας ἢ ἂν δὲν παραδέχεται ἡ Βουλὴ τοῦτο, δὲν πρέπει νὰ δώσῃ κάμμιαν εἰς τὰ πρακτικὰ πίστιν, καθ' ὅσον δὲν δύναται νὰ κερματίσῃ τὸ μέσον τῆς ἀποδείξεως, καὶ ἐπέρχεται τότε ἡ ἀναφορὰ 500 ἐκλογέων, οἵτινες ῥητῶς βεβαιοῦσιν, ὅτι ἐλθόντες ἵνα ψηφορήσωσιν, ἐμποδίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου, δυναστικῶς ἀξιούντος ἢ νὰ ἴδῃ τὰ ψηφοδέλτια ἢ νὰ τοῖς δώσῃ αὐτοὺς ἐκ τῶν ἰδίων. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ γράμμα ὑπάρχει, ὡς λέγεται, τοῦ Κ. Ζάρκου, δι' οὗ συνίστασιν αὐστηρῶς, ὅτι οὐδὲν ψηφοδέλτιον πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐν αὐτῷ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ. Ἐὰν λοιπὸν συνδυάσῃ ἡ Βουλὴ τὴν μηχανοθεῖσαν ἀναφορὰν, τὴν ἐπιστολὴν τοῦ τρίτου βουλευτοῦ Καλαμῶν καὶ τὰ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ψηφοφορίας σημειούμενα, ἀναγκαιῶς πρέπει νὰ παραδεχθῇ, ὅτι αἰσχρὰ βία ἐτολμήθη κατὰ τὸν δῆμον Ἀλαγονίας, καὶ πρέπει ν' ἀπορρίψῃ τὴν κάλπην αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ εἰσηγητὴς μαρτύρεται τὴν ἀξιοπιστίαν τῶν πρακτικῶν, αὐτὸ τοῦτο παραδεχόμενος καὶ ὁ ἀγορεύων, λέγει ὅτι διὰ τῶν πρακτικῶν αὐτῆς παραπονιέται ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς σημειοῦσα, ὅτι ἡ κάλπη τοῦ δῆμου Ἀλαγονίας παρεβιάσθη καὶ διὰ τοῦτο ἀντὶ 219 εὐρέθησαν 406 ψηφοδέλτια ὑπὲρ τοῦ Κ. Ζάρκου. Μὴ θελήσῃ δὲ τις οὐδὲ νὰ διανοηθῇ καὶ τὰ πρὸς οἰκονομίαν τῆς περιστάσεως ταύτης λεγόμενα ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, διότι ἄνθρωπος δυναθεὶς νὰ συντάξῃ τοιαύτην ἀναφορὰν, διαφερόμενος ὑπὲρ τοῦ Κ. Ζάρκου καὶ κατοικῶν ἐν Καλαμαῖς, ἀδύνατον ἦτον νὰ παρασυρῇ ὑπὸ τοῦ Κ. Κορριωτάκη, νὰ μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ κατ' αἰτησίαν τοῦ νὰ μεταδῶλῃ τὰ πρακτικὰ. Τοιοῦτοι μῦθοι δὲν παραπειθουν τὴν εὐφυίαν τοῦ Ἕλληνος.

Ἐπιλαμβανόμενος δὲ καὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Θουρίας, παρατηρεῖ, ὅτι ποτὲ δὲν ἤλπιζε ν' ἀκούσῃ, ὅτι ἡ ἀλφαριθμητικὴ τάξις τῶν ψηφοφόρων ἐν μέσῳ τῶσαύτης συρροῆς καὶ ἀναδρασμοῦ, ἡ ἀλφαριθμητικὴ αὕτη τάξις διευκολύνει τὴν ἐκλογὴν. Χθὲς ἡ καθαριότης ἐγγράφων ὑπῆρξεν ἐγκλημα διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Πυλίας, σήμερον δὲ ἡ ἀλφαριθμητικὴ τάξις δὲν γεννᾷ σύγχυσιν, ἀλλ' εὐκολίαν περὶ τὰς ἐκλογάς! Ἢ νομοθετικὴ ἐξουσία πρέπει νὰ ἔναι συνεπὴς εἰς τὰς ἀποφάσεις της. Ἀφοῦ λοιπὸν χθὲς ἐπιστεύσατε, ὅτι ἡ ἐκλογὴ Πυλίας εἶναι ἄκυρος, μόνον διότι οἱ

ἀποκλεισθέντες βουλευταὶ εἶχον τὴν παμψηφίαν ἐν τινι δήμῳ ἀφοῦ ἐπιστεύσατε, ὅτι εἶναι ἄκυρος, ἐπειδὴ οἱ πρόεδροι τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἔλαχον καὶ μέλη τῶν γενομένων ἐπιτροπῶν δὲν δύνασθε, χωρὶς ν' ἀρνηθῆτε ἐκαυτοὺς, νὰ εἰπτε σήμερον, ὅτι ἡ ψηφοφορία τοῦ δήμου Θουρίας ἔχει καλῶς δι' αὐτὸ τοῦτο, διότι εὐρέθησαν ὁμοιόμορφα τὰ τῶν ἐκλογέων ὀνόματα. Εἶναι δὲ περίεργον, ὅτι μετὰ τῆς ἀλληλουχίας τῶν Γεωργίων εὐρέθη καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Γεωργίου Περρωτοῦ, ὅστις, ὡς ὄχλος πολὺς συνωνύμων του, ἐψηφοφόρησεν — ὑπὲρ τίνος; — ὑπὲρ τοῦ Κ. Ζάρκου, μετ' οὗ δὲν συνειργάσθη ποτὲ, καὶ κατὰ τοῦ Κ. Νταγρέ, οὗτινος διατελεῖ πολιτικὸς φίλος. Τέλος, ὅταν χθὲς ἐκηρύξατε (καὶ ἡ ἀπόφασίς σας εἶναι αὕτη ἡ ἀλήθεια) ὅτι ἀναφορὰ ἐκπρόθεσμος καὶ μηδεμίαν ἐπιστημότητα φέρουσα ἔχει κύρος νὰ ῥίψῃ μίαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν, δὲν θέλετε περιπέσει εἰς τὴν ἀντίφασιν τοῦ ν' ἀπορνήθῃτε σήμερον, ὅτι εἶναι ἄγραφος χάρτης ἡ ἀναφορὰ 500 πολιτῶν ἀποκλεισθέντων τῆς ἐκλογῆς, ἀναφορὰ, ἧς αἱ ὑπογραφαὶ βεβαιοῦνται ὑπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν ἀρμοδίων τοῦ τόπου ἀρχῶν. Διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν λοιπὸν καὶ τὸ συμφέρον της ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ σιδηρῶσθῃ ὅτι χθὲς ἐπεβιάσθη, διὰ νὰ σιδηρῶσθῃ καὶ ὁ κόσμος τὰς ἀποφάσεις της. Ἐπειδὴ δὲ ὅ,τι μαλιστα βλέπει πρωτοφανὲς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, εἶναι ὅτι τὰ δύο τέκνα αὐτῆς κατὰ τὸ ἥμισυ ἀρνοῦνται τὴν γνησιότητα της μητρὸς των, εἶναι περίεργος νὰ ἴδῃ ποίαν ἀπόφασιν θέλει φέρι τὸ Σῶμα. Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως, ἐφ' ὅσον ἀκούει τὴν διπλὴν ταύτην ἀρνήσιν, λέγει, ὅτι ὑπάρχουσι δικαιώματά τινα, πρὸ τῶν ὁποίων σταματᾷ ἡ βουλευτικὴ κυριαρχία καὶ δὲν δύναται ν' ἀμειψοῦντήσῃ τὴν ἐλευθερίαν θέλησιν τοῦ λαοῦ, δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τοὺς ἀληθεῖς ἀντιπροσώπους του. Παύων ἐνταῦθα χωρὶς νὰ πιστεύῃ, ὅτι μετέβαλε τὰς πεποιθήσεις τοῦ Σώματος, τελευτᾷ λέγων, ὅτι τὸ μέγιστον καλὸν, ὃ δύναται νὰ ἐπιθυμήσῃ τις ἐν τῷ βίῳ, εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ τὸ αἶσχος τῶν συμπολιτῶν του· τὸ δὲ καλλίστον ἔργον, ὅπερ δύναται καὶ αὐτὸς νὰ πράξῃ, εἶναι τὸ νὰ ὑπηρετήσῃ εὐγενῶς τὴν πατρίδα.

Τέλος ἀντικρούων τοὺς ἐναντίους, ἐξέθηκεν ὁ τρίτος βουλευτὴς Καλαμῶν, ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς συνεπεῖα μικροῦ ῥαδιοφώνου παρενοήθη ἡ νομιμότης τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ, καὶ διὰ μέσων τοιούτων ἐξήτησεν νὰ κληθήσῃ τὰς πεποιθήσεις τῶν φίλων του, ἀπὸ καρδίας πύχθη νὰ εἶδιδετο ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς μίαι τις ἐτυμολογία χάριν τῆς διαστρεφόμενης τιμῆς του. Διὰ τοῦτο δὲ μετὰ πολλῆς εἰδὲν εὐχαριστήσεως, ὅτι παρεπλήθη εἰς τὴν

οὐχί βεβαίως ὑπέρτερον τῶν λοιπῶν, ἀλλὰ καθ' ὅλα τ' ἄλλα ἐγγυώμενον, ὅτι θέλει ἐξακριβώσει γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν. Ἐάν μετὰ τὴν ψῆφον τοῦ τμήματος εὐτυχῶς νὰ λάβῃ καὶ τὴν ἐτυμφορίαν τῆς ὅλης νομοθετικῆς ἐξουσίας, εἶναι ἐντελῶς ἐκανοποιημένος. Πρωτοφανές τῷ ὄντι καὶ λυπηρὸν εἶναι νὰ ἐπιτίθενται κατ' αὐτοῦ οἱ συναδελφοὶ του· ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰλικρίνειαν, ἣν ἔδειξε πρὸς αὐτοὺς, καὶ τὴν διαγωγὴν, μετ' ἧς ἀνταπεκρίθησαν εἰς πίστιν του, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ εἰπῇ τίποτε περὶ τούτου. Οὕτω π. γ. ἐν ᾧ εἰς τὰς κάλπας τῶν δῆμων Καλαμῶν καὶ Θουρίας ἐρρέφθησαν 1800 ψηφοδέλτια, οὐ μόνον συμπεριελήφθησαν οἱ συναδελφοὶ του εἰς ὅλα, ἀλλὰ καὶ ἐθεράπευσεν τὰς ὑπαρχούσας κατ' αὐτῶν ἀντιπαθείας. Δὲν συνδῶν ὁμως τοιοῦτον τι καὶ εἰς τὸν δῆμον τὸν παρὰ τοῦ Κ. Δανηλοπούλου διευθυνόμενον, διότι μόλις ἔλαβεν ὁ ἀγορεύων 200 ψήφους ἐκείθεν, αἱ δὲ λοιπαὶ διανεμήθησαν κατὰ τύχην, ἐνῶ δὲν ὑπῆρχε καὶ ὑπουργικὸς τις ὑποψήφιος ἄλλος, ὅστις ν' ἀμφισβητήσῃ μέρος τῶν ψήφων. Καὶ λέγουσι μὲν, κατακρίνοντας τὴν ἐκλογὴν τοῦ δῆμου Αλαγωνίας, ὅτι ὁ ἐνωμοτάρχης Τσῶκος ἐμπόδιζε τοὺς θέλοντας νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ Νταγρέ· ὄνομα ὁμως τοιοῦτον οὐδ' ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐκλογὴν, ἔπειτα δὲ μόλις ἐγνώσθη, ὅτι ὑπῆρχε καὶ τοῦτο. Ἀλλ' ἀποδίδεται περιπλὴν εἰς τὸν ἐνωμοτάρχην, ὅτι αὐτὸς ἔρριψε 500 ἐν τῇ κάλπῃ ψηφοδέλτια, ὅπως ἐπιτύχῃ ὁ ἀγορεύων. Πῶς ὁμως, ἐάν ἴδυντο τοῦτο, ἐάν ἴσχυε ν' ἀποσπᾷ τὴν μονογραφὴν τοῦ προέδρου, πῶς ὁ ἐνωμοτάρχης οὗτος νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὰ ψηφοδέλτια τὰ ὀνόματα τῶν Κ. Κορριωτάκη καὶ Δανηλοπούλου, ἐχθρῶν του, ὡς λέγουσι, προσωπικῶν; Πῶς ἦτον δυνατόν νὰ παραβιάσῃ τὴν κάλπην, νὰ δώσῃ ἀφορμὴν πρὸς καταδιώξεις, νὰ ἐμπόδιζῃ ὀλίγον πρότερον τοὺς ὑπὲρ τῶν συναδελφῶν του προσερχομένους, καὶ ἔπειτα νὰ ρίψῃ ὑπὲρ αὐτῶν τόσα ψηφοδέλτια; Τοῦτο, νομίζει, οὐδεμίᾳ λογικῇ δύναται νὰ παραδεχθῇ. Καὶ ὅτι μὲν δὲν ἀπεκλείσθησαν ψηφοφόροι, ἐκ μόνῃς ἐξάγεται τῆς ιδέας, ὅτι θὰ ἐγίνετο τοῦτο γνωστὸν εἰς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν διαφερόμενον εἰς τὴν ἐκλογὴν Νταγρέν. Ἦτον δυνατόν, ὅτι ἤθελον σιωπῆσαι οἱ ἀποκλεισθέντες; εἶναι πιστευτὸν, ὅτι ἤθελον ἀδιαφορήσῃ οὗτος; Καὶ ὁμως βεβαίον εἶναι, ὅτι οὐδεμίᾳ ἡγέρθη φωνή. Ἀλλὰ, διὰ νὰ ρίψῃ ὁ ἐνωμοτάρχης τὰ ψηφοδέλτια εἰς τὴν κάλπην, παρεβιάσατο, λέγουσι, τὴν σφραγίδα. Παραλείπων ὁμως, ὅτι ὁ πρῶτος ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ὁρμηθεῖσαν εἰς τοῦτο ἵνα δώσῃ λόγους πρὸς ἐνστάσιν, παραδέχεται χάριν τῶν ἐναντίων,

ὅτι ἡ σφραγὶς ἐδιάθη παρὰ τοῦ ἐνωμοτάρχου. Ἀλλ' ἀφ' οὗ ὁμολογοῦσιν, ὅτι ὅλαι αἱ ἄλλαι σφραγίδες μένουσιν ἀλύμαντοι, εἶναι δυνατόν ἐκ μόνου τοῦ κενοῦ μιᾶς σφραγίδος νὰ εἰσέλθῃ ποτὲ ψηφοδέλτιον; Καὶ ὁμως ἐξ αὐστηρᾶς δικαιοσύνης ἐμπνεόμενος ὁ νομάρχης, δὲν κατελόγισεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἡ 219 ψηφοδέλτια, ἐν ᾧ δὲν ἔπρεπε νὰ τῷ ἀφαιρῆθῃ οὐδὲ ἓν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφ' ὧν τὸν δῆμον Θουρίας, συνομολογεῖ, ὅτι ὁ μόνος ἀντίπαλος, ὅστις ἰδύνατο νὰ μεταβάλῃ ἐκείσε τὸ ἀποτέλεσμα, ἦτον ὁ Γ. Περωνίης. Ἀλλ' ὅταν καὶ οὗτος εἰργάσθη δι' ὅποιονδήποτε λόγον ὑπὲρ αὐτοῦ· ὅταν καὶ δήμαρχος καὶ δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ τὰ πάντα ἦσαν ὑπὲρ αὐτοῦ· τίς δύναται νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἐκ τοῦ δῆμου τούτου δὲν ἤθελε λάβει ψήφους ὁ ἀγορεύων; Δὲν εἶναι δὲ λόγος ἰσχυρὸς κατὰ τῆς ἐκλογῆς, ὅτι τὰ ὀνόματα εὐρέθησαν κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν γεγραμμένα, διότι τοῦτο ἐμφανίζει ἀπλῶς εἰλικρίνειαν, καὶ οἱ φίλοι τοῦ ἰδύναντο νὰ προνοήσωσι τύσον, ὥστε νὰ θέσωσιν ἐν ἀταξίᾳ τὰ μνησθέντα ὀνόματα. Συμπεραίνει λοιπὸν, ὅτι τὰ εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ἀποδοθέντα δὲν ἔχουν τὴν ἐλαχίστην ὑπόστασιν.

Ἐπὶ τούτοις ἀπορηναμένη ἡ Βουλὴ, ὅτι ἐρωτήθη, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσῃ τοῦ προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ νόμιμον τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καλαμῶν κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς. Οὕτω δ' ἀνεγνωρίσθησαν βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας οἱ ΑἹ. Δανηλόπουλος, Γρ. Κορριωτάκης καὶ Ἰω. Ζάρκος.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, προτέθη ἡ ἐξελεγκτικὴ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Λοκίδος. Μηδενικῶς ὁμως ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀναστάσεως, καθ' ἣν ἀναγνωρίζονται νόμιμοι τῆς ἐπαρχίας βουλευταὶ οἱ Α. Στεφάνου καὶ Ἰω. Παπα Λουκά.

Κηρύξας δὲ ὁ πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα, διέλυσε τὴν συνεδρίαν ἐν ὥρᾳ 3 Μ. Μ.

Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος
Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ.

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Α. Ν. Πατριάρχης
Κ. Δημητριάδης.

Της 22 Δεκεμβρίου 1853.

Συνελθόντων περί την μεσημέριαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδριάσιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν δύο τελευταίων συνεδριάσεων, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ προεδρεύοντος καὶ τῶν προσωρινῶν γραμματέων.

Προσελθὼν ἐν πρώτοις ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Λοκρίδος ἰω. Παπὰ Λουκάς, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὀρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Προσελθὼν ἔπειτα καὶ ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Αἰγίνης εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Σήμερον τὴν 22 Δεκεμβρίου 1853 συνελθὼν τὸ Δ'. τμήμα ἐν τῷ δωματίῳ τῶν συζητήσεων αὐτοῦ, καὶ λαθὼν ὑπ' ὅψιν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Αἰγίνης, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη εἶναι ἀκυρωτέα διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους·

Α'. Ὁ κατάλογος τῶν ψηφοφορησάντων εἰς τὸν δῆμον Αἰγίνης φέρει τὸν ἀριθμὸν 405, ἀλλ' ἀνευ ἡμερομηνίας τῆς ἐκδόσεως, ἀντικρὺ δὲ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 227 ὀνόματος φαίνεται ἡ ἐξῆς σημείωσις· « τὴν 19 Νοεμβρίου 1853 ἤρχησεν ἡ ἐξακολούθησις » εἰς δὲ τὸ τέλος σημειοῦται « 23 Νοεμβρίου 1853. »

Β'. Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς καθημερινῆς ψηφοφορίας μνεῖα δὲν γίνεται περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθ' ἑκάστην ψηφοφορησάντων, βεβαιοῦται ὅμως ἐξ αὐτῶν τῶν πρακτικῶν, ὅτι τὴν 3 ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας δύο μόνον μέλη ἠνοιζαν τὴν κάλπην καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν αὐτῶν ἐγένεν ἡ ψηφοφορία. Τὴν δὲ 4 ἡμέραν ἐπίσης δύο μέλη ἠνοιζαν τὴν κάλπην· ἐκ δὲ τῆς ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ψηφοφορίας ὑπαρχούσης σημειώσεως ἀντικρὺ τοῦ ἀριθμοῦ 227 ἀποδεικνύεται, ὅτι 226 ψηφοδέλτια ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν δύο μόνων μελῶν.

Γ'. Εἰς τὴν σύρραξιν τῶν πρακτικῶν φαίνονται καὶ μονόφυλλα προσραβθέντα, καὶ χάρτης ἄλλοις, τεκμήρια ἀναντιρρήτα νοθεύσεως.

Δ'. Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ὑπάρχουν ἐνστάσεις ἰσχυραὶ, ἐνθα, παρὰ τὰς ἀνω εἰρημένους, ἀναφέρονται καὶ ἄλλαι παρα-

νομίαι. Τὰς ἐνστάσεις ταύτας ἐπιθεωροῦν καὶ δύο μέλη ἐκ τῆς ἐκ τεσσάρων μελῶν συγκειμένης ἐραρευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ

Ε'. Πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας Ἀγκυστρίου δὲν ὑπάρχουν.

Τὸ τμήμα πεισθὲν ἀρκούντως, ὅτι εἰς τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Αἰγίνης ἔλαβον χώραν αἱ ἀνωτέρω παρανομίαι, καὶ ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη εἶναι ἀκυρωτέα, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς.

Τὰ μέλη

Μ. Χουρμούζης, Π. Κανελλόπουλος, Δ. Πατροπουλάκης,
Χ. Ράγκος, Εὐθ. Κεχαγιάς, Κ. Δ. Βλάχης.

Μηδემιάς δ' ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀναστάσεως, ἀναγνωρίσασα ἀκυρὸν τὴν γενομένην ἐκλογὴν τῆς Αἰγίνης.

Ἐπὶ τούτοις κηρύξαντος τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἀπεσύρθη τοῦ περιβόλου ὁ μέγρι τοῦδε βουλευτῆς Αἰγίνης Α. Βενιζέλος, μεθ' ὃ διελύθη ἡ συνεδρίασις ἐν ὥρᾳ 1 Μ. Μ.

Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος

Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ.

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Α. Ν. Πετμεζᾶς
Κ. Δημητριάδης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν 22 Δεκεμβρίου τοῦ 1853 ἔτους, προσελθὼν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ὁ κατωτέρω βουλευτὴς Λοκρίδος, ὤμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, ὡς ἀκολουθῶς·

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδικοῦ Τριάδος
« νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν
« εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ
« ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Ὅθεν συντετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὑπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τε τοῦ προεδρείου, τοῦ ὀρκισθέντος καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ πρόεδρος

Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ.

Ὁ ὀρκισθεὶς

Ι. Παπαλουκόπουλος.

Οἱ γραμματεῖς

Α. Ν. Πετμεζᾶς

Κ. Δημητριάδης.

Ὁ ἱερεὺς
Πάσιος.

Τῆς 29 Δεκεμβρίου 1853.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐθεταίως πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος καὶ τῶν προσωρινῶν γραμματέων.

Προσελθόντες οἱ ἄρτι ἐμφανισθέντες βουλευταὶ Καλαβρύτων καὶ Εὐρωχωρίου Χ. Θεοχαρόπουλος καὶ Γ. Μπάνης, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῆς παρούσης συνεδριάσεως προσαρτώμενον τῆς ὁκοδοσίας πρωτόκολλον.

Κληρωθεῖσαι ἐπομένως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἑνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Χ. Θεοχαροπούλου καὶ Ἰω. Ταμπακοπούλου αἱ ἐκλογαὶ Τήνου καὶ Ἰδρας, ἔλαχον ἡ μὲν εἰς τὸ Ε' τμήμα, ἡ δὲ τῆς Ἰδρας, εἰς τὸ Ζ'. Ἐπίσης δὲ διὰ κληρώσεως ὑπὸ τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν ἐπιτηρηθείσης ἔλαχον ὁ μὲν Γ. Μπάνης εἰς τὸ πρῶτον τμήμα, ὁ δὲ Χ. Θεοχαρόπουλος εἰς τὸ δεύτερον, καὶ ὁ Ἰω. Παπαλουκόπουλος, βουλευτὴς Λακρίδος, ὁρισθεὶς κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν, εἰς τὸ τρίτον.

Γενομένης δὲ καὶ κληρώσεως συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ προσεχεῖ ἐορτῇ τῆς 1 τοῦ Ἰαννουαρίου, ἔλαχον οἱ Κ.Κ. Γ. Τσάκας, Ν. Μπότσης, Γ. Τσιγκουράκος, Β. Δημητριάδης, Ν. Χ. Αναργύρου, Ἐλευθ. Κυλογεράς, Γ. Μαυρομιχάλης, Ἰω. Ταμπακόπουλος, Α. Στεφάνου καὶ Π. Καλαμογάρτης.

Ἀκολούθως ἀναγγέλλας ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὀριστικοῦ προέδρου τοῦ σώματος, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 1. Μ. Μ.

Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος

Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς

Α. Πατμεζάς

Κ. Δημητριάδης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν 29 Δεκεμβρίου τοῦ 1853, προσελθόντες οἱ κατωτέρω βουλευταὶ, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν παρὰ

τοῦ 57 ἀρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, ὡς ἀκολουθεῖ·

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος
« νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν
« εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ
« ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συντάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη παρὰ
τε τοῦ προεδρείου, τῶν ὁρισθέντων καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ πρόεδρος

Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ.

Οἱ ὁρισθέντες

Γ. Μπάνης, Χ. Θεοχαρόπουλος.

Οἱ γραμματεῖς

Κ. Δημητριάδης.

Ὁ ἱερεὺς

Παΐσιος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ι'.

Τῆς 30 Δεκεμβρίου 1853.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐθεταίως πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προεδρεύοντος καὶ τῶν προσωρινῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις προσελθόντες οἱ ὑπολειπόμενοι βουλευταὶ Καλαβρύτων καὶ Καρυστίας Ἠλ. Παπαδάκης καὶ Βελ. Νικολαΐδης, ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ 57 ἀρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁκομοσίας πρωτόκολλον.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῇ βουλευτικῇ ἐκλογῇ Τήνου εἰσηγητὴς τῇ ἐπιτροπῇ, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἐχρυσαν αὐτῷ·

Τὸ Ε' Τμήμα τῆς Βουλῆς

« Συνελθὼν σήμερον τὴν 30 Δεκεμβρ. 1853 εἰς ἐν τῶν δωματίων τοῦ βουλευτικοῦ καταστήματος, καὶ λαθὼν ὑπ' ὀψιν ἅπαντα τὰ τῆς ἐπαρχίας Τήνου λαθόντα χώραν ἐκλογικὰ ἐγγραφα τῆς ἐνεργηθείσης ἡδὴ Δ'. βουλευτικῆς περιόδου·

Παρατηρεῖ, ὅτι αἱ κατὰ τοὺς δήμους Τήνου, Περαιῆς, Σωσθενίου καὶ Πανόρμου ἐνεργηθεῖσαι ἐκλογαὶ ἐνηργήθησαν μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος, καθ' ὅσον οὐδεμίαν ὑπῆρξεν ἰστάσις κατὰ τῶν

(Πρακτ. Βουλῆς, Σύνοδος Α'. Περίοδ. Δ'.)

ἐνεργηθεισών ἐκλογών εἰς τοὺς δήμους τούτους, εἰμὲ μόνον εἰς τὸν δῆμον Περαιᾶς κατὰ τὴν 12 φθινόπωτος, ἐν ἡμέρᾳ ὠρισμένη ἐκλογῆς, ἔκαμε τὴν ἐξῆς ἐνστάσιν ὁ Κ. Φ. Ρουγκέρης· αὐτὴ μὴ παρευρίσκονται ἐν τῷ ναὶ τῆς ψηφοφορίας ὁ Παν. Ἀμπελακόπουλος καὶ Ἀριστ. Ψάθης, ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν ψηφοφορουμένων Ἰω. Σαγγεῖδου καὶ Παναγ. Ψάθης. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιφέρεισα γνώμην, δὲν παραδέχεται τὴν ἐνστάσιν ταύτην, διότι οἱ αἰρημένοι, μένοντες εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας, εἶναι ἀπλοῖ θεαταὶ ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν ψηφοφορουμένων καὶ ἀνακηρυγμένων κωτίριω προσώπων, καὶ ἡ παρουσία των οὗτε ἐπηρεάζει οὐτε παραβιάζει τὴν ἐκλογὴν φέρει, καθόσον μᾶλλον, λέγει, μένουσι μετὰ πολλὴν ἐκουσίαν. Καὶ κατὰ τὴν 16 τοῦ ἰδίου, καθ' ἣν ἡμέραν ἐληγε καὶ ἡ διαρκεία τῆς ψηφοφορίας, ὁ αὐτὸς Ρουγκέρης ἔκαμε ἐνστάσιν, ὅτι ὁ Ἀριστ. Ψάθης διήλθεν (ἐπερχόμενος εἰς Πύργον) τὰ χωρία Κάτω Κλεισμά, Ἀεταφωλά καὶ Κελιά, κηρύττων ὅτι ἐκλείπει ἡ κλήπη καὶ δὲν δέχονται ψηφοφόρους. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιφέρεισα γνώμην, δὲν παραδέχεται τὴν ἐνστάσιν διὰ τὸν λόγον, ὅτι ὁ Ἀρισταίδης Ψάθης (καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἔχεται ἀληθείας ἡ ἐνστάσις τοῦ ἐνισταμένου) δὲν ἠδύνατο διὰ τῆς κηρύξεως του ταύτης νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ψηφοφόρους ἀπὸ τοῦ νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν διὰ τὴν ψηφοφορίαν ὠρισμένον τόπον καὶ ψηφοφορήσωσι, καθ' ὅσον καὶ ὁ χρέιος καὶ ὁ τόπος τῆς ψηφοφορίας ὑπῆρχε γνωστὸς εἰς πάντας τοὺς κατοίκους τούτους διὰ τῆς ἐπισήμου εἰδοποιήσεως, καὶ πολὺ περισσότερον ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ μένει ἐντὸς τοῦ ὠρισμένου τόπου διὰ τὴν ψηφοφορίαν, ἐξακολουθοῦσα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν της. Καὶ τέλος κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς διαλογῆς αὐτὸς Ρουγκέρης ἔκαμε τὴν ἐξῆς ἐνστάσιν· αὐτοὶ παρνοῦσαι ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν παρούσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὰ ἀνὰ χεῖρας διάφορα ἔγγραφα, τὰ ὅποια ἐπιφυλάττεται νὰ παρουσιάσῃ μετ' ἄλλων συμπολιτῶν του εἰς τὸν ἀρμόδιον τῆς ἐκδικάσεως δικαστὴν, τὴν Βουλὴν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνίσταται κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ὡς παρανόμου καὶ κατὰ συνέπειαν ἀκύρου.

Ὁ Γεώργ. Φινάλης ἀντιλέγων, ἐκθέτει, ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἐνεργήθη καθ' ὅλην τὴν νομιμότητα καὶ τάξιν, καὶ τοῦτο μᾶλλον ἀποδεικνύεται ἀπὸ τοῦ ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκλογῆς οὐδεμία παρὰ τινος ἐγένετο ἐνστάσις· ἡ δὲ ἐνστάσις τοῦ ἐνισταμένου, κηρύττουσα μετὰ γενικὰς λέξεων τὴν ἐκλογὴν παράνομον καὶ ἀκύρον, θεωρεῖται καὶ εἶναι ὅλως ἀνυπόστατος καὶ ἀπορριπτέος.

Τὸ τμήμα λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνωτέρω ἐνστάσεις, παρατηρεῖ,

ὅτι οὐδεμίαν ἔχουσι βάσιν ἢ ἐπιβροχὴν τὰ παρὰ τοῦ ἐνισταμένου σήμερον παρουσιασθέντα ἔγγραφα, καθότι καὶ ἐν μέρει αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἐν γένει ὁ σύλλογος κατὰ τὴν διαλογὴν ἦσαν ὑπογεγραμμένοι εἰς τὰ πρακτικά, καὶ διὰ τοῦτο πᾶσα ἄλλη πράξις εἶναι ἐξωδίκος καὶ ἐπομένως ἀνίσχυρος.

Ὅτι ἅπαντα ἡ ἐπαρχία Τήνου φέρει ψηφοφόρους, κατὰ τοὺς παρουσιασθέντας ἐφορευτικοὺς καταλόγους, ὁ μὲν τῆς ὁμωνόμου ἐπαρχίας δῆμος Τήνου 1565, ὁ τῆς Περαιᾶς 1974, ὁ τοῦ Σωσθενίου 864 καὶ ὁ τοῦ Πανόρμου 1324, τὸ ὅλον 4927· ὅτι κατὰ τὴν ἐνεργηθεισάν ἐκλογὴν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ψηφοφορίαν· εἰς μὲν τὸν τῆς Τήνου 743, εἰς τὸν τῆς Περαιᾶς 407, εἰς τὸν τοῦ Σωσθενίου 392 καὶ εἰς τὸν τοῦ Πανόρμου 582, ἥτοι, τὸ ὅλον τῶν ψηφοφορουσάντων 2824· ὅτι ἡ ἐπαρχία Τήνου ἔχει τὸν ἀναγκαστὴν διὰ νὰ δώσῃ τρεῖς βουλευτὰς πληθυσμὸν, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐνεργηθεισάν ἐκλογὴν ἔλαβον ψήφους οἱ ΚΚ. Ἰωάν. Σαγγεῖδος ἀπὸ μὲν τὸν δῆμον Τήνου 739, Περαιᾶς 258, Σωσθενίου 385 καὶ Πανόρμου 513, τὸ ὅλον 1895· Παναγ. Ψάθης ἀπὸ μὲν τὸν δῆμον Τήνου 709, Περαιᾶς 228, Σωσθενίου 359, Πανόρμου 582, τὸ ὅλον 1878· Ν. Νάζος ἀπὸ μὲν τὸν τῆς Τήνου 721, Περαιᾶς 110, Σωσθενίου 378, Πανόρμου 508, τὸ ὅλον 1717, καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρως· καὶ τέλος ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα τοῦ βουλευτοῦ προσόντα.

Διὰ ταῦτα τὸ τμήμα παμφηφαί προτείνει τὴν παραδοχὴν τῆς ἐκλογῆς ταύτης ὡς νομίμως ἐνεργηθείσης, καὶ κατὰ συνέπειαν κηρύττει νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Τήνου τοὺς ΚΚ. Ἰω. Σαγγεῖδον, Παναγ. Ψάθην καὶ Ν. Νάζον.

Τὸ Τμήμα

Π. Δελιγιάννης.	Ν. Πανοργιάς.	Σ. Λοκός.
Δ. Ὀρεινός.	Π. Βάρβογλης.	Α. Παπαθανασίου.
Φ. Φίλωνος.	Ν. Α. Ιατρός.	Σταμάτιος Μήτσας.
Α. Γιαννουλίδης.	ο	

Μηδεμίαν δ' ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς νομίμους βουλευτὰς Τήνου, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, τοὺς Ἰω. Σαγγεῖδον, Π. Ψάθην καὶ Ν. Νάζον.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ πρεσβυτέρου τὸ ἀποτέλεσμα, παρελθὼν καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ὕδρας εισηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἰδρας ἐψηφοφόρησαν ἐν τῇ βουλευτικῇ ἐκλογῇ χιλιοὶ ὀκτὼ ἐκλογεῖς· ἔλαβον δὲ ψήφους ὁ μὲν κύριος Παντελὴς Α. Κουντουριώτης 1003

Ὁ δὲ κύριος Δημήτριος Σ. Μπουδούρης 997

καὶ ὁ κύριος Σταμάτιος Ι. Δοκού 991.

Ἐπομένως οὗτοι λαγόντες τῆς παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενης πλειονοψηρίας τῶν πραγματικῶς ψηφοφορησάντων, ἀνεδείχθησαν νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Ἰδρας. Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐδόθησαν ἐνστάσεις τινές, ἀλλὰ ταύτας ἐξέτασαν τὸ τμήμα, δὲν εἶρε δόντως ὑποστηριζόμενας, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ αὐτὰς μὴ βασιμὰς. Προτείνει ὅθεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ τμήμα τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν παραδοχὴν ὡς νομίμων βουλευτῶν τῶν Κ. Κ. Παντ. Α. Κουντουριώτου, Δημ. Σ. Μπουδούρη καὶ Σταμ. Ι. Δοκού, ἔχοντων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Δεκεμβρίου 1853.

Τὸ τμήμα.

Ἀνδρέας Ίωανν.,
Δουκᾶς Στάνας,
Α. Διοδόπουλος,
Θ. Α. Ζαφειρ.

Σ. Σαρδάνης,
Ν. Α. Δ. Ἀναργήρου,
Α. Τσαλημαδῆς,
Γ. Κεράλας.

Ὁ Εἰσαγγελὴς
Α. Πατριάρχης.

Ἐπίσης δὲ μνημονίαις ὑπαρχούσας καὶ ἐπὶ ταύτης παρατηρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παραδέχθη δι' ἀναστάσεως, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, νομίμους βουλευτάς Ἰδρας τοὺς Π. Κουντουριώτην, Α. Μπουδούρη καὶ Σ. Δοκόν.

Ὡσαύτως δὲ κηρύξαντος τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, προσελθόντες, ἐκτὸς τοῦ Π. Κουντουριώτου, οἱ βουλευταὶ τῶν ἀνωτέρω δύο ἐπαρχιῶν, ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ 57 ὁδρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλος τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἀναγγελλθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὀριστικοῦ προέδρου, προϋτίθησαν αἱ κλήπαι, καὶ προσερχόμενοι κατὰ σειράν, ἔρριπτον οἱ βουλευταὶ εἰς τὴν μὲν τούτων τὸν κύκλον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν, τὸ ψηφοδέλτιον. Γνωσθέντος δὲ τῆς ἀριθμήσεως ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἀναπληροῦντος τοῦ ἀντιπροέδρου Μ. Χουρμούζη καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Ρεβελιώτου καὶ Α. Γιαννουλίδου, εὐρέθησαν οὗτοι ἰσάριθμοι πρὸς τὰ ψηφο-

δέλτια, ἦτοι 77. Ἐγένετο επομένως ἡ διαλογὴ, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Τσιγκουράκου καὶ Π. Κανελλοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ὀριστικός πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐξελέχθη παμψηφεὶ, ἦτοι διὰ ψήφων 77, ὁ Κ. Π. Βάρβογλης, βουλευτὴς Μαντινείας.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἀναδειχθεὶς πρόεδρος, ἐξέθηκεν, ὅτι πρὶν ἢ ἀναβῇ τὴν ἑδραν, εἰς ἣν ἀναβιδάξει αὐτὸν ἡ ἐλευθέρια τῆς Βουλῆς ψῆφος, ὀφείλει νὰ ἐκφράσῃ τὰς ὁλοφύχους πρὸς τὸ Σῶμα εὐχαριστίαις τοῦ διὰ τὴν τιμὴν, μετ' ἧς τὸν περιέβαλε σήμερον διὰ ν' ἀποκριθῇ δ' εἰς αὐτὴν, θέλει καταβαλεῖ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως φανῇ ἐπαξίως τῆς ὑψηλῆς ταύτης ἐμπιστοσύνης. Ἄν δὲ καὶ δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι τὰ χρεῖα, εἰς ᾧ προσκαλεῖται, εἶναι ἀνωτέρα τῶν δυνάμεων του, πέποιθεν ὅμως εἰς τὴν ὑπόμεινον τῆς Βουλῆς συνδρομὴν, καὶ εἰς αὐτὴν στηριζόμενος, ἐλπίζει ὅτι ἡ θρησκευτικὴ τέχνη τοῦ κανονισμοῦ, ἡ τάξις καὶ ἡ αὐστηριότης περὶ τὰς δαπάνας τοῦ Σώματος οικονομικὰ θέλουσι τὸν κάμει, ἂν ὅχι ἄλλο, τοῦλάχιστον νὰ ἐξέλθῃ ἀνεπίληπτος.

Μετὰ τοῦτο ἀναλαβόντος τὴν ἑδραν αὐτοῦ, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσσηλογίου εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτως:

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Ἀπὸ τὰ πρακτικά τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσσηλογίου ἐξάγεται, ὅτι ἔλαβον τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηρίαν τῶν ψηφοφορησάντων εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην οἱ κύριοι Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος καὶ Κωνσταντῖνος Ἰωάν. Κουρκουμέλης, λαβόντες τοῦ μὲν πρώτου ψήφους 1809, τοῦ δὲ δευτέρου, 1683.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ὄντων τινές ἐνστάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τὸ τμήμα θεωροῦνται ἀνίσχυροι καὶ ἀβάσιμοι, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐκλογὴ νόμιμος.

Ἐπειδὴ ἡ ἐπαρχία αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διδῇ δύο βουλευτάς καὶ οἱ ἐκλεγθέντες ἔχουσι τὰ ἀπὸ τὸν νόμον ἀπαιτούμενα προσόντα· τὸ τμήμα προτείνει παμψηφεὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης πρὸς παραδοχὴν ὡς νομίμων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Μεσσηλογίου τῶν Κυρίων Ἀλέξ. Μαυροκορδάτου καὶ Κωνσταντ. Ἰωάν. Κουρκουμέλη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1853.

Ὁ Εἰσαγγελὴς τοῦ Β. τμήματος τῆς Βουλῆς
Γ. Πανοπούλου.

Μαθημῶς δ' ὑπαρχούσης παρατηρήσεως ἐπ' αὐτῆς, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη, κατὰ τὴν ἐκτίσιν, νομίμους βουλευτὰς Μεσολογγίου τοὺς Α. Μαυροκορδάτον καὶ Κ. Κουρκουμέλην.

Κυριζάντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἐπρότεινέ τις νὰ ἐκφρασθῶσιν αἱ εὐχαριστίαι τοῦ σώματος πρὸς τὸν μέχρι τοῦδε προεδρεύσαντα Κ. Ν. Μπούκουραν διὰ τὴν ἀκριβείαν καὶ τὸν ζῆλον, δι' ὧν ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ὁμοφώνως τὴν πρότασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀναγγέλλας ὁ πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων, διέλυσε τὴν συνεδρίαν πρὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ δριττικὸς πρόεδρος

Η. ΒΑΡΒΟΓΑΝΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Κ. Δημητριάδης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Δεκεμβρίου 1853 προσελθόντες οἱ κατωτέρω βουλευταί, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν παρὰ τοῦ άρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, ὡς ἀκολουθεῖ· α Ὁμῶς εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, νὰ ὑπακούω εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου, β

Διὸ συντάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ προεδρίου, τῶν ὀρκισθέντων καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὀρκισθέντες

Ηλίας Παπαδαῖος, Β. Νικολαΐδης, Α. Στ. Βουδοῦρης,

Στ. Λοκός, Ἰω. Σαγρέδος, Ν. Α. Νάζος, Π. Φάλης.

Ὁ ἱερεὺς

Παῖσιος, ἱερεὺς.

Ὁ Πρ. Πρόεδρος

Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Ν. Πατριάρχης

Κ. Δημητριάδης.

Τῆς 4 Ἰανουαρίου 1854.

Συνελθόντων περὶ τὴν 11 τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ανεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν προσωρινῶν γραμματέων.

Κληρωθεῖσαι ἐν πρώτοις ὑφ' ἐνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Μ. Χουρμούζη καὶ Χ. Θεοχαροπούλου αἱ ἐφεξῆς ἐκλογαὶ· Ἐλαχον ἡ μὲν τῆς Ναυπακτίας εἰς τὸ δ' τμήμα, ἡ τῆς Ναξου εἰς τὸ ε', ἡ τῆς Κυνυρίας εἰς τὸ ς', ἡ τῆς Τριφυλίας εἰς τὸ γ', ἡ τῆς Ηλείας εἰς τὸ α', καὶ ἡ τῆς Θήρας εἰς τὸ β'.

Αναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης εἶναι α) ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ β) ἡ τῶν γραμματέων, προτέθησαν αἱ δύο κἀλπαι, αἱ δὲ βουλευταὶ προσερχόμενοι, ἔβρισαν εἰς τὴν μὲν τούτων τὰ ψηφοδέλτια, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν, τοὺς κύκλους.

Γενομένης ἑπειτα τῆς ἀριθμήσεως ὑπὸ τοῦ προεδρίου τῶν βουλευτῶν, ἐνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Πουδοῦρη καὶ Π. Καμπάνη, εὐρίθησαν ἰσάριθμα τὰ ψηφοδέλτια πρὸς τοὺς κύκλους, ἦτοι 80. Γενομένης δὲ καὶ τῆς διαλαγῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Τσουκαλῆ καὶ Εὐθ. Κερχαγῆ, ἐκήρυξεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξελέξατο ἀντιπροέδρους τὸν μὲν Μ. Χουρμούζην διὰ ψήφων 62, τὸν δὲ Ν. Μπούκωρον διὰ ψήφων 58, λαβόντας τοῦ Ν. Καίρου ψήφους 14 καὶ ἄλλων ὀλιγωντέρως, εὐρεθέντων δὲ καὶ 7 ἀγέρων.

Αναγγέλλοντας δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, παρελθὼν ὁ εισηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ηλείας, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ α' τμήμα τῆς Βουλῆς λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Ηλείας καὶ διεξεληθὼν αὐτὰ μετ' ἀκριβείας, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ εἰς τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς διαλαγῆς τῶν ψήφων ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου καὶ οὐδεμίαν ἔλαβε χώραν παραβίασις ἢ παρανομία· ἐπομένως οὐτε ἐνστάσις τις ἢ παράπονον ὑπάρχει κατὰ τῆς προκειμένης ἐκλο-

γνῆ, ἥτις ἀναδεικνύει διὰ παμφηρίας ὡς βουλευτὰς τοὺς ΚΚ. Λύσανδρον Βιλαΐτην, Στέφανον Χ. Στεφανόπουλον, Ἀνδρέαν Αὐγερινόν καὶ Σόλων Κρεστέντην, λαβόντες ἑνὸς ἑκάστου τούτων ψήφους 8669.

Γνωμοδοτεῖ νὰ ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ ἐκλογὴ αὕτη, καὶ κηρυχθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας οἱ ΚΚ. Λύσανδρος Βιλαΐτης, Σ. Χ. Στεφανόπουλος, Α. Αὐγερινός καὶ Σόλων Κρεστέντης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1854.

Γρ. Ν. Κορνητιάδης, Ἀντ. Γεωργιανός, Π. Καλαμαγδάρτης,
Γ. Τσούνης, Μ. Σολομός, Α. Καστανός,
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος, Γ. Ρεβελιώτης, Γεώρ. Μπίσης,
Κωνστ. Κουρκουμέλλης, Λουκάς Λόντος, Κ. Λαμπρινόπουλος.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν Ἠλείας, καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας τοὺς Α. Βιλαΐτην, Στ. Στεφανόπουλον, Α. Αὐγερινόν καὶ Σόλωνα Κρεστέντην.

Μετὰ τοῦτο πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν γραμματέων. Μετὰ δὲ τὴν ψηφοφορίαν ἀριθμηθέντων τῶν ψηφοδελτίων ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν ψηφολακτῶν Εὐθ. Κανελλοπούλου καὶ Γ. Ἀντωνόπουλου, καὶ ἐπαρθεῖσαν ἰσαριθμῶν πρὸς τοὺς καίμους, ἦτοι 81, ἐγένετο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τὴν ἐπιτηδεύσιν τῶν ψηφολακτῶν Εὐθ. Κεχαγιά καὶ Κ. Λαμπρινόπουλου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεδείχθησαν γραμματεῖς οἱ μὲν Γ. Σταΐκος καὶ Α. Πετμεζῆς διὰ ψήφων 72, ὁ δὲ Ν. Νάζος διὰ ψήφων 58, λαβόντες καὶ τοῦ Κ. Δημητριάδου ψήφους 16.

Οὕτω δὲ κηρύξαντος τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἡ Βουλὴ, προτάσει τινος, παρεδέχθη νὰ ἐκφρασθῇ ἡ τοῦ σώματος ἐκφράσις εἰς τὸν μέχρι τούδε προσωρινὸν γραμματεῖα Κ. Δημητριάδην διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ικανότητα, μετ' ὧν ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον του.

Παραλθὼν εἶτα ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κυνοῦρίας, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτῇ, ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ ε' τμήμα τῆς Βουλῆς λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Κυνοῦρίας, καθ' ἣν ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας οἱ ΚΚ. Α. Κονδάρης, Ἐμ. Τσοῦγλος καὶ Ν. Ματθαίου, λαβόντες ψήφους ὁ μὲν 8575, ὁ δὲ 8570 καὶ ὁ γ' 8555· καὶ παρατηροῦν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη καθ'

ὅλους τοὺς νομίμους τύπους, οἱ δὲ ψηφοφορηθέντες ἔχουσιν τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα· γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς βουλευτῶν τῶν ΚΚ. Α. Κονδάρης, Ἐμ. Τσοῦγλος καὶ Ν. Ματθαίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1854.

Λω Ζήριος, Α. Πουλικάκος, Βασ. Δημητριάδης,
Π. Δ. Καμπόσης, Β. Νάσης, Σ. Πράσιος,
Γ. Ριζόπουλος, Αὐγερ. Λαίωρ, Α. Μάντζαρης,
Κ. Δημητριάδης.

Ἐρωτηθεῖσα δὲ ἡ Βουλὴ, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὴν τοῦ τμήματος γνωμοδότησιν, καὶ οὕτως ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε ὡς νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Κυνοῦρίας τοὺς Α. Κονδάρην, Ἐμ. Τσοῦγλον καὶ Ν. Ματθαίου.

Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ εἰσηγητὴς τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Θῶρας τμήματος, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτῇ, ἔχουσαν οὕτω.

Τὸ β' τμήμα τῆς Βουλῆς

α Συνελθὼν σήμερον τὴν τετάρτην Ἰανουαρίου 1854 περὶ τὴν 1 Μ. Μ. ἐν τῇ δωματικῇ τῶν συσκέψεων, καὶ λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀπαιτούμενα τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Θῶρας τῆς Α' περιόδου ἔγγραφον, παρατηρεῖ, ὅτι τόσον αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι καθ' ὅλους ἐν γένει τοὺς δῆμους ἐνηργήθησαν σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου, καθὼς ἐπίσης καθ' ὅλην τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ἐφυλάχθησαν αἱ ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις καὶ ὅτι τῆς ἐπαρχίας συγκεκριμένης ἀπὸ ὧν δῆμοι, ἐψηφοφόρησαν καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν 6.952, ἐξ ὧν ἔλαβον ὁ μὲν Ν. Ιακώβου Διένδρας ψήφους 6.501, ὁ δὲ Δημήτριος Γαβρὰς ψήφους 5.963 καὶ ὁ Ν. Αναγνώστου Βαρβαρῆτος 5.709. Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης μὴ μόνον ὑπάρχει ἐνστάσις, ὅτι ὄντιν εἰς τὸν δῆμον Ἀνάφης ἐψηφοφόρησαν τινὲς μὴ ἔχοντες τὴν ἀπαιτούμενην ἡλικίαν, ἐγγεγραμμένοι ὅμως εἰς τὸν ὀριστικὸν κατάλογον· ἀλλ' ἡ ἐνστάσις αὕτη ἀβάσιμος καὶ ἀπρόθεσμος οὖσα, δὲν δύναται οὐδὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς νὰ μεταβάλῃ.

Τὸ τμήμα παμφηρεῖ γνωμοδοτεῖ.

Νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ αὕτη ὡς διεξαχθεῖσα καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους, καὶ νὰ παραδεχθῶσιν ὡς βουλευταὶ τῆς

ἐπαρχίας ταύτης οἱ ἀναφερόμενοι, λαχόντες τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν καὶ ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Τὰ Μίλη
 Ὁ πρόεδρος Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος
 Δ. Καλλιφρονᾶς, Ν. Δ. Μοσχούλας
 Ν. Πιερίκος
 Ὁ Βισηγὴς Γ. Πανοπριφτόπουλος
 Ν. Καίρης, Ι. Μπαλάφας.

Παραδεχθείσης δὲ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσιως τὴν ἀνωτέραν ἐκθεσιν, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἐπίσης νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας Θήρας τοὺς Ν. Δελένδαν, Δ. Γαθρᾶν καὶ Ν. Βαρβαρῆγον.

Μετὰ ταῦτα προσελθόντες οἱ Σ. Στεφανόπουλος, βουλευτὴς Ηλείας, Ν. Δελένδας καὶ Ν. Βαρβαρῆγος, βουλευταὶ Θήρας, καὶ Αναγ. Κονδάκης, βουλευτὴς Κυνουρίας, ἔδωκαν σὺν τῷ ἀρθροῦ 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὄργανον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῆς παρούσης συνεδριάσεως προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Προβάσης εἰτα τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ταμίου, ἐγένετο μετὰ τὴν ψηφοφορίαν ἡ ἀριθμησις ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἐνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἡλ. Παπαδαίου καὶ Γ. Μαδεμοχωρίτου, καὶ εὐρεθέντων ἰσαριθμῶν τῶν τε ψηφοδελτίων καὶ τῶν κυάμων, ἦτοι 82, ἐξήχθη ἐκ τῆς διαλογῆς, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Εὐθ. Κανελλοπούλου καὶ Γ. Πανοπριφτοπούλου, ὅτι ταμίαις τῆς Βουλῆς ἐξελέχθη ὁ Α. Ἀβέρωφ, βουλευτὴς Χαλκίδος, διὰ ψήφων 59, ἐπιλαχόντος τοῦ Σ. Πράτσικα διὰ ψήφων 22.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἐγένετο τελευταῖον ὁμοία ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐφόρου, μετὰ τὴν ἀποπερατώσιν τῆς ὁποίας ἀριθμηθέντα τὰ ψηφοδέλτια ὑπὸ τὴν ἐπιτηρήσιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἡλ. Παπαδαίου καὶ Γ. Μαδεμοχωρίτου, εὐρεθήσαν ἰσαριθμὰ πρὸς τοὺς κυάμους, ἦτοι 76. Ἐκ δευτέρου διαλογῆς, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Π. Παπατσώνη καὶ Π. Χριστοπούλου, ἐξήχθη, ὅτι ἐφορὸς τοῦ Σώματος ἀνδείχθη παμφηρεὶ ὁ Ἰω. Ταμπακόπουλος, βουλευτὴς Μαντινείας.

Ἀλλὰ μὴ ὑπολειφθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἀναβελῶν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν κήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος καὶ ἀναγγεῖλας ὡς ἀντικείμενα τῆς ἐπιούσης α) τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου, β) τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς

Βουλῆς ἐπιτροπῆς καὶ γ) τὴν μηνιαίαν κλήρωσιν τῶν τμημάτων, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος
 Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
 Α. Ν. Πετμεζᾶς.
 Ν. Α. Νάζος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

«Σήμερον τὴν τετάρτην Ἰανουαρίου τοῦ 1854, προσελθόντες οἱ κατωτέρω βουλευταὶ, ὁμοσυνέπι τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὄργανον, ὡς ἀκολουθεῖ»

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὑπερουσίας καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος
 « νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς
 « τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ
 « ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »
 Διὸ συντάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ προέδρου, τῶν ὁρκισθέντων καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ πρόεδρος
 Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
 Α. Ν. Πετμεζᾶς.

Οἱ ὁρκισθέντες
 Α. Κονιάκης Σ. Χ. Στεφανόπουλος
 Ν. Δελένδας Ν. Α. Βαρβαρῆγος.

Ὁ ἱερεὺς
 Παῖσιος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

Τῆς 8 Ἰανουαρίου 1854.

«Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγέλλων ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν γενομένης ψηφοφορίας, ἐκήρυξεν, ὅτι κατ' αὐτὴν ἐφορὸς τῆς Βουλῆς ἐξελέχθη διὰ τὴν παρούσαν Σύνοδον ὁ Ἰω. Ταμπακόπουλος, βουλευτὴς Μαντινείας.

Λαθὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκε τι, ὅτι καὶ λῶππν καὶ ἀγανάκτησιν ἐρεθίσθη ἀναγνούς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς

Εθνικῆς, δι' οὗ βαναύσως ἐπιτίθεται ὁ ἐκδότης κατὰ τῆς ὑπολήψεως αὐτοῦ, καὶ πέποιθεν, ὅτι τὸ νομοθετικὸν Σώμα τὴν αὐτὴν θέλει αἰσθανθῆ ἀγανάκτησιν, ἀναγινώσκον τὰ ἐναντίον αὐτοῦ γραφόμενα ψεύδη. Αναγινῶνς δὲ τὸ ἄρθρον, δι' οὗ ἀναφέρεται, ὅτι ὁ βουλευτὴς οὗτος ἐπιδιώκει τὴν θέσιν ταμίου τοῦ Σώματος, καὶ ἐπὶ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου πληρόνων τὰς ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτῶν, ὑπεξήρει ἀνά μίαν ἢ δύο δραχμὰς· παρετήρησεν, ὅτι οὐδὲ μὲ γὰρ ταμίου εἶχεν ἐπιφορτισθῆ, οὐδὲ πληρωμὴν τινα ἐνέργησεν εἰδικὴν, οὐδὲ θέσιν τοιαύτην ἐζήτησεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὡς ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ὁμολογήσῃ. Εὐν δὲ συνετέλεσε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πληρωμὴν βουλευτικῶν τιμῶν ἀποζημιώσεων, ἐπεφορτίσθη τοῦτο πρὸς τοῦ προσωρινοῦ προέδρου, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐμέτρησεν ὀλίγους μισθοὺς· ὡς εἰπῶσι δὲ οἱ λαδόντες τὰ χρήματα ἂν διενεθῇ νὰ κρατήσῃ παρὰ τινος ἐν μονόλεπτον. Πρὸς ἱκανοποιῆσιν λοιπὸν τῆς ἐξυβρισθείσης τιμῆς τοῦ ἐξαίτηται οὐ μόνον νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὸ Σώμα τὰ παρὰ τῆς Εθνικῆς δημοσιευθέντα καὶ νὰ διευθύνῃ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸν νὰ δοθῇ ἀπόσπασμα ὅμοιον, διότι σκοπὸν ἔχει νὰ καταγγείλῃ τὴν συντάκτιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ζητήσῃ πρὸς τούτοις τὴν ὑπ' αὐτοῦ δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν.

Κρίνοντες δὲ τινος, ὅτι οὐδέποτε ὁ ἀνωτέρω βουλευτὴς ἐζήτησε τὴν θέσιν ταμίου τοῦ Σώματος· καὶ ἄλλου προσθέντος, ὅτι ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃ, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν κατὰ λάθος πλειότερον τῆς ἀποζημιώσεώς του ποσὸν· ἐπέφρινε ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ τὸ προσωρινὸν προεδρεῖον ἀνέβητο καὶ εἰς τὸν φηθέντα βουλευτὴν νὰ μετρῇ τὰς βουλευτικὰς ἀποζημιώσεις, ἔπεται ὅτι, διὰ τὴν ἀποκόπη αὐτῆς, ἡ ὕβρις ἀντανακλάται οὐ μόνον εἰς τὸν βουλευτὴν τοῦτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ προεδρεῖον ὁλόκληρον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐνῆργουντο αἱ πληρωμαί. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν τοῦτον ἡ Βουλὴ αὐτὴ πρέπει νὰ ζητήσῃ ἐπισήμως τὴν τιμωρίαν τοῦ ἐκδότη πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ προεδρείου ἐκείνου καὶ νὰ πέμψῃ τὰ πρακτικὰ εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, διότι ὁ ἐξυβριζόμενος προσεδίχθη ὡς βουλευτὴς καὶ τοῦτο εἶναι ἀντικείμενον τῆς δημοσίας τάξεως.

Τελευταίον, ἐπὶ ταῖς παρατηρήσεσιν ἄλλου τινος, ἡ Βουλὴ ἀποφηναιμένη, ὅτι δὲν ἔχονται ἀληθείας τὰ κατὰ τοῦ ἀνωτέρω βουλευτοῦ παρὰ τῆς Εθνικῆς δημοσιευθέντα, ἐνέκρινε νὰ

δοθῇ αὐτῷ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς παρουσίᾳ, ἵνα ἐναργύσῃ νομίμως τὰ δέοντα.

Ἀκολουθῶνς ἀναγγέλλων ὁ πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρουσίας εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Βουλῆς, ὧρισε, κατὰ τὸν κανονισμόν, συνυποψηφίους τοῦ Γ. Τερτσέτου τοὺς ἰω. Πηλεΐδην καὶ Δ. Ραΐσαν.

Προὔτεθσαν οὕτως αἱ δύο κάλπαι, καὶ προσερχόμενοι κατὰ σειράν, ἔρριπτον αἱ βουλευταὶ εἰς τὴν μὲν τοῦτον τοὺς κύβους, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὰ ψηφοδέλτια. Γενομένης δὲ τῆς ἀριθμητικῆς ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἐνός τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βουδούρη καὶ ἰω. Ταμπάκοπούλου, εὐρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κύβους, ἦτοι 73. Ἐνεργηθείσης δὲ τῆς διαλογῆς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Φ. Φίλωνος καὶ Κ. Δημητριάδου, συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀρχιεπισκόπα τῆς τῶν Γ. Τερτσέτην παμψηφεί διὰ ψήφων 73.

Ἀναγγέλλας δὲ ὁ πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα, προσέθηκεν, ὅτι εἰς τοὺς βουλευτὰς Ν. Πιερᾶκον καὶ Δ. Πουλικᾶκον ἐχορήγησε δεκαήμερον ἀδειαν ἀπουσίας. Ἐπειδὴ δὲ ζητοῦσιν οὗτοι νὰ παραταθῇ ἐπὶ μῆνα, ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἂν συγκατατίθεται εἰς τὴν αἵτησιν τῶν. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπερνήσατο εἰς τοῦτους μὲν νὰ χορηγηθῇ ἡ παράτασις ὑπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἀδείων παραδειγμένον ὅρον, εἰς δὲ τὸν Ν. Πανουργιᾶν νὰ δοθῇ ὀριστικῶς δεκαπενθήμερος ἀδεια.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπακτίας εἰσαγγηγὴς τῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔλθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσιν οὕτω·

Τὸ τμήμα τῆς Βουλῆς

«Συνελθὼν σήμερον τὴν ὀγδόην Ἰανουαρίου 1854 ἐν τῷ δωματίῳ τῶν δικαστικῶν τοῦ καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀφορῶντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας ἔγγραφα, ἐξήγαγε τὰ ἀκόλουθα·

Α'. ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας ἔρχησε τὴν 12 Δεκεμβρίου καὶ ἐτελείωσεν τὴν 19 τοῦ αὐτοῦ συνεπεία τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10,853 προγράμματος τῆς Β. νομαρχίας Αἰτωλοακαρνανίας τῆς 7 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Β'. ὅτι καθ' ὅλους τοὺς δῆμους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας δὲν ἐγένετο οὐδεμίαν ἐστᾶσις, καὶ ὅτι ἐψηφοφόρησαν εἰς μὲν τὸν δῆμον Ναυπακτίας 663, εἰς τὸν δῆμον Προγύλων 908 καὶ εἰς τὸν δῆμον Ἀποδοτίας 844· ἦτοι, τὸ ὅλον 2,415, ἐξ ὧν ἔλαβον ὁ μὲν Π. Χρυσόβέργης ψήφους 1,984, ὁ δὲ Α. Παπα

δημητριάδης ψήφους 1,975 καὶ ὁ Δημήτριος Κοκοτάκης ψήφους 1,898, λαβόντες ἀπαντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηρίαν.

Γ'. Ὅτι κατὰ τὴν διαλογὴν ἐγένοντο τρεῖς ἐνστάσεις ἐκ μέ-
ρους τῶν ἀποτυχόντων, διὰ τῶν ὁποίων δισχυρίζονται, ὅτι εἰς
τὸν δῆμον Ἀποδοτίας ἐψηροφόρησαν 35 ἐτεροδημίται, ὅτι εἰς
τὸν δῆμον Προσγίων παρεβιάσθησαν μερικοὶ τῶν ψηροφόρων καὶ
ὅτι εἰς τὸν δῆμον Ναυπακτίας ἐψηροφόρησαν ἐπιτροπικῶς 15
ἐτεροὶ ψηροφόροι· ἀλλ' αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀνευ μειονοψη-
φίας διαψεύδουν ταῦτα πάντα, καὶ τὰ μὴ δυνάμενα νὰ ἀλλοιω-
σῶσι τὸ ἀποτέλεσμα, καθὼς καὶ τοὺς λοιποὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς
ἀποτυχούσης μερίδος. Ὅθεν ἐξ ὧν τούτων ἐξάγεται, ὅτι ἡ
βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας ἐνεργήθη σύμφωνα
μὲ τοὺς τύπους, οἱ δὲ λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηρίαν
Κ. Π. Χρυσοβέργης, Α. Παπαδημητριάδης καὶ Α. Κοκοτάκης
ἔχουσι καὶ τὰ πρὸς τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα· δι' ὃ
συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἑγερὸν τῆς προκειμένης βου-
λευτικῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀναδειχθέντων βου-
λευτῶν.

Ὁ ἱστῶν τῆς Κ. Δ. Β. λέγει ὅτι :

Μηδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ
προέδρου ἡ Βουλὴ παρεδίδθη δι' ἀναστάσεως, κατὰ τὴν ἐκθεσιν
τῆς ἐπιτροπῆς, νομίμους βουλευτὰς Ναυπακτίας τοὺς Π. Χρυ-
σοβέργην, Α. Παπαδημητριάδην καὶ Α. Κοκοτάκην.

Ἀναγγελλαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, προσελ-
θόντες οἱ ἀνωτέρω βουλευταὶ καὶ ὁ περιλειπόμενος βουλευτὴς
Φιλώτιδος Βύαχ. Κοντογιάννης, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἀρθρου
τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν
τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παραύτης πρὸς τὴν ἐκθεσίν τῆς ὁρκο-
μασίας πρωτόκολλον.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθεκέ τις, ὅτι ἀρχομένην
θεῖα συνάρεσι τῶν βουλευτικῶν συζητήσεων, ἐξαίτεται τὴν
ἀνοχὴν τῆς Βουλῆς, ἵνα εἰπῇ ὀλίγα τινα ἀφορῶντά αὐτοὺς
τοὺς βουλευτὰς. Ἐκ προσιμίων δὲ διακαρτεῖται κατὰ πάσης
τῶν λόγων του παρεξηγήσεως, διότι οὐδὲ νὰ προσβάλῃ οὐδὲ νὰ
κολακασῇ τινὰ προτίθεται, καθ' ὅσον καὶ κατ' ἀμφοτέρω ταῦτα
εἶναι ἀδείκνυται· ἂν ὅμως διαφύγῃ τὸ ἔρκος τῶν ὁδόντων αὐτοῦ
λόγος τις πικρὸς πλὴν ἀληθὲς, παρακαλεῖ νὰ μὴ ἐνοχληθῇ τις
διὰ τοῦτο. Ὁ ἀσφαλέστερος τοῦ μέλλοντος ὁδὸγός ἐστίν εἰς
τοὺς ἀνθρώπους τὸ παρελθόν, εἰς δὲ τοὺς φιλοτίμους καὶ νομ-

μονας τὰ παθήματα γίνονται, ὡς γνωστὸν, μαθήματα. Τὴν
ἀρχὴν ταύτην πρὸς εὐεσίων καὶ ὁ Πυθαγόρας, ἔλεγεν, ὅτι ἀνὰ
πάσαν ἐσπέραν ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ ὁ ἄνθρωπος ἐαυτὸν διὰ τὰς
κατὰ τὴν διελευσάν ἡμέραν πράξεις του.

« Ποῖ παρέβην, τί δ' ἔρρεξα, τί μοι δίδω οὐκ ἐτελείσθῃ; »
Παραγγέλλει σοφὸν καὶ ἐπομένως ἀναγκαιότατον εἰς πάντας,
ιδίως δὲ εἰς τοὺς βουλευτὰς, αἵτινες ὀφείλουσι ν' ἀπευθύνωσιν εἰς
ἐαυτοὺς συνεχῶς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν
ἀρχὴν πάσης Συνόδου, καθ' ὅσον καὶ τὰ καθήκοντα καὶ ἡ εὐθύνη
αὐτῶν εἶναι μεγίστη. Καὶ ὅμως εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην τῆς
συνειδήσεως πρῶτος ὁ ἀγορεύων ἐρυθρῶ καὶ μετ' ἀθυρίας λέγει·
« παρελθὲν ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο. » Ἄν δὲ τις ἄλλος τῷ
ἀπευθύνῃ τοιαύτην ἐρώτησιν, θέλῃ τῷ εἰπεῖ αἰσκλησάνας τοῦ
αἰτιάσασθαι. « Ναί, σκληρὰ, ἀλγεινὴ δι' ἡμᾶς ἡ ἐρώτησις αὕτη
ὅθεν καὶ ἂν προέβη, καὶ μίαν μόνην παρήγορον πρόφασιν ἔχομεν,
τὸ ἀμαρτωλὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ πρό-
φασις αὕτη ἐξαφανίζομένη, μεταβάλλεται εἰς πικρὸν ἐλεγχον,
ἐάν τιμῶμεν εἰς τὴν ἀμαρτίαν, δὲν γνωσιμαχῶμεν ὁ πταίσας.
Τοσαῦτα ἐν τούτοις ἐλέγθησαν καὶ λέγονται καθ' ἡμῶν ὁσμήναι,
ὥστε καὶ τὸ δέκατον τούτων εἶναι πολὺ· ἀλλ' ὅτι πλεονέστερα
ἐτι θέλουσι λεγθῆναι, ἂν δυστυχῶς τὴν αὐτὴν πορείαν ἀκολουθῶ-
σωμεν, οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἀνέφερον εἰς τὸν Φίλιππον,
ὅτι Μακεδῶν τις, Νικάνωρ καλούμενος, τὸν κατηγορεῖ πικρῶς·
ἀλλ' ὁ πολίτης αὗτος, εἶπε, δὲν εἶναι ὁ φλυώτερος τῶν Μακεδόνων·
ὡς ἐξετάσωμεν μὴ ἐγὼ ἡμεῖς ὁ αἴτιος. Καὶ τῷ ὄντι· μαθὼν, ὅτι
ὁ Νικάνωρ ἡμελημένος, ἐθλίβετο ἐκ πένιαις, δεικνύει νὰ τῷ δοθῇ
ἀνάλογος δορεὰ. Ἀκούσας δὲ μετ' ὀλίγον, ὅτι ὁ πρὶν κατηγορὸς
τοῦ ὀχυμαστὰ ἔλεγε περὶ αὐτοῦ ἐγκώμια· βλέποντι λοιπὸν,
εἶπεν ὁ Φίλιππος, ὅτι παρ' ἡμῶν ἐξαρτᾶται καὶ τὸ καλὸς
καὶ τὸ κακὸς ἀκούειν παρὰ τῶν ἄλλων; Ναί, παρ' ἡμῶν αὐτῶν
ἐξαρτᾶται τοῦτο, καὶ ἂν ἀποφασίσωμεν (διότι θέλωμεν πάντες)
μᾶς εἶναι καὶ εὐχολὸν καὶ συμφέρον νὰ μεταβάλωμεν εἰς ἐπαι-
νέτας τοὺς σήμερον πικροὺς κατηγοροὺς μας, αὐτὴν τὴν κοινὴν
γνώμην, ἥτις ἔχει πολλοὺς ἰσχυροὺς λόγους νὰ δίκαιται το-
σοῦτον καθ' ἡμῶν δυσμενής, ἀνὴρ λέγει πρὸς εἰδότας πόσον τὸ
βουλευτικὸν ἀξίωμα εἶναι καὶ μέγα καὶ ἱερὸν· παρακαλεῖ δὲ
μόνον νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν σπουδαιότητα τῶν περιστάσε-
ωσιν ἡμᾶς περιστάσεων, καὶ θέλωσιν ἰδεῖν πόσον ἱερώτερον
εἶναι σήμερον τὸ καθήκον μας, διότι σήμερον ὑπὲρ ἄλλοτε σα-
λευόμεθα ἐν τῇ παραμονῇ μεγίστων συμβάντων. . . . »

Βουλὴ λοιπὸν πρέπει νὰ ᾖναι περιβεβλημένη μετ' ὅλην τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς θεοσεύς της, πρέπει νὰ θεωρεῖται μετ' ὅλην τὴν ἐπισομότητα τῆς ἐντολῆς αὐτῆς, διὰ νὰ ἐπιληφθῇ ἐπαξίως καὶ ἀποτελεσματικῶς τῶν τυχόν παρουσιασθησόμενων ζητημάτων. Ἀλλὰ περὶ τούτου θέλει ἐξηγηθῇ ἄλλοτε.

Πρωτίστον λοιπὸν καθήκον ἡμῶν σήμερον εἶναι νὰ φρεσθώμεν τοῦ χρόνου, καὶ φρεσθώμενοι αὐτοῦ, φρεσθώμεθα τῆς υπολήψεώς μας. Ἀς ἐνθυμηθώμεν πόσων ἐγεύθημεν πικρίων παρὰ τῆς κοινῆς γνώμης διὰ τὴν ἐπὶ τριετίαν διαρκείαν τῶν ἐργασιῶν μας, ἐν ᾗ εἰς καὶν συνταγματικὸν Κράτος αἱ Βουλαιὶ δὲν εἶναι διαρκεῖς, πολὺ δὲ μέλλον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀσθενὴ καὶ πτωχὴν. Τόσαρες ἢ πέντε μῆνες ὑπερακούσαν ἐκάστην Σίναδον πρὸς ἐπιφύρῃσιν τῶν ἀναγκαιῶν ἐτησίων νόμων, καὶ ἐπιφύρῃσιν οὐχὶ γινόμενῃν ἀσυζητητοῖ, ὡς μέχρι τοῦδε ἐπράξαμεν, πλῆττοντες καὶ αὐτῶν τῶν ὑπουργῶν τὰς ἀκοὰς μετὰ τὰ χαλαζήδων προχέμενα Ν α ῖ, διότι « αἰνοῦμενοι γὰρ ᾗθαυοί, τρόπον τινα μισοῦσαι τοὺς αἰνοῦντας, ἢν αἰνῶσιν ἄγαν. » Διὰ τοῦτο μάλιστα ἐνθυμεῖται, ὅτι εἰς ὑπουργὸς μετὰ τὴν ἀμεινον τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἐπιφύρῃσιν εἶπε ποτὶ πρὸς αὐτόν, ὅτι νόμος ἀνευ τινὸς συζητήσεως ἐπιφύρῃζόμενος παρὰ τῶν Βουλῶν, οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν. Ἐκ προαιμίων λοιπὸν παρακαλεῖ ἀπὸ τοῦδε τοὺς ὑπουργοὺς νὰ μὴ ᾖναι καὶ αὐτοὶ τοσαῦτον ζηλότυποι τῶν νομοσχεδίων των, οὐδὲ νὰ θεωρῶσιν αὐτὰ ὡς τὸ ἄδρον ἐκείνο φυτόν, τὸ ὅποιον δὲν πρέπει οὐδ' ἄρα τῷ δακτύλῳ νὰ ἐγγίσῃ τις· ἀλλὰ νὰ δεχῶνται καὶ τὰς ὀλίγας τῆς Βουλῆς παρατηρήσεις, ἐὰν ᾖναι ὀρθαί, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐδέχθημεν πολλάκις καὶ νομοσχεδία, εἰς τὴν ὀρθότητα τῶν ὁποίων δὲν εἶχομεν πιασθῇ ἐντελῶς. Μία τις ἐντοσούτω ταχεῖα διεξαγωγὴ τῶν ἐργασιῶν μας ἀρκεῖ νὰ φέρῃ τὸν σκληρὸν δι' ἡμᾶς τίτλον τοῦ ὑπαλλήλου, καὶ εἶναι καιρὸς πλέον ν' ἀποδείξωμεν, ὅτι ὑπάλληλοι δὲν εἰσὶν τοῦ ἔθνους οἱ νομοθέται, εἶναι καιρὸς νὰ διαλέσωμεν πάντας ἐκείνους, οἵτινες πολλάκις διεδώκαν, ὅτι χάριν ὀλίγων συμπεριόντων ὄρθην ἐπιμακύνουσαν τὸν χρόνον πάσης Σίνουδου. Καὶ δύναται μὲν νὰ τῷ εἴπῃ τις, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔμενε πολλάκις πλέον τοῦ μῆνός ἀπρακτοῦσα, ὡς μὴ ἔχουσα καὶ συζητήσιως ὕλην· ἀλλ' ἐν ᾗ εἶναι ἀληθὲς τοῦτο, ἐπίσης ἀληθὲς εἶναι ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ πώποτε δὲν εἴητος λόγον τῆς τοιαύτης ἀργίας, ἐν ᾗ δὲν εἶναι δίκαιον ἀργεῖν οὐκ ἄλλων, νὰ καταργηθῇ ὡς ἀποζημιωμένη καὶ δι' αὐτὴν τὴν ἀργίαν της. Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν ἐπιπλαθεὶ καὶ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὸ ἔθνος περιπτώσει

ἔχομεν καθήκον ἱερὸν νὰ ζητήσωμεν λόγον παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ἂν εἴς αὐτοῦ προέλθῃ ἡ ἀργία μας· ἂν δ' ἀλλαγῇ, νὰ νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον συμφέρει νὰ συμπερισθῶμεν δωρεὰν τὰς συνεκείας τῆς προθέσεως ἄλλων. Ἀρκεῖ πρὸς τὸ παρὸν νὰ κρούσωμεν, ὅτι ἐκτός τῶν κατεργῶν, δὲν προτιθέμεθα νὰ διεγνώμεν εἰς τὴν ἐσχίαν ἡμῶν καὶ τὰ περικοπόμενα ἄλλων, καὶ ὅτι πλέον τῶν ἐξ ἡμῶν τὸ πολὺ δὲν μένομεν εἰς Ἀθήνας. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχει καὶ ἄλλη τις ἰδέα, ὅτι ἐνίοτε ἡ βραδύτης τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς εἶναι εἶδος ἐμμέτου ἀντιπολιτεύσεως, ἀπακρούει τὴν ἰδέαν ὡς ἐφαρμόζον, τὴν δὲ τοιαύτην ἀντιπολιτεύσιν θεωρεῖ σκληρὸν, ἀνάνδρον καὶ ἀνομιλῶν. Καὶ δὲν πιστεύει μὲν, ὅτι θέλομεν λαθεῖν ἀπορῶς ἀντιπολιτεύσιν, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον σὺγκριταὶ ἐξ ἀνδρῶν δικαστικῶν ἐπὶ παιδείᾳ καὶ τιμωρίᾳ, οἵτινες εἰς εἰδότες τὸν νόμον, θέλουν βεβαιῶσαι καὶ τοῦ λοιποῦ ἐντός τοῦ κύκλου τῆς νομιμότητος· ἀλλ' ἂν ποτὶ ὑποπέσωσι καὶ αὐτοὶ ἀνθρωπίνως εἰς παρεστραπὴν τινα, μὴ ἀμεριόδωτον, ὅτι θέλουν φέρει μόνον τὴν διύρυσιν. Ἐν ἐκαστῇ οὕτως περιπτώσει, ἰδοὺ τότε τὸ βήμα πρόχειον καὶ δραστήριον φάρμακον δι' αὐτοὺς, παρὰ ἢ διὰ τῆς ἀναβολῆς ὄρθην ἀντιπολιτεύσεις, ὅτις σιγήθω; βλέπεται ἄλλοις καὶ ὄχι τοῖς ὑπουργοῖς.

Στρέφω ἤδη τὸν λόγον πρὸς τὸν ἐντίμον πρόεδρον, διερμῆς τὸν παρακαλεῖ νὰ προσέξῃ πρῶτον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 19 άρθρου τοῦ κανονισμοῦ, ἐφαρμόζων αὐτὰς ἀμελλητί, καὶ δευτέρον νὰ εἰσαγάγῃ, ὡς ὑπεσχέθη, τὴν μέχρι φαιδωλίας οικονομίαν εἰς τὰς δαπάνας μας, καὶ ὅσον τὰ ἀρκέως εἴτι συμβάντα ὑπῆρξαν ὡς πρὸς τοῦτο σκευδαλωδέστατα. Ἐν γένει δὲ ὀφείλομεν πάντες ἡμεῖς νὰ συνεισθηνώμεν τὴν χρηματικὴν ἀνάγκην καὶ τὰς μεγάλας ἐνταῦθα ἀνάγκας τοῦ ταμείου, καὶ πρὸς αὐτὰς νὰ βυθίσωμεν τὰς δαπάνας ἡμῶν. Τοῦτο πράττοντες, οὐ μόνον καθήκον ἴδιον ἐκπληροῦμεν, ἀλλὰ δύναμεθα νὰ ἀπαιτήσωμεν τὴν αὐτὴν καὶ παρὰ τῶν ὑπουργῶν οικονομίαν. Ἐπειδὴ ὅμως πολλὰ ἐβρίθην κατὰ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Βουλῆς, ἐντεῦθεν δὲ κινδυνεύομεν ἀπὸ ἐλαχτῶν τῶν κυβερνητικῶν πράξεων νὰ γινώμεν ἡμεῖς ἐλεγχόμενοι ἀναγκαιῶν νομίζι καὶ λυσιτελεῖς εἰς αὐτὴν μάλιστα τὴν υπολήψιν μας νὰ εὐρεθῇ τὸ μέσον, δι' οὗ νὰ καταργηθῇ ἡ χρηματικὴ τοῦ Σώματος διαχείρισις. Ἀρταξέρξης ὁ Μιθριαν διέταξε παρὰ τὰ Ἀσιατικὰ ἔθνη, ὅταν ἐξερχοῦνται ἡ σύζυγος αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνακτόριον, νὰ ᾖναι ἀνοικτὴ ἡ ᾠμάδα πρὸς τοὺς θεατάς, καὶ διὰ τῆς πράξεως ταύτης οὐδ' ἡ γυναικεία σεμνότης οὐδ' ἡ βασιλικὴ ἀξιοπρέπεια τῆς ἐταπεινωθῇ.

Τί λοιπόν θέλει βλάψει ἐάν ἀναστήρωμεν καὶ ἡμεῖς τοῦ ταμείου μας τὰς αὐλαίας, διὰ νὰ βλέπῃ ἑκάστος τὴν γραμματικὴν ἡμῶν διαχειρίσιν; Μαρσίας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀντιγόνου, ἔχων δίκην, ἐξήτει νὰ διεξαχθῇ ἐντὸς τῆς οἰκίας· ὅχι, τῷ εἶπεν ὁ Βασιλεὺς, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ ἵνα πάντες ἀκούωσι καὶ μηδὲν ἀδικώμεν.

Νομοθεταὶ ἡμεῖς τῆς πατρίδος, ἔχομεν, ἐννοεῖται, διπλὴν ιδιότητα, τὴν τοῦ πολίτου καὶ τὴν τοῦ βουλευτοῦ· ἀλλ' ὡς ιδιώτας μὲν ἅπαντες μᾶς τιμῶσιν, ὡς βουλευτάς δὲ οὐδεὶς. Οὕτω καὶ οἱ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις μετὰ τὴν ἐκ Λακεδαιμόνος ἐπάνοδόν των ἐρωτηθέντες πῶς προσενέχθησαν αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὡς μὲν δούλοι, εἶπον, λίαν χρηστῶς, ὡς δ' ἐλευθέρως λίαν ὑβριστικῶς. ἔχομεν λοιπὸν ἀνάγκην νὰ ἐπικνηρώσωμεν τὴν βουλευτικὴν ἡμῶν ὑποληψίν, τοῦτο δὲ εἶναι εὐκόλῳ· ἐάν ἀποδείξωμεν, ὅτι ἡ ὄλῃ δὲν εἶναι τὸ ἐλαττήριόν μας, καὶ διὰ νὰ ἀποδείξωμεν τοῦτο, ἀρκεῖ νὰ σπεύσωμεν τὰς ἐργασίας ἡμῶν. Ἡ ἐπιτάχυνσις αὕτη ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησιν, ἡ θέλησις πηγαίνει ἀπὸ συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος, μόνος δὲ ὁ συναισθανόμενος τοῦτο γίνεταί χρησίμος καὶ εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς ἑαυτὸν.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ βουλευτοῦ Γ. Ρεβελιώτου, ἐχορηγήθη αὐτῷ μηνιαία ἀδεια ἀπουσίας.

Προκειμένου ἔπειτα νὰ ἀνακευθῇ ἡ διὰ τὸν ἀρξάμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων, παρατηρήθη, ὅτι ἡ ἐν τῷ 6. τμηματι μείναισα ἐκκρεμὴ ἐκλογή τῆς ἐπαρχίας Νάξου θέλει παραπεμφθῇ κατὰ τὴν νέαν κλήρωσιν εἰς τὸ ὑπόνομον τμήμα. Οὕτω γενόμενης ταύτης ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἐνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολαγῶν Χ. Θεογαρουπόλου καὶ Εὐθ. Κεχαγιά, ἔλαχον τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν ὡς ἀκολουθοῦσι.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα
Ἰανουάριον 1854.

Α.	Β.	Γ.
Π. Ψάτης	Γ. Ι. Σαΐκας	Γ. Κεράλας
Ν. Μπότσης	Φ. Φίλωνος	Π. Κανελλόπουλος
Ν. Η. Καίτης	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν. Νάξος
Α. Στεφάνου	Ν. Παράκος	Γ. Δικμάντης
Ν. Παναργιάς	Γ. Μαυρομυχῆς	Χ. Ράγκος
Π. Καμπάνης	Κ. Λαμπρινόπουλος	Μ. Χουροῦλης
Α. Κουμουνοδόρος	Γ. Πανοσπυριόπουλος	Ι. Σαγρίδος
Α. Ν. Πατριζός	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Σ. Πράστικας
Σ. Βλάχος	Σ. Ηβλῆνης	Π. Δελιγιάννης
Δ. Ἀθανασίου	Σ. Γ. Δουδός	Π. Παπασιώνης
Χ. Τσαλαμιάς	Ἰω. Ζήρακος	Δ. Καλλιπράνης

Γ. Νάκης	Σ. Δάρας	Σ. Σούτσος
Θ. Α. Ζαίτης	Γ. Ριζόπουλος	Δ. Ὁραίνος
Ν. Ἰατρός	Ἰω. Ἀμβροσιάδης.	Π. Βάρβογλης.
Ν. Α. Χ. Ἀναργύρου.		

Δ.	Ε.	Ζ.
Ν. Μπούκουρας	Γ. Κουδύλης	Ι. Παπαλουκάπουλος
Γ. Κορμωσιτάκης	Γ. Δ. Τσιγκουράκης	Σ. Χ. Στεφανόπουλος
Α. Γεωργακτῆς	Ν. Α. Βαρβαρίτης	Β. Π. Δημητριάδης
Κ. Δημητριάδης	Β. Νώνης	Δ. Κοκοτάκης
Π. Καραγιωργάκης	Β. Νικολαΐδης	Α. Δεδούπουλος
Δημ. Βουδοῦρης	Γ. Μαζιμουγιώτης	Κ. Ι. Κουρκομήλης
Α. Ἀδέρωφ	Κ. Τσαουκλῆς	Χ. Θεογαρουπόλος
Ἠλ. Παπαδαῖος	Α. Γιαννουλίδης	Δ. Πουλικάκος
Γ. Τσόρης	Σ. Σιράκος	Ι. Ἀποστολίδης
Εὐαγ. Κουτογιάννης	Π. Χρυσόβεργης	Ν. Δαλνδὰς
Α. Τσιάκας	Ν. Βουδοῦρης	Δ. Πετροπουλάκης
Α. Κατσανᾶς	Κ. Βλάχος	Δ. Τσόρης
Α. Δονηλοπούλης	Μ. Σολωμός	Α. Παπαδημητριάδης
Α. Μαυροβιδοῦ.	Γ. Ν. Ρεβελιώτης.	Π. Πατριζός.

Ε.	Ζ.	Η.
Ε. Κεχαγιάς	Ν. Μοσχολάκης	Γ. Μπίνης
Ἀλξ. Ἰωάννης	Π. Χριστόπουλος	Α. Ρενουάρδος
Σ. Μήτσας	Ι. Ν. Ταμπάκοπουλος	Ε. Καλογεράς
Ἀ. Κονδάνης	Α. Μίντσης	Ι. Μπαλάνης.
Α. Δόντος	Α. Παπαθανασίου	

Κληρωθεῖσα ἔπειτα ἡ ἐκλογή τῆς ἐπαρχίας Βονίτης ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἐνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολαγῶν Φ. Φίλωνος καὶ Ἰω. Ταμπάκοπουλου, ἔλαχον εἰς τὸ 7. τμήμα.

Τελευταῖον συστήσας ὁ πρόεδρος εἰς τὰ τμήματα νὰ ἐνασχοληθῶσι περὶ τὴν σύστασιν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς, μάλιστα δὲ εἰς τὴν τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 2 Μ. Μ. ἀναγγέλλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶναι ἡ ἀνακοίνωσις τῶν ἐργασιῶν τῶν τμημάτων καὶ ἡ ἐξέλεξις τῶν ἐτοιμῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ὁ πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΓΛΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Ν. Πετριζός
Γ. Ι. Σαΐκας
Ν. Α. Νάξος.

Σήμερον τὴν 8 Ἰανουαρίου τοῦ 1854 ἔτους παρευρισθέντες οἱ κατατιθέμενοι βουλευταὶ, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 57 τοῦ Συντάγματος ὀρίζοντον βουλευτικὸν ὄρκον, ὡς ἐπὶ ἑξῆς:

« Οἰκνῶν εἰς τὸ ὄνομα τῆς δημοκρατίας καὶ ἀδικιοῦτος Τριτάτος
 « νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακούειν
 « εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ
 « ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου ».

Διὰ συνετάχθη τὰ παρὸν πρωτόκολλον, ὑπερ ὑπογράφει παρὰ
 τοῦ προεδρείου, τοῦ ἱερέως καὶ τῶν ὀρκισθέντων βουλευτῶν.

Οἱ ὀρκισθέντες Βουλευταί.

Εὐαγγέλης Μ. Κοντογιάννης Π. Χρυσοθέτης
 Α. Παπαδημητριάδης Δ. Κοκοτάκης.

Ὁ ἱερεὺς
 Παύλος.

Ὁ πρόεδρος
 Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
 Α. Ν. Πατριάρχης
 Ν. Α. Νέζος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

Τῆς 12 Ἰανουαρίου 1854.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκάρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπογράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρατηρήσαντος τοῦ προέδρου, ὅτι, ἐπειδὴ δὲν ἐπεραιώσαν εἰσέτι ὅλα τὰ τεμῆματα τὰς ἐργασίας των, ἡ ἀνακοίνωσις αὐτῶν ἀναβάλλεται διὰ τὴν αἰτίαν ἐξελθῆκε τις, ὅτι τὸ Β' τεμῆμα, εἰς ὃ ἀνήκει καὶ οὗτος, δὲν εἰσράσθη μὴ συμπληρωθὲν κατὰ τὰ δύο τρίτα. Ἀλλ' ἀντιπαρατηρήσαντες ἄλλοι, ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τεμήματος ἀρκεῖ τὸ ἕμισυ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ πλέον ἑνός, ὡς τοῦτο γίνεται καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ σώματος προσέθηκεν ὁ πρόεδρος, ὅτι μὴ ὑπαρχούσης ἀνάγκης πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου, παρακαλοῦνται τὰ μέλη νὰ συνέλθωσι καὶ περαιώσωσι τὰς ἐργασίας των.

Παρελθὼν εἶτα ὁ εἰσηγητὴς τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Βονίτης τμήματος, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω:

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Τὸ Ζ' τεμῆμα τῆς Βουλῆς λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικά τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Βονίτης καὶ ἀνελθὼν αὐτὰ μετὰ προσοχῆς, παρατηρεῖ »

α'. ὅτι ἡ ψηφοφορία ἤρξατο τὴν 12 Δεκεμβρίου σύμφωνα μετὰ τοῦ ἐπ' ἀριθ. 9415 προγράμματος τοῦ νομαρχοῦ Ἀχαρνῆς.

β'. ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπακείμενου προθεσμίας ὑψηφοφόρασαν ἀπὸ τοὺς ἀπαρτιζόντας τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τέσσαρες δῆμοις 4008, ἐξ ὧν ἔλαβον ὁ μὲν Ἀντώνιος Φ. Γρίθας καὶ Ν. Τσελιός τὸ ὅλον, ἦτοι ψήφους 4008, ὁ δὲ Κωνσταντ. Γριβογιώργης, ψήφους 3839.

γ'. ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος καὶ λευκίας, καὶ ὅτι καμία ἐνστάσις ἢ παράπονον δὲν ἐγένετο κατὰ τῆς ἐκλογῆς.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους

Τὸ τεμῆμα θεωρεῖν ὡς νομίμως διεξαχθείσαν τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν, γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς νομίμων βουλευτῶν τῶν κυρίων Ἀντωνίου Φ. Γρίθας, Νικολάου Τσελίου καὶ Κωνσταντ. Γριβογιώργη, ἔχοντων τὰ πρὸς τὸν νόμον ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1854.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Ἰωάν. Μπαλάσης	Γ. Μπάνης
Α. Ραυνοφόρος	Ιω. Ν. Τσαπακίπουλος
Στ. Μέτας	Α. Παπαθανασίου
Α. Κουδός	Λουκᾶ Λόντος
Κλ. Καλογερόπουλος	Παναγ. Χριστόπουλος
	Ν. Δ. Μισχοῦλας.

Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι οὗτοι τὰ πρόσωπα εἰσὶν αὐτῶ γνωστά, οὐδ' ἄλλη τις ἀφορμὴ τὸν ἕρπεν εἰς τὸ βῆμα ἢ μόνη ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντός του. Ἐκ τούτου λοιπὸν καὶ μόνου ὀμιλῶμενος, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐκθεσις τοῦ τμήματος προτείνει τὴν παραδοχὴν τῆς ἐκλογῆς τριῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Βονίτης, ἐν ᾗ ὁ ἐκλογικὸς νόμος προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστης ἐπαρχίας, ἡ δὲ τῆς Βονίτης περιέχει μόνον 14000 κατοίκων, κατὰ τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακες, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται εἰμὴ δύο μόνον βουλευτὰς νὰ ἐκλέξη ἀπόκειται λοιπὸν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφασίσῃ τὸ κατὰ τὸν νόμον.

Ερωτήσαντος δέ τις, πότες όρίζει τώ πρόγραμμα τού νομάρχου απάντησεν ό είσηγητής τού τμήματος, ότι τά μέλη αυτού έχοντα ύπ' όψιν, ότι και κατά τάς δύο παρελθούσας περιόδους τρεις εξέλεγοντο βουλευτάι εκ τής έπαρχίας Βονίτης, και ότι ουδεμία κατά τής εκλογής ύπήρχεν ένσταση, επρότειναν τήν παραδοχήν τού έγκόρου αυτής χωρίς νά ιδώσι τώ πρόγραμμα τού νομάρχου, ως μή λαβόντα ανάγκην αυτού.

Επαναλαβόντος δέ τού κατά πρώτον αγορεύσαντος, ότι ή λύσις τού ζητήματος εξαρτάται εκ τε των απογραφικών πινάκων, έν εις εμφαίνεται ό πληθυσμός των έπαρχιών, και εκ τού προγράμματος τού νομάρχου, τού προδιορίζοντος τόν αριθμόν των εκλεχθεσμένων, μιλονότι και αν ό νομάρχης έσφαλμένως ώρισεν αριθμόν ανώτερον τού απαιτούμένου, ή Βουλή δέν όρείλει νά συμπερισθί τού νομάρχου τήν πλάνην αντιπαρετήρησέ τις, ότι ή ίδια Κυβέρνησις αναγνώρισε τώ έσφαλμένον των απογραφικών πινάκων, διότι αποθανόντος τού μακαρίτου Σταύρου Γρίβα, διέταξεν άμεσως τήν εκλογήν τρίτου βουλευτού πρής αντικατάστασιν τού αποθνήσκοντος.

Μετά τινά δε προσέβητα, ότι ή Βουλή δέν έχει ανάγκην νά καταρτίη σήμεραν εις τους απογραφικούς πίνακας, άφ' ός εις δύο παρελθούσας περιόδους ή έπαρχία Βονίτης τρεις εξέλεγε βουλευτάς, και άφ' ός ουδεμία ένστάσις τού πληθυσμού έλαβε χώραν, ή δ' έπαρχία απέκτησεν ούτω τώ δικαίωμα τού εκλέγειν τρεις βουλευτάς παρετήρησεν έτερος, ότι εάν ή Βουλή παραδεχθή τήν υπό τού βουλευτού Επιδ. Αιμυράς γινομένην ένστασιν, δέν δυνάμεθα νά αποκλείσωμεν τόν μειοψηφούντα εκ των τριών βουλευτών Βονίτης, άλλ' έπεται ή καθ' ελακτοίναν άκύρωσις τής εκλογής, καθ' όσον ή διαλογή των ψήφων έγινετο άδικαιρέτως.

Εξέθηκεν έτερος, ότι ή Βουλή δύνάται σήμεραν νά προβή εις τήν περί τού πληθυσμού τής έπαρχίας Βονίτης έρευναν, καθ' όσον τώ τοιούτων δέν επηρεάζει τώ παρελθόν, άφ' ός ό εκλογικός νόμος αποτελεί μέρος τού δημοσίου δικαίου, τώ όποιον δέν ύπάγεται εις παραγραφήν, και επομένως ουδ' επί τού προκειμένου προσβάλλονται κεικχημένα δικαιώματα.

Αντιέβην έτερος, ότι ή λύσις τού ζητήματος τούτου θέλει φέρει μεγάλας και σοβαράς συνεπείας, διότι έχει μέν ή Βουλή τώ δικαίωμα τού εξέταζειν περί τού πληθυσμού σιασθ' ποτε έπαρχίας, αλλά τώ μέσθ, δι' όν θέλει ύποστηρίζει τάς έρευνας τας, είναι άπλως διοικητικά, είναι αύται αι πληροφορίες των δημάρχων, και εις τοιαύτας πληροφορίες βασίζόμενοι, ούδε

δικαίον ουδ' αξιοπρεπές είναι ν' αύξομαιώμεν τήν αίτιμήν των βουλευτών. Διά τόν λόγον δε τούτον και κατά τήν παρελθούσαν περίοδον, συζητούμενης τής εκλογής Επαρχορίου, αποκρούσαντες τήν τοιαύτην άρχήν, παρεδέχθημεν δύο βουλευτάς άνθ' ένός, ως όριζε τώ πρόγραμμα τού νομάρχου. Ας μή προβώμεν λοιπόν εις τήν λύσιν ζητήματος τούτουτον σπουδαίου, σοβαρωτέρως χρήζοντος συζητήσεως, και άς περιορίσωμεν σήμεραν τήν άπόρασίν μας εις τώ έγκυρον άπλως ή άκυρον τής εκλογής.

Τελευταίον μετά τινά μικράν έτι επί τού αυτού αντικειμένου περιστρεφείσιν συζητήσιν, έρωτηθείσα ή Βουλή, παρεδέχθη δι' άναστάσεως τώ έγκυρον τής προκειμένης εκλογής κατά τήν τού τμήματος γνωμοδότησιν, ό δε πρόεδρος εκήρυξεν ως νομίμους βουλευτάς τής έπαρχίας Βονίτης τους Αντ. Γρίβαν, Ν. Τσίλιον και Κωνσταντ. Γριβογεώργην.

Μετά ταύτα προσελθόντες οι άρτι εμφακασθέντες βουλευτάι Κυνουρίας Ν. Ματθαίου και Εμμ. Τσουγλος, έπίσης δε και εις των βουλευτών Βονίτης, ό Κ. Γριβογεώργης, έδικον τόν υπό τού άρθρου 57 τού Συντάγματος όριζόμενον βουλευτικόν όρκον, κατά τώ έν τέλει των πρακτικών τής παρούσης συνεδριάσεως προσαρτώμενον τής όρκωδότης πρωτόκολλον.

Ανέγνω είτα εις των γραμματέων έγγραφον τού επί των έσωτερικών ύπουργείου περί εκπλήσεως τής διαθήκης τού μακαρίτου Ν. Στουρνάρη, μεθ' ό ή Βουλή συμφώνησε νά προβή εις τήν επί τού αντικειμένου τούτου συζήτησιν κατά τήν 15 του τρέχοντος.

Κληρωθέντες ακολουθώς και οι ανωτέρω όρκωθέντες βουλευτάι υπό τού έτέρου των αντιπροέδων και των ψηφολεπών Π. Καλαμογάρτου και Χ. Θεοχαροπούλου, έλαχον ή μέν Εμμ. Τσουγλος εις τώ 6' τμήμα, ό Κ. Γριβογεώργης εις τώ γ' και ό Ν. Ματθαίου εις τώ δ'.

Τελευταίον ή Βουλή έχρηγήσιν υπό τόν παραδεδομένην όρον μηνιαίαν άπουσίαις άδειαν εις τους βουλευτάς Ιω. Μπαλάφαν, Ν. Καίτην και Α. Γιαννουλίδην, ό δε πρόεδρος αναγγείλας ως αντικείμενον τής έπισύσης τήν ανακοίνωσιν των τμηματικών εργασιών, διέλυσε τήν συνεδρίαν περί ώραν 2. Μ. Μ.

Ο Πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Οι Γραμματείς
Α. Ν. Πατμεζάς
Γ. Ι. Στάικος
Ν. Νέζος.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας

Σήμερα, τὴν δωδεκάτην Ἰανουαρίου τοῦ 1854, προσελθόν-
τες οἱ κατωτέρω βουλευταὶ, ὁμοῦν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου
τὴν ὑπὸ τοῦ 57 άρθρου τοῦ Συντάγματος ἀριζόμενον βουλευ-
τικὸν ὄργανον, ὡς ἀκολουθεῖ:

« Ὁμνῶς εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος
νὰ φυλάξῃ πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ
Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρῶσιν
εὐσεβεῖς τὰ καθήκοντά μου. »

Διὰ συντάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὑπὲρ ὑπαγράφῃ ὑπὸ τοῦ
 τοῦ προεδρίου, τῶν ὀρκισθέντων καὶ τοῦ ἱεροῦς.

Οἱ ὀρμισθέντες

Έμμ. Χ. Τσούχλος, Ν. Ματθαίος, Κ. Γριβιγιώργου.

Ölçülebilirlik

Ἡρώδης, Ἰσχυρὸς.

Ὁ Πρέσβυς
Π. ΒΑΡΒΟΥΛΗΣ.

Ο Γραμματέας
N. A. Νάκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Fig 15. Invention 1854.

Συνεδρόντων περί την μεταχείρισιν των Κ. Βουλευτών, ἀναγνώσθη ὁ ονομαστικός κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προειθύσεως, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γασχηματίων.

Εν πρώτοις παρατήρησέ τις, ὅτι ἐπειδὴ πολλὸς ἐγένετο κατ' αὐ-
τὸς λόγος, ὅτι παλαιότερος ἐθνικὴ παρουσία, διάφορα δηλ. ἀγαθὰ
ἐλήχθησαν λαθραίως ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἐξαιτεῖται νὰ
ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει προσέλθει ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς
ἐν πληροφορητῇ τῷ Σώματι, α') ἂν ἐλήχθησαν τῶν ἐν τοιαῦτα
ἀγαθὰ, β') εἰάν ἦσαν μεγάλης ἀξίας καὶ γ') τίς ὁ λαθρέμπορος
τῶν κυμαλίων, διότι πιθανόν νὰ ἴναι μέγιστα ἐκ τῶν ἐπιτε-
τραυμένων τὴν ἐπιτήρησιν αὐτῶν.

Ἡ δὲ Πουλὴ ὥρισεν ὡς ἡμέραν, καθ' ἣν θύει προσέλθαι ὁ ὑπουργός, τὴν ἐπερχομένην δευτέραν.

Ανεγνώσθη έγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελετῶν, δι' οὗ ἀναγγέλλεται τριῶν ἐβδομαδῶν πένθος ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Μαρίας Β' τῆς Πορτογαλλίας.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν ὑπ' αὐ-
τοῦ χορηγηθεῖσαν εἰκοσαήμερον ἀδειαν ἀπαυσίας εἰς τὸν βουλευ-
τὴν Ν. Δαλάντην.

Παρελθὼν ἀκολουθῶς ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀν-
γνω α) ἔκθεσιν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ παρτάξεως προδ-
μίας τοῦ περὶ καθυστερουμένων ἐξ ἐθνικιστικῶν νόμου β) ἐπίση-
ῶς καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρχ.
6000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουρ-
γείου τῆς χρήσεως 1853 γ) ὡσαύτως περὶ ἀναπληρωτικῆς πι-
στώσεως ἐξ 9,60 δρχ., ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ
ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1851 δ) ὁμοίως περὶ ἀναπληρωτικῆς
πιστώσεως ἐξ 20,000 δρχ. ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1853 καὶ ε) ὡσαύ-
τως περὶ ἐπικυρώσεως τῆς χαραγθεῖσης ἐν ἀποφάσει τῶν Βουλῶν
πιστώσεως 60,000 δρχ. ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1853. ἔχουσι δὲ ταύ-
τα πάντα ὡς ἐφ' ἑξῆς

Π. δὲ τῇ Βουλῇ.

 $K_{\text{HCO}_3^-}$

καὶ ὁ περὶ καθυστεροῦντων ἐξ ἐνοικιασίων ἄλλος τις θ' Ἰουνοῦ
π. ε. εἶλετο εὐχάριστον ὑποδοχὴν διὰ τὰ πλάττειν καὶ μεγάλα
ὠφελήματα, τὰ ὅποια παρέχει εἰς τοὺς ὀφειλάτας τοῦ ἔργου.
Ἀλλὰ τῶν ὠφελήματων τοῦ νόμου τούτου ἐστέρησαν πολλοὶ
ὄφειλται διὰ τὴν βραχύτητα τῶν προθεσμιῶν, αἱ ὅσαι εἶχον
ὀφείλῃ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν αἰτήσεων καὶ τῶν ἀντιρρήσεων.

Παρά τοὺς ἐπιστήμιως γνωστούς ἀρρεβέτας καὶ ἐγγυητὰς τῶν
χρεῶν, τὴν ἐξουσίαν τῶν ὁποίων θέλει νὰ διευκολύνῃ ὁ
νόμος οὗτος, μετέχουσιν εἰς αὐτὰ πλεονεξίαι καὶ διευκολύναι
συμμετόχου ἢ ὑπερνομιστοῦ καὶ ἄλλα πρόσωπα, εἰς τὰ ὅποια
ἐπεκτείνεται ἡ εὐεργεσία. Ἦτε λοιπὸν ἀνικρατοὶ, πρὶν ἀπο-
θνήσκουσιν αὐτοῖς ἐκ μέλους τῶν ἀρρεβέτων, νὰ προηγηθῇ μεταξὺ
αὐτῶν τε καὶ ὅλων τῶν ὁπωσδήποτε συνευνομένων εἰς τὸ χρεὸς
προσώπων συνεννόησις, διὰ νὰ θεωρηθῶσι καὶ ἀπορριθῶσιν εἴτε ἐ-
κούριαι, εἴτε ἀναγκαστικῶς οἱ μεταξὺ τινος ἰσογυαῖαι οἱ. Ἀλλ' ἐν
τῷ σικαστικῷ χρονικῷ διαστήματι ἔλαβον χώραν πολλὰ
μεταβολαὶ εἰς τὰ ὁπωσδήποτε μέτοχα τῶν χρεῶν πρόσωπα καὶ
τὰς κατοικίας αὐτῶν.

Πολλοὶ τούτων ἀπεβίωσαν, ἄλλοι παρήλλαξαν τοὺς τόπους τῆς διαμονῆς των καὶ ἄλλοι ἀπέδημυσαν τοῦ Κράτους· ὥστε δὲν ἦτον εὐκόλος ἡ συνεννόησις καὶ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν λογαρια-

σμών. Ιδίως μάλιστα ὡς πρὸς τὰ ἀποδιώσαντα πρόσωπα ἦτον ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ συγκαλεσθῶσι συγγενικά συμβούλια, νὰ διορισθῶσιν ἐπίτροποι ἢ κηδεμόνες τῶν ὀρφανῶν τέκνων ἢ τῶν σχολαζουσῶν περιουσιῶν τῶν ἀποθανόντων, νὰ ἐπικυρωθῶσι βουλεύματα συγγενικῶν συμβουλίων, νὰ αἰτηθῶσιν ἀπὸ τὰ δικαστήρια καὶ ληφθῶσιν ἀδείαι, δι' ὧν καὶ μόνων δύνανται οἱ ἐπίτροποι ἢ κηδεμόνες νὰ πράξωσιν ὑποθέκης δικαίωμα πρὸς ἐξασφάλισιν χρεῶν τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιμελείαν τῶν διατελούντων, διὰ νὰ περιβληθῇ οὕτω πᾶσα τοιαύτη πράξις μ' ὅλους τοὺς τύπους τῆς νομιμότητος, τοὺς ἀπογρῶντος ἀσφαλίζοντας τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη. Ἡ ἀποπεράτωσις ὁμῶς ὅλων αὐτῶν τῶν ἔργων, τὰ ὅποια εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κατορθωθῇ ἐντὸς βραχείας χρόνου· ὅσον δὲ καὶ ἂν ἤθελεν ἐπισπεύσει ὀφειλέτης δραστήριος καὶ ἔχων τὴν δέουσαν ἱκανότητα νὰ διεξάγῃ μόνος καὶ ἄνευ ἐπικουρίας τὰς ἀνωτέρας πράξεις, ἀνάγκην εἶχε πάντοτε χρόνου μακροτέρου τῶν τεσσάρων μηνῶν ὥστε πάντοτε ἢ διὰ τοῦ νόμου ταχθεῖσα προθεσμία ἦτον ἀνεπαρκής, καὶ κατὰ συνέπειαν πολλοὶ τῶν ὀφειλετῶν καταστάντες ἐκπρόθεσμοι, ἐστερήθησαν τῶν ὠφελιμάτων τοῦ νόμου, πολλὰ δὲ καὶ σημαντικὰ τῶν χρεῶν ἔμειναν εἰς τὴν προτέραν παθητικὴν κατάστασιν τῶν μὴ οὐσιωθεσάτων θλάθην τῶν ὀφειλετῶν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἀναγνωρίσασα ὅλας τὰς ἐκτεθείσας δυσκολίας, καὶ ἐπιθυμίαν ἔχουσα νὰ ἐξομαλύνῃ πῶν τὸ ἐξ αὐτῶν γεννόμενον ἐμπόδιον, διὰ ν' ἀπολαύσῃσιν οὕτω τῆς εὐεργεσίας καὶ οἱ ἐκπρόθεσμοι ὀφειλέται, δὲν εἰδίσασε νὰ παραδεχθῇ μέτρον περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1853 νόμου. Δραστηριότης ὁμῶς τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἐθεώρησεν ἔργον δικαιοσύνης καὶ πατρικῆς μερίμνης τὸ νὰ προκαλέσῃ συγχρόνως τὴν ἐπέκτασιν τῆς εὐεργεσίας καὶ εἰς ἄλλους τινὰς ὀφειλάτας, οἱ ὅποιοι τὰς αὐτὰς μὲ τούτους ἔχουσιν αἰτίαν τῆς καθυστέρησεως, εἰσακούσασα οὕτω τὰς ἐπανειλημμένας παρακλήσεις τῶν.

Κατὰ δικταγὴν λοιπὸν τοῦ Βασιλέως σπεύδει νὰ υποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιφάνειαν ὑμῶν, Κύριοι, τὸ συνημμένον νομοσχέδιον, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι τὰ δύο ἐκτεθέντα ἀντικείμενα.

Δι' αὐτοῦ πρῶτον μὲν παρατείνονται αἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 4 καὶ 8 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1853 περὶ καθυστερούντων ἐξ ἐνοικίσεων νόμου προθεσμίαι, διὰ νὰ υποβάλλωσι τὰς αἰτήσεις

τῶν ἢ διὰ νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἀντιρρήσεις τῶν οἱ ὀφειλέται· δευτέρῃ δὲ ἐπεκτείνονται οἱ εὐεργετικοὶ ὅροι τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ἰδίου νόμου καὶ εἰς ἄλλα χρεῖα πρὸς τὸ δημόσιον, τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς κατάστασιν ὅχι ὀλιγώτερον παθητικὴν παρὰ τὰ λοιπὰ, καὶ περὶ τῶν ὁποίων πολλὰ ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν παρακλήσεις τῶν ὀφειλετῶν.

Τοιούτων ὄντων, Κύριοι, τῶν ὠφελιμάτων, ἄτινα τὸ προκαείμενον νομοσχέδιον παρίγει εἰς σημαντικὸν μέρος πολιτῶν, πείθεται ὅτι ἀδυστάτως θέλετε παραδεχθῆ καὶ προθυμῶς ἐπιψηφίσει αὐτό.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1854.

Ὁ ἐκ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν
Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει υποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 12 Ἰανουαρίου 1854.

Ο Θ Ν

Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΓΙΟΣ.

«Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρ. 1. Εἰς τοὺς συμμορφωθέντας μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1853 περὶ καθυστερούντων ἐξ ἐνοικιάσεων νόμου, ἐπιθυμοῦντας δὲ νὰ μετέξωσι τῶν εὐεργετημάτων αὐτοῦ χορηγεῖται νῦν προθεσμία εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρ. 4 πέντε μηνῶν, διὰ νὰ δηλώσωσι τὴν περὶ τούτου ἐπιθυμίαν τῶν· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρ. 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου, τριῶν μὲν μηνῶν, ἔαν ᾖσιν ἐντὸς, πέντε δὲ μηνῶν, ἔαν ᾖσιν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ νὰ υποβάλλωσι τὰς ἀντιρρήσεις τῶν, ἔαν ἔχωσι, καθ' ὅλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ χρόνου τῶν.

Ἀρθρ. 2. Ἀπολαύσουσι τῶν εὐεργετημάτων τοῦ μηναιέντος νόμου, ἂν συμμορφώσωσι μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ, καὶ οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου ἐκ μονοστών ἢ πολυστών ἐνοικίων ἰχυοστροφείων, τῶν ὁποίων ἡ ἐνοικίασις ἔληθε μέχρι τέλους τοῦ 1851.

Ὁ παρὶν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-

σίς και παρ' ἡμῶν σήμεραν κυρωθεῖς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Κύριοι!

« Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλλω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὑμῶν ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκ δραχμῶν 6,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1853.

Οἱ λόγοι, δι' οὓς ἀπαιτεῖται ἡ χορήγισις τῆς εἰρημένης πιστώσεως, ἐξηγοῦνται σαφέστατα εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ τούτους σταθμίζοντες, πέποιθα ὅτι θέεστε σπεῦσαι νὰ συζητήσῃτε καὶ ἐπιψηφίσῃτε τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Ἀθήναι, τῇ 8 Ἰανουαρίου 1854.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΙΑΓΕΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει υποβληθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ υποστηριχθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΙΑΓΕΙΟΣ.

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1853 τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου « Κεφάλ. II. διπλωματικὴ ὑπερσία, ἄρθρον 1, προσωπικὴν προστίθεται ὡς ἀναπληρωτικὴ πίστις ποσὸν δραχμῶν ἑξ ἑξακτῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν κυρωθεὶς σήμεραν, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Συνοδεύουσα τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸ κεφάλαιον II. ἄρθρ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1853 τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου.

« Ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς Αὐτοκρατορίας ἐν Γαλλίᾳ ἐπηξήσεν, ὡς ἔταν ἐπόμενον, τὰς δαπάνας τῆς παραστάσεως τῶν παρ' ἐαυτὴν τῇ Κυβερνήσει διαπεπιστευμένων πρεσβέων, καὶ ἐπέσθη τὴν ἡ Κυβέρνησις, ἐπὶ τῇ βάσει ἀλλεπαλλήλων ἀναφορῶν τοῦ ἐν Παρισίῳ πρεσβέως, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε διδομένη αὐτῇ ἀντιμισθία ἐκ δραχμῶν 42,000 κατ' ἔτος εἶναι ἀνεπαρκής. Ἀπεφασίσεν ὅθεν ν' αὐξήσῃ αὐτὴν εἰς δραχ. 48,000 κατ' ἔτος· καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1853 εἶναι ἀντρεωμένον ποσὸν δραχμῶν 42,000 μόνον διὰ τὴν προκείμενην ἀντιμισθίαν, ζητεῖται ἡδὴ, κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν, ἀναπληρωματικὴ πίστις ἐκ δραχμῶν 6,000.

Ἐν Ἀθήναις τὴν Δεκεμβρίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου κλπ. ὑπουργὸς Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι!

« Λαμβάνω τὴν τιμὴν, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, νὰ υποβάλλω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὑμῶν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 9,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1854 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Οἱ ἱσχυροὶ λόγοι, δι' οὓς προκαλεῖται ἡ ζήτησις αὐτῆς, ἀρκούντως ἀναπτύσσονται εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ πέποιθα, ὅτι ὡς ταῦτοι θέλουσι θεωρηθῇ καὶ παρ' ὑμῶν, καὶ ἐπόμενος θέεστε σπεῦσαι νὰ συζητήσῃτε τὸ προκείμενον νομοσχέδιον καὶ περὶ αὐτοῦ μετὰ τὰς λευκὰς ψήφους σας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ἰανουαρίου 1854.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Κ. ΠΡΟΒΙΑΓΕΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει υποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ υποστηριχθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν παρὰ τε αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΙΑΓΕΙΟΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

« Ψηφισμένοι ομοφώνως μετά της Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν »

Ἀρθ. 1. Εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῆς χρήσεως 1854 τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου « Κεφ. II. διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἄρθρ. 1. Προσωπικὴν τῶν πρεσβειῶν » προστίθεται ἀναπληρωματικὴ πίστωση ἐκ δραχμῶν ἐννέα χιλιάδων ἑξακοσίων.

Ἀρθ. 2. Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν κυρωθεὶς σήμερον, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως εἰς τὸ Κεφ. II. Ἀρθ. 1. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1854 τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείων.

Ἡ ἀναπληρωματικὴ πίστις, τῆς ὁποίας κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν ζητεῖται ἡ ἐπιφύκεις, συμπεριλαμβάνει δύο δαπάνας :

1] Αὐξάνει εἰς τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ ἐν Παρίσιος πρέσβειος Κυρίου Α. Μαυροκορδάτου κατ' ἔτος . . . δραχ. 6,000

2] Αὐξάνει ἐκ δραχ. 150 κατὰ μῆνα εἰς τὸν μισθὸν τῶν γραμματέων τῶν πρεσβειῶν Παρισίων καὶ Λονδίνου κατ' ἔτος » 3,600

Τὸ ὅλον δραχ. 9,600.

Περὶ τῆς πρώτης δαπάνης κρίνω περιττὸν νὰ προσθέσω παρατήρησιν τινα, διότι στηρίζεται εἰς τοὺς αὐτοὺς λόγους, δι' οὓς ἐληττήθη ἡ αὐξάνεις εἰς τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ Κυρίου Μαυροκορδάτου καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1853. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ ἀντιμισθία δικαιολογεῖται ὡς ἐκ τοῦ ὁμολογουμένου ἀνεπαρκούς τῆς μισθοδοσίας ἐκ δραχ. 350 τῆς διδόμενης εἰς γραμματεῖς τῶν πρεσβειῶν πρὸς τὰς ἀδράς δαπάνας, εἰς ἃς ὑπόκεινται ἐν ταῖς μεγάλας μετροπόλεσιν, εἶθα μόνον διατηροῦμεν πρεσβείας.

Ἡ Κυβέρνησις πρὸ πολλοῦ ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν, καὶ πρὸς τὸ νὰ ἐπιφέρει τὴν ἀνέγκουσαν θέρμησιν, ἀλλ' ἀπέβαλεν ἐκαστοτε τὸν σκοπὸν τῆς ἐνταυτὸν λόγων ἀσθητοῦς οἰκονομίας.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁμοῦς ἡ χρηματικὴ στενοχωρία τῶν γραμματέων τῶν πρεσβειῶν Λονδίνου καὶ Παρισίων ὑπεγύρειται

εἰς αὐτὴν τὸ μέτρον τοῦ νὰ μὴ ἀναβῇ ἐπὶ πλέον τὴν ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοιάν της.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν γλίσσων ὑπουργὸς Α. ΠΑΪΚΟΥΣ.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι !

« Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιφύκειαν ὑμῶν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 20,000 εἰς τὴν εἰδικὴν προϋπολογισμόν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῆς χρήσεως 1853 ἐπὶ τοῦ Κεφ. II. ἄρθρου 4 α' ἀποζημιώσεις μαρτύρων. »

Οἱ ἰσχυροὶ λόγοι, δι' οὓς προκαλεῖται ἡ εἰρημένη πίστις, καταφαίνονται εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ πέποιθα, ὅτι καὶ ὑμεῖς θέλετε τοὺς εὐρεῖ ὡς τοιοῦτους, καὶ ἐπαμένως εὐαρεστούμενοι, θέλετε σπεύσει νὰ συζητήσῃτε τὸ προκείμενον νομοσχέδιον καὶ νὰ τὸ ἐπιψηφίσῃτε.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰανουαρίου 1854.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Κ. ΠΡΟΒΙΑΓΓΙΟΥΣ.

Ο Θ Ω Ν ΕΛΕΙΘΕΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον παραγγέλλομαι τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας συζητούμενον, θέλει τὸ ὑποστηρίξῃ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΙΑΓΓΙΟΥΣ, Σ. ΠΗΛΑΓΕΑΣ.

« Ψηφισμένοι ομοφώνως μετά της Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν »

Ἀρθ. 1. Ἐπιτρέπεται ἀναπληρωματικὴ πίστις εἰς τὸν κατὰ τὸ 1853 προϋπολογισμόν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐκ δραχμῶν εἰκοσι χιλιάδων ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου II. ἄρθρου 4 α' ἀποζημιώσεις μαρτύρων κλπ. »

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Ἡ τακτικὴ σύστασις τῶν Κακουρηγοδικίων ἐπέφερεν ὡς ἀμέσως συνέπειαν τὴν αὐξησιν τῶν εἰς τοὺς μάρτυρας πληρονομένων ἐξόδων. Ἐνταῦθεν ἡ πίστις τοῦ Κεφαλ. II. ἄρθρου 4 «ἀποζημιώσεις μαρτύρων» οὐδὲ πέρυσιν ἐξήρκεσεν οὐδ' ἐρέτος· καὶ τὰ μὲν πέρυσιν ἑλλείμματα ἐσημειώθησαν ὡς ἐξοδα κλεισμένων χρήσεων εἰς τοὺς προϋπολογισμούς τῶν 1854 καὶ 1855.

Διὰ δὲ τὰ τοῦ λήγοντος ἔτους σπεύδω νὰ ζητήσω ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν δραχ. 20,000, ὅσαι ὑπολογίζονται ὡς ἀναπορεύτως προσπικιτούμεναι, καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν Δεκεμβρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Σ. ΠΑΛΑΗΚΑΣ.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κέρριοι!

«Ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν διὰ τὸ κατεπείγον καὶ ἀναπόφευκτον τῆς δαπάνης ἐγκρίθη δι' Υ. Β. Διατάγματος, προηγουμένη γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ἀναπληρωματικὴ πίστις ἐκ δραχ. 60,000 πρὸς διατήρησιν τῶν καταδίκων.

Διότι οὗτος τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ἑαυτοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καὶ κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἴη ὑποδεδωγὸν νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐπικυροῦται ἡ βεβηλωσὶς τούτων, καὶ παρακαλῶ νὰ ἐπισπεύσῃτε τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν του. Συνοποθελλονται δὲ ἐν πρώτῳ τῇ τῇ Β. διατάγματι καὶ ἡ γνωμοδοτήσις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ἰανουαρίου 1854.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήναις, τῇ 8 Ἰανουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΓΙΟΣ.

«Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου π. ε. Β. διατάγματος χορηγηθεῖσα πίστις ἐκ δραχ. 60,000 ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ἐπικυροῦται.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀνωτέρω πίστις θέλει ἐπιδαρῆναι τὸ Κεφαλ. Γ'. ἄρθρον 5 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὴν χρήσιν 1853, καὶ θέλει πληρωθῇ ἀπὸ τὰ ἐσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ὁμωνύμου χρήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως πρὸς διατήρησιν τῶν καταδίκων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου καὶ τὴν ἀπὸ 23 Νοεμβρίου π. ε. πράξιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγείται πίστις ἀναπληρωματικῇ δραχμῶν ἑξήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 60,000, ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. Γ'. ἄρθρου 5. «Διατήρησις καταδίκων» τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς ἐνεστώσης χρήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν καθυστερουμένων δαπανῶν καὶ τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἀπαιτούμενων διὰ τὴν τροφὴν καὶ λοιπὰ κανονισμένα ἐξοδα τῶν καταδίκων.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Νοεμβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ

Μετὰ ταῦτα παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ ἑλευθερία πολιτικοῦ Κόμματος ἐν Ἑλλάδι ὑπῆρξεν, ὡς γνωστὸν, ἀνάκαθεν ἐπαισθητὴ (Πρακτ. Βουλῆς, Περίοδος Δ'. Σύνοδος Α').

εις την κοινωνίαν, και διά τούτο επανειλημμένη αίτηση των Βουλών συνέστησεν η Κυβέρνησις επιτροπήν, εις την ανέθετο την σύνταξιν του τόσον αναγκαίου τούτου έργου. Επειδή όμως επί πολύ εβράδυνε το αποτέλεσμα των εργασιών της, κατά την ά. σύνοδον της παρελθούσης περιόδου εξέστησεν η Βουλή να δώση λόγον ο υπουργός διά την εφελκυστικήν ταύτην, ο δε τότε βουλευτής Πανεπιστημίου εββαίωσεν από του βήματος, ότι κατά μέγα μέρος επεραιώθη η της επιτροπής εργασία και θέλει υποβληθῇ εις το επί της Δικαιοσύνης υπουργείον. Παραδόξως όμως παρήλθον τρεις έκτοτε σύνοδοι και η Βουλή δεν είδε πραγματοποιουμένην την ελαχίστην των βεβαιώσεων τούτων. Προτείνει λοιπόν να όρισθῇ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει προσέλθει ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ἵνα δώσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ κατεπείγοντος τούτου ἀντικειμένου.

Απαντῶν πρὸς ταῦτα ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι προλαμβάνον τὰς εὐχὰς τῆς Βουλῆς, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐπελήφθη σπουδαίως τοῦ ἀντικειμένου τούτου, και ὅσον οὕτω θέλει εἰσάγῃ μικρὸν μέρος τοῦ πολιτικοῦ κώδικος. Επειδὴ ὅμως ἡ σύνταξις αὐτοῦ ἀρροῖ τὰ συμφέροντα ἐν γένει τῶν πολιτῶν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι καὶ ἀκριβεῖα μεγίστη ἀπαιτεῖται περὶ τὸ ἔργον καὶ χρόνος καὶ μελέτη πολλή, καθ' ὅσον, ἐάν ὑπάρξῃ ἀσάφεια ἢ ἑλλειψίς τις μικρά, θέλει φέρει σπουδαίαν εἰς τὴν νομοθεσίαν μας ἑλλειψιν. Διὰ τούτο καλλίστη τοῦ ἔργου ἐγγύησις εἶναι ὁ νῦν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅστις ἔχων τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδικότητα, ἀσχολεῖται μετ' ὅλης τῆς ἐμβριθείας, καὶ θέλει φέρει, ὡς ἐλπίζει, ταχέως μικρὸν μέρος τοῦ ἔργου.

Επὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ὅτι ἐξελέξαντο, κατὰ τὴν ἀλφαριθμητικὴν αὐτῶν τάξιν, προέδρους μὲν τοὺς Ν. Βούτσιν, Σ. Δάρκιν, Π. Βάρβογλην, Α. Καστανῶν, Σ. Στράτον Π. Πατρινὸν καὶ Α. Λόνταν γραμματεῖς δὲ, τοὺς Ν. Καϊρήν, Γ. Ἀντωνόπουλον, Ν. Νάζον, Κ. Δημητριάδην, Γ. Μαρμερωγιάν, Ἰω. Ἀποστολίδην καὶ Ἐλευθ. Καλογεράν. Ἐκσηγητὰς δ' ἐπὶ μὲν τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς, τοὺς Ν. Καϊρήν, Κ. Δημητριάδην, Δ. Ὁρεινόν, Π. Καλαμογυδάτην καὶ Π. Χριστόπουλον ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, τοὺς Α. Πετμεζάν, Σ. Δοκόν, Α. Τσάκην, Π. Χρυσόδεργην, Ν. Δελένδαν καὶ Α. Ρενουάρδον, μὴ ἐκλέξαντος ἔτι τοῦ γ' ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, τοὺς Θ. Ζαίτην καὶ Α. Κουμουνοπούρον, Ἰω. Ζάρκον καὶ Γ.

Σταΐκον, Μ. Χουρμούζην καὶ Π. Δελιγιάννην, Α. Γεωργαντῶν καὶ Γρ. Κορριωτάκην, Ν. Βουδούρη καὶ Κ. Βλάμην, Σ. Στεφανόπουλον καὶ Κ. Κουκουμέλην, Εὐθ. Κεχαγιᾶν καὶ Ἐλευθ. Καλογεράν τέλος δ' ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, τοὺς Π. Ψάθην, Γ. Ἀντωνόπουλον, Χ. Ράγκον, Αθ. Δανιλοπούλον, Μ. Σολομὸν, Α. Δεδόπουλον καὶ Ἰω. Νικαλάραν.

Λαβὼν ἀκολουθῶς τὸν λόγον ἐξέθηκε τις, ὅτι γνωστὴ πρὸς πάντας εἶναι ἡ δυστυχὴς ἐνέκρησις καὶ πρὶν καὶ κατὰ τὸ ἐνεστώσῃ ἔτος ἀσθένεια εἰς τοὺς ἀμπελώνας, ἡ δὲ κοινωνία συναισθάνεται τὴν ἐντεῦθεν προσγινομένην ζημίαν καὶ ἐν τούτοις εἶναι ἀναμφίβολον, ὅτι οἱ ἀτυχεῖς κτηματῖαι ἐξακολουθοῦσι φορολογούμενοι, ὡς ἐάν οἱ ἀμπελώνες τὸν παρήγον ὡς πρὶν. Επειδὴ λοιπὸν καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ κατ' ὀρθὴν λόγον δὲν ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν εἰμὴ ὅταν παραγοῦν τὰ κτήματα, καὶ εἶναι ἀδίκον μετὰ τοσαύτας καταστροφὰς νὰ ζητῇται φόρος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων λιμοκτονούντων, προτείνει νὰ συστηθῇ ὁμοφώνως εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν ἵνα λάβῃ μέτρον ὑπὲρ τῆς τελείας ἀπάλλαγῆς τῶν ἐκτὸς κτηματιῶν, προσβεβημένου συγχρόνως, ὅτι ἂν δὲν ληφθῇ τοιαῦτα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πρόνοια, ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει ἐπιληρθῇ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος, ἵνα εὐδαιμονίᾳ τὸ ποθούμενον ἀποτελεσθῇ.

Επὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὁμοφώνως τὴν πρότασιν, ἀποφνημαμένη νὰ σταλῇ καὶ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Παρετίρησε μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὸν κανονισμὸν δύναται ἡ Βουλὴ, ἀνθελοῦσα, νὰ προσθέσῃ ἀνὰ τέσσαρα μέλη εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπήν, ἐρωτᾷ τὸ Σῶμα ἐάν παραδέχεται τὴν προσθήκην ταύτην.

Ἀλλὰ μὴ διακριθείσης τῆς δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίας, ἐγένετο αἴτησις πολλῶν ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεπτῶν Π. Κανελλοπούλου καὶ Σ. Δοκού, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡςδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην τεσσάρων μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐπιτροπήν διὰ ψήφων 70 πρὸς 11.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

α Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν προσθήκην τεσσάρων μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴν, καὶ ἡ ὁμο-

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δουκᾶς Λόντος	N	Δημήτριος Ἀθανασίου	N
Δημήτριος Ὀρεινός	O	Γεώργιος Δικαμάντης	N
Ἄντ. Βενιζέλος	N	N. Δελένδης	N
Πέτρος Καμπάνης	N	A. Γαβρᾶς	N
Νικόλαος Π. Καίρης	N	Ἀναγν. Βαρβαρῆτος	O
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	N	Θρασύβουλος A. Ζαίμης	N
Δημήτριος Τσόκρης	N	Λεωνίδ. N. Πετμεζᾶς	N
Γεώργιος Τσόκρης	N	Χαρίλ. Θεοχαρόπουλος	N
Νικόλαος Ἰατρός	N	Ἠλίας Παπαδαῖος	N
Σκαρλάτος Σαῦτσος	N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	N
Δημήτριος Καλλιφρονάς	N	Γρηγόριος Κορριωτάκης	O
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	N	Ἰωάννης Ζαρκός	N
Σταύρος Βλάχος	N	Κωνσταντῖνος Δημητριάδης	N
Ἀνδρέας Ἰσχος	N	Βελισ. Νικολαΐδης	N
Σωτήριος Σπράτος	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	N
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N	Πέτρος Δελιγιάννης	N
Φίλων Φίλωνος	N	Γ. A. Ἀντωνόπουλος	N
Κωνστ. Γρυβογεώργης	O	Κωντ. Δαμπρινόπουλος	N
A. Π. Πετροπουλάκης	N	Νικόλαος Μπούκουρας	N
Γεώρ. A. Τσιγκουράκος	N	Π. Κολποδίνος	N
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	N	Ἐμ. Ἀντίπας	N
Γεώργιος Κονδύλης	N	Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος	N
Ἐλευθέριος Καλογεράς	O	Μιχαὴλ Τρικυταφυλλόπουλος	N
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	N	Χρῆστος Ράγκης	N
Βασίλειος Νώνης	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	N
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ἀναγνώστης Κονδᾶκης	N
Δημήτριος Ζώτος	N	Ἐμμανουὴλ Τσουγλος	N
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολλάδης	N	Νικόλαος Μάτθαίου	N
Νικόλαος Γρανίτσας	N	Σ. Κοπανίτσας	N
Λύσανδρος Βιλαέτης	N	Γεώργιος Γιατράκος	N
Στέφ. X. Στεφανόπουλος	O	Δουκᾶς Στεφάνου	N
Ἀνδρέας Αὐγερινός	N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N
Σόλων Κρεσενίτης	N	Ἰωάννης N. Ταμπακόπουλος	N

Γ. N. Ρεβελιώτης	N	Νικόλαος Πανουργιάς	N
Παναγιώτης Βάρβογλης	N	Κωνσταντῖνος Βλάχης	N
B. Π. Δημητράκοπουλος	N	Εὐθ. Κεχαγιάς	N
Ἀναγνώστης Δεδούπουλος	N	Σιδ. Πράτσικας	O
A. Μαυροειδής	N	Π. Πατρινός	N
Γεώργιος Κεφάλας	N	Χρ. Τσαλαμιδάς	N
Ἀναγνώστης Τσάκας	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	N	Νικόλαος A. X. Ἀναργύρου	O
Κωνστ. I. Κουρκουμέλης	N	N. A. Μπόττας	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνοπούρος	O	Γεώργιος Ναύτης	N
Παναγιώτης Παπατσώνης	N	Σταμάτιος Λακας	N
Ἐμμ. Δαρειώτης	N	Μιχαὴλ Σολομός	N
Ἰωάννης Ταταράκης	N	Ἀν. Ρεντιάρδος	N
Ἰωάννης Προβιλέγιος	N	Ἰωάννης Σαγρεῖδος	N
Π. Χρυσοβέργης	N	Παναγ. Φάβης	N
A. Παπαδημητριάδης	O	Νικόλαος Νάζος	N
A. Κοκοτάκης	N	Γεώργιος I. Σταΐκος	N
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	N	Ἀθανάσιος Καστανάς	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	A. Κιζάνης	N
Γεώργ. Μαδαμνοχωρίτης	N	Παντολ. Κουντουριώτης	N
Γεώργιος Μπάνης	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Νικόλαος Πιράκος	N	Σταμάτιος Γ. Δοκός	N
Γερμανός Μαυρομιχαλῆς	N	M. Χουρμούζης	N
Δημήτριος Πουλικάκης	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	O
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Γεώργιος Ριζόπουλος	N
Π. Χριστόπουλος	N	Εὐαγ. Καντογιάννης	N
Π. Κανελλόπουλος	N	Αὐγερινός Ἀδάμας	N
Νικόλαος Μοσχούλας	N	Νικόλ. B. Μπουδούρης	N
Σπ. Πιλλήλας	N	A. Μάνταρης	N

Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος δὲ τούτου ὁδηγηθεῖσα, παρεδέχθη ἡ Βουλὴ κατ' ἀναλογίαν καὶ τὴν προσθήκην τεσσάρων μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπὴν, χωρὶς νὰ προσδράμῃ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν. Ὡρίσθη δὲ νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογή τῶν ἀποφασισθέντων μελῶν τὴν ἐπόμεναι ἡμέραν.

Προσπλθόντες δύο ἐκ τῶν βουλευτῶν Ἠλίας, οἱ Λύσανδρος Βιλαέτης καὶ Ἀνδρέας Αὐγερινός, ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ 57 ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, κατὰ τὰ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτῶμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Αναγγέλλας ὁ πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι τὰ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ αἰοιδίμου Ν. Στουρνάρη, ἀνέπτυξεν, ὅτι κατὰ τὴν ληξασαν περίοδον εἶχεν ὁρισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὴν ἐπιταμὲνῃ τις ἐπιτροπὴ, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις ἐκείνη δὲν ἐξετέλεσθη. Ἀποκείται λοιπὸν εἰς τὴν παρούσαν Βουλὴν ν' ἀπορραίσῃ ἂν θέλῃ νὰ ἐκτελεσθῇ δι' ἐπιτροπῆς ἢ δι' ἐνὸς προσώπου ἡ διαθήκη.

Επὶ τοῦ ζήτηματος τούτου ἐξέθηκε τις, ὅτι ἂν καὶ γνωστὰ εἶναι τὰ καλὰ τὰ ἐκ τῶν πολυαριθμίων ἐπιτροπῶν κατορθούμενα, ἐνταῦθα δὲν δυνάμεθα νὰ ὠφελθῶμεν ἐκ τῶν καλῶν τούτων, διότι, ἐάν ἕκαστον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς θέλει ἔχει ψῆφον ἴδιον, ἢ πράξις αὐτὴ ἀμέσως ἀντίκειται πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ διαθέτου· ἐάν δὲ πρόκειται νὰ ἔχῃ μίαν ἢ ἐπιτροπὴ ψῆφον, θέλουν διαφωνεῖ πολλὰκις τὰ μέλη, ἐντεῖθεν δὲ θὰ προκαύπτον ἐπιβλαβεῖς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης ἀναβολαί. Διὸ συμφέρει νὰ συγκεντρωθῇ ἡ τῆς Βουλῆς ἀντιπροσωπεία εἰς ἓνα μόνον.

Ἀπαντῶν ἐπέφην ἄλλος, ὅτι τὸ πρωτοφανὲς τοῦτο ζήτημα ἔχει ἐπίσημον χαρακτῆρα καὶ εἶναι ζήτημα περιλαμβανόν ἐν ἑαυτῷ τὰς ἐξωθεν ὠφελείας τοῦ ἔθνους, τὴν πρὸς αὐτὸ πίστιν τοσοῦτων φιλογενῶν. Πρέπει λοιπὸν νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὰ βάθη τῶν καρδιῶν τῶν, νὰ τοῖς προσφέρωμεν ὅλας τὰς ἐγγυήσεις καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου μόνον νὰ φανώμεν ἄξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῶν, ἐάν θέλωμεν νὰ μᾶς δίδουν τὰ χρήματά των. Καὶ ἀληθῶς τί βλέπει τις μέγχι τούδε; Ἐχρησιμοποιήσαν εἰς ἡμᾶς πολλὰ ἐξωθεν κληροδοτήματα, ἀλλ' ἂν καὶ δὲν ἐλόμμεν αὐτὰ ἢ κατὰ χρεῖς, οὐχ ἥττον ἡμῶς ἐχρησιμοποιήσαν ὑπὸ ὅρους ἐνεκα δεδομένων ὑπόνοιων, καὶ διὰ τοῦτο ὁ μὲν φιλογενὴς Ἀρσάκης προσφέρει τὸ χρυσίον του εἰς τὴν φιλελευθερευτικὴν ἐταιρίαν, ἄλλος δὲ πρὸ αὐτοῦ, ὁ αἰμνῆστος Βαρδάκης, ἐπίσης ἀλλοχού. Ἀλλ' ἐργεταὶ ἤδη ὁ αἰοιδίμος Στουρνάρης, καὶ ῥίπτων πέπλον ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, θέλει νὰ δώσῃ τὴν ἀνγκυρὰν εἰς τὸ ἔθνος πίστιν καὶ διὰ τῶν Βουλῶν εἰς τὸ ἔθνος νὰ ἀναβῇ τὴν διαχειρίσιν τόσο πλούτου. Θέλετε ὅρα νὰ δικαιωσθῇ πᾶσα ὑπάρχουσα ἰσὺς ὑπόνοια καθ' ἡμῶν; Θέλετε νὰ καταχρασθῇτε τὴν καλὴν πίστιν τοῦ διαθέτου; Ἐν τῇ κυριαρχίᾳ ὑμῶν δύνασθε νὰ τὸ πράξῃτε, ἀλλ' ἀναλογισθῇτε τὸ ἀποτέλεσμα. Ἐκ τοσοῦτων κληροδοτημάτων οὐδεμίαν διανομὴν δικαιοσύνης ἐγένετο μέχρι τοῦ νῦν ὑπὲρ τῆς παιδείας, καὶ πρώτη ἡ ἐπαρχία τοῦ ἀγορεύοντος καὶ πολλὰ τῆς Πελοποννήσου μέρη δὲν ἀπῆλυσαν τῶν τοιοῦτων ὠφελειῶν. Ἐν ᾧ λοιπὸν ὁ αἰμνῆστος

Στουρνάρης ἀναβῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν διάθεσιν τῆς περιουσίας του, δὲν πρέπει ἡμεῖς νὰ συγκεντρώσωμεν πᾶσαν ἐνέργειαν εἰς χεῖρας ἐνὸς προσώπου. Καὶ ἀπονέμει μὲν πᾶσαν ὑπόληψιν εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ νῦν προεδρεύοντος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ῥέπουσι αἱ πεποιθήσεις, ἀλλ' ἐξ' ἐνὸς μόνου δὲν δύναται νὰ προσδοκᾷ πᾶσαν τὴν ἀναγκαίαν ἐνέργειαν, ὅσον ἐκ τῆς συμπράξεως πολλῶν προσώπων, διότι αὐδεὶς δύναται νὰ καυχῇθῃ, ὅτι περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ ὅλας τὰς γνώσεις, τὰ φῶτα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν τοῦ διαθέτου. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ὅστις δύναται καὶ ἂν ἦναι ὁ ἐκλεγθὴσόμενος, πολλὰκις, ὡς συμβαίνει, θέλει διάζεσθαι νὰ διατρίβῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του καὶ ταιουτοτρόπως ἡ ἐντολὴ τοῦ διαθέτου δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ. Ἀλλ' ἐάν τὸ νομοθετικὸν σῶμα ἐκλεῖξῃ τὸν ἴδιον πρόεδρον, καὶ ἄλλη τις περίσταται δυσκολία, ὁ διπλοῦς, οὕτως εἰπεῖν, χαρακτῆρ, δι' οὗ περιβάλλεται, καθ' ὅσον εἶναι μὲν αὐτὸς πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ μετέχει καὶ τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας, ὡς ὑπὸ ταύτης προτεινόμενος, ἐν ᾧ ὁ διαθέτης εἰς μόνον ἀποδίδει τὰ νομοθετικὰ σώματα. Περιπλέον ὅμως εἰς ποῖον τῶν τριῶν τῆς Ἑλλάδος τμημάτων θέλει ἀνάγκη ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλῆς; Διὰ τῶν χρημάτων τούτων πρόκειται νὰ ἀναπτυχθῶν αἱ βιωτικαὶ τέχναι καὶ εἶναι σύμφυτον μὲ τὸν ἄνθρωπον νὰ προτιμᾷ ἑαυτὸν, νὰ προτιμᾷ τὸν πλησίον του κατὰ πρῶτον. Ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν καίνται ἀόριστα ἐν τῇ δικαιοκρατίᾳ, καὶ ἡ ἱκανότης καὶ ἐπιμέλεια ἐνὸς μόνου δὲν ἀρκοῦσι πρὸς πάντα, καθ' ὅσον ἡ ἐργασία εἶναι ποικίλη καὶ πρόκειται νὰ γίνων οἰκοδομαί, νὰ ὀρίσθωσιν ἀνάγκαι κτλ. Πρὸς τί λοιπὸν ν' ἀνατεθῶσι τὰ πάντα εἰς ἓν πρόσωπον; δὲν συντελοῦσι μᾶλλον πρὸς τὸν σκοπὸν πλειότεραι ἱκανότητες; Διὸ συμπεραίνει, ὅτι πρέπει νὰ ἀνατεθῇ τὸ ἔργον εἰς ἐπιτροπὴν, διὰ τὴν ἐκλεῖψῃ, ὡς εἶπε, πᾶσα ὑπόνοια καὶ ἐκτελεσθῇ ὁ γενναῖος σκοπὸς τοῦ διαθέτου.

Ἀντέλεξεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι ὁ ἀγορεύσας θέτων ὡς ἀρχήν, ὅτι ἀκριβέστερον ἐκπληροῦται ὁ τοῦ διαθέτου σκοπὸς ἐάν ἀνατεθῇ εἰς πολλὰ πρόσωπα, παρεδέχθη συγχρόνως ὡς βεβαίαν τὴν μονομερῆ ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, ἐντεῖθεν δ' ἐσυμπέρανεν, ὅτι πλειότερον ἐν μακρονόμῳ τοῦ ῥηθέντος σκοποῦ. Ἀλλ' ὅτε αὐτὸς ἀπεφῆνατο κατὰ πρῶτον ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς ἐνὸς μόνου, δὲν εἶχε σχηματίσει πεποιθῆσιν ἂν πρέπει νὰ ἦναι ὁ πρόεδρος ἢ ἑτέροις τις. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἀνωτέρω βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι δὲν δύναται

νά χρησιμεύσῃ ὁ πρόεδρος εἰς τὴν τῆς διαθήκης ἐκτέλεσιν, δι' αὐτὸ τοῦτο μάλιστα ἐρωτᾷ, μένει ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία, ὅτι, ἂν ἐν μέλος πρόκειται νά παρουσιάσῃ τὸ πνεῦμα τῆς ὅλης Βουλῆς, τὸ μέλος τοῦτο εἶναι ὁ πρόεδρος, ὁ φυσικῶς ἀντιπροσωπεύων τὸ Σώμα, ὁ ἐξεργόμενος ἀπὸ τῶν σπλάγγνων αὐτοῦ; Πρὸς ἀκριβεστέραν λοιπὸν ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ διαθέτου πρέπει ἀπ' ἐναντίας νά ἐκλέξωμεν τὸν πρόεδρον, διότι αὐτὸς ἀντιπροσωπεύει τὴν Βουλὴν, αὐτὸς ἐπομένως τὸ ἔθνος. Ἀποκροῖε δὲ καὶ τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ πρόεδρος μετέχων καὶ νομοθετικῆς ἐξουσίας, δὲν δύναται νά λαβῇ μέρος εἰς τὴν διαθήκην, διότι, ἐάν οὗτος ὡς προτεινόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐξαίρηται, μηδενίζεται τότε ἡ ἰδιότης παντὸς βουλευτοῦ, καθ' ὅσον δύναται τις νά εἴπῃ, ὅτι καὶ δι' αὐτοῦ ἔχει ἡ Κυβέρνησις τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις ἐκφράζει μὲν καὶ αὐτὴ τὴν ἰδέαν τῆς, ἡ Βουλὴ ὁμῶς ἀναδεικνύει τὸν πρόεδρον, τὸ ἔθνος ἀποστέλλει τοὺς ἐντολὰς του.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐνδέχεται μὲν νά φανῇ πολυμῆρς εἰσαγωγὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἄλλο τι παρεμπύπτον ζήτημα, ἀλλ' ὡς ἐκπληρῶν ἀγνὸν τὸ καθήκον του καὶ θέλων νά φωτισθῇ μᾶλλον, ἵνα φέρῃ τὴν ψῆφον ἐν γνώσει, ἐλπίζει τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς. Ἐάν παρατηρήσῃ τις, ὁ ἀειμνήστος Στουρνάρης, κληροδοτῶν τὴν παρουσίαν του, εἶναι ἐκτελεστής τῆς διαθήκης τὸν θεῖον αὐτοῦ καὶ τὰ βουλευτικὰ Σώματα ἐντεῦθεν δ' ἐξάγεται, ὅτι εἰς τὴν ἀσκήσασιν ψῆφον αὐτῶν ἀνατίθῃται τὰ τῆς ἐκτελέσεως. Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν περιπτώσει δὲν ἐξετάζει ὁ ἀγορεύων ἐάν ἐν πρόσωπον ἢ πολλὰ θέλουν ἀναλάβει τὴν ἐντολὴν, ἀλλὰ κατὰ πόσον ἂν ᾖ δυνατὸν εἰς αὐτὰ νά παρουσιάζωνται εἰς τὰ δικαστήρια, νά φέρωσι τὰς ἀναγκαίας προτάσεις καὶ ἐν γένει νά διαεργάζωνται τὴν ὑπάθεσιν ἐπαξίως τοῦ εὐγενοῦς σκοποῦ τοῦ διαθέτου. Ἀλλως τε, ἂν ἡ Βουλὴ ὑπόκειται εἰς λῆξιν, εἰς διάλυσιν καὶ μεταβολὴν, εἶναι δυνατὸν ὁ παρ' αὐτῆς διοριζόμενος νά ἔχῃ ὑπερβῇ ἐν οἰκονομίᾳ τῶν περιπτώσεων τούτων; Ἀναμφιβολῶς ὅχι, διότι, κατὰ τὰς περὶ ἀντιπροσωπείας ἀρχάς, δὲν δύναται τότε οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν νά διατηρήσῃ τὴν τοιαύτην ἰδιότητα. Καὶ ὁμῶς αὐτὸς τὸ ἐπαναλέγει, ἀγνοεῖ ἂν τὸ νομοθετικὸν Σώμα δύναται νά ἐνεργήσῃ δι' ἀντιπροσώπων του, διότι, κατὰ τὴν ἐκφράσιν τῆς διαθήκης, ὁ φιλογενὲς Στουρνάρης ἀναθεῖται τὸ ἔργον οὐχὶ εἰς άτομα ἀλλ' εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα. Καταλληλότερον λοιπὸν νομίζει νά συνεννοηθῇαι μᾶλλον ἀμφότερα ταῦτα, ὅπως ἐκτελέσωσιν ἐπαξίως τὴν ἐντολὴν τοῦ

διαθέτου, καθ' ὅσον μάλιστα θέλουν ἐξελέγχει τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πράξεις ἡμῶν πολλὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἱκανοτήτων. Διὸ συμπεραίνει, ὅτι ἀντὶ παντὸς ἄλλου μέτρου καλὸν εἶναι νά εἰσαχθῇ νόμος, κανονίζων τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς, τὸν ἀριθμὸν, καὶ τὴν πορείαν, ἣν θέλουσι χαραῖσαι αἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκλεχθῶσόμενοι.

Ἐπέφερον ἄλλος, ὅτι ἐρχόμενος νά ἐκφράσῃ καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἰδέαν του, ἵνα προκαλέσῃ κυρίως τὰς σκέψεις τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα ἐμβριθεστέρων, ἐκ πρώτης ἀρχῆς ὁμολογεῖ, ὅτι ἕκαστος ἔχει ἴδιον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, ἀλλ' ἡ σκέψις δὲν πρέπει νά περιελθῇ ἐν αὐτῇ τὸ ἰδιόρρυθμον καὶ αὐτόματον. Τὸ κατ' αὐτὸν δὲ, μὴ συνειθίσκας νά ᾖ ἰσχυρογνώμων, ἐξ ἴσου ἀρέσκεται καὶ εἰς τὴν παραδοχὴν καὶ εἰς τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἰδέας του· ἀλλὰ μὴν ὑπαλάβῃ τις, ὅτι εἶναι εὐκόλος νά παραδεχθῇ οἰανόητα γνώμην πρὶν ἢ βασιάνισθαι αὐτὴν καὶ πεισθῇ περὶ τῆς ὀρθότητός της. Ἐπιλαμβανόμενος λοιπὸν τοῦ ζητήματος, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ ἀειμνήστος Στουρνάρης διώρισε μὲν ἐκτελεστής τῆς διαθήκης τὰ νομοθετικὰ σώματα, ἀλλ' ἕκαστος ἐννοεῖ, ὅτι ἤθελεν εἶσθαι καθ' ὁρὸν, πορεῖα τις ἀδιεξέδοτος, ἂν ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς ἐνεργεῖτο ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς. Ὁμολογοῦμεν ἀπὸ πάντες, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις ἤθελεν ἀποθῇ ἀδύνατος, ἂν ἐξηγεῖτο ἡ διαθήκη οὐχὶ κατ' ἐννοιαν, ἀλλὰ κατὰ γράμμα. Δὲν πρέπει ὁμῶς νά παραλείψωμεν ἄφ' ἑτέρου, ὅτι ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐξουσία δὲν διαρκεῖ τῷ ὄντι πλεοντέρον μιᾶς τὸ πολὺ τριετίας, καὶ ὅτι ἐν ᾧ τὰ ἐκλεχθῶσόμενα μέλη θέλουσιν ἀπορρίπει ἐκ τῆς Βουλῆς, ἡ διαθήκη δὲν εἶναι δυνατόν νά πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τριετίας. Ἐάν λοιπὸν τὰ μέλη ταῦτα δὲν ἀποσταλῶσιν ἐκ ἰεοῦ εἰς τὸν περίβολον τοῦτον, παύει καὶ ἡ ἐν αὐτοῖς ἰδιότης τῆς ἀντιπροσωπείας, ἐπέρχεται δὲ τότε νέαι μελῶν ἐκλογαί, νέαι συζητήσεις, νέαι ἰδέαι, καὶ δὲν θέλουμεν εἰσεῖσαι εἰς ἐν ἀποτέλεσμα. Ἀπακροῦει δὲ ὡς σφαλερὰν τὴν ἰδέαν, ὅτι εἰς καὶ μόνος δὲν παρέχει τὰ ἐχέγγυα τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης ἀναγκαῖα, διότι δύναται νά εὐρεθῇ παρ' ἡμῶν τὸ πρόσωπον τὸ ἠθικῶς ἐγγυώμενον τὴν ἀκριβῆ διαχείρισιν παντὸς κεφαλαίου. Ἐπειδὴ δὲ παρενβλήθη πρὸς ταῦτα τὸ ἠθικὸν πρόσωπον τοῦ προέδρου, καὶ αὐτὸς συνημολογεῖ, ὅτι οὐδὲν πρόσωπον ἄλλο δύναται νά ᾖ καταλληλότερον ἢ ὁ κατὰ καιροὺς πρόεδρος τῆς Βουλῆς, καθ' ὅσον δι' αὐτοῦ δὲν θέλει ὑπάρχει ἡ ἐλαχίστη τῆς ἀντιπροσωπείας διακοπή. Ἠθέλομεν δὲ ἀδικῆσαι ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸ ἔθνος, ἐάν ἐλέγομεν σήμερον, ὅτι ὁ κατὰ

καιρούς προεδρεύων δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὴν ἱκανότητα καὶ τὰ ἐγγύγια ὅλα τὰ πρὸς διαχείρισιν τῆς περιουσίας ἀπαιτούμενα, διότι ὁ πρόεδρος εἶναι τὸ ἀκρον ἄκρον τῆς Βουλῆς, εἶναι τὸ ἀπύκνωμα τῆς κοινῆς ψήφου. Συμφωνεῖ λοιπὸν καὶ αὐτός νὰ ἀνατεθῇ τὸ ἔργον εἰς ἓνα μόνον, τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς, καθ' ὅσον μάλιστα οἱ πολλοὶ δὲν θέλουσιν ἔχει ἢ μίαν ψήφον, καὶ ἐν περιπτώσει διαφωνίας θέλουν ἀναφύεσθαι δύο ἀντίθετοι γνώμαι, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὁ συμβιβασμὸς αὐτάς.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ περὶ ἐκλογῆς ἐνὸς ἢ πλειοτέρων προσώπων πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης ζήτημα ἠνῶθη ἤδη μετ' ἐκείνου τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ σώματος, θέλει φέρει ἐπ' ἀμφοτέρων τὸν λόγον. Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, ἐπιμένει εἰς τὴν ἰδέαν, ἣν καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον ἐξέφρασεν, ὅτι μετὰ τοῦ νῦν προεδρεύοντος συνειργάσθῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου εἰς ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν ἡ Βουλὴ εἴχεν ἀναθέσει τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος διαθήκης, καὶ ἥτις δι' ἐκθέσεως τῆς ἐπρότεινε τὴν σύστασιν τριμελοῦς ἢ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, τὸν ἀριθμὸν τῆς ὁποίας ἡ Βουλὴ ἀνετίθετο κατὰ τὴν συζήτησιν εἰς ἐπτὰ. Ἀλλ' ἐν ᾧ καὶ τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς παρελθούσης Βουλῆς δὲν παραδέχεται ὡς ὀρθὴν, διότι ἀνατιθέσκει ὑπὲρ τὸ δέον τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν, ἀντίκειται συγγρόνως καὶ εἰς τὴν σήμερον ἀναφυομένην περὶ τῆς ἐκλογῆς ἐνὸς προσώπου ἰδέαν, διότι ἀρκεῖ μόνῃ ἡ ἀνάγκη τῆς διαθήκης, διὰ νὰ πείσῃ ἕκαστον, ὅτι πολλὰ καὶ σπουδαῖαι περιστάσεις θέλουν ἀναφῇ περὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς ἐπιτροπευθεσόμενης περιουσίας, πρὸς εὐτυχῇ διεξαγωγὴν τῶν ὁποίων ἀρκετοὶ ἀποβαίνει ὅχι μόνον ἡ πείρα, ἀλλὰ μάλιστα καὶ ἡ εἰδικότης ἐπὶ τινῶν ἀντικειμένων, ταῦτα δὲ δὲν εἶναι εἰκόλον νὰ εἰσθῶσιν εἰς ἓν πρόσωπον. Ἡ περιουσία τοῦ μακαρίτου Σταυρνάρη δὲν συνίσταται ἐκ χρημάτων μόνον ἢ καὶ κτημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐκ μεταγῶν εἰς σιδηροδρόμους καὶ ἄλλας ἐπιχειρήσεις, καὶ ἐκ δανείων εἰς διαφόρους τραπεζὰς, ἀποφειρόντων ἄλλων μὲν 3, ἄλλων δὲ 5 τοῖς 0/0, καὶ ἐπομένως ἀπαιτοῦνται γνώσεις εἰδικαὶ καὶ τις λογιστικὴ ἱκανότης πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐνταῦθεν ἀναφυομένων τυχόν ζητημάτων. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πιθανὸν νὰ παρουσιασθῇ ἀνάγκη τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μεταβιβάσεως μελῶν τινός, καὶ τότε ἡ ἐνὸς μόνου προσώπου ἐκλογὴ καθιστᾷ σχεδὸν ἀδύνατον τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἀπομά-

κρυσίν του ἀνεῦ ὀπισθοδρομήσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ζήτημα, ἂν καὶ ἀπεριόριστον ἔχει ὑπόληψιν ὑπὲρ τοῦ νῦν προέδρου, ἐπειδὴ ὁμῶς δὲν πρόκειται περὶ ἀτόμου, ἀλλὰ περὶ παντός ἄλλου ἀναδιδακτομένου εἰς τὴν ἔδραν προέδρου· ἀντικρούει τὴν ἰδέαν ταύτην, διότι, προκειμένου νὰ ἀναθῶμεν εἰς ἓν πρόσωπον ἔργα σπουδαῖα καὶ σημαντικὰ, οὐκ ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἀτόμου. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὸ ἄτομον μόνον τοῦ νῦν προέδρου, ἀγνοοῦμεν δὲ τίνες θέλουν ἀναρῶντ' ἐπὶ τῆς μελλούσης δύο συνόδους. Οὐδὲ πρέπει νὰ ὁρμώμεθα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ σώματος θέλει εἶσθαι πάντοτε ὁ ἐκλεκτώτερος μεταξὺ τῶν βουλευτῶν, καὶ ἐπομένως ψηφοφοροῦντες ὑπὲρ τοῦ προέδρου, ψηφοφοροῦμεν ὑπὲρ προσώπου ὅλως ἀγνώστου, ἐν ᾧ, ὡς προείπεν, ἔργα σπουδαῖα καὶ σοβαρὰ πρόκειται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς τὸ ἀγνώστον τοῦτο πρόσωπον. Ἐκτός δὲ τούτου, ἐπειδὴ ὁ πρόεδρος διατελεῖ ὡς τοιοῦτος ἐπ' ὅσον διαρκεῖ ἡ σύνοδος, μετὰ τὴν λήξιν ἀποδύων τὴν ιδιότητα τοῦ προέδρου, συναποβάλλει καὶ ἐκείνου τοῦ ἀντιπροσώπου, καὶ ἐπομένως μέχρι τῆς συγκροτήσεως τοῦ νέου προεδρείου ἡ ἀντιπροσωπία τῆς Βουλῆς θέλει μῆναι χηρύνουσα. Ἀλλὰ καὶ ἄλλος ἐπίσης ἰσχυρὸς λόγος συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ πολυμελοῦς τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ὅσον ἀπέδειξεν ἤδη, ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις τῆς ἐπιτροπευθεσόμενης περιουσίας εἶναι ἔργον καὶ σπουδαῖον καὶ πολυχρόνιον, ὃ δὲ πρόεδρος μόλις ἀρχόμενος νὰ κατανοῇ τὰς διαφόρους λεπτομερείας καὶ νὰ γνωρίσῃ τὰς διαφόρους περιστάσεις, ληγούσας τῆς συνόδου, θέλει ἀντικαθίστασθαι ὑπὸ τοῦ διαδόχου του, ὅστις θέλει ἔχει ἀνάγκην ὁδηγῶν καὶ πληροφοριῶν νείων, ἵνα μὴ ἐν ἀγνοίᾳ συναποφασίσῃ μετὰ τῶν συναδέλφων του ἐπὶ ἀντικειμένων ὅλως ἀγνώστων εἰς αὐτόν. Δι' ὅλα λοιπὸν ταῦτα, καὶ διότι πολὺν τρόπον ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου ὑπαγορεύεται ὑπὸ λόγων πολιτικῶν, ἀντικρούουν τὴν περὶ τούτου ἰδέαν, ἐμμένει εἰς τὴν περὶ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκτέλεσιν κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον γνώμην.

Ἀντικρούων ἄλλος ἓνα τῶν παραγορευσάντων, εἰπόντα, ὅτι ἡ περὶ ἐκτελέσεως τῶν θελήσεων τοῦ μακαρίτου Σταυρνάρη ἐντολὴ ἐμφαίνει δυσπιστίαν τινά, παρετήρησεν, ὅτι τοῦναντίον αὐτῇ ἡ μεγαλοδωρία τοῦ διαθέτου καταστρέφει πᾶσαν δυσπιστίαν ἰδέαν, ἣν δυστυχῶς κινδυνεύει νὰ σχηματίσῃ μάλιστα ἡ σημερινὴ συζήτησις. Δὲν παραδέχεται δὲ, ὅτι ὁ πρόεδρος ὡς ὑποφύριος τοῦ ὑπουργείου ἀνήκει εἰς τὴν ἐξουσίαν,

διότι τότε οὐδ' ἡμεῖς αὐτοὶ πρέπει νὰ λογαριάζωμεθα βουλευταὶ διὰ τὸν λόγον, ὅτι καὶ ἡμᾶς ὥρισε τὸ ὑπουργεῖον ὑποψηφίους. Ἀλλ' ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς ἦτον ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τριμελοῦς ἢ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, αἰφνης μετὰ τὴν ἀγορεύσειν τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας μετέβαλε γνώμην, καὶ τοῦτο, διὰ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι καὶ ὁ Πελοποννήσιος, καὶ ὁ Στερεοελλαδίτης καὶ ὁ Νησιώτης, προκειμένου περὶ γενικοῦ τινος συμφέροντος, τὴν αὐτὴν ἔχουσι γνώμην καὶ πάντες εἰς ἐν ταυτίζονται πρόσωπον, καθόσον καὶ αὐτὸ τὸ κληροδότημα ἀνήκει εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐλληνικὴν φυλὴν. Εὐχεται μάλιστα ἡ σκληρὰ αὐτῇ τῆς Ἑλλάδος διαίρεσις νὰ μὴ ᾔθελε πλέον ἀκουσθῇ, διότι οὕτω φρονούντες, ἀσεβοῦμεν καὶ εἰς τὸ παρελθόν καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἄλλος, ὅτι ἐσφαλμένως ὁ βουλευτὴς Ἐπιδαύριου Λιμηρᾶς διὰ τῆς ἐν τῇ διαθήκῃ φράσεως α βουλευτικὰ σώματα ἐξέλαβε τὴν ἐν γένει νομοθετικὴν ἐξουσίαν καὶ ἀπῆλθε κατὰ συνέπειαν τὴν ὑπαρξίν νόμου περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ταῦτα θέλουν ἐνεργῆσαι ὡς ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης. Τούναντίον μάλιστα ὁ διαθέτης διὰ τῆς ἀνωτέρω φράσεως ἀποκλείει τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, ἀνατιθέμενος ῥητῶς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θελησάντων τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν. Ἐπομένως ἡ προκειμένη ἐργασία εἶναι ἀπλῶς ἐργασία τῆς Βουλῆς, καὶ πρὸς διεξαγωγὴν αὐτῆς οὐδεμίαν ἔχει ἀνάγκην νόμου, νόμον καὶ ὁδὸν ἔχουσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς αὐτῆς ἰδιαιτέρας ἐργασίας, τὸν κανονισμόν. Ἀλλ' εἰάν, εἶπεν ὁ ἀνωτέρω βουλευτὴς, ἡ Βουλὴ διορίσῃ ἀντιπρόσωπόν της, ἡ ἐξουσία αὐτοῦ θέλει παύσει διαλυομένου τοῦ σώματος, καὶ ἐπομένως ἀνάγκη διὰ νόμου νὰ μονιμοποιώσωμεν τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐντολοδόχου ἡμῶν ἀπαιτεῖ λοιπὸν διὰ νόμου νὰ δώσωμεν διάρκειαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀντιπροσώπου, ἐν ᾧ ὁ κανονισμὸς δὲν μᾶς χορηγεῖ τοιοῦτον δικαίωμα, διότι ἡ ἐντολὴ ἡμῶν παύει ἅμα παύσωμεν καὶ ἡμεῖς τοῦ νὰ εἰμεθα βουλευταί, τὸ δὲ μεσολαβοῦν διάστημα ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς μίας Βουλῆς μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς ἄλλης δὲν θέλει εἶναι τοσοῦτον πολὺ, ὥστε νὰ φερόμεθα μὴ ἐκ τούτου πάθωσι τὰ συμφέροντα τῆς περιουσίας.

Ἀντικρούων δὲ καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντα, παρετήρησεν, ὅτι ὁ βουλευτὴς Ἠλείας διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του δὲν ᾔθελε νὰ ὑποδείξῃ δυαπιστίν ἐκ μέτρους τοῦ διαθέτου, ὡς ἐσφαλμένως οὗτος ἐξέλαβεν, ἀλλ' ἰσχυρίσθη, ὅτι θέλων ὁ ἀείμνηστος Στουρνάρης νὰ δείξῃ ζωηρότερον τὴν πρὸς τὸ ἔθνος ἐμπιστοσύνην του,

ἐμπιστεύθῃ τὴν διαχείρισιν τῆς σημαντικῆς περιουσίας του εἰς αὐτὰ τὰ βουλευτικὰ σώματα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ προαγορεύσας κατηγορήσῃ τὸν ἀνωτέρω μνησθέντα βουλευτὴν ὡς θελήσαντα νὰ διαίρῃ τὸ ἔθνος εἰς τμήματα, ἀποκρούων καὶ τὴν δευτέραν ταύτην κατηγορίαν, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος βουλευτὴς ἐπιθυμῶν νὰ ἐκπληρωθῇ κατὰ γράμμα αἱ εὐχαὶ τοῦ διαθέτου, προτιθέμενος τὴν κοινὴν τῆς Ἑλλάδος ὠφέλειαν, ἐπρότεινε τὴν ἐκλογὴν πολυμελοῦς ἐπιτροπῆς, καὶ τοῦτο, διὰ ν' ἀντιπροσωπευθῇ ἐν αὐτῇ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς, καὶ δι' ἀντιπροσώπων γνωρίζοντων τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου γινόμεναι αὗται γνωστὰι, θεραπευθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν πληρέστερον. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον μάλιστα ᾔθελεν ἀπαιτῆσαι καὶ οὗτος, εἰ δυνατόν, τὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐκλογὴν προσώπων, ἀνηκόντων καὶ εἰς τὴν μὴ ἐλευθέρην Ἑλλάδα.

Καὶ ἂν μὲν ἐπρόκειτο σήμερον ἀπλῶς περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης, ᾔθελε καὶ οὗτος συμφωνῆσαι εἰς τὴν περὶ ἐκλογῆς ἐνὸς μόνου προσώπου ἰδέαν· ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἐργασίας τοσοῦτον σπουδαίας καὶ δυσκόλου εἰς τὴν διεξαγωγὴν της, οὕτω δὲ περιορίζεται ἡ ἐλευθερία τῆς ἐκλογῆς· ἐπειδὴ τὸ ἐκλεχθὲν πρόσωπον, ἀνήκον ἴσως εἰς ἐπαρχίαν, θέλει υποχρεωθῇ ἐνκνίον τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοῦ συμφερόντων νὰ διαμένῃ διαρκῶς ἐν Ἀθήναις· δι' ὅλα ταῦτα ἀποκρούει τὴν περὶ ἐκλογῆς ἐνὸς προσώπου προταθείσαν γνώμην. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ὑποκειμένον καθ' ἑκάστην εἰς νότους καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀνθρώπινα περιστατικά, ὠρείλομεν, ὡς γίνεσθαι καὶ διὰ πᾶν πρόσωπον, ἔχον ἐν ἑαυτῷ ἐξουσίαν τινά, νὰ φροντισώμεν καὶ περὶ τοῦ ἀντικαταστάτου αὐτοῦ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ ἄλλης τινὸς ἀπορατῆς, υποχρεούσης αὐτὸν νὰ μακρυνθῇ τῶν καθηκόντων του, ἀφ' οὗ διορίζοντες ἕνα ἀντιπρόσωπον, δὲν δυνάμεθα νὰ μεταβάλλωμεν συγχρόνως καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀτέλειαν.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζήτημα, ἂν ἐκλεγόμεν πολυμελὴς ἐπιτροπὴ θέλει ἀντιπροσωπεύει μίαν ἢ πλείω ψήφους, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον, ὅτε παρουσιάσθη τὸ περὶ πολυμελοῦς ἐπιτροπῆς ζήτημα, ὑπῆρχεν ἡ ἰδέα, ὅτι μίαν μόνον ψήφον θέλει ἔχει, ἐθεωρεῖτο δὲ ἀναγκαῖα ἡ παρουσία πολλῶν, διότι μεταξύ τῶν πολλῶν ὑπάρχουν πάντοτε καὶ πλείωτες ἐγγυήσεις καὶ πλείωτα πείρα καὶ ἱκανότης. Ἄλλως τε ὁ διαθέτης ὀρίζει ἐκτελεστάς τὸν θεῖον αὐτοῦ καὶ τὰ βουλευτικὰ σώματα. Καὶ ἂν μὲν θεωρῇ ταῦτα ὡς ἐν, τότε ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία πρέπει νὰ ἔχωσι μίαν ψήφον· εἰ δὲ

θεωρῇ τὰ δύο Σώματα διηρημένα, ἀδιάφορον τότε ἂν ταῦτα ἔχουσι δύο ἢ πλειότερας ψήφους, διότι καὶ κατὰ τὰς δύο περιστάσεις θέλουν πλειοψηφεῖ, διαφωνίας ὑπαρχούσης μεταξύ αὐτῶν καὶ τοῦ τρίτου ἐκτελεστοῦ.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ περὶ ἐκλογῆς τοῦ προέδρου ζήτημα, ἐπαναλαμβάνων καὶ οὗτος περὶ τοῦ νῦν προέδρου ὅσα καὶ ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων, παρατηρεῖ, ὅτι, ἀφ' οὗ ὁ διαθέτης ἔχων ἀπέναντι αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ εἶνος, ἀνέθηκε τὴν ἐκτέλεσιν εἰς τὰ βουλευτικὰ Σώματα, ὀφείλομεν νὰ προσέξωμεν μήπως ἐκλέγοντες τὸν πρόεδρον, μακρυνθώμεν τὸν θελήσεων τοῦ μακαρίτου, διότι ὁ πρόεδρος εἶναι πάντοτε προῖον ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος, εἶναι προῖον λόγων πολιτικῶν, ἡ δὲ ὑποψηφιότης τοῦ προέδρου οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μ' ἐκείνην τὴν βουλευτῶν, διότι ἡ ἀποτυχία τοῦ υποψηφίου βουλευτοῦ οὐδόλως ἐπηρεάζει τὴν τύχην τοῦ ὑπουργείου, ἐν ᾧ ἀποτυχῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, τὸ ὑπουργεῖον συνταγματικῶς ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ. Ἐκτός δὲ τούτου, ἐκλέγοντες τὸν πρόεδρον, ἐνεργοῦμεν ἐκλογὴν πρωτοφανή, διότι δὲν ἐκλέγομεν πρόσωπον ῥητὸν, ἀλλ' οἰονδήποτε πρόσωπον ἡ τύχη ἢ ἄλλοι λόγοι ἤθελον φέρει εἰς τοῦ προέδρου τὴν θέσιν.

Πιστεύει λοιπὸν, ὅτι ἡ Βουλὴ, πιστὸς ἐκτελεστῆς τῶν θελήσεων τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, θέλει παραδεχθῇ τὴν περὶ πολυμελοῦς ἐπιτροπῆς ἰδέαν, ὡς παρέχουσαν πλειότερα ἐχέγγραμμα.

Ἀκολουθῶν λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός, ἐξέθεκεν, ὅτι καὶ ὡς ὑπουργός καὶ ὡς βουλευτὴς ὀφείλει ν' ἀντικρούσῃ τὰς ὑπὸ τινων ἐκτεθείσας ἰδέας. Καὶ πρῶτον μὲν ὡς ὑπουργός γνωρίζει ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὁμογενῶν ἀμφιβάλλει περὶ τῆς καλῆς διαχείρισεως τῶν εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν γενομένων κληροδοτημάτων. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μακαρίτης Στουρνάρης μηδόλως ἀμφιβάλλων περὶ τῆς πιστῆς ἐκτελέσεως τῶν θελήσεών του, ἀρῆκεν ἐκτελεστὰς αὐτῶν τὰ βουλευτικὰ Σώματα. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἀρσάκης τὴν διαχείρισιν τοῦ πλοσίου καὶ γενναίου διαρρήματός του οὐδόλως ἐδίστασε νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὴν ἐταιρίαν, ἀναγνωρίζων αὐτὴν ὡς σῶμα αὐτοσυστάτον καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως διατελοῦν, ἡ δὲ Κυβέρνησις, ἐσπευσεν ἀμέσως ν' ἀνταμείψῃ τὴν εὐγενῆ προσφορὰν του. Ἐπίσης δὲ καὶ οἱ μεγάλοι τῆς Ἑλλάδος εὐεργεταί, οἱ ἀδελφοὶ Ριζάραι, ἀφῆκαν τὴν διαχείρισιν τῆς

ὅλης περιουσίας τῶν εἰς ἐπὶ τούτῳ ὑπ' αὐτῶν σχηματισθεῖσαν ἐπιτροπὴν, ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς Κυβερνήσεως διατελοῦσαν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ βουλευτὴς Ἠλείας ἀμφιβάλλῃ ὡς πρὸς τὴν πιστὴν τῶν κληροδοτημάτων διαχείρισιν, διότι ἔνεκα διαφόρων περιστατικῶν καὶ τοῦ θανάτου προσώπων τινων ἐδράμουν μέχρι τοῦδε ἡ πραγματοποιήσεως τοῦ κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Βαρβάκη, διαβεβαιῶ αὐτόν, ὅτι τὸ κληροδοτήμα οὐδεμίαν ὑπέστη ἐπαισθητὴν ζημίαν, καὶ μετ' οὐ πολὺ μάλιστα, ἀπὸ φθᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀρχεται ἡ πραγματοποίησις. Καὶ ταῦτα μὲν ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσῃ ὡς ὑπουργός. Ὡς βουλευτὴς δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ἐὰν ἀρίστοι τὰς θεωρίας, ἐλθωμεν εἰς ἐξέτασιν τῶν πραγμάτων, εὐκόλως θέλομεν λύσει τὸ περὶ πολυμελοῦς ἐπιτροπῆς ἢ ἐξ ἐνὸς μόνον προσώπου ζήτημα· διότι ὁ μακαρίτης Στουρνάρης ἠθέλησεν ὥστε ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συσχετιζόμεναι μετὰ τοῦ θείου αὐτοῦ, νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς συγκεντρώσεως τῆς περιουσίας του καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν θελήσεών του. Ὑποθέσατε ἤδη, ὅτι τὰ δύο Σώματα διορίζουσιν ἀντιπροσώπους ἀνὰ τρία άτομα, καὶ θέλετε ἰδεῖν ὅτι μ' ὅσῃν καὶ ἂν ἔχουσι καλὴν θέλησιν πρὸς ταχεῖαν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου, δὲν θείλουν ποτὲ δυνῆθαι ἐκ τῶν καθημέρων ἀναφυετομένων διχογνωμιῶν καὶ διαιρέσεων νὰ φθάσωσιν ἀκωλύτως καὶ ἀνευ μεγάλης βραδύτητος εἰς ἓν ἀποτέλεσμα. Τί δὲ θέλει πράξει ὁ τρίτος ἐκτελεστὴς ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ πρόσωπα τὰ ἀπαρτιζόμενα τὰς ἐπιτροπὰς τῶν Σωμάτων διαφωνήσωσι πρὸς ἀλλήλα; Ἐκτιμῶν λοιπὸν ὅλων τῶν προαγορευσάντων τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκτεθείσας ἰδέας, νομίζει, ὅτι, ἐὰν εὐκαιρῶς ἐπιζητῶμεν τὴν ταχεῖαν καὶ ἐπιτυχὴ ἐκτέλεσιν τῶν θελήσεων τοῦ διαθέτου, ὀφείλομεν νὰ περιορίσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκτελεστῶν, διότι μεταξὺ ὀλιγωτέρων ἢ συνεννόησις γίνεται πάντοτε καὶ ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον.

Ἐπανελάβε τις, ὅτι διὰ τῆς προτάσεως τοῦ οὐδόλως ἠθέλησε νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἐννοίαν τῆς διαθήκης ἐπίτασιν χορηγοῦσαν δικαιώματα εἰς τὴν νομοτελ. ἐξουσίαν, δι' ἧς μάλιστα καὶ τις τῶν ὑπουργῶν ἐθεώρησε τὴν πρότασιν τοῦ ἀναξίαν συζητήσεως. Ἐπειδὴ ὅμως ἐνδέχεται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης ν' ἀναφυῶσι ζητήματα σπουδαῖα καὶ σοβαρά, πρὸς ἀποφυγὴν δυσχερῶν συνεπειῶν ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῇ διὰ νόμου καὶ αἱ ἐκτελεσταὶ καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν, μὴ ἐννοῶν, ὅτι ταιουτοτρόπως προσβάλλονται τὰ δικαιώματα τῆς Βουλῆς.

Αντιπροσέτινοςεν άλλος, ότι ο 2 παράγραφος της διαθήκης ἐγέννησε δύο ζητήματα· πρώτον τό υπό τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθῆν, καί δεύτερον, ἐάν ἀμφότερα τά νομοθετικά Σώματα θέλουν ἔχει μίαν ἢ πλειότερας ψήφους. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου λοιπόν τούτου ζητήματος παρατηρεῖ, ότι ὑπάρχει ῥητός νόμος λέγων, ότι ὅσας εἰς τὰς λέξεις οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, δέν ἐπιτρέπεται νά ἀμφισβητῆται τό πνεῦμα, πολὺ δέ μάλλον προκειμένου περὶ διαθηκῶν, καθ' ὅσον διὰ τῆς διαθήκης ἐκφράζεται ἡ τελευταία τοῦ διαθέτου θέλησις, τὴν ἁποῖαν ὀφείλομεν νά σεβώμεθα. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπόν ὁ διαθέτης σαφῶς προσδιώρισε τρεῖς ἐκτελεστές, τὴν Βουλὴν, τὴν Γερουσίαν καί τὸν θεῖόν του, διότι ἄλλως, ἐάν ἐνόει νά διορίσῃ δύο μόνον, ἡδύνατο νά εἴπῃ « διορίζω δύο ἐκτελεστές, τὰ βουλευτικά Σώματα καί τὸν θεῖόν μου. » Ἐπίσης δέ ἐάν ἐκόπει ν' ἀναδείξῃ τὴν Βουλὴν καί τὴν Γερουσίαν ἐκτελεστές τῆς διαθήκης τοῦ ὑπὸ τὴν νομοθετικὴν αὐτῶν ιδιότητα καί οὐχὶ τὴν βουλευτικὴν, ἡδύνατο νά κάμῃ ἐν τῇ διαθήκῃ χρῆσιν τῶν λέξεων « νομοθετικά Σώματα » καί οὐχὶ ὧν ἔκαμε χρῆσιν « βουλευτικά Σώματα. » Περὶ δέ τοῦ πρώτου ζητήματος, συμφωνοῦν μ' ὅσα ἐξέθεσεν ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς Μεσσόνης, νομίζει περιττὴν πᾶσαν ἐπανάληψιν αὐτῶν. Ἐάν δέ πάλιν ἐπεθύμει νά ἔχῃ ἕκαστον τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων πολλὰς ψήφους, ἤθελεν ὀρίσει τοῦτο ῥητῶς, ἀναφέρον συνάμα καί τὸν ἀριθμὸν.

Ἐκ τούτου λοιπόν καί τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων πείθεται καί οὗτος, ότι εἰς μόνος ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλῆς θέλει ἐπιτυχέστερον ἐργασθῇ εἰς τὴν τῆς διαθήκης ἐκτέλεσιν, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, ότι εἰς σώματα πολυμελῆ ἀναφέρονται πάντοτε διαφωνίαι καί διαιρέσεις, ἀποτέλεσμα ἔχουσαι τὴν βραδείαν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων ἔνεκα τῆς ἀναγκαίας τμηματικῆς προσυζητήσεως πρὸς καταρτισμὸν τῆς ψήρου ἐπιτροπῆς πολυμελοῦς. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ τὴν ἐναντίαν ὑπερασπιζόμενοι ἰδεῶν προτείνουν τὸν λόγον τοῦ ν' ἀντιπροσωπευθῇ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος διὰ προσώπων γνωρίζοντων τὰς διαφόρους τοπικὰς ἀνάγκας πρὸς θεραπείαν αὐτῶν, παρατηρεῖ, ότι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλῆς δέν θέλει ἐνεργεῖ ἀνεξαρτήτως, ἀλλ' ἑκάστοτε θέλει δίδει εἰς τὸ Σῶμα λόγον τῶν πράξεών του, καί ἕκαστος ἡμῶν δύναται νά τὸν ὁδηγῇ εἰς τὰ καλὰ καί συμφέροντα τῇ πατρίδι. Ἐκτός δέ τούτου, ἀναγκαιῶς θέλει καταστῇ ὁριστικὸς ὁ συνταχθεσόμενος διοργανισμὸς τοῦ καταστήματος μετὰ προηγηθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ὅτε τὰ τοπικά συμφέροντα ὅλου τοῦ Κράτους

θέλουσιν ἀντιπροσωπευθῇ ὑπὸ τῶν βουλευτῶν ἑκάστος ἐπαρχίας.

ὑποστηρίζων λοιπόν τὴν πρὶ ἐκλογῆς ἐνός μόνου προσώπου ἰδεῶν, παρατηρεῖ, ότι τὸ πρόσωπον τοῦτο πρέπει νά ᾖ καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὅστις δύναται νά παρέχῃ πλειότερα ἔγγυμα καί ἐκπαιδευτικὰ καί πείρας. Ἀλλὰ τινες ἐπολέμησαν τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, ἀ. διὰ τὸ ὡς ὑποψήριος τοῦ ὑπουργίου μετέχει τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, καί β'. διότι λογαζόμενος τῆς Συνόδου, παύει τοῦ νά ᾖ καὶ πρῶτος καί κατὰ συνέπειαν ἐντολοδότης τῆς Βουλῆς.

Ἀλλὰ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν, ἀπικροῦμαι αὐτῇ, διότι προσβάλλει οὐχὶ μόνον τὴν Κυβέρνησιν, ὡς ἐπέτασαν ὑποψήριος διὰ τὴν ἀνωτάτην τοῦ ἔθνους θέσιν πρόσωπα τυχαῖα καί μηδεμίαν παύοντα ἐγγύησιν, ἀλλὰ καί ἡμᾶς αὐτοὺς, διότι μᾶς ἀφαιρεῖ πᾶσαν ἰδίαν θέλησιν, καί μᾶς καθιστᾷ ἀπλὰ ὄργανα τῶν θέλησεων τοῦ ὑπουργείου, ὡς μὴ δυναμένου νά ἐκλέξωμεν πρῶτον ὃν ἡμεῖς θέλομεν, καί μυστικῶς μάλιστα γενομένης τῆς ψηφοφορίας, ἐν ᾧ κατὰ νομικὴν τινὰ ἀρχὴν [jura est polle, qui est valie], εἰς τὸν δέν θέλει, ὅστις δύναται νά θέλῃ· καί ἂν ἡμεῖς δέν δυνάμεθα ὅ,τι θέλομεν, τίς ἐγγυᾶται, ότι δυνάμεθα νά θελήσωμεν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Βουλῆς ὅτινα θέλομεν, ἀφ' οὗ ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ἐνδιαφέρει οὐχ ἥττον τὴν Κυβέρνησιν; Καί ὅταν εἰς ἑκατέραν τῶν περιστάσεων εὐρισκώμεθα εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, διατί νά μὴ προτιμώσωμεν τὸν πρόεδρον, αὐτοδικαιῶς ἀντιπροσωπεύοντα τὴν Βουλὴν καί εἰς πολλὰς ἄλλας περιστάσεις; Ἐάν δέ διαλυομένης τῆς Βουλῆς, ὁ πρῶτος ἀποβάλλων τὴν ἰδιότητα ταύτην, στερεῖται καί τοῦ δικαίωματος τῆς ἀντιπροσωπείας, μὴ τάχα δέν συμβαίνει τοῦτο καί εἰς πάντα ἄλλον βουλευτὴν; Ἐπειδὴ δέ παρετήρησέ τις τῶν προαγορευσάντων, ότι πρέπει νά προνήσωμεν καί περὶ ἀντικαταστάτου τοῦ ἀντιπροσώπου, καθ' ἣν περίπτωσιν οὗτος ἤθελεν ἀσθενήσει, παρατηρεῖ, ότι ἐκλέγοντες ὡς ἀντιπρόσωπον ἡμῶν τὸν πρόεδρον, δέν ἔχομεν ἀνάγκην νά ἐκλέξωμεν καί ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, ὡς δυναμένου ν' ἀναπληρωθῇ ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Σώματος, ἐν ᾧ ἂν ἐκλέξωμεν δύο ἄλλα πρόσωπα καί ἀσθενήσωσι ταῦτα, δέν θέλουσιν ἔχει ἀναπληρωτάς.

Ἄλλ' ἐκτός τούτων, εἶπεν ἄλλος, ότι ἐκλέγοντες ἕνα ἀντιπρόσωπον, παραβαίνομεν τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου, ἀναθίσαντος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης εἰς τὰ πολυμελῆ βουλευτικά Σώματα. Τίς ὅμως δύναται νά πιστεύσῃ, ότι ὁ διαθέτης ἐνόει

ἡ ἀποκρούσῃ τὴν περὶ ἐκλογῆς ἑνὸς μόνου ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Βουλὴν ἰδέαν, ἀφ' οὗ ἡ Βουλὴ ὑπὸ τὴν ιδιότητα ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης ἔχει τὸ δικαίωμα, χρειὰς τυγχοῦσας, νὰ διορίσῃ καὶ ἕνα δικηγόρον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων τῆς; ἡ ποίος νόμος ἀπαγορεύει τὸν διορισμὸν ἀντιπροσώπου οὐδὲν ποτε ἐντολῶδους;

Περαιτέρω λοιπὸν τὴν ἀντίρρυσιν τοῦ, ὑποστηρίζει τὴν περὶ ἐκλογῆς ἑνὸς προσώπου ἐκφρασομένην ἰδέαν.

Κλεισθεύσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφοληκτῶν Θ. Ζαῖμου καὶ Ι. Τσιμπικοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 69 κατὰ 12.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἔξης ζητήματος.

α. Πραδίδεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐκλογὴν ἑνὸς ἐπιτρόπου ἐπὶ τῆς ἐκτελεστῆς τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, καὶ ἡ ὅχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Λουκάς Λόντος	Ν	Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Ἐλευθέριος Καλογεράς	Ο
Πέτρος Κιμπῆνης	Ν	Ιωάννης Αποστολίδης	Ο
Νικόλαος Η. Καίσης	Ν	Βασίλειος Νάνης	Ν
Ανγκνῶστης Γιαννουλίδης	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Δημήτριος Τσούρης	Ν	Δημήτριος Ζώτος	Ν
Γεώργιος Τσούρης	Ν	Γεώργιος Ἰω. Γαλδᾶσης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Νικόλαος Γρανίτσας	Ν
Σακελάτος Σούτσος	Ν	Λυσάνδρος Βιλαέτης	Ο
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ν	Δημήτριος Αθανασίου	Ν
Σταύρος Βλάχος	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀνδρέας Ἰσάκος	Ν	Α. Βαρβαρέτος	Ο
Σωτήριος Στράτος	Ν	Θρασ. Α. Ζαῖμης	Ο
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν	Ἀσιαν. Ν. Πατριεζᾶς	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Χ. Θεοχαρόπουλος	Ν
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν	Ἠλ. Παπαδόπουλος	Ν
Δ. Η. Πετροπουλάκης	Ν	Ἀθαν. Δανηλόπουλος	Ν
Γεώρ. Α. Τσιγκουράκης	Ν	Γρηγόριος Κορριωτάκης	Ν
Ἀνγκνῶστης Παπαθανασίου	Ν	Ιωάννης Ζήχος	Ν

Κωνστ. Δημητριάδης	Ν	Ιωάννης Εὐσταθίου	Ν
Βελ. Νικολαΐδης	Ν	Γ. Μαδεμοχωρίτης	Ν
Ιωάννης Μπαλάφας	Ν	Γεώργιος Μπάνης	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης	Ο	Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν
Κωνστ. Λαμπρινόπουλος	Ο	Ἀν. ἡτρίος Πουλικάκος	Ν
Νικόλαος Μπουκουράς	Ν	Γρηγόρ. Πατριάρχης	Ν
Π. Καμπούνης	Ν	Π. Χριστόπουλος	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Π. Κανελλόπουλος	Ν
Γεώρ. Παντοφριτόπουλος	Ν	Νικόλ. Μοσχολᾶς	Ν
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	Ν	Σπ. Πήλλης	Ν
Χρῆστος Ράγκας	Ν	Νάκος Πανουργιᾶς	Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Κωνσ. Βλάχης	Ν
Ἀναγ. Κονδᾶκης	Ν	Εὐθ. Καγαρίας	Ν
Ἐμμ. Τσουχλός	Ν	Σιδέρης Πράτσικας	Ο
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Παν. Πατρινός	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Χρ. Τσαλαμυδᾶς	Ν
Γεώρ. Γιατράκος	Ν	Περικλῆς Καλαμογιάτης	Ο
Λουκάς Στεφάνου	Ν	Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου	Ν
Ἰω. Παπαλουκάπουλος	Ν	Ν. Α. Μπότσης	Ν
Ἰω. Ν. Τσιμπικοπούλου	Ν	Γεώργιος Ναυτίης	Ν
Γ. Ν. Ρεβελιώτης	Ν	Σταμάτιος Δάρας	Ν
Π. Βαρβογιάννης	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Β. Π. Δημητριάδης	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Ἀναγν. Δεδόπουλος	Ν	Ιωάννης Σαγρέδος	Ν
Α. Μαυροειδῆς	Ν	Παναγ. Ψαθῆς	Ν
Γ. Κεράλας	Ν	Νικόλαος Νάκος	Ν
Ἀναγν. Τσάκας	Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	Ν
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	Ν	Ἀθανάσιος Καστανᾶς	Ν
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Α. Κεῖνης	Ν
Ἀλέξ. Κουμουνδούρος	Ο	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Παναγ. Παπατσώνης	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Ἐμμ. Δαρειώτης	Ν	Μ. Χουρμούζης	Ν
Ιωάννης Ταταράκης	Ν	Καλαμάρης Τσουκαλᾶς	Ο
Ιωάννης Προβιλέγιος	Ν	Γεώρ. Ριζόπουλος	Ν
Π. Χρυσόβεργης	Ν	Εὐαγ. Κοντογιάννης	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Λυγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Δ. Κοκοτάκης	Ν	Νικόλαος Μπουδούρης	Ν
Ιωάννης Ἀμβροσιάδης	Ν	Α. Μάνταρης	Ν

Ακολουθῶς ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπι-
 ρύσεως τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Σώματος εἰς τὴν
 ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν
 3. M. M.

Ὁ Πρόεδρος
 Η. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
 Γ. Στάϊκος
 Α. Ν. Παπαζώης
 Ν. Α. Νόζος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον, τὴν δεκάτην πέμπτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ
 ὀτακκοστοῦ πεντηκστοῦ τετάρτου ἔτους, προσελθόντες ἐν τῷ
 βουλευτηρίῳ οἱ κατωτέρω βουλευταί, ὤρκωσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ
 Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον
 ὅρον, ὡς ἀκολουθεῖ·

«Θαμῶς εἰς τὸ ὄνομα τῆς θεοουσίας καὶ ἀδικιέτου Τριάδος
 τὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς
 τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπλη-
 ρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Διὸ συντάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη παρὰ
 τοῦ προεδρίου, τῶν ὀρκισθέντων καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ Πρόεδρος
 Η. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
 Α. Ν. Παπαζώης
 Ν. Α. Νόζος.

Οἱ ὀρκισθέντες
 Δστ. Βιλκίτης, Α. Δ. Αἰγαρινός.

Ὁ ἱερεὺς
 Παῖσιος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

Τῆς 19 Ἰανουαρίου 1854.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν κυρίων βουλευτῶν,
 ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους
 τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχαιεὲς τὴν συνεδρίαν.
 Ανεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα
 ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Εἰς τοὺς βουλευτάς Χ. Στράταν καὶ Ν. Βουδούρη ἐχορηγήθη
 ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαία ἀδεια ἀπουσίας.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Τριφυλίας εἰσχηγὴς
 τῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ Γ' τμήμα τῆς Βουλῆς συνελθὼν καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ
 πρακτικά τῆς ἐκκλησιαστικῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Τριφυλίας,
 παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη συγκρίνεται ἀπὸ ἑξ ὀμίμων, καθ' ὅς
 ἐκπεπορεύσαν 5198 τὸ ὅλον, ἐξ ὧν ἔλαβον ὁ μὲν Κ. Α. Πα-
 πατσώρης ψήφους 4986, ὁ Κ. Α. Παλυχρονόπουλος, ψήφους
 4283, καὶ ὁ Κ. Κυριάκος Παναρόπουλος, ψήφους 4237· καὶ
 ὅτι αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς γενομένης ἐκτάσεις ἀπορριπθεῖσαι ὡς
 ἀβάσιμοι ὑπὸ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, δὲν ἔχουσιν ἐπιρροὴν
 τινα ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους τὸ τμήμα θεωρεῖται, ὅτι ἡ ἐκλογὴ
 διεξήχθη καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους, καὶ ὅτι οἱ ἀναδει-
 χθέντες βουλευταὶ ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα
 προσόντα.

Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ κερυχθῇ ὡς κύριος ἔχουσα ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Τριφυλίας
 καὶ νὰ ἀναγορευθῶσι νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ οἱ Κ. Α. Παπα-
 τσώρης, Δημήτριος Παλυχρονόπουλος καὶ Κυριάκος Παναρό-
 πουλος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1854.

Τὸ τμήμα.

Ν. Μπαλάντας, Παν. Χριστόπουλος, Η. Κανελλόπουλος,
 Αθ. Δαυλιόπουλος, Α. Κουντουριώτης, Γ. Χ. Μαδμοχαρίτης,
 Π. Δ. Παρινός, Γ. Δ. Τσιγκουράκης.

Μηδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα,
 παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, κατὰ τὴν ἐκθεσιν, νομίμους βου-
 λευτάς Τριφυλίας τοὺς Ἀναγρ. Παπατσώρη, Α. Παλυχρονόπου-
 λον καὶ Κ. Παναρόπουλον.

Ἀναγγεῖλλαντος τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, προσελθόντες
 οἱ ἀνωτέρω βουλευταὶ, ἐκτὸς τοῦ Ἀναγρ. Παπατσώρη, ὡς καὶ ὁ
 καθυστερῶν βουλευτὴς Ἰδρας Παντολ. Κουντουριώτης, ἔδωκαν
 τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν
 ὅρον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως
 ταύτης προαρτεμένον τῆς ὀρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἀπαντῶν ὁ ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δ. μ. σ. ἐκ-
 παιδεύσεως ὑπουργὸς πρὸς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν ἐπιτροπὴν
 περὶ γενομένης λαθραίας ἐκπαγωγῆς ἀγαθμάτων, ἐξέθηκεν, ὅτι
 κατὰ τὴν 14 Ὀκτωβρίου τ. π. ὁ ἐραρὸς τῶν ἀρχαιοτήτων εἶδο-

ποιήθη υπό τῆς ἐν Πειραιεὶ σταθμευούσης χωροφυλακῆς, ὅτι ὁ μοίραρχος Δαλωνᾶς καὶ ὁ στρατιωτικὸς ἱατρός Παρέτας ἐπέδιδασαν δολίως καὶ ἐν κρυπτῷ εἰς τὸ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀναχωροῦν αὐστριακὸν ἀτμόπλοον ἐν κιβώτιον, τὸ ὁποῖον ὑπέθετον, ὅτι περιεῖχεν ἀρχαιοτάτας. Ἡ ἀστυνομικὴ λοιπὸν Πειραιῶς ἐξήτειν ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν λυστρ. ἀτμοπλοίων τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ αὐτοψίαν τοῦ κιβωτίου, τὴν ὁποίαν ὁμοῦς ἤντηθ', ζητοῦσα διαταγὰς τοῦ πρέσβους. Τὰ ὑπουργεῖον εἰδοποιήθη περὶ τούτων, ἐπροκάλεσεν ἀμέσως τὴν ἀδειαν τοῦ πρέσβους, ἥτις καὶ ἐδόθη, καθ' ἣν ὁμοῦς ὤραν τὸ ἀτμόπλοον εἶχαν ἤδη ἀναχωρήσει. Τὴν ἐπισύσαν διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου ἐστάλησαν αἱ ἀνέκους διαταγαὶ εἰς τὸν ἐν Συμῶνι πρόξενον καὶ εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυν, ὅστις πληροφορηθεὶς, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κιβώτιον μετακομιθῆ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκεῖ διαμείνοντος Παρέτα, ὑπάρχου Ἀγγλοῦ, διέταξεν ἀμέσως τὸν πρόξενον νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τρεῖς τοῦ κιβωτίου οὔτος, δὲ παραλαβὼν καὶ τὸν Ἀγγλὸν πρόξενον, μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Παρέτα, ὅπου εὗρεν τὸ κιβώτιον, κατέσχεν αὐτό, ὃ δὲ πρέσβυς εἰδοποιήσας περὶ τούτων τὸ ὑπουργεῖον, ἐξήτειν ὁδηγίαις, αἵτινες καὶ τῷ ἐδόθησαν. Ἀκολούθως ἡ Κυβερνήσις θελήσασα νὰ μάθῃ ποῦ καὶ πῶς ὁ Δαλωνᾶς ἀνέβη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀγαλμα, ἐπληροφορήθη, ὅτι κατὰ τὸ 1852 ἀρχηγὸς ὢν τοῦ μεταβατικοῦ εἰς Αθῆναις, ἐπεχείρησεν ἀνσκαφὴν εἰς τὴν πόλιν Αἰαλίαν, ὅπου εὗρεν ἀρχαιοτάτας τῆς λαμπρότερης ἐποχῆς. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ νομάρχης Αθῆναις, προέτρεψε τὸν μοίραρχον Δαλωνᾶν νὰ πέμψῃ τὰς ἀνευρεθείσας ἀρχαιοτάτας εἰς τὸ ἐνταῦθα Μουσεῖον· οὗτος δὲ ἀνὰ καὶ ὑπασχέθη τοῦτο, συνέλαβε, φαίνεται, ἀκολούθως τὴν ιδίαν νὰ ἐμπροσθῇ αὐτὰς καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων τὰς ἀπέστειλιν εἰς Κωνσταντινουπόλιν.

Ταῦτα πάντα πληροφορηθεὶς, συνενόηθ' ἀμέσως μετὰ τοῦ συναδέλφου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις ἐσπευσεν ἀμέσως νὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἀνέκους ἀνακρίσεις, τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα ἐστάλει πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ χωροφυλακὴ ὑπόκειται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ἀπατείλας τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα τῶν πρὶν τοδικῶν, διέταξεν αὐτὸν νὰ προδῇ ἀμέσως εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀπαιτουμένων ἀνακρίσεων πρὸς τιμωρίαν τοῦ ἐνόχου.

Ἀπώνησεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι ἀπονέμει εἰς τὸν ὑπουργὸν τὸν ἀνέχοντα ἔπαινον, διότι ἐσπευσεν ἀμέσως νὰ

δῶσιν τὰς ζητηθείσας πληροφορίες, καὶ διότι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνέργησεν ὅχι μόνον ὡς ὑπουργός, ἀλλὰ καὶ ὡς χρηστός πολίτης. Ἐκτρέχει ὁμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῦ λύπην, διότι ἄνθρωποι, εἰς οὓς εἶναι ἀνατεθειμένα ἐξουσία, κακουργοῦσι μετὰ τοσούτης ἀναιδεΐας, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐπισπεύσῃ δικαστικῶς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὑπόθεσεως καὶ τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς τοιαύτους ἱεροσύλους καὶ μητράλους.

Ἐπὶ τούτοις, λαβὼν τὸν λόγον καὶ ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ἐξέδηκεν, ὅτι συμμεροζόμενος καθ' ὁλοκληρίαν τὴν δικαίαν τοῦ προαγορευθέντος ἀγανάκτισιν, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ δώσῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου διασαφήσεις τινάς, καθ' ὅσον ἄνθρωποι μὴ ἔχοντες μεγάλην ιδεάν περὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ πολίτου, ἀνέμειξαν εἰς τὴν προκειμένην πρᾶξιν καὶ τὸ δόγμα αὐτοῦ.

Παρατρεῖ λοιπὸν, ὅτι καὶ ὁ Δαλωνᾶς καὶ ὁ ἱατρός Παρέτας καὶ ὁ συνοδεύσας τὸ κιβώτιον ἀπὸ Αθηνῶν εἰς Κωνσταντινουπόλιν νέος εἶσι συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ ὁ τελευταῖος μάλιστα διέμεναν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μέχρι τῆς ἐνταῦθεν ἀναχωρήσεώς του. Ἀλλὰ περὶ τῆς πράξεως οὐδεμίαν εἶχε γνώσιν, πληροφορηθεὶς περὶ ταύτης ὑπὸ τινος ἐφημερίδος. Ὅτε δὲ ὁ νέος ἀναχώρησε τῆς οἰκίας του, οὐδὲν ἔσχε μετ' αὐτοῦ κιβώτιον, καὶ εὐτυχῶς μάλιστα, κακῶς διατεθειμένος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν συνοδεύσῃ οὔτε εἰς Πειραιᾶ, ἀπεργάζων αὐτῷ ἐνδεχομένως παρεξηγήσεις. Ἀλλὰ, διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἡ Βουλὴ θετικώτερον περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑπόθεσεως, προκαλεῖ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, δυναμένου νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι, ὅτε λόγος ἐγένετο περὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς πράξεως, οὗτος οὐδόλως ἐδίστασε νὰ χαρακτηρίσῃ αὐτὴν κακούργημα καὶ νὰ γνωμοδοτήσῃ, ὅτι αἱ ξέναι κυβερνήσεις δυνάμει τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου ὀφείλου νὰ μᾶς χορηγήσωσι τὴν ἀμειβθεῖσαν συνδρομὴν τῶν πρὸς παραλαβὴν τῶν λαθραίων ἀπὸ τοῦ Κράτους ἐξαχθεῖσιν ἀρχαιοτήτων.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι τὸ νὰ δώσῃ λόγον ὁ ὑπουργός τῶν πράξεων τοῦ εἶναι πολὺ ἀξίεπαινον, οὐδόλως ὁμοῦ ὥρμιε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ διαγωγὴν, καθ' ὅσον οὐδεὶς ποτε συνέλαβε τοιαύτην βέβηλον κατ' αὐτοῦ ιδεάν.

Μετὰ ταῦτα πληρωθέντες οἱ βουλευταὶ Πίλιος Λύσανδρος Βιλαέτης καὶ Ἀνδρέας Λυγερινός, ὡς καὶ οἱ ἀνωτέρω ἀναισθηθέντες Παντελῆς Κουντουριώτης, Δημ. Πολυχρονόπουλος καὶ Κ. Παναρόπουλος, ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ὑπολεκτῶν Εὐθ. Κεχαγιά καὶ Γ. Τσιγκουράκου, ἔλαβον ὁ μὲν Κ.

Πονηρόπουλος εἰς τὸ ε', τμήμα, ὁ Π. Κουντουριώτης εἰς τὸ σ', ὁ Δ. Πολυχρονόπουλος εἰς τὸ ζ', ὁ Α. Αὐγερινός εἰς τὸ α', καὶ ὁ Α. Βολαΐτης εἰς τὸ θ'.

Μετὰ ταῦτα, προκειμένου νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὴν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρου, παρετήρησέ τις, ὅτι πρὸ τῆς ἐκλογῆς θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ ἀντιπροσώπου, ἐπὶ ταῦτα δὲ νὰ παραδωχθῇ ἡ Βουλὴ τὸ τελευταῖον ἐδραριον τῆς κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον συνταχθείσης ἐκθέσεως μίαις τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἀντίπερ ἑτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ οὐδὲν ἔχει δικαίωμα νὰ διαγράψῃ εἰς τὸν ἀντιπροσώπον αὐτῆς τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτέλεσεως, διότι ταῦτα διέγραψεν ὁ διαθέτης, ἡμεῖς δὲ δὲν πρέπει νὰ διαθίσωμεν τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ νὰ ἐκτελέσωμεν τὰς θελήσεις αὐτοῦ.

Ἄλλου δὲ προτείναντος νὰ προβῇ μὲν σήμερον ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντιπροσώπου, ν' ἀναβληθῇ δὲ εἰς ἄλλην ἡμέραν ἡ περὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ συζήτησις, καθ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον εἶναι λίαν σπουδαῖον· ἐνέστη ἑτερος εἰπών, ὅτι πρὶν ἢ ἀποφασισθῇ τὸ περὶ καθηκόντων ζήτημα, δὲν δυνάμεθα νὰ προβῶμεν οὐδ' εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντιπροσώπου, διότι οὗτος ἀπαιτεῖται πρῶτον νὰ γνωρίσῃ τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς διαγραφόμενα αὐτῷ καθήκοντα.

Πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων μετὰ τῆς ἀνιέροι γνώμης συμφωνούντων, ἡ Βουλὴ συνήνεσε ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ τὴν προσεχῆ πέμπτην ἡμετέρα περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ἀντιπροσώπου συζήτησις καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ, ὁ δὲ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 M. M.

Ὁ πρόεδρος

H. BARBOGHIS.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Ν. Πατριμεζῆς

Γ. Στάϊκος

Ν. Α. Νάζος.

Σήμερον, τὴν δεκάτην ἐνάτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ κάτωθι βουλευταί, ὤρκωσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ άρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, ὡς ἀκολουθεῖ·

« Οὐκ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὑπερουσίας καὶ ἀδικοκρίτου
« Τριῶς νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλ-

« λάδος, ὑπακούειν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους
« τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθή-
« κοντά μου. »

Συντάχθη ὅθεν τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὑπὲρ ὑπογράφη ὑπὸ
τι τοῦ προεδρίου, τῶν ὁρισθέντων καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρισθέντες Βουλευταί

Παντελής Α. Κουντουριώτης

Κ. Ν. Πονηρόπουλος

Δ. Πολυχρονόπουλος.

Ὁ ἱερεὺς

Παῖσιος, ἱερεὺς.

Ὁ πρόεδρος

HANAF. BARBOGHIS.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Ν. Πατριμεζῆς

Ν. Α. Νάζος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 15'.

Τῆς 21 Ἰανουαρίου 1854.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπογράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Προσελθόντες οἱ περιλειπόμενοι βουλευταὶ Βονίτης Ἀντών. Γρίβας καὶ Νικ. Τσέλιος, ὁ τῆς Πλείας, Σόλων Κριστενίτης, καὶ ὁ τῆς Κορινθίας, Μιχ. Τριανταφυλλόπουλος. ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 άρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως ταύτης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Γενομένης δὲ κληρώσεως ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἐνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Χ. Αναργύρου καὶ Γ. Ἀντωνιοπούλου, ἐλογον ὁ μὲν Ν. Τσέλιος εἰς τὸ γ' τμήμα, ὁ Μ. Τριανταφυλλόπουλος εἰς τὸ δ', ὁ Σ. Κριστενίτης εἰς τὸ ε' καὶ ὁ Α. Γρίβας εἰς τὸ ς'.

Ἀναγγελλόντος ἔπειτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν καθηκόντων τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Βουλὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Ν. Στουρνάρου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ

ἐκπληττωμένα ἐάν ἡ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτης ἐπετείνηται τόσον, διότι καὶ σπουδαῖον καὶ δυσχερές εἶναι τὸ ζήτημα, ὡς προκειμένου, ἐκτός τοῦ κοινωρελοῦ σκοποῦ, περὶ διαχειρίσεως δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Διὰ τοῦτο δὲ μάλιστα ὁ εὐγενὴς δωρητὴς ἀνέθηκε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης καὶ εἰς τὰ νομοθετικά Σώματα, καθ' ὅσον ἀποθυήσων τις, ἀρῖναι ἐκτελεστέας οὐχὶ τοῦ ἔχοντος συμφέρον, ἀλλὰ τοὺς τιμίους καὶ ἱκανοὺς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν του. Εἶναι δὲ τὸ ἔργον καὶ δυσχερές, διότι δὲν κλόνεται ἡ Βουλὴ νὰ ἀναλάβῃ τοιαύτας ἐντολὰς, καὶ κατὰ τὸ Σύνταγμα, ποτὲ δὲν ἀντιτίθεται εἰς αὐτὴν τοιοῦτον καθήκον. Ἀλλαγὴ τῆς Εὐρώπης εἶναι βέβαιος, ὅτι αἱ Βουλαι ἤθελον εἰσληθῆσαι τὴν μνήμην τοῦ ἀποθυήσαντος διὰ τὴν πρὸς αὐτὰς ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν πατριωτισμὸν του, ἀλλὰ δὲν ἤθελον ἀναλάβῃ τὸ ἔργον. Ἡμεῖς οὖν ἀνεδέχθημεν αὐτὸ ἀδυστάκτως, ἵνα ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰ γενναῖα αἰσθήματα τοῦ διαθέτου, ὅστις μὴ ἄγνων βέβαια, ὅτι ἔργα τοιαῦτα διαφεύγουσι τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Βουλῆς, παρακαλεῖ αὐτὴν ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης. Πρέπει λοιπὸν πραγματοποιήσας τὰς ἐπιτάξεις του, νὰ καταβάλλωμεν πᾶσαν προσοχὴν καὶ ἐνέργειαν περὶ τοῦ τὴν ἰδρύσιν τοῦ σχολείου καὶ περὶ τὴν διαχείρισιν δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἐκ τούτων δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ἐν ἑκατομμύριον τριακόσιαι περίπου χιλιάδες εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν συγγενῶν τοῦ διαθέτου, αἱ δὲ 730,000 εἶναι εἰς δημόσιον χρέος, τοῦ ὁποῦν τὸ κεφάλαιον ποτὲ δὲν πληρόνεται, ἀλλὰ μόνον ὁ τόκος ὁ δικαιοῦχος οὖν αὐτοῦ δόναται νὰ τὸ μεταβάλῃ εἰς χρήματα, ἐκποιῶν τὰς δυσλογίας, καὶ ἰδοὺ ὅτι ἡ ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλῆς ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ τὴν σπουδαίαν ταύτην ἀποστολήν. Ἐκτός δὲ τούτου, ἔχει καθήκον νὰ ἐξετάσῃ ἂν οἱ κρατοῦντες τὰ χρήματα τοῦ μακκρίτου διατελῶσιν ἀξιώπιστοι ὡς ἐκ πρώτης ἀρχῆς, διότι διάφοροι περιστάσεις πιθανόν νὰ μεταβάλουν τὴν τοιαύτην αὐτῶν ιδιότητα. Ἄν λοιπὸν δοθῇ ἀπόλυτος πληρεξουσιότης εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Βουλῆς ἐάν ἐπιτρέπομεν ν' ἀπορρίψῃ μόνος ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοσούτου ποσού· παραλείπων τὴν εὐθύνην τὴν ἐπαπειλοῦσαν αὐτόν, λέγει, ὅτι ἡ ἀπόφασίς μας ἤθελεν εἶσθαι αὐτοπας, καθ' ὅσον ὁ ἀποθανὼν δωρητὴς ἐξέτασε τὴν σύμπραξιν τῆς ὅλης νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἐννοῶν ὅτι αὕτη θέλει ἐπιτελέσῃ τὴν περιουσίαν του ὡς ἐάν ἐνέργει ὁ ἴδιος. Διὰ νὰ συμβιβασθῶσι λοιπὸν αἱ δυσχερεῖαι αὗται, προτείνει ν' ἀντιπροσωπεύσῃ μὲν τὴν Βουλὴν εἰς καὶ μόνος, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν πενταμελοῦς

συμβουλίου, τὸ ὁποῖον θέλει τῷ διαγράφῃ κατὰ πλειονοψηρίαν τί τὸ πρακτέον εἰς πᾶσαν περίστασιν· ἐάν δὲ ποτε καὶ τὸ συμβούλιον τοῦτο διχογνωμῇ, νὰ ὑποβάλλῃ τότε τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς ὅλης νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἀντιπῆν ἄλλος, ὅτι ἡ παρὰ τῷ πληρεξουσίῳ ἡμῶν ἀσυνολική αὕτη ἐπιβλέψις ἀντὶ νὰ διευκολύνῃ θέλει αὐξήσει τοὺς φόβους τοῦ προαγορεύσαντος, καθ' ὅσον δὲν δυνάμεθα νὰ κρίσωμεν τὰ καθήκοντά του, οὐδὲ προνοοῦντες τὰς παρουσιασθησόμενας περιστάσεις, νὰ χαράξωμεν τὸν κύκλον τῶ ἐνεργειῶν αὐτοῦ. Πρέπει λοιπὸν ν' ἀφεθῇ ἐλεύθερος εἰς τὰς πράξεις, ἀπεριόριστος εἰς τὴν πορείαν του, ἵνα ἔχῃ καὶ τὴν ἐνείκελον γεννωμένην εὐθύνην. Ἄλλως τε, ἂν παρουσιασθῶσιν αὐτῷ περιστάσεις ἀντιθεταὶ τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς προδεδειχθησόμενων, ἡ θέλει ἐνεργήσει ὅτι παρὰ τοῦ Σώματος διαγράψῃ ἢ δὲν θέλει δυνάμει νὰ ἐνεργήσῃ ὅτι αὗται ἀπαιτοῦσιν. Ἐκτός δὲ τούτου, ἐάν καὶ ἡ περιουσία διαγράψῃ τὰ καθήκοντα τοῦ πληρεξουσίου τῆς, ταῦτα δὲ διαφωνῶσι πρὸς τὰ ὑφ' ἡμῶν ὀρισμένα, θέλωμεν περιπέσει εἰς ἀδιέξοδον χάος. Αἰὶ συμπεραίνει, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Βουλῆς ἀπόλυτος ἐλευθερία, ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν διαθήκην κατὰ τοὺς καιμένους νόμους καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ διαθέτου.

Ἐπέφερον ἄλλος, ὅτι προκειμένου νὰ ἐκλέξῃ ἡ Βουλὴ τὸν ἐπὶ τῆς ἐκτέλεσεως τῆς διαθήκης ἀντιπρόσωπόν της, φρονεῖ ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι λελυμένον ἀπὸ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως. Τοιοῦτου εἶδους ἐκτελεστέα πηγαζοῦσιν, ὡς γνωστὸν, ἐκ διαθήκης ἢ συναλλαγματος, ἐκ τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ νόμου. Ἐνταῦθα δὲ πηγαζοῦσιν ἐκ διαθήκης, καθ' ὅσον ὥρισεν αὐτοὺς ὁ αἰμνιστος δωρητής. Ἐπετα λοιπὸν, ὅτι ἐκτελεστικῆς διαθήκης ῥητὴς ὀρισμένος δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ἄλλον ἐκτελεστήν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἀναλάβῃ τοιαῦτα καθήκοντα ἢ νὰ ζητήσῃ τὸν διορισμὸν ἐκτελεστοῦ παρὰ τοῦ νόμου, ἀλλ' ἡ διαθήκη ἀρρογῇ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους, καὶ ἡ Βουλὴ ὡς ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ἐνδιαφέρεται, διὸ καὶ εἶπεν ὅτι διέχεται τὴν ἐκτέλεσίν της. Ἄλλως τε μὴ δεχομένη, ἤθελε δείξει τὴν μικροτέραν ἀγαθίστην πρὸς τὴν μνήμην τοῦ εὐγενοῦς εὐεργέτου, καὶ τὸ αἰσθημα τοῦτο εἶναι ἀλλότριον πάσης καρδίας παλλούσης ἑλληνικῆς. Περιπλῆον ἐρρέθη μὲν νὰ ὀρισθῇ πενταμελὲς συμβούλιον, ἐπιβλέπον τὰς πράξεις τοῦ ἀντιπρόσωπου, ἀλλὰ ἡ εἰς τίς θέλει εἶσθαι ὑπεύθυνος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς; Ὁ ἀντιπρόσωπος αὗτος; Οὐχὶ βέβαια, διότι τῷ ἐπιβάλλεται ἡ κυριαρχικὴ γνώμη τοῦ συμβουλίου. Τὸ συμβούλιον αὐτό; οὐδὲ τοῦτο δύ-

ναται νὰ τὸ ἐννοήσῃ, καὶ παρατηρεῖ μόνον, ὅτι εἶναι ἀντίρροπος, ἀρ' οὐ ἀπεφασίσθη ἡ ἐκλογὴ ἐνὸς ἐπιτρόπου, νὰ προστιθῇται διὰ μιᾶς καὶ ἡ ἐνέργεια τούτων συμβούλων. Εὐσέγγυσσε δὲ τὴν συζήτησιν καὶ ἡ λέξις καθήκοντα, ὡς παρεξηγηθεῖσα, φαίνεται, ὑπὸ τινων, ἐνῶ οἱ προτείναντες αὐτὴν οὐδὲν ἄλλο ἐνόουν ἢ τὰ ὅρια τῆς ἐντολῆς τοῦ ἀντιπροσώπου. Πρὸς πλείοτερον λοιπὸν διασαφηνισμὸν λέγει, ὅτι τελευταῖον ὅριον αὐτοῦ εἶναι νὰ φθάσῃ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θέλει ἀρχῇσιν ἡ ἐκτέλεσις τῆς διαθήκης, ἥτοι, μέχρι τῆς ἰδρύσεως τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν· ἐν δὲ τῷ διαστήματι ταύτῃ θέλει υποβάλλει ἐκδιαλεμμάτων τὰς πράξεις αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς δι' ἐκθέσεως ἐπὶ τούτῳ συντασσομένης. Ἐπειδὴ ὁμοῦ πολλὴ τῷ ὄντι εἶναι ἡ σπουδαιότης τοῦ ἔργου, δύναται νὰ ὑποβληθῇ ὁ ἐπιτροπὸς καὶ εἰς τὴν παρά τοῦ νόμου καλουμένην ἐλαγίστην ἀμείλιαν.

Καὶ ἄλλος δὲ τις ἐξέθνηκεν, ὅτι διὰ τῆς προτάσεως ταύτης νὰ ὀρισθῇ πενταμελὲς συμβούλιον ἐποπτείας τὸ ζήτημα ἐξέρχεται τῆς φυσικῆς θέσεως του· διότι οὐ μόνον ἀντιδίνει ἡ πρότασις πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς προεδικασμένα, τὴν ἐκλογὴν δηλ. ἐνὸς ἐπιτρόπου, ἀλλὰ καὶ ἀναξιοπρεπὲς εἶναι νὰ θέσωμεν παρ' αὐτῷ τὸν Ἄρχον ἀγρονομικῆς ἐποπτείας. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀνερῶν τὸ ζήτημα, ἂν εἰς ἡ πολλοὶ πρέπει νὰ ἦναι οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης τοῦ αὐιδίμου Σταυρνάρη, ἡ δὲ Βουλὴ φρονίμως παρεδέχθη, ὅτι πρέπει νὰ ἦναι εἰς μόνον. Αὐτοχρῶς ὁμοῦ τὸ ζήτημα τοῦτο παρεκκλούθηκεν ἄλλο, ἂν πρέπει δηλ. νὰ διαγραφῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ ἐκτελεστοῦ. Ἀλλ' εἰς δύο κυρίως διαιροῦνται ταῦτα· εἰς καθήκοντα τῆς ἐκτέλεσεως τῆς διαθήκης καὶ εἰς τὰ τῆς εὐθύνης τοῦ ἀντιπροσώπου ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Καὶ τὰ μὲν τῆς ἐκτέλεσεως δὲν ὀρίζονται καθαρῶς ἐν τῇ διαθήκῃ, τὰ δὲ τῆς εὐθύνης διαγράφουσιν οἱ παρ' ἡμῖν κείμενοι νόμοι. Ἔπεται ἄρα, ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρῶτα καθήκοντα, ἡ εἰς κύκλον εὐρύνεται· νῶμεν ταῦτα ἡ περὶ τὰς ἐκτελέσεις, καὶ κατ' ἀμειλίαν τὰς περιστάσεις δὲν πραγματοποιοῦμεν τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγγενούς διαθέτου καὶ ἀνθελλομέν· οὐσιώδη τοῦ ἔθνους συμφέροντα. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης ὁ φιλογενὲς εὐεργέτης ἐξελέξατο τὰ τιμωρότερά τῆς καρδίας του πρόσωπα, τὸν καλὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὰ νομοθετικὰ Σώματα. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἄμεσον μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν σύμπραξιν, ἐκλέγει ἴδιον ἀντιπρόσωπον, ὅστις ἐκ τῶν σπλάγγνων αὐτῆς πηγάζων, θέλει διατελεῖ πλησίον ἡμῶν, θέλει δίδει πᾶσαν πληροφορίαν καὶ ἐν

ἀνάγκῃ θέλει ἀντικαθίστασθαι ὑπ' ἐτέρου. Ἀντὶ λοιπὸν ν' ἀποπλανώμεθα εἰς συζητήσεις, ἐν ταύτῃ μάλιστα ἐποχῇ πραγμάτων, καλὸν εἶναι νὰ ἐκλιζόμεν πλεόν τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Βουλῆς, ὅστις νὰ μὴ ἔχῃ οὐδὲ πλείονα οὐδ' ὀλιγώτερα τῶν ὑπὸ τῆς διαθήκης ὀριζομένων καθήκοντων. Νὰ ἐπισπεύσωμεν δὲ τὸ πρᾶγμα, ἵνα μὴ καταγορῶμεθα ἐπὶ ἀναβολαῖς καὶ ἐμψυχίσωμεν καὶ ἄλλους ὁμογενεῖς πρὸς ὁμοῖα ἔργα.

Ἄλλος δὲ τις ἀνέπτυξεν εἰπὼν, ὅτι σήμερον ἐσαφηνίσθη καθαρῶτερον ἡ διακρούσα τὸ Σῶμα ἰδέα, καθ' ὅσον οἱ μὲν νομίζουσιν, ὅτι καταστάσα ἡ βουλὴ ἐκτελεστής τῆς διαθήκης, δύναται νὰ θέσῃ ἐπιτροπὸν αὐτῆς, οἱ δὲ, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἄρχων, ὅτι δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἀλλ' οἱ τὴν πρώτην ἰδέαν προσθεύοντες, πλείοτερον ἐπὶ χωροῦντες, εἶπον, ὅτι πρέπει νὰ ἀρεθῇ ἐλευθερὸς ὁ ἐκτελεστής οὐ μόνον περὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διαθήκης. Κατὰ τῶν ἰδεῶν ὁμοῦ τούτων εὐσπῶχος ἀνέταξεν εἰς τῶν βουλευτῶν τὸ δυσχερὲς τῆς διαχειρίσεως κεφαλαίων τοσούτων, ἕτερος δὲ τις ἀπέδειξεν, ὅτι τὰ ὅρια τῆς ἐντολῆς τοῦ ἀντιπροσώπου δὲν δύνανται νὰ φθάσωσιν ἢ μέχρι τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς περιουσίας, μετὰ δὲ τούτου ἡ ἐντολὴ παύει καὶ τὸ Σῶμα ἐπ' ἀνέργεται εἰς τὰ δικαιώματά του. Ἀλλ' ἐάν τὸ ἔργον τοῦ ἐκτελεστοῦ ἡδύνατο νὰ περιορισθῇ εἰς μόνον τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν κεφαλαίων, ἤθελε κλίνει καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐκτεθείσαν ἰδέαν· ἐπειδὴ ὁμοῦ ἐκτείνεται καὶ μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διαθήκης, λέγει, ὅτι τὸ Σῶμα δὲν ἔχει τὴν ἰσχύιν νὰ ἀναβῇ εἰς ἕτερον τὴν ἐκτέλεσιν. Καθὼς δὲ, καὶ ἂν θέλῃ, δὲν δύναται ἡ βουλὴ ν' ἀπεκδυθῇ τῶν διαφόρων δικαιωμάτων, ὅσα ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὸ Σύνταγμα, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου κρυφθεῖσα ἐκτελεστής τῆς διαθήκης, δύναται τοῦ νόμου δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταστήσῃ ἄλλον ἐκτελεστήν.

Ἐπέφερε τέλος ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ἐννοεῖ καλλίστα τὸν ζῆλον καὶ τὴν εὐαισθησίαν τῶν προτείνοντων νὰ τεθῶσιν ὅρια περὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ πληρεξουσίου, καὶ ταῦτο ἐμφαίνει, ὅτι αἰσθάνονται ὅλον τὸ βάρος τῆς ἐντολῆς τοῦ γεναίου δωρετοῦ καὶ ὅλον τὸ πρὸς τὸ ἔθνος χάρις αὐτῶν. Τίποτε βεβαίως πλεόν ἀξιώσανον τούτου! Ἀλλ' ἡ ἰδέα τῶν δὲν εἶναι, νομίζει, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναγκαία, διότι ἂν ἡ διαθήκη καθίστα ἐκτελεστήν μόνον τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, εὐλόγως ἴσως ἡδύνατο νὰ σκερθῇ αὕτη ἂν πρέπει ν' ἀναβῇ τὸ ἔργον εἰς ἕνα ἐκτελεστὴν πληρεξούσιον. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἔχομεν ἐπιτροπὴν

τριμελή, ὑπὸ τοῦ φιλογενούς διαθέτου δαιθείσαν, ἥς μάλιστα
ματέχει καὶ ὁ προσφιλὴς θεὸς αὐτοῦ, διὸ περιττὴν νομίζει
πᾶσαν ἐπιβλεψὴν ἄλλην. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ νομικὸν μέρος, λέγει,
ὅτι ἡ Βουλὴ κηρυχθεῖσα ἐκτελεστὴς δυνάμει τῆς διαθήκης, δὲν
δύναται νὰ μεταβάλῃ αὐτήν, ἀρ' οὐ μάλιστα ἐκτελεσται διαθή-
κη μεταξύ ζώντων, δὲν γίνονται. Ὁ πληρεξούσιος λοιπὸν τῆς
Βουλῆς ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὰ δικαιώματά της, αὐτὰ καὶ μόνᾳ
θέλει διενεργῆσαι, ἡ δ' ἐξουσία τοῦ σώματος μένει ἀγνή, ἀθικτος,
ἀνευ ὁρίων, καὶ οὐχὶ ἐκ διαλειμμάτων, ἀλλὰ πᾶσαν ἡμέραν,
πᾶσαν στιγμὴν δύναται νὰ ἐξελεγχῇ τὸν πληρεξούσιον, νὰ ζητῇ
παρ' αὐτοῦ εὐθύναν καὶ τέλος νὰ τὸν παύῃ, ἀν θέλῃ. Δὲν πρέ-
πει δὲ καὶ νὰ δικαιοσύνην τὴν ἐκκαθαρίσιν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς,
διότι δυνατόν εἶναι νὰ γίνονται ἀναμίζ τὰ ἔργα. Οὕτως, ἐάν
ὑποτιθῇ, ὅτι τινὰ τῶν κεφαλαίων εἰσὶν ἐκκαθαρισμένα ἢ καὶ
ταχέως ἐκκαθαρίζονται, διὰ τί τότε νὰ μὴ ἀρχίῃ ταυτόχρονος
καὶ ἡ ἐφαρμογὴ; Ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ὡς πρὸς τοῦτο κώ-
λυμα, τὸ μονομέρες ἐνταύτῳ τοῦ πληρεξουσίου καὶ ἡ ἐνότης
τῶν πράξεων αὐτοῦ θέλουσι ἐπισπεύσει τὸ πέρας τοῦ κοινωρε-
λοῦς ἔργου. Τὸ δὲ νὰ ἔχῃ περὶ ὁρίων ὁ ἀντιπρόσωπος
τῆς Βουλῆς, περὶ ὁρίων ὁ τῆς Γερουσίας, ἐπίσης δὲ περὶ ὁρίων
καὶ ὁ τοῦ θεοῦ τοῦ διαθέτου, τοῦτο θέλει φέρει πολλὴν
τὴν βραδύτητα εἰς ὑπόθεσιν καθ' ἑαυτὴν δυσχερῆ καὶ πολύ-
πλοκον. Εἰς τὰς εἰρημνίας ταύτας ἡμέρας, καθ' ἃς ἀμβλυωποῦσι
τινὲς πρὸς τὰ πλεονεκτήματα τῶν Ἑλλήνων, ὁ αἰετνοῦστος
δωρητὴς ἀποδείκνυει ὅλον τὸ ὕψος αὐτῶν, διότι παντοῦ καὶ
πάντοτε χαρακτὴρ ἰδιαίων τοῦ Ἑλλήνων ὑπῆρξεν ὁ πατριω-
τισμός, ἡ ἀρετὴ, δηλονότι, τοῦ νὰ θεωρῇ ἕκαστος, ὅτι ἀντιπρο-
σωπεῖ τὸ ὅλον. Ἡ εὐγενὴς αὕτη ιδιότης εἶναι τὸ ἐμβλημα
τῆς ταυτότητος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ τοῦτο ἀποδείκνυει
πληρὴς ἐμπιστοσύνης ὁ μεγαλόψυχος διαθέτης. Διὸ ἀποκρινό-
μενοι εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ, πρέπει νὰ ἐπισπεύσωμεν ὅσον ὅλον
τε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης κατὰ τὰ ὑπ' ἐκείνου διαγρα-
φόμενα.

Επὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἀπερνήκατο, ὅτι συμφώνως μὲ τὰ ὑπὸ
τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης λεχθέντα μεταδίδει εἰς τὴν
πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης ἐκλογὴν τοῦ ἀντιπροσώπου της.

Οὕτω προτάθεισων τῶν δύο καλῶν εἰς μυστικὴν ἐπὶ τούτῳ
ψηφοφορίαν, προσερχόμενοι κατὰ σειράν, ἔρριπτον οἱ βουλευταὶ
εἰς τὴν μίαν τούτων τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν, τὸν
κύκλον. Γενομένης δὲ τῆς ἀριθμώσεως ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν

ἀντιπροσώπων, ἐνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψφολεκτῶν Εὐθ.
Κεχαγιά καὶ Ἰω. Ταμπάκοπούλου, εὐρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια
ἴσα πρὸς τοὺς κόσμος, ἔσται 101. Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἡ
διαλογὴ ὑπὸ τιν ἐποπτεῖαν τῶν ψφολεκτῶν Α. Παπαδόπου-
λου καὶ Ἰω. Λαποστολίδου, ἐξ ἧς συνήλθη, ὅτι ἀντιπρόσωπος
τῆς Βουλῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης ἔλαχεν ὁ Ν. Χ. Αναρ-
γύρου διὰ ψήφων 63, λαβόντας καὶ τοῦ Σ. Πράτσια 32 ψή-
φους καὶ ἄλλου ὀλιγοτέρας.

Ἐγένετο τέλος ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν ἀντιπροσώπων, ἐνὸς τῶν
γραμματέων καὶ τῶν ψφολεκτῶν Χ. Θεοχαροπούλου καὶ Ἀθαν.
Δανιηλοπούλου κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐπε-
τεῖῳ ἐορτῇ τῶν κηδομένων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἔλαχον
δὲ οἱ Α. Ἰσῆος, Α. Καστανᾶς, Μ. Σολομός, Α. Παλυχρονόπουλος,
Φ. Φίλωνος, Σ. Στράτος, Ε. Κεχαγιάς, Π. Καλαμογάρτης, Ἰω.
Σαγρέδος καὶ Δ. Κοκοτάκης.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν ἐν ὥρᾳ
2 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΥΛΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Στεφάνος
Ν. Α. Νάζος.

Σήμερον, τὴν εἰκοστὴν πρώτην Ἰανουαρίου τοῦ χριστοῦ ὀκτα-
καιοστοῦ πέντηκαιοτοῦ τετάρτου ἔτους, προσελθόντες ἐν τῷ βου-
λευτηρίῳ οἱ κατὰ τὴν βουλευταί, ὡμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου
τὸν ὑπὸ τοῦ 57 άρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν
ὅρκον, ὡς ἀκολουθεῖ:

« Ὁμῶς εἰς τὸ ὄνομα τῆς θεοουσίας καὶ ἀδαιρέτου Τριάδος
« νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλεῖα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακὴν
« εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ
« ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Συντάχθη ὅθεν τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ
τε τοῦ προεδρίου, τῶν ὀρκισθέντων βουλευτῶν καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ Ὀρκισθέντες:

Ν. Τσίλιος
Α. Γριβας

Σ. Κρεστενίτης
Μ. Τριανταφυλλόπουλος.

Ὁ πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΥΛΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ν. Α. Νάζος.

Ὁ ἱερεὺς
Πατεῖος.

Τῆς 1 Φεβρουαρίου 1854.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ανεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέναι ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθελε τις, ὅτι ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν λήξιν τῆς τελευταίας συνόδου ἐξεπλήρωσεν ἐθνικὸν καθήκον, ἀποδοκιμάσασα τὰς ὑπὸ τινων ξένων κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιτοξουθείας προσβολάς. Σήμερον δὲ ὁρεῖται ἡ παρούσα Βουλὴ, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἔθνους, νὰ ἐκπληρώσῃ καθήκον ἱερὸν, ἐκπράξουσά τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς εἰς τοὺς Κ.Κ. Εὐνάρδ, Γλασδίων, Περσὺ Σαίν-Ζών, Λερμιῶν, Σαίν-Μορς Γισαρδίνον, Τίερσχ, Ρόσσ, Κόδδεν καὶ τοὺς συντάκτας τῆς ἐφημερίδος Αὐγούστου δι' ὅσα καὶ ἐγκρίαν καὶ εἶπον ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν, ὡς μὴ ὁρεῖται, τυραννομένων εἰσὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἡ πράξις δὲ αὕτη τῆς Βουλῆς νὰ δημοσιευθῇ καὶ διὰ τοῦ τύπου.

Καὶ ἄλλων δὲ προτεινάντων νὰ σταλῇ ἀντίγραφον τῆς πράξεως καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δημοφώνως τὴν πρότασιν ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἡ Βουλὴ, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἔθνους, ἐκπληροῦσα ἱερὸν καθήκον, ἐκπράζει τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τοὺς Κ.Κ. Εὐνάρδ, Γλασδίων, Περσὺ Σαίν-Ζών, Λερμιῶν, Σαίν-Μορς Γισαρδίνον, Τίερσχ, Ρόσσ, Κόδδεν καὶ τοὺς συντάκτας τῆς ἐφημερίδος Αὐγούστου δι' ὅσα καὶ ἐγκρίαν καὶ εἶπον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ παρούσα πράξις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου, ἀντίγραφα δ' αὐτῆς νὰ διαβιβασθῶσιν εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω.»

Παρατήρησεν ἀκολουθῶς ὁ πρόεδρος, ὅτι ἀναγκασθεὶς διὰ τὸ κατεπεῖγον, ἐχορήγησε μνησίαν ἀπουσίας ἄδειαν εἰς τοὺς βουλευτάς Σωτ. Στρατῶν, Α. Ἰσάκον καὶ Σιδ. Πράτσεικον· ζητεῖται δὲ ἤδη καὶ οἱ βουλευταὶ Π. Καμπάνης, Ν. Ιατρός, Π. Παπατσώνης, Κ. Βλαμῆς, Γρ. Κορριωτάκης, Αἰθ. Δανηλόπουλος, Χρ. Ράγκος, Γ. Τσόκρης καὶ Καλ. Τσουκαλάς. Ἡ δὲ Βουλὴ τὰς μὲν ὑπὸ τοῦ προέδρου χορηγηθείσας ἐπέκρινε, τὰς δὲ λοιπὰς ἐχορήγησεν ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑπάρχοντι παντοῦ ἐν Ἀθήναις ὀγδοήκοντα τοῦλάχιστον βουλευταὶ.

Κληρωθεὶς ἀπομένως ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Τσιγκουράκου καὶ Π. Διαμάντη αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ Εὐρυτανίας, Μήλου καὶ Τροιζηνίας, ἐλαχον ἡ μὲν πρώτη

εἰς τὸ ζ'. τμήμα, κατὰ τὴν σήμερον γεννησμένην τῶν τμημάτων κλήρωσιν τοῦ ἀρξαμένου μηνός, ἡ δὲ τῆς Μήλου εἰς τὸ γ'. καὶ ἡ τῆς Τροιζηνίας εἰς τὸ δ'.

Ἐρωτήσαντος δὲ τινος, ποῦ εὐρίσκονται τὰ πρακτικά τῆς πρὸ πολλοῦ παραιωθείσης ἐκλογῆς τῆς Κέας, ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι δὲν ἐστάλησαν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Βουλὴν καὶ θέλει τὰ ζητήσει παρὰ τοῦ ὑπουργείου. Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀνωτέρω ψηφολεκτῶν κλήρωσις συγχαρταρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς 3 Φεβρουαρίου, καθ' ἣν ἐλαχον οἱ Π. Χρυσοβέργης, Πλ. Παπαδαῖος, Γ. Μαδεμοχωρίτης, Π. Κουντουριώτης, Α. Κονδύκης, Α. Μάνταρας, Π. Καλαμογδάκης, Ν. Ματθαῖον, Γ. Τσόκρης καὶ Γ. Τσιγκουράκος.

Ἀνήγγειλαν εἴτα τὰ τμήματα, ὅτι ἐξελέξαντο, κατὰ τὴν ἀραιοποιημένην αὐτῶν τάξιν, εἰσληγτάς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ ἀπὸ 9 ἰουνίου 1853 περὶ καθυστερούντων ἐξ ἐνομιάζσεων νόμου τοὺς Θ. Ζαμῆν, Ἰω. Ζάρκον, Δ. Ὀρεινόν, Ν. Μπούκουραν, Π. Χρυσοβέργην, Ἰω. Ἀποστολίδην καὶ Ἐλ. Καλογεράν· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐκ δραχ. 20,000 δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων, τοὺς Γ. Ναύτην, Σ. Δοκάν, Γ. Διαμάντην, Ν. Ματθαίου, Α. Γιαννουλίδην, Ἰω. Ἀποστολίδην καὶ Π. Χριστόπουλον· ἐπὶ τοῦ περὶ πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκ δραχ. 60,000 διὰ τὴν διατήρησιν καταδικῶν, τοὺς Α. Αὐγερινόν, Φ. Φίλωνος, Α. Καλλιπρονῆν, Πλ. Παπαδαῖον, Α. Γιαννουλίδην, Α. Δεδόπουλον καὶ Π. Χριστόπουλον· ἐπὶ τοῦ περὶ πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκ δραχ. 6,000, τοὺς Α. Στεφάνου, Γ. Ριζόπουλον, Π. Δελιγιάννην, Κ. Δημητριάδην, Γ. Τσιγκουράκον, Α. Δεδόπουλον καὶ Ἰω. Ταμπακόπουλον, καὶ τέλος ἐπὶ τοῦ περὶ πιστώσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου ἐκ δραχμῶν 9,600, τοὺς Ν. Ιατρόν, Γ. Ριζόπουλον, Π. Δελιγιάννην, Κ. Δημητριάδην, Γ. Τσιγκουράκον, Α. Παπαδημητριάδην καὶ Ἰω. Ταμπακόπουλον.

Προσελθὼν ὁ τρίτος βουλευτὴς Θέρας Α. Γαβρᾶς, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῆς συνεδριάσεως ταύτης προσαρτώμενον τῆς ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον.

Ἐγένετο τελευταῖον ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Τσιγκουράκου καὶ Α. Παπαδημητριάδου ἡ (Πρακτ. Βουλῆς, Σύνοδος Α'. Περίοδος Δ'.) 9.

μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων, ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν ὡς ἀκολούθως.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα
Φεβρουάριον 1854.

Α.	Β.	Γ.
Κ. Παναγιώπουλος	Ἀναγ. Δεδούπουλος	Γ. Ριζόπουλος
Κ. Λαμπρινόπουλος	Δ. Πατροπουλάκης	Βελ. Νικολαΐδης
Π. Καμπάνης	Α. Ψευδάδης	Δ. Λόντος
Α. Γιαννουλίδης	Π. Δελιγιάννης	Π. Ψάθης
Ἰω. Παπαλουκάπουλος	Ν. Ίατρός	Α. Τσάκας
Α. Μάνταρης	Α. Πατριζάς	Ἰω. Ἀποστολίδης
Ἀθ. Καστανάς	Ἰω. Τριμπακόπουλος	Γ. Κονδύλης
Α. Βαλαΐτης	Βασίλειος Νώνης	Δελιδάς
Δ. Ὁρεινός	Δ. Πουλιτάκος	Ἀλ. Κομμανοπούρος
Π. Παπασιώνης	Μ. Χουρμούζης	Δ. Τσάκρης
Σόλων Κριστενίτης	Ν. Μπουτούρης	Γ. Ι. Στάικος
Σ. Πύλλης	Περ. Καλαμογυδάκης	Ν. Μοσχάλας
Π. Πατρινός	Β. Δημητριάδης	Ν. Χατζή Ἀναργύρου
Δουκ. Στεφάνου	Μ. Τριανταφυλλόπουλος	Σιδ. Πράτσικας
Α. Παπαδημητριάδης	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ἀθ. Δανηλόπουλος
Α. Κονδύλης	Χ. Τσαλαμίδας	Γερμ. Μαυρομιχάλης
Δ.	Ε.	Σ.
Π. Κανελλόπουλος	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	Ν. Νάζος
Χ. Θεοφάνους	Π. Χρυσόβεργης	Γ. Μαδομαχωρίτης
Δ. Δημητριάδης	Εμ. Τσουχλός	Ἰω. Ζάρκος
Σταμ. Γ. Δοκός	Ἰω. Σαγρίδης	Ἰω. Μπαλάκης
Κ. Ψάτης	Ν. Τσίλιος	Ν. Πιερικός
Α. Μαυροειδής	Σ. Δάρας	Σ. Σιράτος
Δημ. Ἀθανασίου	Π. Κουντουριώτης	Ἠλ. Καλογεράς
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Γ. Τσιγκουράκος	Σακρ. Σούτσος
Ν. Παναγιώτης	Δ. Βουδούρης	Ν. Μπότσης
Θ. Ζήμας	Γρ. Κοροτσιάνης	Μ. Σολομός
Γ. Ρεβελιώτης	Γ. Κεράλας	Γ. Τσάκρης
Κ. Κουρκουμλής	Φ. Φίλιππος	Α. Γιωργαντῆς
Γ. Μπανης	Γ. Ἀντωνόπουλος	Ν. Μ-οῦσης
Σ. Χ. Σπαραγέπουλος	Εὐθ. Κωνσταντίνης	Π. Βάρδαλης
Γ. Νάτης	Κ. Γριβογιάννης	Ἀναγ. Παπαθανασίου
Σ. Βιάχος	Εὐθ. Καραγιάνης	Καλ. Τσουκαλάς
Η.	Ζ.	Α.
Πλ. Παπαδαΐος	Α. Βαρδαρήος	Α. Ἰτακός
Α. Ἀλέως	Αντ. Κοκοτάκης	Ν. Μανθίου
Γ. Διαμάντης	Ἀντ. Γρίβας	Π. Χοιροπόπουλος
Δ. Καλλιφρονάς	Ν. Κάιρας	Γ. Παναγιωτόπουλος
Σ. Μήτσος	Χ. Ράγκος	Δ. Γεβρελῆ
Ἀνδρ. Αὔγερινος		

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὧρον 1
Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Ι. Στάικος
Α. Ν. Πατριζάς
Ν. Α. Νάζος

Σήμερον, τὴν 1 Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀτακοσιοστοῦ
πεντηκιστοῦ τετάρτου ἔτους, προσελθὼν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὁ
κατωτέρω βουλευτὴς Θήρας, ὤμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου
τὸν ὑπὸ τοῦ άρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν
ὄρκον, ὡς ἀκολούθως:

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου
« Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλ-
« λᾶδος, ὑπακοήν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους
« τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθή-
« κοντά μου. »
Ὅθεν συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ὑπεγράφη παρὰ
τοῦ προεδρείου, τοῦ ὀρκισθέντος βουλευτοῦ καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ ὀρκισθείς
Δ. Μ. Γαβρᾶς ὁ ἱερεὺς
Παΐσιος, ἱερεὺς.

Ὁ πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Ν. Πατριζάς
Ν. Α. Νάζος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΙ΄.

Τῆς 2 Φεβρουαρίου 1854.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημέριαν τῶν κυρίων βουλευτῶν,
ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους
τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχαμένην τὴν συνεδρίαν.
Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα
ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Κληρωθεῖσα ἐν πρώτοις ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν ἀντιπροέδρων
καὶ τῶν ψηφολακτῶν Α. Παπαδημητριάδου καὶ Χ. Θεοφάνους
ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Κέας, ἔλαχεν εἰς τὸ γ' τμήμα.

Ἀκολουθῶς προτείναντες τινος νὰ ἐπιληφθῇ τὸ Σώμα τῆς ἐκλογῆς τεσσάρων προσθέτων μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς ἀνεβλήθῃ ἡ ἐκλογὴ ἐπὶ τὴν προσεχῆ συνεδρίαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε περὶ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ὥραν τὴν συνεδρίαν.

Ὁ πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΥΛΗΣ

Οἱ γραμματεῖς
Α. Ν. Πατριάρχης.
Ν. Α. Νάζος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.

Τῆς 5 Φεβρουαρίου 1854.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράψαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρελθὼν ἐν πρώτοις ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων α. περὶ αὐξήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ β'. περὶ τῆς ἐκ δρ. 6,000 πιστώσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου· ἀνέγνω τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτως·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων συνελθούσα σήμερον ἐν τινι δωματίῳ τοῦ Βουλευτηρίου, ὥραν 10 καὶ 1/4 π. μ., καὶ λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ τε νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ κεφάλαιον 11, ἀριθ. 1 ἐξ 9,600 δραχμῶν, καὶ τὴν συνοδεύουσαν τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἐκθεσὶν ἐξετίμησε δεόντως τοὺς προκαλίσαντας τὴν αὐξάναι ταύτην τοῦ προϋπολογισμοῦ λόγους καὶ γνωμοδοτεῖ τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1854.

Ἡ Εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ
Κ. Δημητριάδης.
Νικόλαος Κ. Ίατρος.
Γ. Δ. Τσιγκουράκος.
Α. Παπαδημητριάδης.
Γεώργιος Ριζόπουλος.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Ι. Ν. Τσιμπάκουλος. »

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων συνελθούσα σήμερον ἐν τινι δωματίῳ τοῦ Βουλευτηρίου, ὥραν 10 π. μ., καὶ λαβούσα ὑπ' ὄψιν τῆς τὸ τε νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 6,000, ἀφορώσης τὸ προσωπικὸν τῆς διπλωματικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὴν συνοδεύουσαν τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἐκθεσὶν,

Γνωμοδοτεῖ·

Α.) Ὅτι εἰσὶν ἐν γένει παραδεκτοὶ οἱ ἐν τῇ προμνησθείτῃ ἐκθέσει λόγοι, οἱ προκαλίσαντες τὴν αὐξάναι ταύτην τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν·

Β.) Ὅτι, καθυπαβαλλομένου τοῦ νομοσχεδίου τούτου κατὰ τὸ τρέχον ἔτος (1854) καὶ ἀφαιρώντος αὐξάναι ἀντιμισθίας δι' ὑπηρεσίαν καταβληθείσαν τὸ παρελθὸν ἔτος (1853), ἥτοι, ὅτε ἡ ὑπηρεσία αὕτη λήξῃ, ἀποκατεστήσῃ τὴν ταύτῃ ὀριζομένην ἀντιμισθίαν ἀμετάβλητον· οὐδεμίᾳ ἐπιτρέπεται αὐξομείωσις αὐτῆς νὰ γενῇ.

Ὅθεν ἀντὶ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ λέξεων «Κεφάλαιον Η'. Διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἀριθ. 1. Προσωπικὸν νὰ τεθῇ «Κεφάλαιον IV. Ἀρθρ. 1. ἀποζημιώσεις καὶ ἐοικέναι κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ νὰ παραδεχθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1854.

Τὰ μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς
Γεώργιος Ριζόπουλος Α. Δεδούπουλος
Λουκάς Στέφανος Γ. Δ. Τσιγκουράκος.
Κ. Δημητριάδης Ὁ εἰσηγητὴς
Ι. Ν. Τσιμπάκουλος.»

Παρελθόντες ἐπομένως καὶ οἱ εἰσηγηταὶ τοῦ σ'. καὶ γ'. τμήματος, ἀνέγνων ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Τροιζηνίας καὶ Μήλου, ἐχούσας οὕτως·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ σ'. τμήμα τῆς Βουλῆς λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικά τῆς ἐνεργηθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Τροιζηνίας, καὶ παρατηρήσαν, ὅτι διεξήχθη αὕτη κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ὅτι οὐδεμίᾳ ἐνστάσις ἢ παράπονον ἐγένετο καὶ ὅτι ὁ Κύριος Ἀντώνιος Κιζάνης ἀνεδείχθη βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, λαβὼν ψήφους 1153 ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων 1157, γνωμοδοτεῖ·

Νὰ κηρυχθῇ νόμιμος ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας

Τροϊζηνίας, και ν' αναγορευθῇ νόμιμος βουλευτής ὁ Κύριος Α. Κιζάνης, ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1854.

Τὰ μέλη

Ν. Μποδοῦρας,	Μ. Σολομός,	Ν. Α. Μποτάκης,
Ι. Ζάρκος,	Ἐλ. Καλογεράς,	Καλαμ. Τσουκαλάς,
Α. Παπαθανασίου,	Π. Βάρβογλης,	Ἰω. Μπαλάρας.
Γ. Τσόκρης,	Ν. Α. Νάζος,	

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ γ'. τμήμα τῆς Βουλῆς λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μήλου, καὶ εὐρὺν αὐτὴν δια-
ξαγθεῖσαν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, καὶ ὅτι κἀνὲν παρὰ-
πονον ἢ ἐνοστασις δὲν ἔλαβε χώραν, ἀνεδείχθησαν δὲ δι' ἀπο-
λύτου πλειονοψηφίας βουλευταὶ οἱ Κ.Κ. Ἰω. Προβιλέγιος καὶ
Ἰω. Ταταράκης, λαβόντες ὁ μὲν πρῶτος ψήφους 1862, ὁ δὲ
δεύτερος, 1703, γνωμοδοτεῖ.

Νὰ κηρυχθῇ ἡ ἐκλογὴ αὕτη νόμιμος καὶ ν' αναγορευθῶσι
βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης οἱ κύριοι Ἰω. Προβιλέγιος
καὶ Ἰω. Ταταράκης, ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα
προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1854.

Τὰ μέλη

Δ. Τσόκρης,	Γεώρ. Ριζόπουλος,	Λουκάς Λόντος,
Γεωρ. Μυρογιάννης,	Β. Νικολαΐδης,	Ἀθ. Δημηλόπουλος.
Ἰω. Ἀποστολίδης,	Ἀναγν. Δ. Τσέας,	

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως
ἐκατέραν τῶν ἐκλογῶν ὡς κύριος ἔχουσιν, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν
τοῦ τμήματος· αὕτω δὲ ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ὡς νομίμους βου-
λευτάς τῆς μὲν ἐπαρχίας Τροϊζηνίας τὸν Ἀντ. Κιζάνην, τῆς δὲ
Μήλου, τοὺς Ἰω. Προβιλέγιον καὶ Ἰω. Ταταράκην.

Προσελθόντες οἱ ἀνωτέρω βουλευταὶ, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ
ἀρθροῦ 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, κατὰ
τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως ταύτης προσαρ-
τώμενον τῆς ὑποδοσίας πρωτόκολλον.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσσει τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος Γ. Ριζοπούλου, ἡ
Βουλὴ ἐχρηγήσεν αὐτῷ ὑπὸ τὸν παραδεδομένον ὅρον μηνιαίαν
ἀδειαν ἀπουσίας.

Προέβη μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν 4 προσθέτων
μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπὶ

τροπὴν. Πρὸς τοῦτο δὲ προτεθεῖσάν τῶν δύο καλῶν, προσερχό-
μενοι οἱ βουλευταὶ, ἔρριπτον εἰς τὴν μὲν τούτων τὰ ψηφοδέλτια,
εἰς δὲ τὴν ἑτέραν, τοὺς κυάμους. Ἀριθμηθέντα ἐπομένως τὰ ψηφο-
δέλτια ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Β. Δημητρακο-
πούλου καὶ Ν. Καίρου, εὑρέθησαν ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἦτοι 74.
Γενομένης δὲ καὶ τῆς διαλογῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφο-
λεκτῶν Κ. Δημητριάδου καὶ Γ. Ριζοπούλου, ἐξήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ
ἐξελέχθη μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς τοὺς
Α. Πατμεζῆν διὰ ψήφων 56, Α. Καλλιφρονᾶν, διὰ ψήφων 51,
καὶ Ν. Μποδοῦραν καὶ Α. Βαρδαρήγον, διὰ ψήφων 45.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἐγένετο ὁμοία
ψηφοφορία καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν ἑτέρων 4 μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ
λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴν. Ἀλλὰ μετὰ τὸ πέρας τῆς
ψηφοφορίας, γενομένης τῆς ἀριθμήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν
ψηφολεκτῶν Φ. Φίλωνος καὶ Εὐθ. Κεχαγιά, καὶ εὑρεθέντων τῶν
τε ψηφοδελτίων καὶ τῶν κυάμων 64, ὁ πρόεδρος, μὴ ὑπολει-
πομένης πλήρους τῆς Βουλῆς, ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὐριαν τὴν ἐπα-
γελῆσιν τῆς ψηφοφορίας, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος

Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Ν. Παπαζῆς

Ν. Α. Νάζος.

Σήμερον, τὴν πέμπτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιο-
στοῦ πεντηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, προσελθόντες οἱ κάτωθι βου-
λευταὶ, ὤρκωσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἀρθροῦ
τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, ὡς ἀκολουθῶς·

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς θεοουσίας καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος
« νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν
« εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ
« ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Συντάχθη ὅθεν τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τε
τοῦ προέδρου, τῶν ὀρκισθέντων βουλευτῶν καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ

Οἱ ὀρκισθέντες

Α. Κιζάνης,

Ι. Π. Ταταράκης.

Οἱ γραμματεῖς

Α. Ν. Παπαζῆς

Ὁ Ἱερεὺς

ΠΑΪΣΙΟΣ

Συνελθόντων περί τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις προσελθὼν ὁ ἄρτι ἐμφανισθεὶς βουλευτὴς Οἰτύλου Γρ. Πατριαρχέας, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῆς συνεδριάσεως ταύτης προσαρτιόμενον τῆς ὀρκοδοσίας πρωτόκολλον.

Παρελθὼν ἐπομένως ὁ εἰσηγητὴς τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κέας τμήματος, ἀνέγνω ἐπ' αὐτῆς ἐκθεσιν τῆς τε πλειοψηφίας καὶ τῆς μειοψηφίας, ἐχρυσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ Γ'. τμήμα τῆς Βουλῆς ἔλαβεν ὑπ' ὅψιν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Κέας καὶ τὰς συνοδευούσας αὐτὰ ἐκθέσεις καὶ ἐνστάσεις τῆς τε μειοψηφίας τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ διαφόρων πολιτῶν, ἐν αἷς καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰν τῶν Κ. Κ. Ἀνδρ. Σοφριανοῦ, Ν. Μαιουρομάτου καὶ Α. Κοζαδίνου, ἐκθετόντων, ὅτι αὐτόπται εἰς τὴν διαλογὴν, παρετήρησαν, ὅτι ἔλαβε γῶραν δολίους εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῶν ὀνομάτων, διότι εἰς πολλὰ ψηφοδέλτια τοῦ δήμου Κέας, περιέχοντα τὰ ὀνόματα τοῦ Π. Κολποδίνου καὶ Εἰμ. Ἀντίπα, ἐξεφωνήθησαν τὰ τῶν ἀντιπάλων τῶν Παγκάλου καὶ Σταθοπούλου, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν ἡ διαλογὴ ἐγένετο πρὸς βλάβην τῶν πρώτων. Τὸ τμήμα ἐνεργῆσεν γενικὴν καὶ ἀκριβῆ ἐξελεγχὴν ὅλων τῶν πρακτικῶν, ἐνστάσεων, ἐκθέσεων καὶ ψηφοδελτίων, ἐξάγει·

α) ὅτι κατὰ τὴν διαλογὴν ἐξήχθησαν ψηφοδέλτια ἐκ μὲν τῆς κάλπης τοῦ δήμου Κέας	982
Ἐκ δὲ τῆς τοῦ δήμου Σερύφου	781
Ἐκ τῆς τοῦ δήμου Κύνου καὶ	468
Ἐκ τῆς τοῦ δήμου Δρυοπίδος	412

ἦτοι, ὁλικῶς ψηφοδέλτια 2643.

Ἄλλ' οἱ πραγματικῶς ψηφοφορήσαντες ἦσαν

Ἐν μὲν τῷ δήμῳ Κέας 959

Ἐν δὲ τῷ δήμῳ Σερύφου 654

Ἐν τῷ τῆς Κύνου	309
Ἐν δὲ τῷ τῆς Δρυοπίδος	254

ἦτοι, καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ὁλικῶς 2176

ἦτε ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία εἶναι 1089.

Εἴ) ὅτι κατὰ τὴν γενομένην ἐξελεγχὴν ἔλαβον·

1) Ὁ Π. Κολποδίνος ἀπὸ μὲν τὸν δῆμον Κέας ψήφ.	877
Ἀπὸ δὲ τὸν τῆς Σερύφου	528
Ἀπὸ τὸν τῆς Κύνου καὶ	2
Ἀπὸ τὸν τῆς Δρυοπίδος	16

ὁλικῶς ψήφους 1423.

Ἀφαιρουμένων δὲ ὡς ὑπεραριθμῶν ἀπὸ τὰς κάλπας Κέας καὶ Σερύφου ἐξαχθέντων ψηφοδελτίων 150

Μένει καθαρὸν ἐξαγόμενον ψήφων 1273.

2) Ὁ Εἰμ. Ἀντίπας	
Ἐκ μὲν τοῦ δήμου Κέας ψήφους	753
Ἐκ δὲ τοῦ δήμου Σερύφου	409
Ἐκ τοῦ δήμου Κύνου καὶ	37
Ἐκ τοῦ δήμου Δρυοπίδος	67

ὁλικῶς 1266.

Ἀφαιρουμένων δ' ὡς ὑπεραριθμῶν ἐξαχθέντων ἐκ τῶν κάλπων Κέας καὶ Σερύφου ψηφοδελτίων 23 καὶ 127 . 150

Μένει καθαρὸν ἐξαγόμενον ψήφων 1116.

3) Ὁ Π. Πάγκαλος	
Ἀπὸ μὲν τὴν κάλπην Κέας	229
Ἀπὸ δὲ τὴν τῆς Σερύφου	357
Ἀπὸ τὴν τῆς Κύνου καὶ	319
Ἀπὸ τὴν τῆς Δρυοπίδος	320

ὁλικῶς 1225.

Ἀφαιρουμένων δὲ διὰ τὰ εὐρεθέντα εἰς τὰς κάλπας Κύνου καὶ Δρυοπίδος ὑπεράριθμα ψηφοδέλτια 317 ψήφ. 317

Μένει καθαρὸν ἐξαγόμενον ψήφων 908.

4) Ὁ Δ. Σταθοπούλος	
Ἀπὸ μὲν τῆς Κέας ψήφους	102
Ἀπὸ δὲ τῆς Σερύφου	201
Ἀπὸ τῆς Κύνου καὶ	421
Ἀπὸ τῆς Δρυοπίδος	376

ὁλικῶς 1100.

Ἀφαιρουμένων δὲ διὰ τὰ ἐξαχθέντα ἀπὸ τὰς κάλπας
Κύθνου καὶ Δρυοπίδος ὑπεράριθμα ψηφοδέλτια 317 . . . 317,

Μένει καθαρὸν ἐξαχόμενον ψήφον 783.

γ') ὅτι διὰ τὰ ἐκ τῶν κάλπων τῆς Σερύφου, τῆς Κύθνου καὶ τῆς Δρυοπίδος ἐξαχθέντα ὑπεράριθμα ψηφοδέλτια ἡ ἐξελεγχ-
ξίς ἀπέδειξεν, ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν εἰρημένων
τριῶν δῆμων ἀλλοιώσεις καὶ προσθήκαι, αἱ μὲν διακεκομμέναι,
αἱ δὲ ἀποδεικνύμεναι διὰ τῶν προσαχθεισῶν ἐνοστάσεων καὶ
ἀποδείξεων.

δ) ὅτι ἐκ μὲν τῆς τοῦ δήμου Κέας κάλπης ἐξήχθησαν, ὡς
εἴρηται, μονογραφημένα ψηφοδέλτια 982, ἐν ᾧ οἱ πραγματικῶς
ψηφοφορήσαντες εἶναι 959, ἥτοι, ψηφοδέλτια ὑπεράριθμα 23,
χωρὶς νὰ ἀποδεικνύηται κάμμία προσθήκη ἢ ἀλλοιώσεις δολία
καὶ ὁμοῦ ἀφαιρούμεναι ἐξ ἑκατέρων τῶν πλειονοψηφούντων ἐν
αὐτῷ τῷ δήμῳ Π. Κολποδίνου καὶ Ἑμμ. Ἀντίπα ἀνὰ 23
ψήφοι.

Ἐκ δὲ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Σερύφου ἐξήχθησαν ψηφοδέλ-
τια μονογραφημένα 781, ἐν ᾧ οἱ πραγματικῶς ψηφοφορήσαντες
εἶναι 651, ἥτοι, ὑπεράριθμα ψηφ. 127, ἐφ' ᾧ ἐκπίπτουνται καὶ
ἐντεῦθεν ἐξ ἑκατέρων τῶν πλειονοψηφούντων Κολποδίνου καὶ
Ἀντίπα 127,

Εἰς τὰς ὁποίας προστιθεμένων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου Κέας
ὑπεράριθμων ψηφοδελτίων 23,

Ἡ ὅλική ἐκπτώσις ἀναριθμᾶται εἰς ψήφους 150.

Καὶ ἐκ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Κύθνου ἐξήχθησαν ψηφο-
δέλτια μονογραφημένα 468, ἐν ᾧ οἱ πραγματικῶς ψηφοφορήσαν-
τες εἶναι 309, ἥτοι, ὑπεράριθμα ψηφοδέλτια 159· ἐκ δὲ τῆς
κάλπης τοῦ δήμου Δρυοπίδος ἐξήχθησαν ψηφοδέλτια 412, ἐν ᾧ
οἱ πραγματικῶς ψηφοφορήσαντες εἶναι 251, ἥτοι, ὑπεράριθμα
ψηφοδέλτια 158, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκπίπτουνται ἀπὸ τοῦ ἐν ἀμφότε-
ροις τοῖς δήμοις πλειονοψηφούντος Παγκάλου καὶ Σταθόπουλου
ἀνὰ 159

Ἐκ δὲ τῆς Δρυοπίδος 158

Ὀλικῶς 317.

ε) ὅτι οἱ λαχόντες τῆς ἐπολύτου πλειονοψηφίας εἰσὶν οἱ Κ.Κ.
Π. Κολποδίνος διὰ ψήφων 1233, καὶ Ἑμμ. Ἀντίπας διὰ ψή-
φων 1116, καὶ ἐπομένως τὸ τμήμα γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειο-
νοψηφίαν πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τῆς τε ἐκλογῆς ὡς

ἐγκύρου, καὶ τῶν Κ.Κ. Π. Κολποδίνου καὶ Ἑμμ. Ἀντίπα ὡς
νομίμων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Κέας.

Ἀναγνώστες Δ. Τσάκας

Ν. Α. Μοσχούλας

Γερμ. Μαυρομυχάλης

Γεώργ. Ριζόπουλος

Β. Νικολαΐδης

Γεώργ. Σταΐκος.

α Ἡ μειονοψηφία τοῦ ἐπιφορτισθέντος τὴν ἐξελεγχξίν τῆς βου-
λευτικῆς ἐκλογῆς Κέας τμήματος παρατηρεῖ, ὅτι, κατὰ τοὺς ὑπο-
βληθέντας αὐτῷ διαλογικούς πίνακας καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς ὁλο-
μελείας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν τεσσάρων δῆμων
τῶν ἀποτελούντων τὴν εἰρημένην ἐπαρχίαν, εἰς μὲν τὸν
τῆς Κέας 849

Εἰς τὸν τῆς Κύθνου 466

Εἰς τὸν τῆς Δρυοπίδος 400

Εἰς τὸν τῆς Σερύφου 615

ἥτοι, ὅλικῶς ἀριθ. τῶν ψήφ. 2330.

Λαχόντων τοῦ μὲν Π. Παγκάλου ψήφον . . . 1549

Τοῦ Π. Κολποδίνου 793

Καὶ τοῦ Ἑμμ. Ἀντίπα 630.

Καὶ ἀληθῶς μὲν εὐρέθησαν ἐν τῇ κάλπῃ τῆς Κέας 1020
ψηφοδέλτια ἀντὶ τῶν πραγματικῶν 849, ὡς καὶ ἐν τῇ κάλπῃ
τῆς Σερύφου 846 ἀντὶ 615, ἀλλὰ τὰ πλεονάζοντα ταῦτα ψη-
φοδέλτια, ἥτοι, 171 τῆς μίας καὶ 231 τῆς ἑτέρας κάλπης,
ἀποδεικνύονται νόθα καὶ ὑπεράριθμα· διότι εἰς τὸ πρακτικόν
τῆς ψηφοφορίας Κέας ὑπάρχει ὁλογράφως σημειωμένοι ὁ ἀριθ-
μὸς τῶν πραγματικῶς ψηφοφορήσαντων 849 μετὰ τὴν διὰ τῆς
ὑπογραφῆς τοῦ Π. Κολποδίνου ἐπιβεβαίωσιν, ἐν ᾧ τὰ μετὰ
ταῦτα προσεφθέντα ὀνόματα ὡς δῆθεν ψηφοφορήσαντα δὲν πε-
ριέχονται καὶ, ὡς οἱ ἐπιτυχόντες διωσχυρίζονται, εἰς τὸν ὁριστικὸν
ἐκλογικὸν κατάλογον καὶ ἀστεροῦνται ἐπομένως τοῦ πρὸς ψηφο-
φορίαν δικαίωματος. Τὸ δὲ πρακτικόν τῆς Σερύφου μετὰ τοῦ
καταλόγου τῆς ψηφοφορίας εἶναι καταφανῶς πλαστογραφημένον
παρ' ἐκείνων ἐσθαιῶς, ὑπὲρ ὧν ἐγένετο ἡ πλαστογραφία, αἱ-
τίνες ἔδραψαν ἐν τῇ κάλπῃ ἰδίαις χερσὶ τὰ νόθα ψηφοδέλτια,
κατὰ τὴν ἐν τῇ πράξει τῆς διαλογῆς περιεχομένην ὁμολογίαν τοῦ
τε διευθυντοῦ τῆς δημοσίας δυνάμεως καὶ τῶν ἐν Κέᾳ παρευρεθέν-
των μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Σερύφου, προστεθέντων
δύο ὁλοκληρῶν φύλλων εἰς τὸν κατάλογον τῆς ψηφοφορίας, τὰ
ὅποια εἶναι γεγραμμένα δι' ἄλλης κατὰ τῆς τοῦ πρωτοκαλλίστου

νοσηφία προεβί, ότι αν δεν αποδοθῇ πλήρης δικαιοσύνη, ἀναγκω-
ρίζομένων αὐτῶν ὡς γνησίων καὶ νομίμων βουλευτῶν τῆς ἐπαρ-
χίας Κέας, πρέπει τουλάχιστον, διὰ νὰ σωθῇ ἡ αξιοπρέ-
πεια καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἀκυρωθῇ εἴτε
ὁλόκληρος εἴτε ἐν μέρει ἡ προκειμένη ἐκλογή, ὅπως ὑπάρξῃ
βεβαιότης, διὰ τῆς ἐπαναλήψεως, ἀν' ἐφεισθήσαν τὰ ἐπιτοπίως
πιστοποιήσαντα τὴν ἀκρίβειαν τῆς διαλογῆς ἀρμόδια πρόσωπα,
ἢ διὰ περατοῦλου ἀθμιουργίας ἡλλοιωθῇ τὸ δι' ἐπισήμων
πράξεων ἐκδαιούμενον ἀποτέλεσμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1854.

Α. Κουμουδούρος, Λουκᾶς Λόντος.

Κληρωθεὶς μετὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐκλογή Λακεδαιμόνος ὑπὸ
τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Τσιγκου-
ράκου καὶ Ν. Ματθαίου, ἔλαχεν εἰς τὸ 5. τμήμα.

Κληρωθέντες δὲ καὶ οἱ βουλευαὶ Α. Κιζάνης, Γρ. Πατριαρ-
χέας καὶ Ι. Ταταράκης, τῶν αὐτῶν ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν,
ἔλαχον κατὰ τάξιν ὁ μὲν εἰς τὸ α', ὁ δὲ εἰς τὸ β', καὶ ὁ τελευ-
ταῖος εἰς τὸ γ'. τμήμα.

Παρελθόντες εἴτα οἱ εἰσηγῆται ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ
παρατάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου χρηγορευμένης προθεσμίας εἰς
τοὺς ἐξ ἐνοικίσεως ὀφειλτάς, καὶ περὶ τῆς ἐκ δραχ. 60,000
πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ
τῶν ἀναφορῶν, ἀνέγνων τὰς ἐπομένους ἐκθέσεις.

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

« Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτιμῶσα τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κυρίου ὑπουρ-
γοῦ ἐμπεριεχομένους λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἐδόθη ἀνάγκη νὰ
εἰσαχθῇ τὸ προκειμένον νομοσχέδιον, συνιστᾷ αὐτὸ εἰς τὴν πα-
ραδοχὴν τῆς Βουλῆς. Λαμβάνει δ' ἀπορρομὴν νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι,
ἐνῷ ἀλληλοδιαδόχως ἡ Βουλὴ ἐσύστησε πάντοτε εἰς τὴν Κυ-
βέρνησιν νὰ ληρθῶσιν ἐπιεικῆ μέτρα διὰ τὰ προερχόμενα ἀπὸ
προσκηθείας καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς φθαρτῶν κτημάτων ἐπὶ δεκαετῇ
πιστώσει πρὸς τὸ δημόσιον χρέος, μέχρι τοῦδε δὲν ἐλήφθη καμ-
μία περὶ αὐτῶν πρόνοια, ἀν καὶ οἱ ὑπουργοὶ ἀνταποκρινόμενοι
εἰς τὰς συστάσεις τῆς Βουλῆς, ὑποσχέθησαν καὶ διεκέρυξαν πάν-
τοτε, ὅτι θὰ λάβωσι τοιαῦτα εὐεργετικὰ μέτρα.

Ἡ ἐπιτροπὴ παρατηροῦσα, ὅτι οἱ προκηδοθέντες καὶ οἱ ἀγο-
ρασταὶ ἐπὶ δεκαετῇ πιστώσει ἐζημιώθησαν ἐπαισθητῶς, ὡς ἀγο-

ράσαντες εἰς ὑπερόγκους τιμὰς ἔνεκα τοῦ θερμοῦ συναγωνισμοῦ
τῆς δημοπρασίας, καὶ κατεστάθησαν ἀνίκανοι εἰς τὴν πληρωμὴν
τοῦ χρέους τῶν, τοσούτον μᾶλλον, καθ' ὅσον τὸ χρέος αὐτὸ, τὸ
ὅποιον ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ, εἰς ἐτῆσιās δόσεις, ἐσυσωρεύθη ἤδη
ὁλόκληρον ὡς ἐκ τῆς ἀνικανότητος πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν
ὀφειλετῶν καὶ ὡς ἐκ τῶν ὑποσχέσεων τοῦ ὅτι θὰ ληρθῶσιν ἐπιει-
κῇ καὶ εὐεργετικῇ μέτρᾳ διὰ τὰ χρέη αὐτά.

Παρατηροῦσα ἄλλως, ὅτι οἱ ὀφειλῆται αὐτοὶ δικαιούνται πε-
ρισσότερον πάντως ἄλλου ὀφειλέτου νὰ τύχωσι τῆς ἐπιεικειᾶς
τοῦ δημοσίου, ὡς βελτιώσαντες, ἐπαισθητῶς τὰ κτήματα, τὰ
ὅποια ἠγόρασαν ἢ μὲ τὰ ὅποια ἐπραικοδομήθησαν, διὰ τῆς καλ-
λιεργείας καὶ τῆς ἐμφυτεύσεως, ὥστε τὸ δημόσιον ὠφελεῖται ἔδη
ἐκ τοῦ ἐγγείου αὐτῶν φόρου περισσότερα ἢ ὅσα ὠφελεῖτο πρὸ
τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐξ ὅλης τῆς ἐπικαρπίας αὐτῶν.

Παρατηροῦσα ἐξ ἑτέρου, ὅτι καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου
εἶναι νὰ εὐκολυνθῶσι διὰ τοῦ μέτρου τούτου οἱ ὀφειλῆται εἰς
τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους αὐτοῦ, τὸ ὅποιον ἄλλως καθίστανται
ἀνίκανοι νὰ πληρώσωσι, καὶ ὅλα τὰ κατ' αὐτῶν ἀναγκαστικὰ μέ-
τρα ἀποδύνουσιν εἰς μάτην, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἄλλο
ἀποτέλεσμα εἰμὴ τὴν ἐξαφάνισιν τῶν ὀφειλετῶν αὐτῶν, τῶν
ὁποίων οἱ βραχίονες πάντοτε εἶναι παραγωγικοὶ εἰς τὴν δημό-
σιον περιουσίαν καὶ ὅτι εἶναι ἀδίκον καὶ σκανδαλίως, ἐν ᾧ ὅλοι
οἱ ἄλλοι ὀφειλῆται συμπεριελήφθησαν εἰς τὰ εὐεργετικὰ αὐτὰ
μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, αὐτοὶ μόνον ἐξαιρετικῶς νὰ μένουν εἰς
τὴν δυσάρεστον αὐτὴν κατάστασιν.

Προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκφράσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν
ζωηρὰν ἐπιθυμίαν τῆς τοῦ νὰ μὴ βραδύνῃ περισσώτερον νὰ φέρῃ
νομοσχέδιον εὐεργετικὸν καὶ διὰ τὰ χρέη αὐτά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Φεβρουαρίου 1854.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Δ. Ὀρεινός

Ι. Ζέρκος

Π. Χρυσόβέργης

Θ. Α. Ζαίμης

Ἰω. Ἀποστολίδης.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ἐλ. Καλογεράς.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

« Ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα ἐν
τῷ δωματίῳ τῶν διακεῖμένων, καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπο-
βληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς χα-
ρηγήσεως πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 60,000 ἐν ἀπουσίᾳ τῶν

Βουλῶν, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1853 Β. διατάγματος, πρὸς διατήρησιν τῶν καταδίκων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρθρῶν 15 καὶ 16 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καὶ

Παρατηρήσασα, ὅτι ἡ ἀπαιτούμενη αὕτη πίστωση ἐκ δραχ. 60,000 εἶναι ἀρκούντως δικαιολογημένη, διότι, ὡς φαίνεται, ἐσφαλμένως προϋπολογίσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν καταδίκων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἀπεδόθη ἡ αἰτηθεῖσα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πίστωσης, καὶ ἐπομένως δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἐν ἄλλῃ τῇ διαρκείᾳ τοῦ ἔτους αὐξήσις αὐτῶν συνιστᾷ εἰς τὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς Βουλῆς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον ὅπως παρουσιάσθη ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1854.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δημ. Καλλιφρονᾶς
Φ. Φίλωνος
Α. Δ. Αὐγερινός

Ἡλίας Παπαδαῖος
Α. Δεδούπουλος
Α. Γιαννουλίδης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Παν. Χριστόπουλος.

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητικῇ τῶν τμημάτων ἐπιτροπῇ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς πρὸς τὴν Βουλὴν δοθείσας κατὰ τὴν τρέχουσαν σὺνθετον ἀναφοράς διαφόρων πολιτῶν ὑπὸ τὸν ἀριθ. 1-10,

Γνωμοδοτεῖ.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 1 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 2 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 3—4 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, ἵνα δώσῃ πρὸς τὴν Βουλὴν τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας ἐπὶ τῶν παραπόνων τῶν ἀναφερομένων.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 5 νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 6, 8 καὶ 13 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς χρειώδεις πληροφορίες ἐπὶ τῶν ἐκτιθεμένων.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 7 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 9, 15 καὶ 16 νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 10 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον.

Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 11 καὶ 12 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 14 νὰ συστηθῇ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖα, ἵνα λάβῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀδικασίας αἰτιάσεις τοῦ ἀναφερομένου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Φεβρουαρίου 1854.

Ὁ Εἰσηγητὴς.

ΦΙΛΩΝ ΦΙΛΩΝΟΣ.

Προτεθείσης δὲ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκλογῆς Κέας, παρετήρησέ τις, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐκθεσις διακρίνεται εἰς δύο γνώμας ἀντικειμέναις, περιέχουσα πολλὰς ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς λόγους, θεωρεῖ ἀναγκαῖον τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ὅπως οἱ βουλευταὶ μελετήσαντες τὰ σχετικὰ ἐγγράφα, σχηματίσωσι πακοῦθαι καὶ δώσωσιν ἐν γνώσει τὴν ψήφον τῶν.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ διαφόρων τοῦ κανονισμοῦ ἀρθρῶν, πραγματευομένων περὶ τῶν ἐκλογῶν, ἐξάγεται ὅτι αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις ἀναγιγνωσκόμεναι ἐν τῇ Βουλῇ, τυποῦνται πρῶτον, διανέμονται εἰς τοὺς βουλευτάς καὶ μετὰ 24 ὥρας ἐπύρχειται ἡ συζήτης. Ἐὰν δὲ μὴ γεινομένης τοιαύτης ἐνοστάσεως, ἐπεκράτησεν ἄλλοτε ἡ ἐναντία συνήθεια, οὐχ ἦτον ὁ κανονισμὸς ὁ διέπων ὅλας ἡμῶν τὰς πράξεις ὑπάρχει ἐν πληρεστάτῃ ἐνιργείᾳ, καὶ σήμερον ζητούμενης τῆς ἀναβολῆς καὶ τῆς τυπώσεως τῆς ἐκθέσεως, οὐδὲως δυνάμεθα νὰ διαψώμεν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς ῥητῆς τοῦ κανονισμοῦ διατάξεως.

Ἀντιπαρήτησεν ἄλλος, ὅτι ὅσοι τῶν βουλευτῶν ἤθελον νὰ λάβωσι πληροφορίας περὶ τῶν καθ' ἕνα τῆς προκατειμένης ἐκλογῆς, προσελθόντες εἰς τὸ ἀρμόδιον τμήμα, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ καὶ λοιπὰ ἐγγράφα, ἐμελέτησαν αὐτὰ καὶ σήμερον δύνανται νὰ δώσωσιν ἐν γνώσει τὴν ψήφον τῶν. Ὡστε θεωρεῖ πάντῃ περιττὴν καὶ ἀσκοπὴν τὴν αἰτουμένην ἀναβολήν.

Ἐπὶ τῇ 4 καὶ 5 ἀρθρῶν τοῦ κανονισμοῦ, τὰ περὶ ἐκλογῶν πραγματευόμενα, λέγουσιν ἀπλῶς, ὅτι τὸ τμήμα λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τ' ἀπαρτίζοντα τὴν ἐκλογὴν ἐγγράφα, (Πρακτ. Βουλῆς, Σύνοδ. Α. Περίοδος Δ')

συντάσσει τὴν ἐκθέσιν του, χωρὶς νὰ γίνηται ἐν αὐτοῖς λόγος περὶ τυπώσεως τῆς ἐκθέσεως. Μόνον δὲ τὸ 54 ἄρθρον λέγει, ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων ἐκθέσεις τυποῦνται κλπ., ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν. Νομίζει λοιπὸν, ὅτι ἡ Βουλὴ οφείλει νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν, καὶ ἂν ἐκ ταύτης δὲν φωτισθῇ, δύναται τότε ν' ἀναβάλῃ ἐπὶ τὴν αὐρίαν τὴν ἐξακολουθεῖν.

Ἀντεῖπαν ἕτερος, ὅτι πλήρη γνώσιν ἔχων τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν, οὐδεμίαν αἰσθάνεται τὸ κατ' αὐτὸν ἀνάγκην ἀναβολῆς. Ἐπειδὴ ὅμως πρόκειται περὶ πράξεων ἐγκληματικῶν, ἐπειδὴ πρόκειται νὰ καθιερωθῇ ἀρχὴ καταστροφικὴ παραδίδεται καὶ αὐτὸς τὴν ἀναβολὴν πρὸς ἀκριβεστέραν καταλήψιν τῶν ἐν τῇ ἐκλογῇ συμβάντων. Οφείλει δὲ ὁ προαγορεύσας νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα τὰ κανονίζοντα τὴν ἐργασίαν τῆς Βουλῆς, καὶ οὐχὶ τὴν τῶν τμημάτων, διὰ νὰ ἴδῃ ὅτι πᾶσα ἐκθεσις πρέπει νὰ τυποῦται. Ἄλλως τε δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ πρὸς τί ἡ τοσαύτη ἐπίσπευσις, ἀφ' οὗ πρόκειται περὶ ἐξελέγξεως ἐκλογικῶν δικαιωμάτων.

Προκειμένου ἐνταῦθα νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ, εἰν παραδεχεται τὴν περὶ ἀναβολῆς γενομένην πρότασιν, ἐνέστη τις εἰπὼν, ὅτι ὁ κανονισμὸς σαφῶς διατάττει τὴν τύπωσιν τῶν ἐκθέσεων, καὶ ἐπομένως αἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ δὲν δύναται νὰ τεθῶσιν ὡς ζήτημα.

Πολλῶν δ' ἐπιμενόντων εἰς τὴν ἀμεσον τῆς συζήτησεως πρόσδον, ἐγένετο ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας περὶ τυπώσεως τῆς ἐκθέσεως ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Π. Καλαμογδάρτου καὶ Γ. Τσιγκουράκου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέφριψε τὴν ἀνωτέρω πρότασιν διὰ ψήφων 53 κατὰ 24.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ νὰ τυπωθῇ ἡ ἐκθεσις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Κέας, καὶ ἡ ὅχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκάς Λόντος	N	Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	N
Δημήτριος Ὀρεινός	O	Δημήτριος Τσάκρης	
Πέτρος Καμπάνης	O	Γεώργιος Τσάκρης	
Νικόλαος Π. Καίρης		Νικόλαος Ἰατρός	

Σχαρλάτος Σούτσας		Ἰωάννης Μπαλάρας	
Δημήτριος Καλλιφρονάς		Πέτρος Δελιγιάννης	O
Ἀνδρέας Μεταξάς		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	O
Σταύρος Βλάχος	O	Κωνσ. Αλαμπρινόπουλος	O
Ἀνδρέας Ἰσχος		Νικόλαος Μπούκουρας	
Σωτήριος Στράτος		Π. Κολποδίνος	
Ἀντώνιος Γεωργαντάς	N	ἑμ. Ἀντίπας	
Φίλων Φίλωνος	N	Γεώρ. Πανοпрιτόπουλος	O
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	O	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	O
Νικόλαος Τσίλιος	O	Χρῆστος Ράγκος	
Κωνστ. Γριβογεώργης	O	Εὐθ. Καναλλόπουλος	O
Α. Π. Πατροπουλάκης	O	Ἀναγνώστης Κονδᾶκης	O
Γεώρ. Α. Τσιγκουράκος	O	ἑμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	O	Νικόλαος Ματθαίου	O
Γεώργιος Κονδύλης	O	Σ. Κοπανίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N	Γεώργιος Γιατράκος	
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	N	Λουκάς Στεφάνου	O
Βασίλειος Νώνης		Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	O
Σταμάτιος Μήτσας	O	Ἰωάννης Ν. Ταμπανόπουλος	N
Δημήτριος Ζώτος		Γ. Ν. Ρέβελιωτης	
Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης		Παναγιώτης Βαρθολομαῖος	O
Νικόλαος Γρανίτσας		Β. Π. Δημητριάδης	O
Λύσανδρος Βιλαΐτης		Ἀναγνώστης Δεδάπουλος	
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	O	Α. Μαυροειδὴς	
Ἀνδρέας Αὐγερινός		Γεώργιος Κεράλας	O
Σόλων Κρεστενίτης	O	Ἀναγνώστης Τσάκας	O
Δημήτριος Ἀθανασίου	O	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Γεώργιος Διαμάντης	O	Κωνστ. Ι. Κουρκουμέλης	O
Ν. Δελένδας		Ἀλέξανδρος Κομμουνόπουλος	N
Α. Γαβρᾶς	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Ἀνγν. Βερβαρής	O	ἑμ. Δαρειώτης	
Θρασύβουλος Α. Ζαμῆς	N	Ἰωάννης Ταταράκης	N
Λεωνίδ. Ν. Πετμεζᾶς	O	Ἰωάννης Πραβιλέγιος	
Χαρίλ. Θεοχαρόπουλος		Π. Χρυσόβεργης	O
Ἠλίας Παπαδάτος	O	Α. Παπαδημητριάδης	O
Ἀθανάσιος Δανηλάπουλος		Δ. Κοκατάκης	O
Γρηγόριος Κορριωτάκης		Ἰωάννης Λυμπεροσιάδης	O
Ἰωάννης Ζάκρης	O	Ἰωάννης Εὐσταθίου	
Κωνσταντῖνος Δημητριάδης	O	Γεώργ. Μαδομοχωρίτης	N
Βελισ. Νικολαΐδης	O	Γεώργιος Μπάνης	O

Νικόλαος Παράκος	Αν. Ρενουάρδος	Ο
Γερμανός Μαυρομυγιάλης . . .	Ιωάννης Σαγγρεός	Ν
Αιμύτριος Πουλικιάς	Παναγ. Ψάθης	Ψ
Γρηγόρ. Πατριάρχης	Νικόλαος Νάζος	Ν
Η. Χριστόπουλος	Αναγν. Παπασιώνης	
Η. Κανελλόπουλος	Αημ. Πολυχρονόπουλος . . .	Ο
Νικόλαος Μοσχούλας	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .	Ο
Σπ. Παλλήκας	Γεώργιος Ι. Στάκος	
Νάκος Πανουργιάς	Αθανάσιος Καστανάς . . .	Ν
Κωνσ. Βλάμης	Α. Κιζάνης	Ν
Ευθ. Κεχαγιάνης	Παντολ. Κουντουριώτης . .	
Σιδέρης Πράτσικας	Αιμύτριος Βουδούρης . . .	
Παν. Πατρινός	Σταμάτιος Γ. Λακός . . .	Ν
Χρ. Τσαλαμίδας	Μ. Χουρμούζης	Ο
Περικλής Καλαμογιάτης . . .	Καλαμάρας Τσουκαλάς . .	
Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου . .	Γεώρ. Ριζόπουλος	Ο
Ν. Α. Μπόττας	Ευαγ. Κοντογιάννης	
Γεώργιος Ναύτης	Αύγερινος Αδερφ	
Σταμάτιος Δάρας	Νικόλαος Βουδούρης	
Μιχαήλ Σολομός	Α. Μάνταρης	

Παρελθόν εν τούτοις ο εισηγητής του επί της έκλογής Λακεδαιμόνος τμήματος, ανέγνω εκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσιν οὕτω

Τὸ ἕκτον τμήμα τῆς Βουλῆς

«Λαθὼν ὑπ' ὅν τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς Λακεδαιμόνος καὶ διεξελθὼν αὐτὰ, παρατηρεῖ, ὅτι ἐκ τῶν 12 χιλιάδων ψηφοφόρων ἐψηφοφόρησαν 7081· ὅτι τὰς ψήφους αὐτὰς ἔλαβον οἱ κύριοι Σ. Κοπανίττας, Ἀναστάσιος Κορριωτάκης, Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος καὶ Γεώργιος Γιατράκος· ὅτι ὁ πλῆθυσμός τῆς ἐπαρχίας ἐπιτρέπει τὴν ἐκλογὴν τεσσάρων βουλευτῶν, καὶ ὅτι οὐδεμία ἐνστάσις κατὰ τῆς ἐκλογῆς ὑπάρχει.

Προτείνει ὅθεν τὴν ἐπιμέρωσιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Λακεδαιμόνος καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν κυρίων Σ. Κοπανίττα, Ἀνασ. Κορριωτάκη, Ἐμμανουὴλ Μελετοπούλου καὶ Γ. Γιατράκου ὡς νομίμων βουλευτῶν διὰ τὴν τετάρτην περίοδον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1854.

Ἐλ. Καλογεράς, Ν. Α. Νάζος, Ι. Ζάχος, Α. Γεωργαντάς,
Α. Παπαθανασίου, Μ. Σολομός, Γ. Μαδεμοχωρίτης.

Ὁ εισηγητής Ν. Α. Μπόττας. »

Λαθὼν τις ἀκολουθῶς τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κέας, ἐξέδινεν, ὅτι ἐγκάρδιον αἰσθάνεται λυπὴν διὰ τὴν σημερινὴν συζήτησιν, ὅτις ἤρκετο ποτὲ νὰ μὴ ἐλάβαναι χώραν, πολὺ δὲ μάλλον σήμερον, ὅτι τοσούτον μεγάλαι περιστάσεις περιστοιχίζουσιν ἡμᾶς, ἀμφισβητεῖται δὲ τὸ μέγα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς μέλλον, καὶ εἰς τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος τὰ πρόβια χύνεται αἷμα ἀδελφικὸν ὑπὲρ πατρίδος καὶ πίστεως. Ἦρκετο λοιπὸν σήμερον ἢ Ἑλλὰς νὰ ἐπιδεικνύετο μία καὶ ἀδιαίρετος ὡς τῆς πίστεως ἡμῶν τὸ σύμβολον, παρθενοῦ σιμῆ, κεκοσμημένη δι' ὅλων τοῦ ἐξευγενισμοῦ καὶ τῆς προόδου τῶν πλεονικτημάτων. Αὐσυχῶς ὅμως ἐν τῷ μέσῳ τοσούτον σοβαρῶν περιστάσεων ἡμεῖς καταναλισκόμεθα ἀντὶ παντός ἄλλου εἰς συζητήσεις σκανδαλωδεῖς καὶ λυπηράς. Αὐτῆρας μὲν, διότι πρόκειται σήμερον νὰ σφαγιασῶμεν τὰ ἱερωτέρα μίαν ὁλοκλήρου ἐπαρχίας δικαιοῦματα, παραδεχόμενοι τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας, καὶ οὕτω νὰ κατατρέψωμεν τὸ Σύνταγμα, ἡμεῖς τὰ τοῦ Συντάγματος τέκνα· διότι τί ἄλλο ἐστὶ Σύνταγμα εἰμὴ αὐτὴ ἡ ἀληθὴς τοῦ λαοῦ ἀντιπροσώπουσις; Ἡμεῖς δὲ παραδεχόμενοι τῆς πλειοψηφίας τὴν γνώμην, ἀντὶ τῶν ἀληθῶν τοῦ λαοῦ ἀντιπροσώπων, θέλομεν ἐγκαταστήσει ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως, ἀποκηρύττοντες οὕτω τὸν λαὸν παντός δικαιοῦματός του καὶ πάσης ἐξουσίας, καὶ τιθέντες αὐτὸν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῶν ὑπουργικῶν ὁρέξεων. Σκανδαλωδὴς δὲ παρίσταται ἡ σημερινὴ συζήτησις, διότι, ἐν ᾧ περὶ μεγάλων ἀντικειμένων ὠρεῖομεν νὰ σκεπτόμεθα, ἡμεῖς τοσαύτας καταβάλλομεν προσπάθειας καὶ τοσαύτην ἐνέργειαν ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς Κέας πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων. Καὶ λυπηρὰ λοιπὸν καὶ σκανδαλωδὴς ἡ παρούσα συζήτησις, καὶ διὰ τοῦτο ἤρκετο νὰ μὴ ἐλάβαναι χώραν.

Ἐπιληρωθεὶς δὲ τῆς οὐσίας, παρατήρησεν, ὅτι ὀλίγον ἔχει λόγων ἀνάγκην πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἐκλογῆς, παραδεχόμενος καθ' ὁλοκλήριον τὰς τῶν ἐναντίων ἐνστάσεις, ἀφ' οὗ καὶ οὕτω τὸ ἀποτέλεσμα ἀποβαίνει ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων Παγκάλου καὶ Σταθοπούλου.

Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ καταλόγου τοῦ δήμου Σαρίφου, ἐν ᾧ θέλει ἶδει φανεράν τὴν πλαστογραφίαν, ἣν δὲν ἀποδίδει μὲν εἰς οὐδὲνα, λέγει ὅμως, ὅτι ὁ δι' ἐγκλημάτων ζητῶν ν' ἀναδειχθῇ βουλευτὴς ἀναξίως καθίσταται τοιαύτης θέσεως. Ἀλλὰ καὶ πάλιν τὸ ἀποτέλεσμα μένει ὑπὲρ τοῦ Παγκάλου καὶ Σταθοπούλου, καὶ τοῦτο

οἱ ἐναντίοι κατανοήσαντες, εἰς ἄλλην αἰσχροτέραν κατέφυγον πρᾶξιν, τὴν νόθευσιν τῶν ψηφοδελτίων μετὰ τὴν διαλογὴν. Δυστυχῶς ὅμως εἰς Κέα καὶ νόθευσις εἶναι κακὸν ἐνδομικόν, διότι καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον ἡ ἐκλογὴ διὰ νόθευσιν ἔκυρθη. Πρέπει λοιπὸν νὰ λύσῃ σήμερον ἡ Βουλὴ ἐν σπουδαίῳ κατ' αὐτὸν ζήτημα, τοῦτέστιν, ἐάν μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα διαλογῆς νομίμως διεξαχθεῖσιν καὶ μὴ προσβληθεῖσιν κατὰ τὴν διάκρισιν αὐτῆς, ἐπιτρέπηται νὰ μεταβάλλωνται τὰ ψηφοδέλτια καὶ νὰ παρουσιάζηται αὐτῶ εἰς τὴν Βουλὴν ἀποτέλεσμα ἐναντίον. Ἐάν καὶ τοῦτο συγχωρήσωμεν, τότε οὕτε καὶ ἰδέα ἐκλογῶν βουλευτικῶν μένει, ἐντὸς δὲ τοῦ βουλευτηρίου παραδεχόμεθα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοτικῆς ἢ τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας. Ἐρχόμενος δὲ εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος νοθείας, ἐξέθηκεν, ὅτι ἐνεργηθείσης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων Κέας, ἂν καὶ ὁ σύλλογος συνεκροτεῖτο ὑπὸ προσώπων ἀνηκόντων εἰς ἀμφοτέρους τὰς μερίδας, παρόντος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ νομαρχοῦ καὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, οὐδὲν κατὰ τῆς ἐκφωνήσεως τῶν ὀνομάτων ἐγένετο παράπονον, καὶ οὕτω παρεμβάσεως τῆς δικλογῆς, ἐπεσπραγίσθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἐντὸς σάκκων καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν ἀρχὴν, ὃ δὲ νομαρχὸς, ὃ ἐπὶ τιμιότητι καὶ αὐστηρᾷ δικαιοσύνῃ διακρινόμενος, σύμφωνα μὲν τὸ ἀποτέλεσμα ἐξέδωκε τὰ εἰσιτήρια ὑπὲρ τῶν πλειονοψηφούντων Παγκλάου καὶ Σταθοπούλου. Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ὁ περιέχων τὰ ψηφοδέλτια σάκκος ἀνοίγεται κατὰ συνέπειαν παραπόνων μετὰ τὴν διαλογὴν, ἐξαχόνται 200 ψηφοδέλτια καὶ μεταβάλλονται διὰ ψαλιδίσματος τοσοῦτον ἀτέχνως γενομένου, ὥστε ἐκ πολλῶν ἀφῆρη καὶ ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς, διχοτομηθείσης καὶ τῆς υπογραφῆς τοῦ προέδρου. Τοιαῦτα λοιπὸν ψηφοδέλτια νόθα καὶ ὁλως μεταβληθέντα σᾶς παρουσιάζει σήμερον ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος καὶ ἀπαιτεῖ δυνάμει αὐτῶν νὰ παραδεχθῆτε ὡς νομίμους βουλευτὰς τὸν Καλλοπιδῖνον καὶ Ἀντίπαν, ὑπὲρ ὧν ἐγένετο ἡ νόθευσις. Καὶ ἀπόκειται μὲν ὑμῖν νὰ πράξητε, ὅτι βούλεσθε, δὲν ἔχετε ὅμως τὸ δικαίωμα καταστρέφοντες τὴν πραγματικὴν ἐκλογὴν, νὰ ἐνεργήσητε ἐνταῦθα ἐκλογὴν αὐθαίρετον καὶ διὰ ψήφων νόθων νὰ χειροτονήσητε ὑμεῖς τοὺς βουλευτὰς μιᾶς ἐπαρχίας.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ ἀγνότης τῆς ἐκλογῆς φαίνεται ἀμφιβολος, προτείνει ἡ ν' ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τῶν δῆμων Σερφίου καὶ Κέας, τὸ νόθον καὶ παράνομον τῆς ὁποίας ἀρκούντως ἀνωτέρω κατέδειξεν, ἢ ν' ἀκυρωθῇ καὶ ὁλοκληρίαν ἡ ἐκλογὴ, καὶ

ὅτε ἐπαναλαμβάνομένη, θέλει ἀναδείξει βουλευτὰς τοὺς ἔχοντας τὴν πραγματικὴν πλειοψηφίαν. Πιστεύει δὲ ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ σώματος, ἡ ἀκυρώσασα τὴν ἐκλογὴν Πύλου δι' ἐξωδικούς παρατυπίας, δὲν θέλει παραδεχθῇ σήμερον, εἰς ἐκτὴν ἀντιφράσουσα, ἐγκλήματα τοσοῦτον κατὰδῆλα.

Προσέθηκε δὲ τελευταῖον, ὅτι ὑπάρχει γράμμα, γεγραμμένον ὑπὸ τινος ἐνωμοτάρχου ἀνήκοντος εἰς τὴν ἐναντίαν τοῦ Παγκλάου μερίδα, ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ὁποίου θέλει πληροφορηθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τῆς νοθείας τῶν κλήπων οὐδόπως δ' ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ, καὶ τοι ὑπὸ ἐναντίου γραφείσα, ἡ σήμερον παρουσιαζομένη ἐνστάσις κατὰ τῆς ἐκφωνήσεως τῶν ὀνομάτων. Ἀλλ' ἐν τῷ αὐτοῖς οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦσι τὸ νόθον τῆς ἐκλογῆς, πῶς δύνασθε ὑμεῖς σήμερον ἐναντίον τῆς ἰδίας αὐτῶν ὁμολογίας νὰ τοὺς ἀναγνωρίσητε ὡς βουλευτὰς νομίμους; Ὀφείλετε λοιπὸν χάριν τῆς αξιοπρεπείας τοῦ σώματος καὶ τοῦ ἱεκοῦ ἐκάστου ὑμῶν συμφέροντος, συμφωνεῖν καὶ πρὸς τὴν ὑποὶν παρεδιδεγμένη νομολογίαν εἰς ἄλλας ἐλαφρότερα περιεχούσας ἀνομίματα ἐκλογῆς, νὰ κηρύξητε καὶ τὴν προκειμένην ἀκυρον.

Ἀντικρουὼν τὸν προαγορεύσαντα ἔτερος, ἐξέθηκεν, ὅτι πρῶτον ἤδη ἀναβαίνων τὸ βῆμα γυμνὸς λέξεων πομπικῶν καὶ τῆς παραπιστικῆς ἐκείνης δυνάμεως, συνήθους πάντοτε εἰς τοὺς ῥήτορας τοὺς μὴ ἔχοντας ὑπὲρ ἐκείνων τὴν ἀλήθειαν, οὕτε τὸ ἔθνος θέλει ζητήσει νὰ ρίρῃ εἰς ἀπελπισίαν, οὐδὲ τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἀπόγνωσιν, ὡς ἐπραξεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ἀπαρτύνων πᾶσαν ἐπὶ τοῦ κυρίου τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἀντικειμένου λεπτομέρειαν ἄλλ' εἰς τὴν οὐσίαν αὐτὴν τῆς ὑποθέσεως περιορίζων τὸν λόγον του, συνομολογεῖ μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι ἀνάξιος τῷ ὄντι εἶναι ὁ διὰ πλαστογραφίαν ζητῶν ν' ἀναδειχθῇ βουλευτὴς, καὶ μάλιστα ὁ γνωρίζων τοῦ ἐγκλήματος τὰς συνέπειας καὶ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένας ποινάς, ὡς ὑπάρχας τοῦ νόμου ἐκτελεστής.

Ἀρχόμενος λοιπὸν οὐχὶ ἀπὸ τῶν δῆμων Σερφίου καὶ Κέας, ὡς ὁ προαγορεύσας, ἀλλ' ἀπὸ τῶν τῆς Κύθου καὶ Δρυπίδος, παρατηρεῖ, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Κύθου, κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, φαίνονται ψηφοφορήσαντες 466, καὶ τόσσοι ἐπρότερον καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴν. Ἀλλὰ τὸ πρωτόκολλον ὑπάρχει πλαστογραφημένον, διότι τὴν τελευταίαν τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν μετὰ τὸν 308 ἀριθμὸν τοῦ πρωτοκόλλου τῶν ψηφοφόρων, παρουσιασθεὶς ὁ Ν. Βάλεντας, ἐπρότεινεν ἐνστάσιν κατὰ τῆς ἀτάκτου σφραγίσσεως τῆς κλήπης, εἰπὼν, ὅτι ὁ δήμαρχος κατὰ τὴν 21

καὶ 22 Δεκεμβρίου εἶχεν ἐμπιστευθῇ τὴν δημοτικὴν σφραγίδα εἰς τινὰ ἐπαρρησιώτην Ν. Πάγκαλον, ἐξάδελφον τοῦ ψευδοπροφάνου, ἀλλ' ὁ πρωτοκόλλιστὴς ἀντὶ τῆς ἐγγράφῃ τὴν ἐνστάσιν ταύτην ἀφείκει ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 308, ἐνέγραψεν αὐτὴν εἰς τὸ ἀπέναντι φύλλον, κατωθὶ δὲ τῆς ἐνστάσεως ἐσημειώθη καὶ ὁ τελευταῖος τῆς ψευδογραφίας ἀριθμὸς 309. Περιουσιώτης δὲ τῆς πράξεως, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς προσέθηκαν ἐν τῷ μεταξύ ἐν φύλλον, καὶ οὕτως ἡδυνήθησαν ν' ἀναριθμώσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν ψευδογράφων εἰς 466, μεταβαλόντες τοῦ τελευταίου ἀριθμοῦ 309 τὸ μὲν 3 εἰς 4, τὸ δὲ 0 καὶ 9 εἰς 6, ὡς προφανῶς καταφαίνεται. Προστέθηκαν ἐπομένως ἐν τῇ κάλπῃ Κύνου ὑπὲρ τοῦ Παγκάλου καὶ Σταθοπούλου ψῆφοι 157, αἵτινες πρέπει ν' ἀφαιρεθῶσιν ὡς νόθοι.

Εἰς δὲ τὸν δῆμον Δρυοπίδος, ἀντὶ τῆς τήρησιν τὴν τάξιν τῆς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καταχωρίσεως τῶν ὀνομάτων τῶν ψευδογραφούντων, πρὸς πλείοτερον τῆς νοθεύσεως εὐκαλίαν ἐκράτησαν φυλλάδιον (ιδιαιτερον, καὶ οὕτω τοὺς πραγματικῶς ψευδογραφούντας 254 ἀνεβίβασαν εἰς 400. Πρὸς ἀποδείξιν δὲ τῆς νοθεύσεως ταύτης ὑπάρχει συμβολαιογραφικὴ πράξις 18 πολιτῶν, οἵτινες παρουσιασθέντες εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὡμολόγησαν ὅτι τὰ πλέον τῶν 254 ψευδοελτίων ἐβρίθηνον ἐν τῇ κάλπῃ χωρὶς πραγματικῶς νὰ ψευδογραφῶσιν πρόσωπα, διότι ἐκ τῶν πλεονάζόντων 157 ἀπόντες μὲν ἦσαν 117, τεσσαράκοντα δὲ ἀπεκλείσθησαν τῆς ψευδογραφίας βιαίως ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἀνέκοντες εἰς τὴν ἐναντίαν τοῦ Παγκάλου μερίδα, ἐν οἷς καὶ οἱ ἄνω μνησθέντες 18. Ὑπάρχει δὲ καὶ εἰς χωριστὸς κατάλογος τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ᾧ καταφαίνεται ὁ πραγματικὸς ἀριθμὸς τῶν ψευδογραφούντων, περιοριζόμενος εἰς 254. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, καὶ ἡ κάλπη τοῦ δήμου τούτου παρατηρήθηκα κατὰ τὴν διαλογὴν, εὗρεθαι παραβιβασμένη, διότι ὁ σύντης αὐτῆς δὲν ἦτον ὡς τῶν ἄλλων, αἱ δ' ἐπὶ τοῦ καλύμματος τρεῖς σφραγίδες τῆς Νομαρχίας καὶ αἱ δύο τῆς Διμορφίας ἐφαίνοντο διεσπασμέναι. Περὶ τῆς διασπάρξεως δὲ ταύτης ὑπάρχει καὶ ἐκδοκὴ τῆς μειοψηφίας τοῦ συλλόγου, ἣν καὶ ἀνέγνω.

Ἐκ τούτων ἐπομένως ὅλων καθίσταται ἀναμφισβήτητον, ὅτι καὶ ἐν τῇ κάλπῃ τοῦ δήμου Δρυοπίδος προστεθήσαν ὑπὲρ τοῦ Παγκάλου καὶ Σταθοπούλου ἑτεροὶ 157 ψῆφοι, αἵτινες μετὰ τῶν ἄλλων 157 τοῦ δήμου Κύνου πρέπει ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ ἑκάστου αὐτῶν.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν κάλπην Σερύφου, ἣν μόνον προσέβαλεν ὁ προφάνος, παρατηρεῖ, ὅτι ἀληθῶς μὲν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ φαίνεται παραλλαγή τις τῶν ἀριθμῶν, ἀλλ' αὕτη προήλθεν ἐκ τῆς ἐσφαλμένης τοῦ ἀφείκοντος ἀριθμοῦ κατατάξεως, οὐχὶ ὁμοῦς ἐκ προσθήκης δολίας· καὶ μολοντούτο ἐγένετο ἡ ἀραίρεσις 230 ψήφων ἐκ τῆς μερίδος τοῦ Κολυπιδίου καὶ Ἀντίπα, ὥστε οὐδόλως ὡφελήθησαν οὗτοι ἐκ τῆς ὑπατιθεμένης ταύτης νοθεύσεως.

Κατὰ δὲ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κίρας οὐδεμίαν μὲν ἐγένετο ἐνστάσις, ἀλλ' ἀρ' οὗ ὁ ὑπὲρ τοῦ Παγκάλου καὶ Σταθοπούλου σύλλογος τῶν ἐπιτροπῶν παρετήρησεν, ὅτι μ' ὅλας τὰς γενομένας εἰς τὰς κάλπας Κύνου καὶ Δρυοπίδος νοθεύσεις δὲν ἐπῆρχετο ὑπὲρ αὐτῶν ἀποτέλεσμα, ἐκ τῶν 959 ψευδοελτίων τῶν πραγματικῶς ἐν τῇ κάλπῃ βρισθέντων, κατὰ τὸ πρωτοκόλλον τῆς ψευδογραφίας, περιεβλήθησαν μόνον 849, ὡφελήσαντες ἐκ τῆς ἀτάκτου ἀριθμώσεως, καὶ οὕτως ἀφῆραν ἀπὸ τὸν Κολυπιδίον καὶ Ἀντίπαν 110 ψευδοελτία, ὑποβιβάζοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων διὰ μὲν τὸν Κολυπιδίον εἰς 650, διὰ δὲ τὸν Ἀντίπαν εἰς 524. Ἡ δὲ λαμβασμένη ἀριθμικὴ ἐξάγεται, διότι οἱ ἀριθμοὶ 43, 44, 116, 117, 118, 119, 357, 358, 529, 568 καὶ 598 ἐσημειώθησαν δις, ὁ δὲ 633 ἀποτέλως παρελείφθη. Μετὰ τὸν ἀριθμὸν δὲ 638 ἀντὶ τῆς σημειώσεως ὁ ἀριθμὸς 639, ὁ πρωτοκόλλιστὴς ἐσημείωσε τὸν ἀριθμὸν 539, καὶ οὕτω φαίνεται ἐλάττωσις 100 ψήφων, αἵτινες μετὰ τῶν ἀνωτέρω δις σημειωθεισῶν συμπληροῦσι ψήφους 110, τῶν ὁποίων προστιθεμένων εἰς τὰς 859, ἀπαρτίζεται ὁ πραγματικὸς ἀριθμὸς τῶν ψευδογραφούντων 959. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μετὰ τὴν παράνομον ἀραίρεσιν τῶν 110 ψήφων δὲν προέκυπτε πάλιν ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τοῦ Παγκάλου, ὁ σύλλογος καὶ ἑτερον διενόηθη ἀνοσιούργημα, καὶ οὕτως ὁ ψευδοελάτης ἀντὶ τῆς ἐκφωγῆς τὰ ἐν τοῖς ψευδοελτίοις ὀνόματα, ἐξερῶναι πολλακὴς τὰ τῶν ἐναντίων, οὐδεὶς δὲ ἡδύνατο ν' ἀντιταξῇ παρατήρησιν τινὰ κατὰ τῆς πράξεως ταύτης, καθ' ὅσον ὁ σύλλογος ὁλοκληρὸς σχεδὸν διατέλει ὑπὲρ τοῦ Παγκάλου, καὶ οὕτως ἀνεβίβασαν τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων ὑπὲρ μὲν τοῦ Παγκάλου ἀπὸ 229 εἰς 455, ὑπὲρ δὲ τοῦ Σταθοπούλου ἀπὸ 102 εἰς 329, ἐπιτυχόντες διὰ ταιούτων μέσων τοῦ σκοποῦ αὐτῶν.

Καὶ εἶπε μὲν ὁ προφάνος, ὅτι ἐν τῇ κάλπῃ Κίρας ἐκτὸς τῶν 959 ψευδοελτίων εὗρεθην καὶ ἑτεραὶ μετὰ δυσδιάκριτον μονογραφὴν τοῦ προέδρου, τινὰ ἐθεώρησαν ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν μερίδα τοῦ Παγκάλου καὶ Σταθοπούλου· ἀλλ' οὗτος παρατηρεῖ,

τος, εάν δὲν ἦτον δυνατόν νὰ διακριθῇ ὑπὲρ τίνος ἐνηργήθῃ ἡ νόθευσις. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀδιστακτικῶς ἀποδεικνύεται, ὅτι τὰ εἰς τὰς κλήρας τῶν δέμων Κύνου καὶ Δρυοπίδος ριζήντα περιπλέον ψυροδελτικὰ ἀνήκον εἰς τὸν Πάγκαλον καὶ Σταθόπουλον, ἀπὸ τῶν ὁποίων πρέπει ν' ἀφαιρεθῶσι χωρὶς ν' ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ.

Παραίνων λοιπὸν ἐνταῦθα τὸν λόγον του, συμπεραίνει, ὅτι ἡ Βουλὴ δεῖται νὰ παραδεχθῇ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τοῦ πρῆμματος ὡς ἀληθὴ καὶ πραγματικὴν. Θεωρεῖ δὲ περιττὸν ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐπιδεικτικὸν μέρος τοῦ λόγου τοῦ προαγορεύσαντος, διότι ὅλοι βεβαίως ἐνόησαν τὸ ἀνυπόστατον καὶ υπερβολικὸν τῶν φράσεων του, διὸ παρατηρεῖ μόνον, ὅτι τότε πραγματικῶς θέλομεν παραβιάσει τὸν νόμον, ὅταν ἐξ ἀπάτης παραδεχθώμεν ὡς νομίμους βουλευτάς τοὺς κυρίους Πάγκαλον καὶ Σταθόπουλον.

Ἐπέρριψεν ἄλλος, ὅτι ἡ προκειμένη συζήτης δὲν ἀφορᾷ κυρίως τὴν ἐκλογὴν μικρᾶς ἐπαρχίας, ἀλλὰ τὰ συμφέροντα ὁλοκλήρου τοῦ Κράτους, διότι πρόκειται περὶ ἀρχῆς στενῶς συνδεδεμένης μετὰ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος. Εἶναι δὲ περίεργον, ὅτι μικρὰ νῆσος τοῦ Αἰγείου παρέχει σήμερον τὴν ἀφορμὴν νὰ σκερθώμεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης, καθὼς καὶ πρὸ εἰκοσιν αἰώνων ἔδωκεν ἄλλατε τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἡ Μιτληνὴ, ὅτε παρακυρθέντες ὑπὸ τοῦ Κλέωνος, ἀπεράσισαν οἱ Ἀθηναῖοι νὰ φονεύσωσι τοὺς προκρίτους αὐτῆς, ἀλλὰ μετεπεισθήσαν ὑπὸ τῆς εὐγλωττίας τοῦ Διοδότου. Ἐνθυμεῖται δὲ, ὅτι ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ δημογραφία του παραπονεῖται λέγων ὁ Διοδότος, ὅτι ποτὲ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου δὲν ἔπαυσε τοὺς ἀνθρώπους κακούργουτας, καὶ διὰ τοῦτο κῆχετο ἡ νὰ εὑρεθῇ ποινὴ ἄλλη ἢ νὰ παύσῃ καὶ ἡ ματαία τοῦ αἵματος καταδικῆ. Τοιαύτην τινα, νομίζει, ἀλλ' ἀντιθέτως εὐχὴν ἔπρεπε νὰ ἐκφράσωμεν καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, τὰς ὁποίας ἀπανταχοῦ λυμαίνεται ἡ νόθευσις καὶ ἡ βία, καθ' ὃν οὐδέποτε ἐγένετο χρῆσις τῶν κειμένων νόμων, ἵνα εὑρεθῇ οὕτως ἡ καταλλήλως θεραπεία. Καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς λοιπὸν ταύτης δὲν ἔχει μὲν ἀνάγκη ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἐγένετο νόθευσις καλπῶν, καθ' ὅσον ἀμρότερά τὰ μέρη συμφωνοῦσιν εἰς τοῦτο· ἀλλ' ὅτι φαίνεται πρωτοφανὲς καὶ παράδοξον, εἶναι ὅτι ἐγένετο δύο εἰς τὴν περίστασιν ταύτην διαλογαί, ἡ μὲν δηλ. ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἡ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ Βουλῇ· ὥστε ἄλλοι ἐκεῖσε, ἄλλοι δ' ἐνταῦθα φαίνονται πλειονοψηφούντες. Τὸ φαινόμενον ἀρκ. τοῦτο, ἐν ᾧ προδήλως ἀποδεικνύει ὅτι ἐγένετο νόθευσις, εἶναι σπουδαῖον καὶ διὰ τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν

καὶ διὰ τὸ ἔθνος. Καὶ διὰ μὲν τὸ ἔθνος, καθ' ὅσον αὐτὸ διὰ τῆς Βουλῆς μετέχει τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἀπορρίπτεται περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν φορολογικῶν νόμων καὶ ἐξελέγγει διὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ τὰ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐκ τοῦ στερήματός του συλλεγόντων εἰσδημάτων, ὅθεν καὶ ἐνδιαφέρεται νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ πληρεξουσίων τῆς ἐλευθέρως ἐκλογῆς καὶ πίστεώς του. Διὰ δὲ τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα μὴ ὑποτεθῇ, ὅτι δι' ὑποσχέσεων, ἀπειλῶν, Κυβερνήσεων, ἵνα μὴ ὑποτεθῇ, ὅτι δι' ὑποσχέσεων, ἀπειλῶν, νουθεσιῶν ἢ ἀκυρώσεων ἐκλογῶν τινῶν ἐπενεργεῖ εἰς συγκρότησιν Βουλῆς, ἥτις δὲν εἶναι πλέον ὁ γνήσιος ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ, ὁ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προωρισμένος νὰ υπερασπίζῃ τὰ δι' αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος διαγεγραμμένα δικαιώματά του, ἀλλ' εἶναι ἀπλοῦν ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ζητοῦσα νὰ ἐξασκῇ ἡ ἰδία βία ὁ λαὸς διὰ τῶν γνησίων ἀντιπροσώπων του ὠρίσθαι νὰ ἐξασκῇ δικαιώματα, ἐπιφέρει βαρεῖαν κατὰ τοῦ λαοῦ πληγὴν. Καὶ δὲν ἀμφιβάλλει μὲν, ὅτι ἡ Κυβερνήσις ἐν τῷ εὐχέλῳ αὐτῆς μεγαλείῳ δὲν δύναται νὰ συγκρατῇ εἰς τοιαύτας πράξεις, δὲν δύναται ὁμῶς νὰ παρασιωπήσῃ πόσον ἐπιβλαβὴς εἶναι καὶ ἀπλοῦς ὁ σχηματισμὸς τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως. Καὶ ἔγιναν μὲν διάφοροι κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐνστάσεις, αἵτινες καὶ τοιαύτως ἐνεργηθεῖσαι, πρέπει ὁμῶς, ὡς αἱ ἐνστάσεις τοῦ δημοσίου δικαίου αἱ μὴ ἔχουσιν ὠρισμένον χρόνον, νὰ ληρθῶσι καὶ αὗται ὑπ' ὅβιν. Μία λοιπὸν τούτων, ἀφορῶσα τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου Δρυοπίδος, ἀναφέρει, ὅτι εὑρεθὴ δῆθεν καὶ ἄλλος κατάλογος ὑπογεγραμμένος παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ᾧ ἐσημειοῦντο τὰ ὀνόματα τῶν ψηφοφούντων κτλ. Δὲν ἐννοεῖ ὁμῶς ποῖον σκοπὸν εἶχε νὰ κρατῇ ὁ πρόεδρος τὸν ἰδιαιτέρον κατάλογον τοῦτον, ἐν ᾧ καὶ ὡς αὐτοῦργος τοῦ δημοσίου καταλόγου καὶ ὡς ἐφορευτικὴ ἐξουσία ἐγνώριζε πόσοι καὶ ποῖοι ψηφοφοροῦν. Δὲν ἠδύνατο λοιπὸν νὰ πράξῃ τοῦτο, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελε νὰ χαρισθῇ εἰς τοὺς περὶ τὸν Κολποδῖνον καὶ Ἀντίπαν. Ἀλλὰ καὶ τότε πρέπει νὰ τῷ ἀποδοθῇ ἡ ἐσχάτη ἡλιθιότης, διότι ἐδίδεν αὐτῷ τὰ μέσα νὰ καταδιωχθῇ παρ' αὐτῶν τῶν ὑπεναντίων του. Ἐπέρχεται ὁμῶς καὶ ἄλλη τις ἐνστάσις, ἡ κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κύνου, καθ' ἣν λέγεται, ὅτι πλαστογραφηθὲν καὶ τὸ πρωτόκολλον τοῦτα τῆς ψηφοφορίας, περιέχει 157 ὀνόματα υπεράριθμα, παραδέχεται δὲ καὶ αὐτὸς τὴν κατηγορίαν, διότι μέλος ἐντιμον τοῦ τμήματος, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν λόγον δὲν δύναται νὰ διατάξῃ, τὸν ἐβεβαίωσε περὶ τούτου. Ἀλλὰ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλο-

γην τοῦ δήμου Κέας, ἐρωτηθεὶς ὁ Πάγκαλος, εἶπε μὲν, ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ σώκκου τῶν ψηφοδελτίων σφραγίδες εἶναι ἀλύμαστοι, ἡ λέξις ὅμως αὕτη δὲν βεβαίως καὶ τὴν ταυτότητα τῶν σφραγίδων, αἰτνες δύνανται μὲν νὰ ἴναι ἀλύμαστοι, ἀλλ' οὐχὶ αἱ τὸ πρῶτον τεθεῖσαι, ἀρ' οὐ μάλιστα ἡ ἐπὶ τῶν λοιπῶν σώκκων σφραγὶς εἰς μόνον δὲν ὑπάρχει τὸν τοῦ δήμου Κέας. Ἄλλως τε ἡ νόθευσις αὕτη καθίσταται ἀναντιρρήτος, ἐὰν παρατηρήσῃ τις, ὅτι ἐκ τῶν ψηφοδελτίων τὰ μὲν κεκομμένα, τὰ δὲ σφραγισθέντα, ἀλλὰ πανταπᾶσιν ἀναριθμητὰ καὶ ἄλλα ὑπεράριθμα πάλιν, κείνται ὡς ἔτυχε πρὸ ὀφθαλμῶν τῆς Βουλῆς. Καὶ εἶπε μὲν ὁ προαγορεύων, ὅτι πιθανόν νὰ ἐκοπτον αὐτὰ οἱ ψηφοφόροι, θέλοντες νὰ εὐχαριστήσωσι τοὺς ἀπαιτοῦντας τὴν ψήφον των· ἀλλ' εἰς τοιοῦτον μέτρον ἠδύναντο ἴσως νὰ καταφύγωσιν, ἐὰν ἐκάστη μερίς εἶχεν ἴδιον χρώμα ψηφοδελτίων. Ἐνταῦθα ὅμως τὸ χρώμα ἦτον κοινόν καὶ ἐκλείπει πᾶσα κατὰ τῶν ἐκλογέων ὑπόνοια. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν διαλογὴν δὲν ἐτηρήθη ποσὶς ἡ ἀριθμητικὴ σειρά τῶν ψηφοδελτίων, ὡς ἐγένετο εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας καὶ γίνεται ἐν γένει εἰς πᾶσαν διαλογὴν. Ἀναγέρων δὲ πολλὰ τοιαῦτα προωύστερα ψηφοδελτία, ἐσυμπέραναν, ὅτι καὶ ἡ ἀνόμιλος αὕτη ἀριθμησις ἐνίσχυει τὰς περὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ὑπονοίας. Ἀλλὰ μόνη, προαίθετος, δικαστικὴ τις ἀπόφασις δύναται νὰ φέρῃ εἰς φῶς τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ μόνη νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τοιαύτας πράξεις, καθ' ὅσον ἂν καὶ δευτερεύων σκοπὸς τοῦ νόμου, εἶναι ὅμως λίαν οὐσιώδης ἡ ἀποτροπὴ. Καὶ ἄλλο δὲ τι παρατηρεῖται κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἄτοπον, καὶ τοῦτο εἶναι ὅτι πολλὰ τῶν ψηφοδελτίων εὐρίσκονται ἀναριθμητὰ. Πῶς θέλομεν ἐξηγήσει τοῦτο; Εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ παρασθῶσιν εἰς τὴν βελόνην χωρὶς πρότερον νὰ ἀριθμηθῶν; Ἡ παράλειψις αὕτη δὲν ἐγένε βεβαίως ἐκ λήθης τοῦ ψηφοδέκτου. Τὰ ψηφοδελτία λοιπὸν ἐκόπησαν ὅπως ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶσι τὰ ὀνόματα Ἀντίπα καὶ Κολποδίνου, κατόπιν δὲ παρελείφθη ἡ μνεία τοῦ ἀριθμοῦ. Τοῦτο δὲ πλεῖστον πιθανολογεῖται, καθ' ὅσον τινὰ τῶν ψηφοδελτίων φέρουσι τὸν αὐτὸν ἀριθμόν. Παῖον ἐν τούτοις τὸ ἀποτέλεσμα; Ἐν ᾧ ἐκ τῶν κοπέντων ψηφοδελτίων ὁ Π. Κολποδίνος μολὶς ἔλαβεν 6 ψήφους εἰς Κέαν, ὑπολογίζονται ἥδη ὑπὲρ αὐτοῦ 173· ἐν ᾧ ὁ Ἐμμ. Ἀντίπας μολὶς ἔλαβε 5 ψήφους, ὑπολογίζονται καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ 170, οἱ δὲ ἐναντίοι, Πάγκαλος καὶ Σταθόπουλος, οἱ λαβόντες ἐκεῖσε τὰς ψήφους ταύτας, ἀπαλλάσσονται σήμερον τοῦ τοιοῦτου βάρους. Καὶ εἶπε μὲν ὁ προα-

γορεύων, ὅτι ἀρ' οὐ οἱ περὶ τὸν Ἀντίπα καὶ Κολποδίνου εἶχον ὑπὲρ αὐτῶν τὸν πρόεδρον τῆς ἐραρευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰ μέλη, εὐκαλὸν ἦτον ἐξάγοντες 200 ψηφοδελτία, νὰ ῥύψωσιν ἐντὶ αὐτῶν ἄλλα χωρὶς νὰ καταφύγουν εἰς ἐκκοπήν ψηφοδελτίων κτλ. Ἀλλ' ἐὰν οἱ ἐνοχοὶ πάντες ἐσυλλογίζοντο μὲ ὅσπν ὁ βουλευτὴς οὗτος ἀταρξίαν, ἀναμφιβόλως εὐκαλὸν ἦτον νὰ πράξωσιν ὡς εἶπε καὶ οἱ ῥηθέντες. Ἡ βεβαίως νέμεσις ὅμως ἀφίνει πάντοτε ἔγνη τινὰ τοῦ ἐγκλήματος, ἵνα ἀνακαλυπτομένη δι' αὐτῶν, τιμωρηθῇ ἡ κακία. Δὲν ἀγορεύει δὲ ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω οὐδ' ἡ ἰδέα, ὅτι μέλη τινὰ τῆς ἐραρευτικῆς ἐπιτροπῆς παραινέουσι μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι ἄρ' οὐ ἐγένοντο κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν παραλλαγὰὶ ὀνομάτων. Μικρὸν καὶ ἀτυχὲς ἐπιχείρημα, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ προσάλῃ τὰς ἰδίας πράξεις, ἐνταῦθα δὲ, ἀρ' οὐ ὑπέγραψαν τὸ πρωτόκολλον, τολμῶσιν ἔπειτα νὰ προσάλουν, ὅτι ἐπικυροῦν, καὶ τοῦτο μάλιστα μετὰ τὸν ὀρισμένον χρόνον, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἔχωσιν ὑπόστασιν τινὰ καὶ οἱ μῦθοι. Ἄλλως τε, κατὰ τὸν ἐκλογικὸν νόμον, ὁ νομάρχης ὑπάρχει εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου τοῦ παρῶν κατὰ τὴν διαλογὴν, καὶ δὲν δικαιούται μὲν νὰ ἐπιβάλλῃ γνώμην ἢ νὰ φέρῃ παρατηρήσεις εἰς τὴν μεγάλην καλουμένην ἐπιτροπὴν, δὲν δύναται ὅμως καὶ νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι ὁ νομοθέτης, ὡς ἀδελφοὶ τινες ποιηταὶ, παρεισήγαγεν αὐτὸν ὡς βωβὸν ποιήσεως πρόσωπον. Πολλοὺ γε καὶ δεῖ! Σκοπὸς τῆς παραστάσεως τοῦ ὑπάρχει νὰ πληροφορηθῇ δι' αὐτοῦ ἡ Κυβέρνησις περὶ τῶν κατὰ τὴν διαλογὴν γενομένων, καθ' ὅσον πᾶσα Κυβέρνησις συνετὴ θέλει νὰ συνεργάζηται μετὰ γνησίων ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ.

Ἀνήγγειλε λοιπὸν ὁ νομάρχης, ὅτι κατὰ τὴν διαλογὴν ἐγένετο ἐκφώνησις ἄλλων ὀνομάτων; Ἀς βεβαιώσῃ τοῦτο ὁ παρὼν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ πείθεται εἰς μόνην τὴν ὁμολογίαν του. Ἐὰν λοιπὸν ἐκ μὲν τοῦ Παγκαλίου καὶ Σταθόπουλου ἀραιεθῶσιν ἀνά 157 ψήφοι, αἰτνες δὲν φαίνονται γνήσιοι· ἐκ δὲ τοῦ Κολποδίνου καὶ Ἀντίπα 269, προερχόμενοι ἀκριβῶς ἐκ τῶν κοπέντων, τῶν ἐσθεσμένων καὶ ἀναριθμητῶν ψηφοδελτίων· ἡ πλειονοψυχία πάλιν κηρύσσεται ὑπὲρ τῶν πρώτων. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ εἰς τοὺς τέσσαρας δήμους τῆς ἐπαρχίας ἐτολμήθη νόθευσις καὶ παραβίασις τῶν καλῶν, προτείνει καὶ αὐτός τὴν πλήρη τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἀκύρωσιν καὶ τὴν εἰς δίκην παραπομπῆς τῶν ἐνόχων, ἵνα τιμωρηθῇ ἐπαξίως ἡ βέβηλος χεὶρ, ἡ ἀπαυθαδιάσασα νὰ προσάλῃ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ Συντάγματος.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζήτησεως, ὁ πρόεδρος κρότησε πρῶτον τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς ἥτοι, ἂν θεωρῇ ἔγκυρον ἢ ἀκύρον τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Κέας. Γενομένης δ' αἰτήσεως πολλῶν ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰωάννην Ταμπάκου-πυλὸν καὶ Γ. Τσιγκουράκον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡςδε προσαρτώ-μενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς διὰ ψήφων 52 πρὸς 21. Κρωτηθεὶσα δ' ἐπειτα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνώμην τῆς πλειο-νομήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Κέας ἀναγνωρίζονται οἱ Π. Κυλοποδίνος καὶ Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας.

Κρῶζαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, προὔτεθη ἡ συ-ζήτησις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Λακεδαιμόνος. Μηδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἀναστάσεως νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας ταύτης τοὺς Σ. Κοπανίτσαν, Ἐμμαν. Μελετόπουλον, Α. Κορσιωτάκην καὶ Γ. Γιατράκον.

Κρῶζαντος δὲ ὡσαύτως τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, προ-σελθόντες οἱ ἀνωτέρω βουλευταὶ Κέας καὶ οἱ τῆς Λακεδαιμόνος Σ. Κοπανίτσης καὶ Γ. Γιατράκος, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ κα-τωτέρω προσαρτώμενον τῆς ἑρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν ἐν ὥρᾳ 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. ε. τ. μ. ε. ζ. α.

Πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας.

Σήμερον, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1854, προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ κάτωθι σημειούμενοι βουλευταί, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, ὡς ἀκολούθως:

- α Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγιοουσίας καὶ ἀδικαιρέτου
- α Τριᾶδος καὶ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλ-
α λλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους
- α τοῦ Κράτους, καὶ καὶ ἐκπληρῶσαι εὐσυνειδήτως τὰ καθή-
α κοντά μου. »

Συντάχθη ὁθεν τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπου ὑπεγράφη ὑπὸ
τε τοῦ Προέδρου, τοῦ ὀρκισθέντος καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ ὀρκισθείς βουλευτής
Γ. Πατριαρχίας.

Ὁ ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΠΑΝΑΓ. ΒΑΡΒΟΓΑΝΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Πάσιος, ἱερεὺς.
Οἱ Γραμματεῖς
Α. Ν. Π. ε. τ. μ. ε. ζ. α.
Ν. Α. Ν. ε. ζ. α.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ΄.

Τῆς 19 Φεβρουαρίου 1854.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐχαιρέσθη πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκφύσεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν διὰ τὴν ἐπο-
μένην συνεδρίαν, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς
ἐκλογῆς Εὐρυτανίας, ἀνέγνω τὴν ἐκ αὐτῆς ἐκθεσιν τῆς το πλειο-
ψηρίας καὶ μεινότηρας, ἔχουσαν οὕτω:

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Τὸ Ζ΄. τμήμα τῆς Βουλῆς συνελθὼν ἐν τῷ προαδιαρισμένῳ
διὰ τὰς συνεδριάσεις δωματίῳ σήμερον τὴν 19 τοῦ μηνὸς Φε-
βρουαρίου 1854, καὶ ἐπεξεργασθὲν μετ' ἐπιστάσεως ἅπαντα τὰ
ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας ἐγγράφη:

Παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἀπὸ ἐπτὰ δήμους,
εἶναι, τὸν Ἀγραιῶν, ἔχοντα, κατὰ τὸν ὀριστικὸν κατάλογον,
ψηφοφόρους 1082

Ἀπεραντίων ὁμοίως 1154

Παρακαμπυλίων » 655

Κτημενίων » 1805

Ἀρακινθίων » 806

Καλλιδρομητῶν » 1606

Καρπενησιῶν » 1173

Τὸ ὅλον 8281.

Εκ τούτων φαίνεται ὅτι ἐψηφοφόρησαν, κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς·

Εἰς μὲν τὸν δῆμον Ἀγραίων	519
Ἀπεραντίων	809
Παρακαμπυλίων	519
Κτημενίων	1461
Ἀρακινθίων	397
Καλλιδορομπτῶν	260
Καρπενησίου	468

Τὸ ὅλον 4433.

Οἱ ψηφοφορηθέντες εἶναι·

Δημ. Ζῶτος, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν μερίδα εἶναι σημειωμ.	3836
Γιολδάσης, ὡσαύτως σημειωμένοι	3724
Γρανίτσας	3709
Βελῆς	1092
Σιμπάνος	3578.

Ἀλλ' ἡ ψηφοφορία τοῦ δήμου Ἀπεραντίων εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ἀκυρωτέα, συμποσυνμένη κατὰ τὴν σημείωσιν τῆς διαλογῆς εἰς ψήφους 809, καθότι, ἐν ᾧ ὁ ἐπαρχος διέταξε τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφοφορίας, ἡ ἐξουσιαστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ δήμου τούτου ἰδιορρυθμίας φερομένη, ἐξηκολούθησεν ἀνευ διακοπῆς τὴν ψηφοφορίαν, παραδιδάσκα οὕτω διατάξεις οὐσιώδεις, ἐπιφερούσας κατὰ τὸν νόμον τὴν ἀκύρωσιν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ψηφοφορίας.

Περιπλέον δὲ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ λαδόντων χώρων ἐν ὁρισμένοις καὶ ἀρμοδίως χρόνοις καὶ τύποις ἐγγράφων, ὄν, πρωτοκόλλων, ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων, καὶ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ ὧν τῶν πραγματικῶν γεγονότων καὶ περιστατικῶν ἀποδεικνύεται ἀκριβῶς, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Κτημενίων ἐψηφοφόρησαν μόνον 300 καὶ ἀπεκλείσθησαν ἐκ τῶν ψηφοφόρων τοῦ Βελῆ 200· ὁμοίως ἐκ τῶν τοῦ ἰδίου ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀρακινθίων 300· ὁμοίως ἐκ τῶν τοῦ ἰδίου ἀπὸ τὸν δῆμον Παρακαμπυλίων 80, παρῆλλαγαν δὲ τὰ ψηφοδέλτια τῶν ψηφοφόρων τοῦ ἰδίου ἀπὸ τὸν αὐτὸν ἀνωτέρω δῆμον 200. Τὸ ὅλον ψήφοι 780.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐπὶ τῇ ἀναμνηστικῇ βάσει τῶν προσκετεθέντων ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τοῦ ὅλκων ποσὸν τῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς σημειωθεισῶν ψήφων 3836 ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημ. Ζῶτου, ὅσας ἔλαβεν ἀπὸ τὸν μὴ λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν, ὡς εἴρηται, δῆμον τῶν Ἀπεραντίων 723, τὰς περιπλέον εἰκονικῶς

σημειωθείσας εἰς τὸν τῶν Κτημενίων 1160, τότε μένουσιν ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου Δημ. Ζῶτου ψήφοι 1953.

Ἀπὸ τὰς σημειωθείσας ψήφους ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γιολδάσης 3724, ὅσας ἔλαβεν ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀπεραντίων 702 καὶ τὰς περιπλέον εἰκονικῶς σημειωθείσας εἰς τὸν τῶν Κτημενίων 1160, τότε μένουσιν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Γιολδάση ψήφοι 1862.

Ὡσαύτως ἀπὸ τὰς σημειωθείσας ψήφους ἐπ' ὀνόματι τοῦ Βελῆ 1092, ὅσας ἔλαβεν ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀπεραντίων 108, ἐάν προσθεώμεν τοὺς ἀπακλεισθέντας εἰς τὸν δῆμον Κτημενίων 200· εἰς τὸν δῆμον Ἀρακινθίων 360· εἰς τὸν δῆμον Παρακαμπυλίων 80· τὰς παρῆλλαγείσας ἐκ τῶν ψηφοδελτίων εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον 200, καὶ τὰς πραγματικῶς δοθείσας εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον ψήφους 75, τότε συμποσυνταὶ τὸ ὅλκων ποσὸν ὑπὲρ τοῦ Βελῆ εἰς ψήφους 1835.

Ὡσαύτως ἀπὸ τὰς σημειωθείσας ψήφους ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γρανίτσας 3709, ὅσας ἔλαβεν ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀπεραντίων 805 καὶ τὰς περιπλέον εἰκονικῶς σημειωθείσας εἰς τὸν τῶν Κτημενίων 1160, τότε μένουσιν ὑπὲρ τοῦ Γρανίτσας ψήφοι 1744.

Ὡσαύτως ἀπὸ τὰς σημειωθείσας ψήφους ἐπ' ὀνόματι τοῦ Σιμπάνου 3578, ὅσας ἔλαβεν ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀπεραντίων 706 καὶ τὰς περιπλέον εἰκονικῶς σημειωθείσας ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ὀνόματα 1160, τότε μένουσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ψήφοι 1712.

Ἐκ τούτων ὧν ἀποδεικνύεται, ὅτι πλεοναψηφόντες εἶναι οἱ Κ. Κ. Δημ. Ζῶτος διὰ ψήφων 1953
Γιολδάσης διὰ ψήφων 1862
Βελῆς διὰ ψήφων 1835
Γρανίτσας διὰ ψήφων 1712.

Ἐπειδὴ ἂν καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους ἀπογραφικοὺς πίνακας ἡ ἐπαρχία Εὐρυτανίας εἶχε πληθυσμὸν 29,692, ἀλλ' ὅμως μέχρι τῆς ἐποχῆς, καὶ ἦν ἐνηργηθῇ ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ, ἦτοι, κατὰ τὴν μὲν Νεφέριον τοῦ 1853, ὁ πληθυσμὸς ὑψίσθη κατὰ 500 σχεδὸν περισσότερο, ὥστε τὸ ὅλκων ποσὸν τοῦ πληθυσμοῦ ὑπερβαίνει τὰς 30 χιλιάδας ψυχῶν, καθ' ὅσον τοῦτο ἐξάγεται καὶ ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν παρῆλόντων ἐτῶν, κατὰ τὰ ὅποια ὁ ἀριθμὸς ὑψίστην ἀπὸ ἑτὸς εἰς ἑτὸς καθ' ἑπτακοσίας ἕως χιλίας ψυχῶν· ὥστε ἡ ἐπαρχία αὕτη τῆς Εὐρυτανίας ἔχει τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενον πληθυσμὸν πρὸς ἐκλογὴν τριακῶν βουλευτῶν. Κατὰ δὲ τὴν γνώμην ἑνὸς μέλους τοῦ τμήματος, ἐπειδὴ, κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ νομάρχου καὶ τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας τῆς Εὐρυτανίας, ἡ ἐπαρχία

δικαιοῦται ν' ἀποστείλῃ τρεῖς βουλευτάς καὶ οὐχὶ τέσσαρας, δὲν παραδέχεται τέταρτον βουλευτὴν.

Διὰ ταῦτα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ κηρυχθῇ ἄκυρος ἡ ἐνεργηθεῖσα παρὰ νόμῳ ψήφορος εἰς τὸν δῆμον Ἀπεραντίων καὶ νὰ μὴ ληρῇ παντάπασιν ὑπ' ὅψιν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων τοῦ δήμου τούτου· νὰ κηρυχθῇ δὲ νόμιμος ἡ ψήφορος τῶν λοιπῶν δῆμων ἐπὶ μόνῃ τῇ βάσει τῆς σημειωθείσης ὡς ἀνωτέρω προβαλλομένης, καὶ νὰ παραδεχθῶσιν ὡς νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας οἱ Κύριοι·

Δημ. Ζώτος Γ. Ι. Γιολλάσης
Γ. Χ. Βελλῆς Ν. Α. Γρανίτσας

Διὰ τὴν τέταρτην βουλευτικὴν περίοδον.

Τὸ τμήμα

Ν. Α. Βαρδαρήος Γ. Δικμάντης
Παναγ. Χριστόπουλος Ν. Ματθαίος.

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

σΤὸ Ζ'. τμήμα τῆς Βουλῆς συνελθὼν ἐν τῷ προσδιορισμένῳ διὰ τὰς συνεδριάσεις δοματικῶν σήμερον τὴν 19 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1854, καὶ ἐπαξιογραφῶν μετ' ἐπιστάσεως ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα τῇ ἐκλογῇ τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας ἔγγραφα·

Παρατηρεῖ,

ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκαιται ἀπὸ ἑπτὰ δήμους·

Αγραιῶν,
Ἀπεραντίων,
Παρακαμπυλίων,
Κνημενίων,
Λοκινθίων,
Καλλιδρομητῶν,
Καρπενήσιου.

Ἐκ τῆς ψήφορος τῆς ἐνεργηθείσης πρέπει ν' ἀκυρωθῇ ἡ τῶν Ἀπεραντίων, συμποσούμενη εἰς ψήφους 809, διὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐκείνους ἐνστάσεις. Ἡ ἀκύρωσις ὅμως αὕτη δὲν φέρει κανὲν ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ψήφορος ὑπὲρ τῆς παρερχομένης ἐκλογῆς· ὅθεν ἀκυρομένης, πλεονοψήφουντες εἶναι οἱ Κύριοι·

Δημ. Ζώτος διὰ ψήφων 1953
Γ. Ι. Γιολλάσης » 1862
Ν. Α. Γρανίτσας » 1744
Γ. Χ. Βελλῆς » 1635.

Καθ' ὅσον δὲν παραδέχεται τὸ τμήμα τῇ ἐνστάσει τοῦ ὅτι τῷ ἀπεκλεισθῆσαν ἀπὸ τῶν δῆμων Καρμενίων ψήφοι . . . 200.

Ἐπειδὴ ἂν καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους ἀπογραφικοὺς πίνακας αὕτω, φαίνεται, ἐνεργηθῆσαν περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1853· ἀλλ' ὅμως μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐνεργήθη ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ, ὁ πληθυσμὸς αὐξήθη κατὰ 500 περίπλεον ψυχάς, καθ' ὅσον μάλιστα τοῦτο ἐξάγεται καὶ ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν παρελθόντων ἐτῶν. Ἐπομένως ἡ ἐπαρχία αὕτη δικαιοῦται νὰ ἴδωσιν τέσσαρας βουλευτάς ὡς ἔχουσα τὸν πᾶρά τοῦ νόμου ὁρισμένον πληθυσμὸν.

Διὰ ταῦτα τὸ τμήμα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ κηρυχθῇ ἄκυρος ἡ ἐνεργηθεῖσα ψήφορος τοῦ δήμου Ἀπεραντίων, καὶ νὰ παραδεχθῇ ὡς νόμιμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας ταύτης τοὺς Κ. Κ. Δημ. Ζώτος, Γ. Ι. Γιολλάσην, Ν. Α. Γρανίτσαν καὶ Γεωρ. Βελλῆν διὰ τὴν Α'. βουλευτικὴν Περίοδον.

Δημ. Καλλιπρόνης, Α. Δ. Αὐγερινός,
Α. Κοκινάκης, Γ. Πανοπριτόπουλος,
Σταμάτιος Μήτσας, Ηλίας Παπαδάσιος.
Α. Γαδρῆς,

Ἀναπτύσσων δὲ ταύτην ἐξέθεκεν ὁ εἰσχηγτὴς, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας περὶ τὰ τέλη Μαρτίου τοῦ 1853 συνίστατο ἐκ ψυχῶν 29,692 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ὁ νομάρχης ὥρισε διὰ τοῦ προγράμματός του τὴν ἐκλογὴν τριῶν βουλευτῶν. Οἱ κάτοικοι ὅμως γνωρίζοντες, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας τῶν ὑπερῆλθε τὰς 30 χιλιάδας, ἐξελέξαντο τέσσαρας βουλευτάς.

Ἐπομένως τὸ τμήμα διεξελθὼν τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς, καὶ παρατηρήσας, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας αὐξάνει κατὰ 700 περίπου ἄτομα ἐνικυσίως λαβὼν ὑπ' ὅψιν καὶ τὸ μεσολαβῆσαν χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν συνετάχθησαν οἱ ἀπογραφικοὶ πίνακες μέχρι τῆς ἐκφύσεως τῆς ἐκλογῆς, ἐπίσθε ὅτι πραγματικῶς ὁ πληθυσμὸς ὑπερῆλθε τὰς 30 χιλιάδας, καὶ κατὰ συνέπειαν παρεδέχθη τὴν ἐκλογὴν τεσσάρων βουλευτῶν, διὰ νὰ μὴ στερῇ τὴν ἐπαρχίαν ἐνὸς δικαιωμάτων της.

Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ λαβώμεν ὑπ' ὅψιν τὸ πρόγραμμα τοῦ νομάρχου, ὅταν νόμος ῥητὸς προσδιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἐκείνης ἐπαρχίας.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι διέσχυρίσθη μὲν ὁ εἰσχηγτὴς καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας ὑπερβαίνει ἤδη τὰς 30 χιλιάδας,

χθες ὁμοῦς τὸν ἐδεδωκένον βουλευτὴς τις, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην βουλευτικὴν περίοδον μετὰ πολλῶν προσπαθειῶν μόλις ἐγένοντο δεκατοὶ τρεῖς μόνον βουλευταί.

Καὶ εἶπε μὲν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας αὐξάνει καθ' 700 περίπου κατ' ἔτος, ἀλλ' οὗτος ἐξετάσας τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας τοῦ 1849, 1850 καὶ 1851, ἐπληροφόρηθη, ὅτι κατὰ μέσον ὅσον ἡ ἐτρεία τοῦ πληθυσμοῦ αὐξήσις ἀναβαίνει εἰς 400 άτομα. Εἰν λοιπὸν εἰς τὸν πληθυσμὸν τοῦ ἔτους 1853, ἀναβαίνοντα εἰς 29,600, προσθέσωμεν καὶ 200 διὰ τὸ μεσολαβεῖν διάστημα μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς, θέλωμεν ἔχει πληθυσμὸν 29,800, καὶ ἐπομένως ἡ ἐπαρχία δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα κατὰ τὸν νόμον νὰ δώσῃ πλέον τῶν τριῶν βουλευτῶν. Καὶ παράνομον λοιπὸν εἶναι καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν κατάστασιν ἀντιβαίνει νὰ παραδεχώμεθα ἐκάστοτε ὑπεραριθμοὺς βουλευτάς.

Ἐπανέλαβεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι κατὰ τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας τοῦ ἔτους 1852, σταλέντας εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον τοῦ 1853, ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας ἀνέβαινεν εἰς άτομα 29,692. Φυσικὴ λοιπὸν συνέπεια ἦτον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκλογῆς, ταύτέστιν ὕστερον ἀπὸ ἓν ἔτος, ὁ πληθυσμὸς αὗτος νὰ ὑπερβῇ τὰς 30,000, καὶ ἐπομένως τὸ τμήμα δὲν ἠδύνατο νὰ καταστρέψῃ τὰ ἐκλογικὰ δικαιώματα μιᾶς ἐπαρχίας, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν.

Ἀντίπερ ἄλλος, ὅτι ὁ ἐκλογικὸς νόμος ῥητῶς ὀρίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ, ὅστις θεσαυρίζεται ἐκ τῶν ἀπογραφικῶν πινάκων τῶν συντασσόμενων ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς διοικητικῆς· ἡ οὕτω δὲ γινωσκόμενη ἀπογραφὴ ἐκαστοχρησίου καὶ ἐξακριβωθείσα, δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ὀρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν, μόνη δὲ ἡ ἐπαρχία αὐτοδικαίως δὲν δύναται ν' αὐξομενῇ τὸν ἀριθμὸν. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν ὁ νομάρχης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀπογραφικῶν πινάκων ὥρισεν ἐν τῇ προγράμματί του περὶ τῆς ἐκλογῆς Εὐρυτανίας τρεῖς βουλευτάς, καὶ ἐπομένως σήμερον ἡ Βουλὴ εἰς τὰ ἐπίσημα ταῦτα ἐγγράφα σφραγισμένη, ὀφείλει τρεῖς μόνον νὰ παραδεχθῇ βουλευτάς, χωρὶς οὐδ' ὅλως νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπαρχίας τὴν πρᾶξιν, τῆς ὁποίας οὐδὲν δικαίωμα καταστρέφεται, διότι καὶ μέχρι τοῦδε τρεῖς ἐπιμενέ βουλευτάς.

Οὕτω λοιπὸν ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ, εἰν παραδέχεται τὴν ἐκλογὴν τεσσάρων βουλευτῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Εὐρυτανίας, ἀπερρίψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶ· ἐρωτηθεῖσα δὲ μετὰ ταῦτα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος ὡς νομίμους βουλευτάς Εὐρυτανίας τοὺς Δ. Ζῶτον, Γ. Γιολδάσην καὶ Ν. Γρανίτσαν, οἵτινες, κηρύξαντες τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, προσελθόντες ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τῇ τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 1. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Ν. Πιερμαζῆς
Ν. Ν. Ἀζούς.

Σήμερον, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1854, προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ κάτωθι σημειούμενοι βουλευταὶ Εὐρυτανίας, ὤρκωσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, ὡς ἀκολουθεῖ·

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος
» νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλεῖα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν
» εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ
» νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπογράφεται.

Οἱ Ὁρισθέντες

Δ. Ζῶτος, Γ. Ι. Γιολδάσης, Ν. Γρανίτσας.

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Παύσιος.
Οἱ Γραμματεῖς
Α. Ν. Πιερμαζῆς.

Τῆς 24 Φεβρουαρίου 1854.

Συνελθόντων περί τὴν μεσημέριαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικός κατάλογος, καὶ εὐρεθείσας πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκέρυεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῶν δύο παρελθουσῶν συνεδριάσεων, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν βουλευτῶν Γ. Μαυρομιχάλη, Κ. Πονηροπούλου, Χ. Τσαλαμιδά, Γ. Ἀντωνόπουλου, Α. Παπαθανασίου, Γ. Ψαλτοπούλου καὶ Π. Ψάθη, ζητούντων κνιαίαν ἀδειαν ἀπουσίας, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνετο νὰ χορηγηθῇ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ ὑπάρχωσιν αἵποτε ἐν Αθήναις 90 βουλευταὶ καὶ νὰ καλῶνται εἰς τὰ χρεῖα τῶν οἱ ἐκπροθεσμως ἀπόντες.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἐχορήγησεν ἀφ' ἑνὸς τοῦ ὀλίγων ἡμερῶν ἀδειαν εἰς τοὺς βουλευτὰς Ν. Γρανίτσαν, Π. Κανελλόπουλον καὶ ἑμμ. Τσουχλόν, ἐξ ὧν οἱ δύο τελευταῖοι ζητοῦσι παράτασιν· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου χορηγηθῆσαν ἀδειαν, συστήσασα συγχρόνως νὰ ἀνακληθῶσιν οἱ ζητούντες παράτασιν βουλευταὶ.

Προτίθη ἔπειτα εἰς συζήτησιν τὸ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 6.000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου νομοσχεδίου· μηδεμίαν δ' ὑπαρχούσας ἀντιρρήσεις, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοῖς ψηφολέκταις Γ. Ἀντωνόπουλον καὶ Γ. Διαμάντην, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ἥδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεί διὰ ψήφων 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐκτὸς ζητήματος

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 6.000 τοῦ ἐπὶ τῶν

Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

Λουκάς Λόντος	N	Δημήτριος Τσάκας
Δημήτριος Ὁρεινός	N	Νικόλαος Ἰατρός
Πέτρος Καμπάνης	N	Σκαρλάτος Σούτσος
Νικόλαος Καίρης		Δημήτριος Καλλιφρονᾶς
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης		Ἀνδρέας Μεταξᾶς

Σταῦρος Βλάχος	N	Κωνσ. Ακαμπινόπουλος
Ἀνδρέας Ἰσκος		Νικόλαος Μπούκουρας
Σωτήριος Στράτος		Π. Καλποδίνος
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		ἑμ. Ἀντίπας
Φίλων Φίλωνος	N	Γ. Πανοπριφτόπουλος
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	N	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος
Νικόλαος Τσέλιος	N	Χρῆστος Ράγκος
Κωνστ. Γριβογεώργης	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἀναγ. Κονδᾶκης
Γεώρ. Δ. Τσιγκουράκος	N	ἑμμανουὴλ Τσουχλός
Ἀναγν. Παπαθανασίου	N	Νικόλαος Ματθαίου
Γεώργιος Κονδύλης		Σ. Κοπανίτσας
Ἐλευθέριος Καλογεράς	N	Γ. Γιατράκος
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	N	Λουκάς Στεφάνου
Βασίλειος Νώνης		Ἰω. Παπαλουκόπουλος
Σταμάτ. Μήτσας		Ἰω. Ν. Τσμπιακόπουλος
Δ. Ζώτος	N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης
Γ. Γιολδάσης	N	Παναγιώτης Βαρβογλης
Ν. Γρανίτσας		Β. Π. Δημητράκοπουλος
Λυσάνδρος Βιλαέτης		Ἀναγ. Διδάπουλος
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Α. Μαυροειδής
Ἀνδρέας Αὐγερινός	N	Γ. Κεράλας
Σόλων Κρεστινίτης	N	Ἀναγ. Τσάκας
Δημήτριος Ἀθανασίου	N	Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κωνσ. Ἰω. Κορκομέλης
Ν. Δελένδας		Ἀλέξανδρος Κουμπουνδούρος
Α. Γαδρᾶς	N	Παναγ. Παπατσώνης
Ν. Α. Βαρβαρῆος	N	ἑμμ. Δαρεσιώτης
Θρασύβουλος Ζαίμης		Ἰω. Ταταράκης
Λεωνίδ. Ν. Πετμεξᾶς	N	Ἰω. Προβιλέγιος
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Π. Χρυσοβέργης
Ἠλίας Παπαδαῖος	N	Α. Παπαδημητριάδης
Ἀθην. Δανηλόπουλος		Δ. Κεκοτάκης
Γεωργίος Κορριωτάκης		Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης
Ἰωάννης Ζάκκος		Ἰωάννης Εὐσταθίου
Κωνσταντῖνος Δημητριάδης	N	Γεώργ. Μαδεμλογωρίτης
Βελισ. Νικολαΐδης	N	Γεώργ. Μπάνης
Ἰωάννης Μπαλάρας		Νικόλαος Πιερᾶκος
Πέτρος Δελιγιάννης		Γεωργιᾶς Μαυρομιχάλης
Ρ. Α. Ἀντωνόπουλος	N	Δημήτριος Πουλιτσάκος

Γρηγόριος Πατριάρχης . . .	N	Ιω. Σαγράδος	N
Π. Χριστόπουλος	N	Παναγ. Ψάθης	
Π. Κανελλόπουλος		Νικόλαος Νάζος	
Νικόλαος Μοσχούλας		Αναγ. Παπατσώνης	
Σπ. Πήλλινκας		Ιημ. Πολυχρονόπουλος . . .	N
N. Πανουργιάς		Γεωρ. I. Σταύρος	
Κωνσταντίνος Βλάχης		Αθανάσιος Καστανάς . . .	N
Ευθ. Κεραγιάνης	N	A. Κιζάνης	
Σιδ. Πράτσικας		Παντολ. Κουντουριώτης . .	
Π. Πατρινός		Δημήτριος Βαυδούρης . . .	N
Χρ. Τσαλαμειδής	N	Σταμάτιος Γ. Δοκός	N
Περικλής Καλαμογιάτης . . .	N	M. Χουρμούζης	N
Νικόλ. A. X. Αναργύρου . . .	N	Καλαμάρας Τσουκαλάς . . .	
N. A. Μπότσης	N	Γεωρ. Ριζόπουλος	N
Γεώργιος Νιούτης	N	Ευαγ. Κοντογιάννης	
Σταμάτιος Λάρας	N	Αλέξανδρος Αβέρωφ	
Μιχαήλ Σολωμός		Νικόλαος B. Μπουδούρης . .	
Αν. Ρενουάρδος	N	A. Μάνταρης	

Ανεγνώσθη ούτω τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«Καθυποβαλλομένου τοῦ νομοσχεδίου τούτου κατὰ τὸ τρέχον ἔτος (1854) καὶ ἀπορῶντος αὐτῆς ἀντιμισθίας δι' ὑπηρεσίαν καταβληθεῖσαν τὸ παρελθὸν ἔτος (1853), ἔτσι, ὅτε ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ λήξασα, ἀποκατέστησε τὴν ταύτῃ ὀρισμένην ἀντιμισθίαν ἀμετάβλητον, οὐδεμίᾳ ἐπιτρέπεται αὐξομειώσεις αὐτῆς νὰ γενῇ.

Ὅθεν ἀντὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ λέξεων «Κεφάλαιον II. Διπλωματικὴ ὑπηρεσία. Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν νὰ τοῦ «Κεφάλαιον IV ἄρθρ. 1. ἀποζημιώσεις καὶ βοηθείαι» κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ νὰ παραδεχθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει.»

Κατὰ ταύτης ἐξέθηκε τις, ὅτι ὀρθὴ μὲν εἶναι ἡ περὶ μεταθέσεως τῶν κεφαλαίων γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐφαρμοστέα κατὰ τὸ παρ' ἡμῖν λογιστικὸν σύστημα· διότι ἡ χρῆσις τοῦ 1853 μὴ συγχλαιομένη μετὰ τὸ ὁμώνυμον ἔτος, θεωρεῖται ἐν ἰσχύϊ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ 1854. Ἀφ' οὗ λοιπὸν διαρκεῖ ἡ χρῆσις, ἐννοεῖται· ὅτι πᾶν ἔξοδον ἐν γένει καὶ ἔσοδον σημειῖται ἐντὸς τῆς διαρκείας αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἡ αἰτουμένη ἀναπληρωτικὴ πίστωσις πρέπει νὰ ὑπαχθῇ, κατὰ τὸ νομοσχέδιον, εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ οἰκίου προϋ-

πολογισμοῦ. Ἄλλως τε, ἀφ' αὐ καὶ τὸ δικαιολογητικὸν τῆς δαπάνης ἐγγράφον, ἔτσι, τὸ περὶ ταύτης B. διάταγμα, τὴν αὐτὴν φέρει χρονολογίαν, δὲν πρέπει νὰ διαφανῇ τὸ ἐπὶ τῇ βάζει τούτου ἐκδοθεῖσόμενον ἔνταλμα.

Παρατηρήσαντος ἄλλου, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ μὴ ἀντικειμένη πρὸς τὴν οὐσίαν, διερῶνισε μόνον ὡς πρὸς τοὺς τύπους, διότι δὲν πρέπει ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν μεθοδοσίαν παρελθόντος ἐνιαυτοῦ, πρέπει ἐπανερχόμενοι αὐτὴν εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος· ἐπὶ τῇ ἐρωτῆσει νὰ μεταφέρωμεν αὐτὴν εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος· ἐπὶ τῇ ἐρωτῆσει τοῦ προέδρου ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τροπολογίαν, μὴ ἀναστᾶσα. Ἀκολουθῶς δ' ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀνιστάσεως ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ καίτοι.

Ἐγερθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν ἀνωτέρω ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ προηγουμένῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70. ἔχει δ' οὕτως:

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1853 τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Εἰσωτερικῶν ὑπουργείου·

«Κεφάλ. II. Διπλωματικὴ ὑπηρεσία. Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν προστίθεται ὡς ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ποσὸν δραχμῶν ἐξ ἑξακτῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν κυρωθεὶς σήμερον, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 9,600 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1854 τοῦ ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν ὑπουργείου. Μικτερίαις δ' ὑπαρχούσας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἀντιρρήσεις, ἐγένετο ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ψηφολεκταῖς ὁμοίᾳ ψηφοφορίᾳ κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τοῖς προηγουμένοις, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70.

Οὕτως ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ 1 καὶ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον.

Ἐγκριθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ὁμοία καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, ἐπιτερούντων τῶν ἀνωτέρω ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τοῖς λοιποῖς, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων ἐπίσης 70. Ἐχει δ' ὡς ἑπεται·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

» Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

» Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1854 τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου α Κερ. II. Διπλωματικὴ ὑπηρεσία. Ἄρθρ. 1. Πρωτοπικὴν τῶν πρεσβειῶν α προστίθεται ἀναπληρωματικὴ πίστωσης ἐκ δραχμῶν ἐννέα χιλιάδων ἑξακοσίων.

» Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν κυρωθεὶς σήμερον, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπιληρθεῖσης μετὰ ταῦτα τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ περὶ πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 60,000 πρὸς διχτήρησιν καταδίκων νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν εἰρημένων ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ἑδὲ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

α Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 60,000 εἰς βῆρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ ἡ ὅχι· α

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γεώργιος Τσόκρης	
Δημήτριος Ὁρενός	Ν	Νικόλαος Ἰατρός	
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Σταυρὸς Σούτσος	
Νικόλαος Η. Καίρης		Δημήτριος Καλλιπρονάς	Ν
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης		Ἀνδρέας Μεταξάς	
Δημήτριος Τσόκρης		Σταυρὸς Βλάχος	Ν

Ἀνδρέας Ἰσάκος		Νικόλαος Μπούκουρας	
Σωτήριος Στράτος		Π. Κολποδίνος	Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντιάς		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Γ. Παναγιωτόπουλος	Ν
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	Ν	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	Ν
Νικόλαος Τσίλλης	Ν	Χρήστος Ράγκος	Ν
Κωνσ. Γριβογιωργιάς	Ν	Εὐθ. Κανιλλόπουλος	Ν
Α. Π. Πετροπουλάκης		Ἀναγν. Κονδύλης	Ν
Γεώργ. Α. Τσιγκουράκος	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσούγης	
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	Ν	Νικόλαος Μαρτάκου	Ν
Γεώργιος Κονδύλης		Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ἐλευθέριος Καλογεράς	Ν	Γ. Γιατράκος	
Ιωάννης Ἀποστολίδης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	Ν
Βασίλειος Νώνης		Ιω. Παπαλουκάπουλος	Ν
Σταυράτιος Μήτσας		Ιω. Ν. Ταμπάκοπουλος	
Α. Ζώτος	Ν	Γ. Ν. Βιδελιώτης	
Γ. Γιολδάσης	Ν	Παναγιώτης Βαρθολομῆς	Ν
Ν. Γρανίτσας		Β. Π. Δημητριάδης	Ν
Λυσάνδρος Βιλαέτης		Ἀναγν. Δεδούπουλος	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Α. Μαυροειδής	
Ἀνδρέας Λύγερνός	Ν	Γ. Κεράλας	Ν
Σόλων Κρεατνίτης	Ν	Ἀναγν. Ἰσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Ἀλεξ. Μαυροκορδατός	
Γεώργιος Δισκινάκης	Ν	Κωνσ. Ιω. Κουρκαμειλής	Ν
Ν. Δελένδας		Ἀλέξανδρος Κουμανδούρος	
Α. Γαβρᾶς	Ν	Παναγ. Παπατσώνης	
Ν. Α. Βαρθολομαῖος	Ν	Ἐμμ. Δαριώτης	
Θρασυβούλης Α. Ζαΐμης		Ιωάννης Ταταράκης	
Λεωνίδας Ν. Πετρελάς	Ν	Ιω. Πραβιζένης	
Χαρίλαος Θεοφωτόπουλος		Π. Χριστοδίδης	Ν
Πλάς Παπαδάκης		Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Ἀθανάσιος Ἀνηλόπουλος		Ι. Κοκοτάκης	
Γρηγόριος Κορριωτάκης		Ιωάννης Ἀμβροσιάδης	Ν
Ιωάννης Ζάγκος	Ν	Ιωάννης Ε. Σταβίου	
Κωνσταντῖνος Δημητριάδης	Ν	Γεώργιος Μαδεμνοχωρίτης	Ν
Βελισ. Νικολαΐδης		Γεώργιος Μπάνης	Ν
Ιωάννης Μπαλάρας		Νικόλαος Πιερῆς	
Πέτρος Δελιγιάννης		Γερμανός Μαυρομυγάλης	Ν
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν	Δημήτριος Παυλικᾶκος	
Κωνσ. Αχμπριόπουλος	Ν	Γρηγόριος Πατριάρχης	Ν

Π. Χριστόπουλος	Ν	Παναγ. Ψάθης	Ν
Π. Κανελλόπουλος	Ν	Νικόλαος Νάζος	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Αναγν. Παπατσώνης	Ν
Σπ. Πηλλήκας	Ν	Αναγ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ν. Πανουργιάς	Ν	Κυριάκος Πανθρόπουλος	Ν
Κωνσταντίνος Βλάμης	Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	Ν
Ευθ. Κεχαγιάς	Ν	Αθανάσιος Καστανάς	Ν
Σιδέρης Πράτσικας	Ν	Α. Κιζάνης	Ν
Π. Πατριός	Ν	Παντολ. Κουντουριώτης	Ν
Χρ. Τσαλαμάνδης	Ν	Αντρέας Βουδούρης	Ν
Περικλής Καλαμοσφύρης	Ν	Σταμάτιος Γ. Λακός	Ν
Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου	Ν	Μ. Χουρμούζης	Ν
Ν. Α. Μπότσας	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλός	Ν
Γεώργιος Ναύτης	Ν	Γεώργιος Ριζόπουλος	Ν
Σταμάτιος Λάρας	Ν	Ευαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Μιχαήλ Σολωμός	Ν	Αύγουστος Λάδερφ	Ν
Αν. Ρενουάρδης	Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	Ν
Ι. Άννης Σαγρέος	Ν	Α. Μαντζαράς	Ν

Αναγνωσθέντα επομένως τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐκαστον ἀναστάσεως.

Ἐγκριθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοία ψήφοις, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιτηρηθείσα ψηφολεπτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ ἀνωτέρῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεί διὰ ψήφων 71. ἔχει δ' ὡς ἐπὶ ξη:

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπέφασιν καὶ δικτάττωμεν »

« Ἄρθρ. 1. Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου π. ε. β. δικτάγματος χορηγηθεῖσα πίστωσις ἐκ δραχ. 60,000 ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἁρθρῶν 15 καὶ 16 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ἐπικυροῦται.

« Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀνωτέρω πίστωσις θέλει ἐπιβαρύνει τὸ Κεφαλ. Γ'. Ἄρθρ. 5 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὴν χρᾶσιν 1853, καὶ θέλει πληρωθῇ ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ὁμωνύμου χρήσεως.

« Ὁ πᾶν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ

τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Ἐπελήφθη τέλος ἡ Βουλὴ καὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπικτασεως τῶν προθεσμιῶν τοῦ περὶ καθυστερούντων ἐξ ἐνοικιάσεων νόμου. Μηδεμίαν δ' ὑπαρχούσαν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἀντιφθέσεως, ἐγένετο ψήφοις κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τῆς ἀρχικῆς ψηφολεπταί, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ προτεταγμένῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεί διὰ ψήφων 71.

Αναγνώσας οὕτω τοῦ 1 ἁρθρου, εἰς μὲν ἐπρότεινε, ὅτι ἡ δημοσίευσις τοῦ νόμου πρέπει νὰ λογιζέται ἀπ' ἧς ἀναγνωσθῇ ἐνώπιον τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ὑπάρχει ὁ κανονίζων τὰ τῆς δημοσιεύσεως νόμος, ὅστις θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Αναγνωσθεῖσαι ἀκολουθεῖ καὶ τῆς ἐπομένης γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

« Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτιμῶσα τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Κ. ὑπουργοῦ περιεχομένους λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἐδόθη ἀνάγκη νὰ εἰσαχθῇ τὸ προκειμένον νομοσχέδιον, συνιστᾷ αὐτὸ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς. Λαμβάνει δ' ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι, ἐνῶ ἀλληλοδιαδόχως ἡ Βουλὴ ἐσύστησε πάντοτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ληφθῶσιν ἐπικεικτὰ μέτρα διὰ τὰ προερχόμενα ἀπὸ προικοκτησίας καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς φθαρτῶν κτημάτων ἐπὶ δεκαετεί πιστώσει πρὸς τὸ δημόσιον χρέος, μέχρι τοῦδε δὲν ἐλήφθη καμία περὶ αὐτῶν πόνοια, ἂν καὶ οἱ ὑπουργοὶ ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὰς συστάσεις τῆς Βουλῆς, ὑπεσχέθησαν καὶ διεκτέλουν πάντοτε, ὅτι θὰ λάβωσι τοιαῦτα εὐεργετικὰ μέτρα.

« Ἡ ἐπιτροπὴ παρατηροῦσα, ὅτι οἱ προικοδοτηθέντες καὶ οἱ ἀγορασταὶ ἐπὶ δεκαετεί πιστώσει ἐζημιώθησαν ἐπαισθητῶς ὡς ἀγοράσαντες εἰς ὑπερόγκους τιμὰς ἐνεκα τοῦ θερμοῦ συναγωνισμοῦ τῆς δημοπρασίας, καὶ κατεστάθησαν ἀνίκανοι εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους τῶν, τοσούτων μάλλον καθ' ὅσον τὸ χρέος αὐτὸ, τὸ ὅπλον ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ εἰς ἐτησίαις δόσεσι, ἐυσωρεύθη ἤδη ὁλόκληρον ὡς ἐκ τῆς ἀνικανότητος πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλετῶν καὶ ὡς ἐκ τῶν ὑποσχέσεων τοῦ ὅτι θὰ ληφθῶσιν ἐπικεικτὰ καὶ εὐεργετικὰ μέτρα διὰ τὰ χρέη αὐτά.

« Παρατηροῦσα ἄλλως, ὅτι οἱ ὀφειλέται αὐτοὶ δικαιούνται περισσότερον παντὸς ἄλλου ὀφειλέτου νὰ τύχωσι τῆς ἐπικεικτῆς

τοῦ δημοσίου ὡς βελτιώσαντες ἐπικριτικῶς τὰ κτήματα, τὰ ὅποια ἠγόρασαν ἢ μετὰ τὰ ὅποια ἐπροικοδοτήθησαν, διὰ τῆς καλλιέργειας καὶ τῆς ἐμφυτεύσεως, ὥστε τὸ δημοσίον ὠφελεῖται ἤδη ἐκ τοῦ ἐγγείου αὐτῶν φόρου περισσώτερα ἀπ' ὅσα ὠφελεῖτο πρὸ τῆς ἀπελλοτριώσεως ἐξ ὅλης τῆς ἐπικαρπίας αὐτῶν.

« Παρατηροῦσα ἐξ ἑτέρου, ὅτι καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου εἶναι νὰ ἐκφυλεθῇ διὰ τοῦ μέτρου τούτου οἱ ὀφειλῆται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους αὐτοῦ, τὸ ὅποιον ἄλλως καθίστανται ἀνίκανοι νὰ πληρώσωσι καὶ ὅλα τὰ κατ' αὐτῶν ἀναγκαστικά μέτρα ἀποβαίνουσι εἰς μάκρον καὶ δὲν δύναται νὰ ἐγῶσιν ἄλλο ἀποτέλεσμα εἰμὴ τὴν ἐξαράνησιν τῶν ὀφειλετῶν αὐτῶν, τῶν ὁποίων οἱ βραχίονες πάντοτε εἶναι παραγωγικοὶ εἰς τὴν δημοσίον περιουσίαν, καὶ ὅτι εἶναι ἄδικον καὶ σκανδαλώδες, ἐν ὧ ὅλοι οἱ ἄλλοι ὀφειλῆται συμπεριελήφθησαν εἰς τὰ εὐεργετικά ταῦτα μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, αὐτοὶ μόνον ἐξαιρητικῶς νὰ μένουν εἰς τὴν δυσχερέστον ταύτην κατάστασιν.

« Προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκφράσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν τῆς τοῦ νὰ μὴ βραδύνῃ περισσώτερον νὰ φέρῃ νομοσχέδιον εὐεργετικόν καὶ διὰ τὰ χρεὶν ταῦτα. »

Τινὲς μὲν ἐπρότεινον νὰ συστήθῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα ληθῇ πρόνοια καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκ προικοκτησίας καὶ ἀγορᾶς φθαρτῶν κτημάτων ὀφειλετῶν. ἑτέροις δὲ τις ἀντέλεξεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνωνται τοιαῦτα παρὰ τῆς Βουλῆς συστάσεις ὑπὲρ τῶν καθυστερούντων τὰ πρὸς τὸ δημοσίον χρεὶν τῶν, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀρτῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἐκτιμῶσα τὰς περιστάσεις, ἐνεργήσῃ ὅτι τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ.

Ἄλλ' ἀντικρουσάντων ἄλλων τὴν ἐνστάσιν καὶ ἀποφαινομένων ὑπὲρ τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, προσέθηκε τις, ὅτι, κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως καὶ τὸν περὶ φθαρτῶν κτημάτων νόμον, ἀρκεῖ δύο ἐτῶν χρέος ἵνα προῇ τὸ δημοσίον εἰς τὴν ἐκπαισίαν παντὸς κτήματος, χωρὶς νὰ δοθῇ τὸ περισσεύμα εἰς τὸν ὀφειλέτην. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν εἶναι δίκαιον τοῦτο, προτείνει νὰ διορθωθῇ εἰς τὸ μέλλον.

Ἐπέφερον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι μίαν τῶν πρώτων φροντίδων τοῦ θεωρήσας καὶ τὴν ἐρευνᾶν τῶν τοιούτων χρεῶν, ἐνεκύρην εἰς τὴν μελέτην τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1854, ἐξ οὗ παρετήρησεν, ὅτι ἐκ τῆς ποσότητος 450,000 ἐρχομένων μόλις θέλουσιν εἰσπράχθῃ 50,000. Ὅτε λοιπὸν ἐθεώρησε τὴν κατάστασιν τοῦ κλάδου τούτου, ἀπ' ἐνὸς μὲν ἐλυπεῖτο διὰ τὴν τωσαύτην τοῦ ταμείου ζημίαν, ἀπ' ἑτέρου δ' ἐσυμπέρανεν εἰς

ποῖα χρεὶν πρέπει νὰ ὑπόκεινται οἱ ὀφειλῆται, ἀφοῦ ποσούτου ἤδη χρόνον μένον εἰς βάρος αὐτῶν. Ἐκτοτε λοιπὸν καταγίνεται νὰ συντάξῃ τὸ ἀναγκαστικὸν πρὸς Θεραπείαν τοῦ κακοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἐλπίζει νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸ ἐντὸς τῆς Συνόδου.

Ἀρτισθεύτης δὲ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν διαδεδομένῃ ταύτην, ἐγένετο ὑπὲρ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν αὐτῶν ψευδοκλειτῶν καὶ ἐπὶ τοῦ συνέλου τοῦ νομοσχεδίου ψευδοφία κατ' οὐνοκαστὴν κλήσιν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκαλλον ὁμιλίαν τοῖς προσηγμένοις, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδίχθη αὐτὰ παμψηφεί διὰ ψήφων ἐπίσης 71. ἔχει δ' οὕτως.

Ὁ Θ. Π. Ν. κτλ.

« Περιτάσσονται ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερρατίζαντες καὶ διατάττοντες.

« Ἄρθρ. 1. Εἰς τοὺς μὴ συμμορφωθέντας μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1853 περὶ καθυστερούντων ἐξ ἐνοικιάσεων νόμου, ἐπιθρομίζοντες δὲ νὰ μιμνήσκωσι τῶν εὐεργετημάτων αὐτοῦ χορηγεῖται νέα προθεσμία, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. Α' πέντε μηνῶν, διὰ νὰ ἀνελώσωσι τὴν περὶ τοιούτου ἐπιθυμίαν τῶν εἰς δὲ τὴν περίπτωση τοῦ ἄρθρ. Β' τοῦ αὐτοῦ νόμου, τριῶν μὲν μηνῶν, ἐὰν ὦσιν ἐντὸς, πέντε δὲ μηνῶν, ἐὰν ὦσιν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἀντιρρήσεις τῶν, ἐὰν ἔγῳσι, καθ' ὅλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ χρέους τῶν.

« Ἄρθρ. 2. Ἀπολαύσουσι τῶν εὐεργετημάτων τοῦ μνησθέντος νόμου, ἂν συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου, καὶ οἱ ὀφειλῆται τοῦ δημοσίου ἐκ μονοτείων ἢ πολυτείων ἐνοικίῳ ἰχθυοστρωμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐνοικίασις ἔληξε μέχρι τέλους τοῦ 1851.

« Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ περ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλες, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιτροπῆς θέλει εἶναι ἡ ἐκλογὴ τεσσάρων προσθέτων μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴν καὶ ἡ συζήτησις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναρρῶν ἐκτίσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Α. Νάξος.

Τῆς 4 Μαρτίου 1854.

Συνελθόντων περί τὴν ἐνδεκάτην τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀναγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 20,000 δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

«Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐξαιτεῖται νὰ ψηφισθῇ ἀναπληρωτικὴ πίστις ἐκ δραχμῶν 20,000 δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου Η. ἀρθροῦ 4 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1853, τὰς ὁποίας ὑπολογίζει ὡς ἀναποφεύκτως προσαπαιτούμενας.

Ὁ λόγος, δι' ὃν ὁ κύριος ὑπουργὸς ἐξαιτεῖται τὴν πίστιν ταύτην, στηρίζεται εἰς τὸ ὅτι ἐκ τῆς τακτικῆς συστάσεως τῶν κακούργουδικίων προέκυψεν αὐξήσις τῶν εἰς τοὺς μάρτυρας πληρονομένων ἐξόδων.

Ἡ ἐπιτροπὴ εἰσάγει ἐκ τῆς φράσεως ταύτης τὴν ἐννοίαν, ὅτι αὐξήσις τῶν ἀθεμίτων πράξεων ἐπέφερε τὴν ἀνάγκην συστάσεως πλείονων καὶ συχνωτέρων κακούργουδικίων καὶ αὐξήσιν δικῶν. Τὴν αὐξήσιν ταύτην ἀποδεικνύει ἐναργῶς ἡ σύγκρισις τῆς ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ τῆς ἀποζημιώσεως μαρτύρων χρηρηθείσης δαπάνης διὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, διότι τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης ταύτης κατὰ μὲν τὰ 1849 καὶ 1850 καὶ 1851 ἀνέβαινεν εἰς δραχ. 218,400, διὰ δὲ τὰ ἔτη 1852 καὶ 1853 ἀνέβη εἰς δραχμὰς 25,400, καὶ ὑποτίθεται ὅτι διὰ τὸ 1853 προσαπαιτοῦνται ἔσται 20,000, ὥστε διὰ τὰς ἀποζημιώσεις μαρτύρων, ἴτοι, διὰ τὰς ποινικὰς δίκας, χρειάζονται δραχμαὶ 56,000 περισσότερον τοῦ δαπανηθέντος διὰ ταιαύτης δίκας ποσού κατὰ τὸ 1849, 1850 καὶ 1851.

Θεωροῦσα ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι τὰ διὰ ποινικὰς δίκας ἐξόδα ἀφαιρῶσι τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ ιδιοκτησίας ἐκάστου, γνωμοδοτεῖ νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἡ ζητούμενη πί-

στώσις. Ἀλλ' ἀπ' ἐτέρου ἐκφράζει τὴν λύπην αὐτῆς διὰ τὰ αἴτια, ἅπερ ἐπιφέρουσι τὴν αὐξήσιν τῆς ταιαύτης δαπάνης, εἴτε ἐκ τῆς πληθύσεως τῶν ἀθεμίτων πράξεων εἴτε ἐκ τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης προκύπτει.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1854.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Π. Χριστόπουλος, Γ. Δακύντης, Ν. Μαυθαίρου.
Ι. Ἀποστολίδης, Στ. Δακός,

Ὁ εἰσηγητὴς Γ. Α. Ναυτής.

Παρελθὼν ἔπειτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἀνέγνω α) ἐκθεσιν τε καὶ νομοσχεδίον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 8,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1853 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, β) ὁμοίως ἐκθεσιν καὶ νομοσχεδίον περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὰς δηλώσεις τῶν ζώων, γ) ὁμοίως περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 219,000 δι' ἀγορὰν σίτου καὶ δι' ἐξόδα ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως αὐτοῦ. ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Κύριοι!

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν νομοσχεδίον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ Κεφ. Η. ἀρθρ. 2 τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1853 ἐιδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν.

Οἱ ἰσχυροὶ καὶ κατεπείγοντες λόγοι, οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν πίστιν ταύτην, καταφαίνονται εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ συναδέλφου μου Κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ εἰς τοὺς ἀποβλέποντες, πέποιθα ὅτι θέλετε εὐκρεστῆθαι νὰ συζητήσῃτε καὶ ἐπιψηφίσῃτε τὸ προκείμενον νομοσχεδίον ὅσον τάχιον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 16 Φεβρουαρίου 1854.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΡΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Λ Η Ν Ι Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχεδίον θέλει εἰσχωθῇ ὡς ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονο-

μικρῶν ὑπουργῶν, καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζή-
τησιν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ
Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ, Κ. ΠΡΟΒΙΑΛΕΓΙΟΣ.

«Γηρισκόμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χρησιζέται ἐπὶ τοῦ Κ.ρ. Π. ἄρθρ. 2. α βοήθειαι
ἰδιαίτεραι ο τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1853 τοῦ
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργίου ἀναπληρωματικὴ πίστωσης ἐκ
δραχ. ὀκτῶ χιλιάδων, ἀριθ. 8,000.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀνωτέρω πίστωσης θέλει ληρθῇ ἐκ τῶν διαθέσιμων
κεφαλαιῶν τῆς αὐτῆς χρήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
ρουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ
Κράτους. »

« Ἡ πίστωσης ἡ ψηφισθεῖσα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
παρελθόντος 1853 ἔτους, ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ
Κεφαλαίου Π. α βοηθεῖται ἰδιαίτεραι ἀπεδείχθη ἀνεπαρκὴς πρό-
βλεψαίμεν τῶν μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀναγκῶν

Ἐντεῦθεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι
αἱ πρὸς ἐνδεεῖς οἰκογενεῖς καὶ ἄτομα χρησιμοποιεῖται περιθάλψεις,
τὰ πρὸς ταφὴν ἐνδεῶν ἀγωνιστῶν ἔσδα καὶ τὰ συνήθως κατὰ
τὰς παραμονάς τῶν Χριστογέννων διανεμόμενα ἐλεῖα κατεστά-
θησαν ἔσδα ἀναπόφευκτα διὰ τὴν ἐνδειαν, εἰς ἣν πολλοὶ τῶν
αἰτούντων τοιαῦτα βοηθήματα εὐρίσκονται, ἐχόντων ἄλλως τε
αξιώσεις εἰς τὴν πρόνοιαν καὶ προστασίαν αὐτῆς, καὶ μάλιστα
κατὰ τὴν εἰρημένην ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἐπικρατοῦσα σιτοδεία
εἶχεν ἐπαυξήσῃ τὴν δυστυχίαν τῶν ἀπόρων τούτων ἐθεώρησεν
ἐπ' ἀνάγκης νὰ ἐγκρίνη ἵνα αἰτηθῇ ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον
ἀπαιτούμενη ἀναπληρωματικὴ πίστωσης ἐκ δραχ. 8,000 ἐπὶ
τοῦ εἰρημένου Κεφαλαίου καὶ ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ

ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ επέτρεψε διὰ τὸ κατεπείγον
τῆς ὑποθέσεως νὰ προκαταβληθῇ διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου Π.
διατάγματος ἡ ἀνωτέρω ποσότης πρὸς ἀπάντησιν τῶν μέχρι
τέλους τοῦ ἔτους ἀπαιτουμένων ὡς ἀνωτέρω βοηθημάτων, ἐξ ὧν
ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ μετέσχωσι καὶ πολλοὶ τῶν ἐν Πατρίδι
εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν εἰρησκημένων. »

ἘΚΘΕΣΙΣ

Περὶ παρτάσεως τῆς πρὸς δῆλωση τῶν ζώων προθεσμίας.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι!

« Κατὰ τὸν ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου π. ε. περὶ φορολογίας τῶν
ζώων διὰ τὸ τρεῖς ἐτος νόμον, ἡ πρὸς δῆλωση τῶν ζώων
ὀφειζομένη προθεσμία ἐληξε χθές. Ἀλλὰ, καθ' ὅς ἐλαβον ἀπὸ
διαφόρου τῆς Στερεᾶς καὶ Πελοποννήσου ἐπαρχίας πληροφό-
ριας, οἱ κτηνοτρόφοι δὲν ᾔδυνθησαν νὰ δηλώσωσι τὰ ζῶα
τῶν ἐντός τῆς προθεσμίας ταύτης ἐνεκα τῆς δριμύτητος τοῦ
ἐπικρατούντος καθ' ὅσον τὸν ἡδὴ λήξαντα μῆνα χειμῶνος τὸ
μὲν, διότι αἱ ἀγρῶσαι εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν δῆμων ὁδοὶ
κατέστησαν πολλὰχοῦ ἀδιαβάτοι ἐκ τῆς ἐπιπλεύσαντος χιόνος,
τὸ δὲ, διότι ἐπιδύνοντο μὴ ἐκ τοῦ ψύχους ἠνέξῃ μέρος τῶν ζώων
καὶ ἐθέλον ἀναγκασθῇ νὰ πληρώσωσι τὸν φόρον καὶ διὰ ζῶα,
ἅτινα δὲν ὑπῆρχον.

Ἡ ἐκτακτὸς αὕτη περίστασις ἠνάγκασε πολλὰχοῦ τοὺς κτη-
νοτρόφους νὰ ζητήσωσι παράτασιν τῆς πρὸς δῆλωση τῶν ζώων
τῶν νομίμου προθεσμίας μέχρι τῆς 15 τοῦ ἀρχαιμένου Μαρτίου.
Τὸ ὑπουργεῖον θεωρῶν δικαίαν τὴν αἴτησιν ταύτην τῶν κτη-
νοτρόφων, οἵτινες ὑπόκεινται εἰς καταδικαίους καὶ εἰς ἔσδα
καὶ πρόστιμα ἢ χρηματικὰς ποινὰς διὰ παραλείψεις ἀνεξαρτή-
τως τῆς θέλησώς των, ἔσπευτε νὰ λάβῃ τὰς περὶ τοῦ ἀντι-
κειμένου ταύτου διαταγὰς τοῦ Βασιλέως, καὶ υποβάλλει εἰς
τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ ἐσώκλειστον νομοσχέδιον, δι' οὗ
παραινεῖται ἡ μὲν πρὸς δῆλωση τῶν ζώων προθεσμία μέχρι
τῆς 15 Μαρτίου, ἡ δὲ πρὸς ἀποστολὴν τῶν στελεχῶν τῶν δη-
λῶσεων καὶ τῶν βιβλίων αὐτῶν, μέχρι τῆς 20 τοῦ αὐτοῦ.

Συνιστῶν εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, τὸ κατεπείγον τῆς ὑποθέσεως,
αἱ παρακαλῶ νὰ ἐπισπεύσητε τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προκειμέ-
νου νομοσχεδίου, διὰ νὰ διευκολυνθῶσιν οὕτως οἱ κτηνοτρόφοι
εἰς τὴν ἀκριβῆ τῶν ζώων των δῆλωση καὶ ἀποφύγῃσι τὰς

συνεπείας τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου, εἰς ἣν περιέπεσαν ἐκ περιστάσεως ὅλως ἀνεξαρτήτου τῆς θελήσεώς των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1854.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν
Β Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει υποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ υποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, 27 Φεβρουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΓΙΟΣ.

Ἐψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρ. 1. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1853 νόμου πρὸς δῆλωσιν τῶν ζώων τεθείσα προθεσμία, ἥτις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς Φεβρουαρίου, παρατείνεται μέχρι τῆς 15 τοῦ ἐρχομένου Μαρτίου· ἡ δὲ πρὸς ἀποστολὴν τῶν βιβλίων, μέχρι τῆς 20 τοῦ ἰδίου μηνὸς Μαρτίου, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ρηθέντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 219,000 πρὸς ἀγορὰν σίτου.

Πρὸς τὴν Βουλὴν!

Κύριοι!

«Ὅτε κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ ὑπερτίμησις τοῦ ἄρτου καὶ τῶν σιτηρῶν ἐν γένει κατετάραξε τὸν κόσμον, καὶ ἰδίως τοὺς κατοίκους τῆς πρωτευούσης, καὶ ἐνέπνευσε φόβον

μεγαλειτέρης ὑπερτιμήσεως, ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου τούτου, τὸν ὅποιον ἐπύθζανον αἱ καεδοσκαπικαὶ τινῶν ἐπιχειρήσεις καὶ ἡ γενικὴ ἀπαγορεύσις τῆς ἐξαγωγῆς τῶν γεννημάτων ἀπὸ τοῦ τουρκικῶν Κράτους, κατὰ γνωμοδότησιν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τούτῳ συγκαλεσθεῖσης, ἀπεφάσισε ν' ἀγοράσῃ ἐκ τῶν χιλιάδας κοιλῶν ξένου σίτου διὰ λογαριασμοῦν αὐτῆς καὶ πρὸς ἐσωτερικὴν τοῦ Κράτους κατανάλωσιν, καὶ ἀνέθεσε τὴν πρόβλεψιν αὐτοῦ εἰς τὸν κεντρικὸν ταμίαν Κύριον Γ. Σπανιολάκην, σταλόντα τὴν τετάρτην τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἔχοντα ἐντολὴν νὰ μεταβῇ πρὸς αὐτοὺς ῥεσιν καὶ εἰς Ὀδησσόν.

Ὁ Κ. Σπανιολάκης ἐφάσεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν ἐνδοκίτην τοῦ ἰδίου μηνός, καὶ τῇ 13 μᾶς ἐγγράψεν, ὅτι καὶ ἐκεῖ ὑπερτιμήθησαν τὰ γεννήματα, καὶ ὅτι ἀδύνατον νὰ γινῇ ἀγορὰ ἐντὸς τοῦ παρ' ἡμῶν τεθέντος ὅρου τῶν δραχμῶν ὁκτώ κατὰ κοιλόν. Τὸ ὅρον τοῦτον διὰ τοῦ ἀπὸ 19 τοῦ ἰδίου μηνός πρὸς τὸν Κ. Σπανιολάκην ἐγγράφου μας πρὸςέλασμεν εἰς δραχμὰς ἐννέα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μέχρι Πειραιῶς ἐξόδων.

Συγχρόνως μὲ τὴν πληροφορίαν ταύτην ἐφάσαν ἐξ Ὀδησοῦ εἰς Πειραιᾶ προσδιορισμένον διὰ τὴν Εὐρώπην φορτίον ψωσινοῦ σίτου τοῦ Κ. Δεσλῆ Βούρου, ὅςτις μᾶς ἐπρότεινε, ὅτι συγκατατίθεται νὰ τὸ ἀφίσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν ἡ Κυβέρνησις θελήσῃ νὰ τὸ ἀγοράσῃ πρὸς λεπτὰ 45 τὴν ὀκάν. Μετὰ πύλλας διαπραγματεύσεις, καθ' ἃς ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν τιμὴν του, κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς 22 τοῦ αὐτοῦ μηνός ἡγοράσθη τὸ φορτίον τοῦτο, ὅπερ εὐρίθη συνιστάμενον ἐκ κοιλῶν 8703.

Ἐξ ἐτέρας ἐπιστολῆς τοῦ Κ. Σπανιολάκη τῆς 25 τοῦ αὐτοῦ μηνός ἐπληροφορήθημεν, ὅτι εἰς τὰς τιμὰς τῶν σιτηρῶν ἐγένετο νέα αὐξήσις εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἰδόντες, ὅτι ἦτον ἀδύνατος ἡ ἀγορὰ σίτου εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς Τουρκίας εἰς τιμὰς συμπερούσας, πληροφορηθέντες δὲ, ὅτι εἰς Εὐρώπην εἶχεν ἀρχίσαι ἤδη μικρὸς ἐκπερὸς τῶν τιμῶν, καὶ παραινήσαντες, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξυκολούθει ἡ εἰσαγωγὴ ξένων γεννημάτων, εἰς ποσά μάλιστα μεγαλειτέρα τῶν μέχρι τότε εἰσαγομένων, καὶ ὅτι αἱ εἰσαχθέντες εἰς Πειραιᾶ παρὰ τῶν ἐμπόρων σίτοι, μετὰ τοῦ ἀγορασθέντος σίτου τοῦ Κ. Βούρου καὶ τῶν ἀπὸ Θίβας μετακμισθέντων 6 χιλιάδων κοιλῶν δημοσίου σίτου, ἤρχον ἐπὶ πολὺν καιρὸν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πρωτευούσης, προτεκλέσαμεν τὸν Κ. Σπανιολάκην διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου ἐγγράφου

μας νά επιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας· ἀλλὰ πάλιν λάβῃ τὴν πρόσκλησιν ταύτην ὁ Κ. Σπανιολάκης εἶχεν ἀγοράσαι δύο φορτία σίτων, τὸ μὲν ἐκ κοιλῶν 6,400 σκληροῦ τοῦ Πύργου πρὸς δραχ. 9 τὸ κοιλῶν, τὸ δὲ ἐκ κοιλῶν 8,500 σκληροῦ τῆς Αἴνου πρὸς δραχ. 8 καὶ 20 0/0 τὸ κοιλῶν, ἀμφότερα παραδοτέα εἰς Πειραιᾶ.

Διὰ τοὺς ἀγορασθέντας τούτους σίτους ἀπαιτοῦνται :

Διὰ τὰ κοιλὰ 8703 τοῦ σίτου τῆς Ὀδησσοῦ	δραχ.	84,201.30
» » 6400 » » τοῦ Πύργου	»	57,600
» » 8500 » » τῆς Αἴνου	»	69,700
Καὶ δι' ἐξοδα ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως αὐτοῦ	»	7,498.70

219,000

Καὶ διὰ τὴν ποσότητα ταύτην ἐρχόμεθα κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως νά ζητήσωμεν ἑξακτον πίστωσιν.

Ἡ Βουλὴ ἐκτιμῶσα τὰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, αἵτινες υπηγάρισαν τὸ ἑξακτον τοῦτο μέτρον, θέλει, δὲν ἀμφισβῶν, ἐπιψηφίσει τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νά υποβάλλωμεν εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἐπιψήφισίν της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1854.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει υποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ υποσχεθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΠΡΟΒΙΑΕΓΙΟΣ.

« Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπαρτισάμεν καὶ διακᾶττομεν :

Ἄρθρ. 1. Χρησιγείται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἑξακτος πίστωσης δραχμῶν διακοσίων δικατηνῶν χιλιάδων, δρ. 219,000, δι' ἀγορὰν 23,603 κοιλῶν σίτου καὶ δι' ἐξοδα ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2. Τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πωλήσεως τοῦ σίτου τούτου θέλει κρητιθῇ ἰδιαιτέρας λογαριασμός, τοῦ ὁποῖου τὸ ἀποτέλε-

σμα θέλει συμπεριληφθῇ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ 1853.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐκμερίως τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς διασάφειν τοῦ τελευταίου τούτου νομοσχεδίου ἐξέβηκεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις λαβοῦσα ὑπὸ ὅψιν τὴν ἀπορίαν τοῦ παρελθόντος ἔτους, πληροφορηθεῖσα δὲ συγχρόνως, ὅτι ἡ Τουρκία ἐφρόντισε νά παρεμποδίσῃ τὴν ἐξαγωγὴν σίτου, ἔλαβε πρόνοιαν νά πέμψῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Κ. Σπανιολάκην διὰ προμήθειαν σίτου, ὡς ὅσον τιμῆς θέσασα δραχμὰς 8 τὸ κοιλῶν. Μὴ δυνήθέντος ὁμοῦ αὐτοῦ νά εὕρῃ σίτον εἰς τὴν ἐνθάδε τιμὴν, ἠναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις νά ἀναβάσῃ τὸν ὅρον εἰς 9 δραχμὰς. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ πλείον τοῦ Κ. Βούρου, φορτωμένον σίτον, εἶχε καταπλεύσει εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἡ Κυβέρνησις θεωροῦσα, ὅτι ἐὰν τὸ πλοῖον ἀνεχώρῃ, ἡ πρωτεύουσα ἤθελεν εἰσελθῇ εἰς δυσάριστον θέσιν, ἡ δὲ τιμὴ τοῦ σίτου ἤθελεν εἶτι μᾶλλον ἀναδιδασθῇ, ἠγόρασε τὸ φορτίον, εἰς 8,000 κοιλῶν συγκείμενον. Ἀκολουθεῖς ὁμοῦ πληροφορηθέν τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι τὰ πρὸς παρεμποδίσιν τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σίτου μέτρα τῆς Τουρκίας δὲν ἦσαν τόσον ἀστήγῃ, καὶ ὅτι ἐφθασαν διάφοροι σίτοι, ἀνεκάλεσε μὲν τὸν Κ. Σπανιολάκην, ἀλλ' οὗτος ἔωσεν λάβῃ τὴν πρόσκλησιν εἶχεν ἀγοράσαι ἱκανὴν ποσὴν σίτου, οὗτινος ἡ ἀξία μετὰ τῆς τοῦ ἀγορασθέντος ἐνταῦθα ἀναβαίνει εἰς τὸ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ζητούμενον ποσόν.

Παραδεχθεῖσας ἐπιπλεονεῖ τῆς Βουλῆς τὴν ἀμεσον συζήτησιν τοῦ περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὰς δηλώσεις τῶν ζώων νομοσχεδίου, ὡς κατεπαίγοντος, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομασίαν κλήσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Ἀντωνόπουλον καὶ Π. Καλλιπιδίνον, εἰς ἧς συνήθη, κατὰ τὸ ὅδε προσκαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεί διὰ ψήρων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὰς δηλώσεις τῶν ζώων νομοσχεδίου, καὶ ἡ ὁμοθυμαδὸν
Λουκᾶς Λόντος Ν | Πέτρος Καμπάνης Ν
Δημήτριος Ὁρεῖνός Ν | Νικόλαος Π. Καίρης

Αναγνώστης Γιαννουλίδης . . .	Γρηγόριος Κορριωτάκης . . .
Δημήτριος Τσόκρης . . .	Ιωάννης Ζάρκος . . .
Γεώργιος Τσόκρης . . .	Κωνσταντίνος Δημητριάδης . .
Νικόλαος Ιατρός . . .	Βελισ. Νικολαΐδης . . .
Σκαρλάτος Σούτσος . . .	Ιωάννης Μπαλάρας . . .
Δημήτριος Καλλιφρονάς . .	Πέτρος Δελιγιάννης . . .
Ανδρέας Μεταξάς . . .	Γ. Α. Αντωνόπουλος . . .
Σταύρος Βλάχος . . .	Κωνσ. Αμπρινόπουλος . .
Ανδρέας Ίσκος . . .	Νικόλαος Μπούκουρας . . .
Σωτήριος Στράτος . . .	Π. Κολποδίνος . . .
Αντώνιος Γεωργαντάς . .	Εμ. Αντίπας . . .
Φίλων Φίλωνος . . .	Γ. Παντοπριτόπουλος . .
Αντώνιος Φ. Γρίβας . . .	Μιχαήλ Τριανταφυλλάπουλος .
Νικόλαος Τσίλιος . . .	Χρήστος Ράγκος . . .
Κωνστ. Γρεβογιώργης . .	Ευθ. Κανελλόπουλος . . .
Α. Π. Πετροπουλάκης . . .	Αναγ. Κουδάκης . . .
Γεωρ. Α. Τσιγκουράκης . .	Εμμανουήλ Τσουγλος . . .
Αναγνώσ. Παπαθανασίου .	Νικόλαος Ματθαίου . . .
Γεώργιος Κονδύλης . . .	Σ. Κοπανίτσας . . .
Ελευθέριος Καλογεράς . .	Γ. Γιατράκος . . .
Ιωάννης Αποστολίδης . . .	Αναγ. Στεφάνου . . .
Βασίλειος Νώνης . . .	Ιω. Παπαλουκόπουλος . .
Σαμ. Μήτσας . . .	Ιω. Ταμπάκας . . .
Α. Ζώτος . . .	Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . .
Γ. Γιολλάσης . . .	Παναγιώτης Βαρθολέως . .
Ν. Γρανίτσας . . .	Β. Π. Δημητράκου . . .
Αύσανδρος Βιλαΐτης . . .	Αναγ. Δεδάπουλος . . .
Σ. Α. Στεφανόπουλος . . .	Α. Μαυροσιδής . . .
Ανδρέας Αύγερινος . . .	Γ. Κεράλας . . .
Σόλων Κρεστέντης . . .	Αναγ. Τσάκας . . .
Δημήτριος Αθανασίου . . .	Αλέξ. Μαυροκορδάτος . . .
Γεώργιος Αιμιάνης . . .	Κωνσ. Ι. Κουκουμέλης . .
Ν. Δελένδας . . .	Αλέξανδ. Κουκουμδαύρος . .
Α. Γαβράς . . .	Παναγ. Παπατσώνης . . .
Α. Βαρβαρήγος . . .	Εμ. Δαρειώτης . . .
Θρασύβουλος Α. Χαλμής . .	Ιω. Ταταράκης . . .
Λεωνίδ. Πετμεζάς . . .	Ιω. Προβιλέγης . . .
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Π. Χρυσόβεργης . . .
Ηλίας Παπαδαίος . . .	Α. Παπαδημητριάδης . .
Αθαν. Αναλόπουλος . . .	Α. Κοκοτάκης . . .

Ιωάννης Αμβροσιάδης . . .	Σταμάτιος Λάρας . . .
Ιωάννης Ευσταθίου . . .	Μιχαήλ Σολωμός . . .
Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης . . .	Αν. Ρενουάρδος . . .
Γεώργ. Μπάνης . . .	Ιωάννης Σαγρέδος . . .
Νικόλαος Πιεράκος . . .	Παναγ. Ψάθης . . .
Γερμανός Μαυρομιχάλης . . .	Νικόλαος Νάζος . . .
Δημήτριος Πουλικάκος . . .	Αναγ. Παπατσώνης . . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . .
Π. Χριστόπουλος . . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Π. Κανελλόπουλος . . .	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . .
Νικόλαος Μισχούλας . . .	Αθανάσιος Καστανάς . . .
Σπ. Πήλλικας . . .	Α. Κιζάνης . . .
Ν. Πανουργιάς . . .	Παντολ. Κουντουριώτης . .
Κωνσταντίνος Βλάμης . . .	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ευθ. Κεχαγιᾶς . . .	Σταμάτιος Γ. Λοκός . . .
Σιδ. Πράτσινας . . .	Μ. Χουρμούζης . . .
Π. Πατρινός . . .	Καλαμάρας Τσουκαλάς . . .
Χρ. Τσαλαμιδάς . . .	Γεώρ. Ριζόπουλος . . .
Περικλῆς Καλαμογάρτης . .	Ευαγ. Κοντογιάννης . . .
Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου .	Αύγερινος Αβέρωφ . . .
Ν. Α. Μπότσας . . .	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Γεώργιος Ναύτης . . .	Α. Μαντακός . . .

Αναγκασθέν οὕτως ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρ. δι' ἀναστάσεως. Ἐγκριθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ὑπὸ τοῦς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ προηχθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήφων ἐπίσης 74. Ἐχει δ' οὕτως

Ο Θ Ω Ν κτλ.

α Ψηφιστάμενοι ἡμερόνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεραιοῦμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1853 νόμου πρὸς δῆλωσιν τῶν ζώων τεθείτα προθεσμία, ἥτις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς Φεβρουαρίου, παρατείνεται μέχρι τῆς 15 τοῦ ἐρχομένου Μαρτίου· ἡ δὲ πρὸς ἀποστολὴν τῶν βιβλίων, μέχρι τῆς 20 τοῦ ἰδίου μηνὸς Μαρτίου, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ρηθέντος νόμου.

α Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς

ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Παρελθὼν ἔπειτα ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ἀνέγνω ἐκθετὴν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀναστολῆς τοῦ περὶ προξενικῶν ἀρχῶν ὀργανικοῦ νόμου. ἔχουσι δ' οὕτω

ἘΚΘΕΣΙΣ

Συνεδέουσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν νόμου.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριε!

διὰ τοῦ κυρωθέντος καὶ δημοσιευθέντος κατὰ τὸ παρελθὼν ἔτος νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν παραχωροῦνται δικαιώματα ἐπαυξήσεως τῆς μισθοδότησεως εἰς τῆς προξενικοῦς ὑπαλλήλους, ἢ ἐπιγορηγῶν εἰς τινὰ Προξενεῖα, προετίθετο καὶ τινῶν ἐμμεσθῶν καθισταμένων αἱ εἰσπράξεις προσήκοντες εἰς τὸ δημόσιον ἐντεῦθεν δὲ προκύπτει μικρά τις αὐξήσις τῶν ἐξόδων, ἀσκήσαντος ἀπέναντι τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς βελτιώσεως. ἢν θ' ἔλθῃ λαβεῖν ἡ προξενικὴ ὑπηρεσία διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου νόμου.

Ἀλλὰ περιστάσεις οἰκονομικαὶ ἀπροσδόκητοι καθιστῶσιν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τουλάχιστον, δυσχερὴ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς δαπάνης ταύτης, καίτοι, ὡς πρὶν, μικρᾶς καὶ ὀφελίμου.

Τούτου ἕνεκα λοιπὸν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλλω εἰς τὴν ἐπιτήρησίν σας, κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν, νομοσχέδιον περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ διαληφέντος νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν μισθὸν τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, τὰς ἐπιγορηγῶν τῶν προξενείων καὶ τὰς εἰσπράξεις αὐτῶν. ἵνα πρὸς ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς συνεπείας, τοῦ ὁ νόμος θέλει θεωρεῖσθαι ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐφαρμόζεσθαι ὡς τοιοῦτος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4. Μαρτίου 1854.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργός

Α. ΠΑΪΚΟΣ. »

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΘΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει υποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτε-

ρικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

« Ψηφισάμενοι δυσωπῶντες μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν

Ἀρθ. 1. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους, ὑπὸ στοιχ. Σ. Ε. Β. περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου ἀναστέλλεται μέχρι 1 Ἰανουαρίου τοῦ προσεχέος ἔτους, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν μισθὸν τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ δικαιώματα πρὸς ἐπιγορήσιν τὰ δι' αὐτοῦ παραχωρούμενα, καθὼς καὶ αἱ εἰσπράξεις τῶν μισθοδοτούμενων θέσεων, αἵτινες δυνάμει αὐτοῦ ἀνέκαυσιν εἰς τὸ δημόσιον.

Ὁ μισθὸς τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, αἱ ἐπιγορηγῶν τῶν Προξενείων, καθὼς καὶ αἱ εἰσπράξεις αὐτῶν κανονίζονται διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὡς καὶ μέχρι τούτου.

Ἀρθ. 2. Ὁ παρὼν νόμος ὑποβληθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Παραδεχθεὶς δὲ τῆς Βουλῆς τὴν ἀπόφασιν καὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου συζήτησιν, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ἀνοημαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ψηφοδέκτας, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡςδε προσκαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 75 κατὰ 1.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐκτὸς ἐπιτήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναστολῆς τοῦ περὶ Προξενείων ὀργανικοῦ νόμου, καὶ ἡ ὅχι ; »

Λουκάς Λόγιος	N	Δημήτριος Τσάκρης
Δημήτριος Ὀρεῖνός	N	Γεώργιος Τσάκρης
Πέτρος Καμπάνης	N	Νικόλαος Ἰατρός
Νικόλαος Π. Καίρης		Σκαρλάτος Σούτσος
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης		Δημήτριος Καλλιφρονᾶς

Ανδρέας Μεταξάς	Κωνσ. Αχαρνόπουλος
Σταύρος Βλάχος	Ν. Νικόλαος Μπούκουρας
Ανδρέας Ίσκος	Π. Κολποδίνος
Σωτήριος Στράτος	Εμ. Αντίπας
Αντώνιος Γεωργαντάς	Γ. Πανοπιστόπουλος
Φίλων Φίλωνος	Μ. Τριανταφυλλόπουλος
Αντώνιος Φ. Γρίβας	Χρήστος Ράγκος
Νικόλαος Τσίλιος	Ευθ. Κανελλάπουλος
Κωνσταντίνος Γρεβογιώργης	Αναγ. Κονδάκης
Α. Π. Πετροπουλάκης	Εμμανουήλ Τσουχλός
Γεώρ. Α. Τσγκουράκος	Νικόλαος Ματθαίου
Αναγνώστης Παπαθανασίου	Σ. Κοπανίτσας
Γεώργιος Κονδύλης	Γ. Γιατράκος
Ελευθέριος Καλογεράς	Λουκάς Στεφάνου
Ιωάννης Αποστολίδης	Ιω. Παπαλουκόπουλος
Βασίλειος Νώνης	Ιω. Ν. Ταμπανόπουλος
Σταμάτ. Μήτσας	Γ. Ν. Ριζελιώτης
Α. Ζώτος	Παναγιώτης Βάρβογλης
Γ. Γιολδάσης	Β. Π. Δημητρακόπουλος
Ν. Γρανίτσας	Αναγ. Δεδόπουλος
Λύσανδρος Βιλαέτης	Α. Μαυροειδής
Στέφ. Στεφανόπουλος	Γ. Κεράλας
Ανδρέας Λύγερινος	Αναγ. Τσάκας
Σόλων Κρεστενίτης	Αλξ. Μαυροκορδάτος
Δημήτριος Αθανασίου	Κωνσταντ. Ιω. Κουρκουμέλης
Γεώργιος Διαμάντης	Αλέξανδρος Κουμουνοπούρος
Ν. Δελένδας	Παναγ. Παπατσώνης
Α. Γαβράς	Εμμ. Δαρειώτης
Α. Βαρδαρήγος	Ιω. Ταταράκης
Θ. Ζαΐμης	Ιω. Προβιλιάνης
Λεωνίδ. Ν. Πετμεζάς	Π. Χρησοβέργης
Χ. Θεοχαρόπουλος	Α. Παπαδημητριάδης
Πλ. Παπαδαίος	Α. Κακοτάκης
Αθαν. Δανιήλπουλος	Ιωάννης Αμβροσιάδης
Γρηγόριος Κορφιώτακης	Ιωάννης Ευσταθίου
Ιωάννης Ζάρκος	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης
Κωνσταντίνος Δημητριάδης	Γεώρ. Μπάνης
Βελισ. Νικολαΐδης	Νικόλαος Πιεράκος
Ιωάννης Μπαλάρας	Γερμανός Μαυρομιχάλης
Πέτρος Δελιγιάννης	Δημήτριος Παυλικάκος
Γ. Α. Αντωνόπουλος	Γρηγόριος Πατριάρχης

Π. Χριστόπουλος	Ν. Παναγ. Ψάθης
Π. Κανελλάπουλος	Νικόλαος Νάζος
Ν. Μοσχούλας	Αναγ. Παπατσώνης
Σπ. Πηλίκας	Δημ. Πολυχρονόπουλος
Νάκος Πανουργιάς	Κ. Πονηρόπουλος
Κωνσταντίνος Βλάμης	Γεώργιος Ι. Σταΐκος
Ευθ. Κεχαγιάς	Αθανάσιος Καστανάς
Σιδ. Πράτσινας	Α. Κιζάνης
Π. Πατρινός	Παντολ. Κουντουριώτης
Χρ. Τσαλαμίδας	Δημήτριος Βουδουρης
Περικλ. Καλαμογάρτης	Σταμάτιος Γ. Δοκός
Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου	Μ. Χουρμούζης
Ν. Α. Μπότσας	Καλαμάρας Τσουκαλάς
Γεώργιος Ναύτης	Γεώργιος Ριζόπουλος
Σταμάτιος Λάρας	Ευαγ. Κοντογιάννης
Μιχαήλ Σολωμός	Αυγερινός Αβέρωφ
Αν. Ρενουάρδος	Νικόλ. Β. Μπουδούρης
Ιωάννης Σαγρέδος	Α. Μανταρής

Αναγνωσθὲν οὕτως ἐγένετο δευτὸν τὸ 1 ἄρθρον αὐτοῦ δι' ἀναστάσεως.

Ἐγκριθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ἑμοία ψηφοφορία, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτοκollon ὁμοιον τῷ ἀνωτέρῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων ὡσαύτως 75 κατὰ 1. Ἐχει δ' οὕτως

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Υψηλισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν

« Ἄρθρ. 1. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους, ὑπὸ στοιχ. Σ. Ε. Β. περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν νόμου ἀναστέλλεται μέχρι 1 Ἰανουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους, καθ' ὅσον ἀποῖν μόνον τὸν μισθὸν τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ δικαιώματα πρὸς ἐπιχορηγήσιν τὰ δι' αὐτοῦ παραχωρούμενα, καθὼς καὶ τὰς εἰσπράξεις τῶν μεθοδοτουμένων θέσεων, αἵτινες δυνάμει αὐτοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον.

« Ὁ μισθὸς τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, αἱ ἐπιχορηγήσεις τῶν Προξενείων, καθὼς καὶ οἱ εἰσπράξεις αὐτῶν κανονίζονται διὰ τὸ πρῶτον ἔτος ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

« Ἄρθρ. 2. Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ

τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεῖς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Ἐπὶ τούτοις ἀναγνωσθὲντα ἀμέσως τὰ πρακτικά, ἐπεκυρώθησαν προσηκόντως.

Προσελθὼν ὁ ἕτερος βουλευτὴς Ναυπλίας Ἰω. Εὐσταθίου, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ 57 άρθρου τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως ταύτης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἐνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Δακρυνοπούλου καὶ Γ. Διακμάντη ἡ διὰ τὸν ἐρχόμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 1 M. M.

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. ΠΕΤΡΕΖΑΚ.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Σήμερον τὴν πρώτην Μαρτίου τοῦ 1854 προσελθὼν ὁ ἕτερος βουλευτὴς Ναυπλίας, ὤρκωσε τὸν ὑπὸ τοῦ άρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, ὡς ἀκολούθως:

- Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς θασοουσίας καὶ ἀδιαφύκτου Τριάρχου.
- Ὅσος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ
- νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ κληθόντά μου. »

Συντάχθη ὅθεν τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Προεδρείου, τοῦ ὁρκισθέντος καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Ὁ ὁρκισθεὶς
Ἰωάν. Εὐσταθίου.

Ὁ ἱερεὺς
ΠΑΪΣΙΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Α. ΝΑΖΑΡΕΤ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ΄

Τῆς 15 Μαρτίου 1854.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀναγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκτίθει ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προεδ. οὐ ἡ Βουλὴ ἀπερνήσατο νὰ ἀναγνωθῇ τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης ἐν μυστικῇ συνεδριάσει. Οὕτως δ' ἀναγνώσθησαν κηλεισμένων τῶν θυρῶν, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράψαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀκολούθως γενομένης τῆς ἐρωτήσεως, ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδέχεται νὰ δημοσιευθῇ καὶ ταῦτα κατὰ τὸ σύνθετο, τὴν ἀποτελέσσει μέρος τῶν πρακτικῶν τῆς συνόδου, πολλοὶ τῶν βουλευτῶν ἀπερνήσαντο ὅτι δὲν πρέπει νὰ δημοσιευθῇ. Ἀλλ' ἀντικρουῶν τοῦτοις ἐπέφερε τις, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν ἐθνικὴ πρᾶξις, ἥτοι, νὰ κηρυχθῇ ὡς ἐξαδάκρυμα ὁ νῦν τῶν Ἑλλήνων ἀγὼν, τότε δύναται νὰ καταδικασθῇ εἰς λήθην τὰ πρακτικά ἐκείνης τῆς συνεδριάσεως. Ἀλλ' ἐὰν τουναντίον ἐστὶ ἡ ταῦτα κατὰ τὴν ἀληθὴ τῶν ἀξίων, πρέπει νὰ δημοσιευθῇ ἀπρόκτως, τὴν ἀποτελέσσει μέρος τῆς ἐθνικῆς καὶ ἱστορίας. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ δημοσίευσις τῶν πρακτικῶν ἐνδέχεται νὰ ᾖ καὶ ἀλλοῦς ἐπὶ τοῦ παρόντος, προτείνει νὰ ἀνακληθῇ μὲν ἐπὶ τινι χρόνῳ, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ ἐξοβελισθῇ ἐκ τῶν χρονικῶν τῆς Ἑλλάδος τοιαύτη ἐπίσημος πρᾶξις καὶ νὰ ἀποδοθῇ, ὡς θέλουσιν οἱ τιμῆς, εἰς μόνον τὴν ἀπόρριπτον τοῦ ἱερουργίου. Ἄλλως τε οὐ μόνον κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐθνικὴν συνέλευσιν ἐδημοσιεύθησαν πρακτικά τοιαύτης φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη ἀμφισβητουμένου ζητήματος ἡ Γερουσία ἐπέστρεψε τὴν φανερὰν τῶν πρακτικῶν τῆς ἀνάγνωσιν. Διὸ συμπεραίνει ὅτι δύναται μὲν νὰ μὴ δημοσιευθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ περὶ ὧν πρόκειται πρακτικά, κατόπιν ὅμως πρέπει νὰ ἀποτελέσσει μέρος τῶν πρακτικῶν τῆς συνόδου.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἡ κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν πρᾶξις εἶναι πασίγνωστος, καὶ οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι ἡ Βουλὴ πάσῃ ἐπεδοκίμασε τὰ παρὰ τοῦ ἱερουργίου ἐνεργηθέντα· ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ συνεδριάσει ἐκείνῃ ἐβίβη δὲν εἶναι πρέπει νὰ δημοσιευθῇ, καὶ τὰ ἐν οὐκ ἐκείνῃ λεγόμενα κληθῇ εἶναι νὰ μὴ ἐκτινένται καὶ ἐν ὅλῳ. Προτείνει λοιπὸν νὰ καλλιγραφηθῇ μόνον τὰ πρακτικά, καὶ ὑπογράψαντα παρὰ τοῦ προεδρείου νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα.

[Πρακτ. βουλῆς, Σύνοδος Α΄. Περίοδος Α΄.]

Καὶ ἄλλος δὲ τις προσέθηκεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπαγορεύουσα τὴν δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν, δὲν ὁρᾶται ἐκ τῆς ιδέας τοῦ νὰ δείξῃ ὅτι τὸ ἔθνος δὲν συμμερίζεται τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐνεργηθέντα, καθ' ὅσον ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς καταλλήλων τὴν γενεαίαν πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς Πύλης ἀπάντησιν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν ἀρ' οὐ κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις δὲν συμφέρει ἡ δημοσίευσιν τῶν περὶ τὴν ὁλόκληρον πρακτικῶν, δύναται νὰ ἀναδῇ οὕτη χωρὶς ἐντεῦθεν νὰ ἐξαχθῇ ὅτι δὲν συνεμερίσθη τῆς πράξεως ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία.

Ἐπὶ τοῦτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὁμοφώνως ν' ἀντιγραφῶσι τὰ πρακτικά εἰς τὸ καθαρὸν, καὶ ὑπογράφεντα παρὰ τοῦ προεδρίου νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα.

Γραφεὶς ἐνταῦθα εἰς φανερὰν τῆς συνεδριάσεως, ἀνεγνώσθη εὐχαριστήριος πρὸς τὴν Βουλὴν ἀπάντησις τοῦ περιφανοῦς δημοσιογράφου Μ. Γκιραρδίνου, ἔχουσα οὕτω·

Παρίσι, 6 Μαρτίου 1854.

Κύριε Πρόεδρε καὶ

Κύριοι Γραμματεῖς!

Ἐδέχθην μετὰ τῆς ζωηρότερης ἐργασίας τὴν ἀποσταλῆναι μοι ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τὰς εὐχαριστήσεις, ὅς ἡ Βουλὴ μοι ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ μοι ἀπελθῇ. Βαθὺς μὲ συνεκίνησεν ἡ πράξις αὕτη καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ προσέβητε εἰς τὴν Βουλὴν τὸν πλέον διάπυρον σεβασμὸν μου.

ὑπερασπιζόμενος τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἕλληνας, πιστεύω ὅτι ὑπερασπίζομαι τὸ δίκαιον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὴν χριστιανισμὸν.

Εἰμὶ δὲ προσέτι βαθύως πεπεισμένος, ὅτι διὰ πάντας τοὺς πεπαιδευμένους ἀνθρώπους ἡ ὑπεράσπισις τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὑπεράσπισις ἰδίας πατρίδος.

Ἀσχητὲ, κύριε πρόεδρε καὶ κύριοι γραμματεῖς, τὴν βεβαίωσιν τοῦ σεβασμοῦ μου.

Σ. Μάρκος Γκιραρδίνος.

Τῆς δὲ Βουλῆς ἐπευφημίας πρὸς τὴν γενεαίαν τοῦ φιλέλληνοσ τοῦτου ἀπάντησιν, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψευδεκτῶν Ἰω. Ἀποστολίδου καὶ Γ. Πανοπριφτοπούλου κλήρωσις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Νάξου ἔλαβ' εἰς τὸ Α' τμήμα.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν βουλευτῶν Κ. Δικατοράδου, Α. Στεφάνου, Ν. Βαρδαρήγου, Α. Παπαλουκοπούλου καὶ Α. Βιλκίτου ἡ Βουλὴ ἐχορήγησεν αὐτοῖς μηνιαίαν ἀδείαν ἀπουσίας ὑπὸ τὸν ἁρτίως τεθέντα ὅρον.

Περελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς 8,000 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων εἰσηγητῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

α Ὁ ἐκ τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 8,000, χορηγούμενης εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων ἐπὶ τοῦ κεφ. Η'. ἀρθρου 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1853 νομοσχεδίον, καὶ εὐρίσκουσα ἐν τῇ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν αἰτιολογικῇ ἐκθέσει ἀποφαινομένην δικαιοδοσίαν τὴν αἰτίαν καὶ ἀνάγκην, ἥτις προέκλεσε τὴν περὶ τῆς πιστώσεως ταύτης αἴτησιν τῆς Κυβερνήσεως, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς παραδοχῆς καὶ ἐπιψήφισαις τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, ὡς ἔχει τοῦτο.

Καὶ παρατερεῖ μὲν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐπιτροπῆς ὡς δίκαιον τὸ νὰ μὴ μετασχεῖ τῶν βοηθημάτων ταύτων μόνον οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐνδείξι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν εὐρισκόμενοι. Ἐν δὲ μέλος προσβί-
ται ἐν μεσιφρίᾳ, ὅτι κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβε παρὰ τοῦ τμήματος ἐντολὴν καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν του πεποιθήσιν δὲν ἠδύνατο κατὰ τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον νὰ γίνῃ ἡ προκειμένη καθ' ὑπερβολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπάνη, χωρὶς προηγουμένως νὰ ζητηθῇ ἡ ἀνάγκουσα συμπληρωτικὴ πίστισις ἀπὸ τὰς Βουλὰς, ὧν ἡ σύνοδος ὑρίσκατο ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη ἐγένετο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαρτίου 1854.

Ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ

Φίλων Φίλωνος

Ἰωάννης Ἀποστολίδης

Δ. Ὁρεινός

Α. Γενουαρόπουλος

Ὁ Εἰσηγητὴς Π. Κολποδίνος.

Μετά ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 1. M. M.

Ὁ Πρόεδρος
H. ΒΑΡΒΟΓΑΝΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Ν. Πετμεζῆς
Ν. Α. Νάζος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ΄.

Τίς 17 Μαρτίου 1854.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἐνδεκάτην τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ἀνομοστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείη πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχαίαν τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῇ ἐξελέγξει τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Νάξου, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Τὸ Δ΄. Τμήμα τῆς Βουλῆς

ἀναβὰς ὑπ' ὅψιν τὰ πρακτικά τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Νάξου καὶ ἐπεξεργασθὲν αὐτά, εἶαγει τὰ ἀκόλουθα·

α.) Ἡ βουλευτικὴ αὕτη ἐκλογὴ ἤρχισε διὰ προγράμματος τοῦ νομαρχοῦ Κυκλάδων ὑπ' ἀρ. 7,988 τῆς 28 Οκτ. βρίου 1853 τῇ 9 Νοεμβρίου καὶ ἐτελείωσε τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ.

β.) Ὅτι καθ' ὅλους τοὺς ἐπὶ τὰς ὁμάδας, εἰ δὴ συγκροτοῖ ἡ ἐπαρχία αὕτη, ἐκφορέησαν 5,068, ἐξ ὧν ἔλαβον ὁ Σπυρίδων Βαρύτης ψήφους 5,068, ὁ Δημήτριος Δημητρακόπουλος, ψήφους 5,068, καὶ ὁ Χρυσάνθος Φ. Σουμαρίπας, 4,964.

γ.) Ὅτι εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκλογῆς καὶ μετὰ, οὐδεμία ἐγένετο ἐνστάσις.

δ.) Ὅτι οἱ λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηρίαν εἰσὶν οἱ ἀνω εἰρημένοι Σπυρίδων Αντ. Βαρύτης, Δημ. Δημητρακόπουλος καὶ Χρυσάνθος Φ. Σουμαρίπας.

*Κατὰ συνέπειαν τούτων ὧν γνωμοδοτεῖ τὸ τμήμα εἰς τὴν

Βουλὴν, ὅτι ἡ προκείμενὴ ἐκλογὴ εἶναι ἐγκυρὸς καὶ οἱ ἐκλεγθέντες ἔχουν τὰ νόμιμα προσόντα.

Ἀθήναι, τῇ 15 Μαρτίου 1854.

Ὁ Πρόεδρος Α. Τσιόγκης Α. Καστανῆς
Π. Χρυσοβέργης Ἰωάννης Ἀποστολίδης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Α. Παπαδημητριάδης.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνώμην τοῦ τμήματος ὡς νόμιμος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Νάξου τοὺς Σπ. Α. Βαρύτην, Α. Δημητρακόπουλον καὶ Χρ. Σουμαρίπαν.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, προσελθὼν ὁ παρὼν βουλευτὴς Σ. Βαρύτης, εἶδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁμοδοσίας πρωτόκολλον.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 219,000 πρὸς ἀγοράν αἰτοῦ ἱπιτροπῆς, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

«Ἡ ἐκ τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς συγκειμένη ἐπιτροπὴ λαβούσα ὑπ' ὅψιν τὸ κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 219,000 διὰ τὴν γενομένην ἀγοράν αἰτοῦ, καὶ ἐκτιμῶσα τὰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, αἰτίας ὑπεγόρευσε εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ ἐκτακτον τοῦτο μέτρον, συνίστησι μὲν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, γνωμοδοτεῖ δ' ὅπως ὁ ἰδιαιτέρος λογαριασμὸς τῆς ἀγορᾶς πωλησίας τοῦ αἰτοῦ, περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐν τῇ 2 ἀρθρῷ, ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τὸ πέρας τῆς πωλήσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Μαρτίου 1854.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. Διαμάντης Ἠλ. Παπαδαῖος
Α. Δ. Αὐγερινός Π. Κολποδίνος

Ὁ Εἰσηγητὴς
ἸΩ. ΖΑΡΚΟΣ.

Επί τῇ αἰτήσῃ τῶν βουλευτῶν Ιω. Αποστολίδου, Σ. Στεφανοπούλου, Σ. Κρεστενίτου, Γ. Κοκοτάκης, Ελ. Καλογερά και Π. Κολποδίνου ἡ Βουλὴ ἐχάρηξεν αὐτοῖς ὑπὸ τὸν παραδεδομένον ὅρον μηνιαίαν ἀδειαν ἀπουσίας.

Παραλθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἀνέγνω ἐκθεσιν καὶ νομοσχέδιον α) περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 109,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, καὶ β) περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς γαλέτας, παξιμαδίου, ἄρτου καὶ παντός εἶδους ζυμαρικοῦ.

Τῆς δὲ Βουλῆς ἀποδεξαμένης τὴν ἀμείνον τοῦ δευτέρου νομοσχεδίου αὐτήτασιν ὡς κατεπιόντος, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Κολποδίνον καὶ Ν. Ματθαίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ εἶδε προσαρτῶμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν πανψηφίᾳ διὰ ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ἐκτάματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν παξιμαδιῶν, γαλετῶν κλπ. νομοσχεδίου, καὶ ἡ ὁχί »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Κωνστ. Γριβογεώργης	N
Δημήτριος Ὁρεινός	N	Α. Π. Πετροπούλας	
Πέτρος Καμπάνης		Γεώρ. Α. Τσιγκουράκης	
Νικόλαος Π. Καίρης		Αναγνώστης Παπαθανασίου	N
Αναγνώστης Γιαννουλίδης		Γεώργιος Κονδύλης	N
Δημήτριος Τσόκας	N	Ελευθέρ. Καλογεράς	N
Γεώργιος Τσόκας	N	Ιωάννης Αποστολίδης	N
Νικόλαος Ίατρος	N	Βασίλειος Νώνης	N
Σκαρλάτος Σούτσος		Σταμάτιος Μήτσας	
Δημήτριος Καλλιφρονάς	N	Δημήτριος Ζώτας	
Ανδρέας Ματαξᾶς		Γεώργιος Ιω. Γκολδάσης	N
Σταύρος Βλάχος		Νικόλαος Γρανίτσας	
Ανδρέας Ίσκος		Αλέξανδρος Βιλαέτης	
Σωτήριος Στράτος		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N
Αντώνιος Γεωργαντάς	N	Ανδρέας Λυγερινός	N
Φίλων Φίλωνος	N	Σόλιον Κρεστενίτης	N
Αντώνιος Φ. Γρίβας		Δημήτριος Αθανασίου	N
Νικόλαος Τσάλης	N	Γεώργιος Διαμαντής	N

Ν. Δελένδας		Αλέξ. Κουρουνδοῦρας	N
Α. Γαβράς	N	Παναγ. Παπασιωνής	
Α. Βαρβαρέγος	N	Εμμ. Δακρυώτης	
Θεοσ. Α. Ζήμης	N	Ιωάννης Ταταράκης	N
Λέων. Ν. Πετμεζάς		Ιωάννης Προβιλέγιος	
Χ. Θεοχαρόπουλος		Π. Χρυσόβεργης	N
Ηλ. Παπαδαῖος	N	Α. Παπαδημητριάδης	N
Αθαν. Δανηλόπουλος		Α. Κοκοτάκης	N
Γρηγόριος Καρφιωτάκης		Ιωάννης Ἀμβροσιάδης	
Ιωάννης Ζαρκός	N	Ιωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Δημητριάδης	N	Γ. Μαδερμοχωρίτης	
Βελ. Νικολάδης	N	Γεώργιος Μπαλής	N
Ιωάννης Μπαλάρας	N	Νικόλαος Πιερικός	N
Πέτρος Δελιγιάννης	N	Γερμανός Μαυρομιχάλης	
Γ. Α. Αντωνόπουλος		Δημήτριος Πουλικακός	N
Κωνστ. Ασημινόπουλος	N	Γρηγόρ. Πατριαρχέας	N
Νικόλαος Μπουκουράς		Π. Χριστόπουλος	
Π. Κολποδίνος	N	Π. Κανελλόπουλος	
Εμ. Αντίπας	N	Νικόλ. Μασχούλας	
Γεώρ. Πανοσιροτόπουλος	N	Σπ. Πήλλης	
Μιχαήλ Γριαντιφυλλάπουλος	N	Νίκος Πανουργιάς	
Χρήστος Ραγκός	N	Κωνσ. Βλάσης	N
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Εὐθ. Κεραγιάς	
Αναγ. Κονδύλης	N	Στέφης Πράτσικας	
Εμμ. Τσούχλος	A	Παν. Πατρινός	
Νικόλαος Ματθαίου	N	Κρ. Τσαλαμιάς	
Σ. Κοπανίτσας	N	Περικλῆς Καλαμαγδάρης	
Γεώρ. Γιατράκης	N	Νικόλαος Α. Χ. Αναγούρου	N
Λουκᾶς Στεράνου	N	Ν. Α. Μπότσας	N
Ιω. Παπαλουκάπουλος	N	Γεώργιος Ναυτής	
Ιω. Ν. Ταμπάκοπουλος	N	Σταμάτιος Δαράς	N
Γ. Ν. Ρεβελλιῶτης	N	Μιχαήλ Σολομός	N
Π. Βαρβούλης	N	Αν. Ρενουάρδος	N
Β. Π. Δημητριάκοπουλος	N	Ιωάννης Σαγρέδος	N
Αναγν. Λιδόπουλος	N	Παναγ. Ψάθης	
Α. Μαυροσιδής		Νικόλαος Νάζος	N
Γ. Κεφαλάς	N	Αναγ. Παπασιωνής	
Αναγν. Τσάκας	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Αλέξανδρος Μαυροκαρδάτης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Κωνστ. Ιω. Κουρκουμέλης	N	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	

Αθανάσιος Κκατανός . . .	N	Γεώργ. Ριζόπουλος . . .
Α. Κιζάνης		Ησάκ. Κοντογιάννης . . .
Αημήτριος Βουδούρης . . .	N	Αύγουστος Αβέρωφ . . .
Σταμάτιος Γ. Δακός . . .	N	Νικόλαος Μπουδούρης . . N
M. Χουρμούζης		Α. Μάνταρης
Καλαμάρας Τσουκαλάς . . .		

Αναγνωσθέντος ούτω του 1 άρθρου, επρότεινέ τις να υπαχθώσιν εις την απαγόρευση της εξαγωγής τα όσπρια, όρύζια και γεωμήλα. Ο δ' επί των Οικονομικών ύπουργός απήντησεν, ότι όν και τοιαύτη εξαίρεσις ποτέ δεν έλαβε χώραν εις κανέν μέρος, επειδή όμως οι βουλευταί ζητοῦσι ταῦτο, οὐδ' αὐτός αντίτειναι.

Άλλου δέ τινος έρωτήσαντος, τί θ' λει γίνεσθαι, εάν πλοῖον τι άνηκωρῶν, λαμβάνη τοιαῦτα είδη πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ, ο ύπουργός απήντησεν, ότι ή τοιαύτη περίστασις εξαίρεταί της απαγορεύσεως.

Επί ταύτοις ή Βουλὴ παρεδίδθη τὸ 1 άρθρον κατὰ τὰς άνωτέρω γενομένης προσθήκας και εξαγγελίαις δ' άναστάσεως έχον ούτως:

«Άρθρ. 1. Απαγορεύεται ή έκτός του Κράτους εξαγωγή των παξιμαδίων, γαλετών, γεωμήλων, όρυζίων, όσπρίων, άρτου και παντός ζυμαρικού μέχρι τέλους Ιουνίου ένεστώτος έτους.

« Η απαγόρευσις δύναται να παραταθῇ διά Β. διατάγματος και πέραν της άνωτέρω προθεσμίας, ή και να καταργηθῇ πρὸ της έποχῆς ταύτης, εάν ήθελον έκλείψει οι λόγοι της απαγορεύσεως.»

Αναγνωσθὲν δ' έγινετο δακτόν και τὸ 2 άρθρον δι' άναστάσεως, όπως επιδιωχθή, έχον ούτως:

«Άρθρ. 2. Ο παραβάτης της εν τῷ άνωτέρω άρθρῳ διατάξεως υποβάλλεται εις πρόστιμον ογδονήκοντα λεπτῶν ἐρ' έκάστης όκτας παξιμαδίου, γαλετάς, γεωμήλων, όρυζίου, όσπρίων, άρτου ή ζυμαρικού, ο δὲ πλοίαρχος ίδίως τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις του άρθρου 13 του από 15 Δεκεμβρίου 1836 περί άστυνομίας της έμπορικῆς ναυτιλίας Β. διατάγματος.»

Εγκριθέντος δὲ και του τίπου της έκτελέσεως, έγινετο και επί τοῦ συνόλου, επιτηρούντων των αὐτῶν ψηφολετῶν, ψηφοφορία κατ' άνομαστικὴν κλήσιν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον όμοιον τῷ προηγμένῳ, ότι ή Βουλὴ παρεδίδθη αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήφων επίσης 74. Έχει δὲ τὸ σύνολον ούτως:

«Ψηφισάμενοι έμπορίως μετά της Βουλῆς και της Γερουσίας, άπερχοίσαμεν και διατάττομεν.

Άρθρ. 1. Απαγορεύεται ή έκτός του Κράτους εξαγωγή των παξιμαδίων, γαλετών, γεωμήλων, όρυζίων, όσπρίων, άρτου και παντός ζυμαρικού μέχρι τέλους Ιουνίου ένεστώτος έτους.

Η απαγόρευσις δύναται να παραταθῇ διά Β. διατάγματος και πέραν της άνωτέρω προθεσμίας, ή και να καταργηθῇ πρὸ της έποχῆς ταύτης, εάν ήθελον έκλείψει οι λόγοι της απαγορεύσεως.

Άρθρ. 2. Ο παραβάτης της εν τῷ άνωτέρω άρθρῳ διατάξεως υποβάλλεται εις πρόστιμον ογδονήκοντα λεπτῶν ἐρ' έκάστης όκτας παξιμαδίου, γαλετάς, γεωμήλων, όρυζίου, όσπρίων, άρτου ή ζυμαρικού, ο δὲ πλοίαρχος ίδίως τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις του άρθρου 13 του από 15 Δεκεμβρίου 1836 περί άστυνομίας της έμπορικῆς ναυτιλίας Β. διατάγματος.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς παρά της Βουλῆς και της Γερουσίας και παρ' Ημῶν σύμφωνον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διά της έφημερίδας της Κυβερνήσεως και έκτελεσθῇ ως νόμος του Κράτους.»

Μετά ταῦτα αναγνωσθὲν τὸ μέρος ταῦτο των προηγουμένων, επεκυρώθη προσκλήντως.

Προβάσας εἶτα της Βουλῆς και εις την συζήτησιν του νομοσχεδίου περί άναπληρωματικῆς πιστώσεως εις τὸν του 1853 προϋπολογισμόν του επί της Δικαιοσύνης ύπουργείου, έγινετο και επί της άρχῆς αὐτοῦ όμοια ταις άνωτέρω ψηφοφορία υπό των αὐτῶν επιτηρηθείσα ψηφολετῶν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ήδη προσκρτῶμενον της ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ότι ή Βουλὴ παρεδίδθη αὐτὴν παμψηφεί διὰ ψήφων 75.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παρεδίδεται ή Βουλὴ τὴν άρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περί πιστώσεως 20000 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ του επί της Δικαιοσύνης ύπουργείου, ναί ή όχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκάς Λόντος	N	Νικόλαος Π. Καίρης
Αημήτριος Όρεινός	N	Αναγνώστης Γιαννουλίδης .
Πέτρος Καμπάνης		Αημήτριος Τσόκας N

Γεώργιος Τσόκας	N	Κωνσταντίνος Δημητριάδης	N
Νικόλαος Ιατρός	N	Βασιλ. Νικολαΐδης	N
Σχαράτος Σούτσας	N	Ιωάννης Μπαλαφάς	N
Δημήτριος Καλλιφρονάς	N	Πέτρος Δελγιγιάννης	N
Ανδρέας Μεταξάς	N	Γ. Α. Αντωνόπουλος	N
Σταύρος Βλάχος	N	Κωνσ. Ακριπινόπουλος	N
Ανδρέας Ίσας	N	Νικόλαος Μπούκουρας	N
Σωτήριος Στράτος	N	Π. Κολποδίνος	N
Αντώνιος Γεωργαντζής	N	Εμ. Αντίπας	N
Φίλων Φίλωνος	N	Γεώρ. Πανοπισφτόπουλος	N
Αντώνιος Φ. Γρίβας	N	Μιχαήλ Τριανταφυλλόπουλος	N
Νικόλαος Τσίλιος	N	Χρήστος Ράγκος	N
Κωνστ. Γριβογεώργης	N	Εύθ. Καλλιόπουλος	N
Δ. Π. Πατροπουλάκης	N	Αναγνώστης Κονδάκης	N
Γεώρ. Α. Τσιγκουράκης	N	Εμμανουήλ Τσοῦχος	N
Αναγνώστης Παπαθανασίου	N	Νικόλαος Ματθαίου	N
Γεώργιος Κονδύλης	N	Σ. Κοπανίτσας	N
Ελευθέριος Καλογεράς	N	Γεώργιος Γιατράκος	N
Ιωάννης Αποστολίδης	N	Λουκάς Στεφάνου	N
Βασίλειος Νώνης	N	Ιωάννης Παπαλαυκόπουλος	N
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ιωάννης Ν. Ταμπάκοπουλος	N
Δημήτριος Ζώτος	N	Γ. Ν. Ρεζελιώτης	N
Γεώρ. Ιωάν. Γιολδάσης	N	Παναγιώτης Βάρδογλης	N
Νικόλαος Γρανίτσας	N	Β. Π. Δημητράκοπουλος	N
Λύσανδρος Βιλαέτης	N	Αναγνώστης Δεδάπουλος	N
Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Α. Μαυροειδής	N
Ανδρέας Αύγερινος	N	Γεώργιος Κεράλας	N
Σόλων Κρεστανίτης	N	Αναγνώστης Τσάκας	N
Δημήτριος Αθανασίου	N	Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κωνστ. Ι. Κουρकुμέλης	N
Ν. Δελένδας	N	Αλέξανδρος Κομμουνδούρος	N
Δ. Γαβράς	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	N
Αναγν. Βαρβαβήγος	N	Εμ. Λαρεϊώτης	N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Ιωάννης Ταταράκης	N
Λεωνίδ. Ν. Πατμεζάς	N	Ιωάννης Προβιλέγης	N
Χαρίλ. Θεοχαρόπουλος	N	Π. Χρυσόβεργης	N
Ηλίας Παπαδάτος	N	Α. Παπαδημητριάδης	N
Αθανάσιος Δανηλόπουλος	N	Δ. Κοκοτάκης	N
Γρηγόριος Κορριωτάκης	N	Ιωάννης Αμβροσιάδης	N
Ιωάννης Ζάρας	N	Ιωάννης Ευσταθίου	N

Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης	N	Μιχαήλ Σολωμός	N
Γεώργιος Μπάνης	N	Αν. Ρεπουάρδος	N
Νικόλαος Πιεράκος	N	Ιωάννης Σαγρέδος	N
Γερμανός Μαυρομιχαλής	N	Παναγ. Ψάθης	N
Δημήτριος Πουλικάκος	N	Νικόλαος Νάζος	N
Γρηγόριος Πατριάρχης	N	Αναγ. Παπατσώνης	N
Π. Χριστόπουλος	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Π. Κανελλόπουλος	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	N
Νικόλαος Μοσχούλας	N	Γεώργιος Ι. Στάκος	N
Σπ. Πήλλικας	N	Αθανάσιος Καστανάς	N
Ν. Πανουργιάς	N	Α. Κιζάνης	N
Κωνσταντίνος Βλάχης	N	Παντολ. Κουντουριώτης	N
Εύθ. Κεχαγιῆς	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Σιδ. Πράτσικας	N	Σταμάτιος Γ. Λοκός	N
Π. Πατρινός	N	Μ. Χουρμούζης	N
Χρ. Τσαλαμιδάς	N	Καλαμάρας Τσουκαλάς	N
Περικλῆς Καλαμογυδάκης	N	Γεώρ. Ριζόπουλος	N
Νικόλαος Α. Χ. Αναγύρου	N	Εύαγ. Κοντογιάννης	N
Ν. Α. Μπότσης	N	Αύστρινος 'Αβέρωφ	N
Γεώργιος Ναύτης	N	Νικόλαος Β. Μπούδουρης	N
Σταμάτιος Δάρας	N	Α. Μάντσαρης	N

Αναγνωσθέντος δὲ τοῦ πρώτου άρθρου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι δύο νομοσχέδια ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν περὶ ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1853, περιέχοντα ἀμφοτέρωθεν δαπάνας τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης· τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἐκ δραχ. 60,000 πρὸς διατήρησιν τῶν καταδίκων, ὅπερ καὶ ἐτελερήσθαι, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐκ δραχ. 20,000 πρὸς ἀποζημιώσεις μαρτύρων, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν συζήτησιν προβαίνομεν σήμερον.

Ἡ ἐπὶ τοῦ πρώτου εἰσηγητικῆ ἐπιτροπῇ διὰ τὴν ἑλλειψιν αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως ἐθαύρησεν ὡς ἀφορμὴν τῆς υπερβάσεως τοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωθέντος ποσοῦ τὸν ἐσφαλμένον ὑπολογισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταδίκων, καὶ τὴν αἰτιολογίαν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς παρεδέχθη σιωπηλῶς καὶ ὁ ὑπουργός. Ἡ δ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου εἰσηγητικῆ ἐπιτροπῇ διὰ τὸ ἀτελὲς καὶ ἀσάφες τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ, προτείνοντος ὡς λόγον τῆς υπερβάσεως τὴν τακτικὴν σύστασιν τῶν κακουργητοδικεῶν, συνδυάζουσα τὴν ὁράσιν ταύτην μετὰ τῆς προαδεχθείσης αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταδίκων ὡς

λόγον καὶ τῆς υπερβάσεως τῆς πρὸς διατήρησιν αὐτῶν δαπάνης, ἐπίστευσεν ὅτι αἱ ἀβίητοι πράξεις ἐπολλαπλασάσθησαν, καὶ διὰ τοῦτο γνωμοδότησα μὲν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ζητουμένης πιστώσεως, ἵνα μὴ παρεμβιῇ πρὸς κῆμα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, ἐκφράζει ἀφ' ἑτέρου τὴν λύπην τῆς διὰ τὰ αἴτια τὰ προκαλοῦντα τὴν αὐξάνειν τῆς τοιαύτης δαπάνης.

Καὶ τῷ ὄντι, ἐὰν συγκρίνωμεν πρὸς ἀλλήλους τῶν παρελθόντων ἐτῶν τοὺς προϋπολογισμοὺς θέλωμεν εὖρε σημαντικὴν αὐξάνειν εἰς τὰς δαπάνας τῶν δύο ἀνωτέρω κεφαλαίων ἀδιατήρησις καταδικῶν καὶ ἀποζημιώσεις μαρτύρων. ο. Εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς π. χ. τῶν ἐτῶν 1849, 1850 καὶ 1851 ἡ πρὸς ἀποζημιώσεις μαρτύρων δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς δραχ. 218,400· εἰς δὲ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν 1852, 1853 καὶ 1854 ἡ δαπάνη αὕτη ἀνέβη εἰς δραχμὰς 254,000, ὑπερβάσα οὕτω τὴν τῶν προηγουμένων ἐτῶν κατὰ δραχ. 35,600, εἰς τὰς ὁποίας προστιθέντες καὶ τὰς ἥδη ζητουμένης 20,000, ἔχομεν διὰ τὸ ἔτος 1853 ὑπερβάσιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος δαπάνης ἐκ δραχ. 55,600. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ζητηθεῖσα πίστις ἐκ δραχ. 60,000 πρὸς διατήρησιν τῶν καταδικῶν εἶναι τριπλασία τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ζητουμένης ἐκ δραχ. 20,000, καὶ ἐπειδὴ ἡ πραγματικὴ αὐξάνειν τῆς πρὸς ἀποζημιώσεις τῶν μαρτύρων δαπάνης ἀναβαίνει, ὡς ἀνωτέρω ἀπεδείχθη, εἰς δραχ. 55,600, τριπλασιάζοντες τὸ ποσὸν τοῦτο, ἔχομεν αὐξάνειν εἰς τὸ κεφάλαιον α. διατήρησις καταδικῶν ο. τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1853 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἐκ δραχμ. 166,800, τῶν ὁποίων προστιθεμένων εἰς τὰς ἀνωτέρω 55,600 τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, προκύπτει αὐξάνειν τῶν κατὰ τὸ 1853 ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης πρὸς ἀποζημιώσεις μαρτύρων καὶ διατήρησιν καταδικῶν ἐκ δραχ. 222,400.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ τοσοῦτον σηματικὴ αὐξάνειν τοῦ εἵδους τούτου τῆς δαπάνης παριστᾷ τὴν λυπηρὰν κατάστασιν ἔθνους βαρβαροῦ καὶ ἀναγώγου, πλημμυροῦντος κακούργων, ἐνθ' ἀπ' ἐναντίας ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τοσοῦτον εὐάγωγος καὶ εὐπειθὲς εἰς τοὺς νόμους ἀπεδείχθη, τὸ δὲ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ τοι πρό μικροῦ ἀνακλύβαν τοῦ ζυγοῦ βαρβαροῦ δουλείας, συντάσσεται σήμερον μετὰ τῶν μάλλον πεπολιτισμένων καὶ εὐνομούμενων κρατῶν τῆς Εὐρώπης, καθήκον αὐτοῦ θεωρεῖ νὰ ἐξετάσῃ καὶ ὑποδείξῃ τὰς ἀληθεῖς ἀφορμὰς τῆς σκανδαλώδους καὶ δυσχεροῦς αὐξήσεως τῆς προκειμένης δαπάνης.

Παρατίθει λοιπὸν πρῶτον, ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1852 ὑπ' ἀριθ. 11,893 ἐγκυκλίου τοῦ πρὸς τοὺς πρὸ ἐρέταις εἰσαγγελεῖς, κοινοποιήσεως κατ' ἐντολὴν τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, εἰς ἀπαντὰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπικρίνον τὸ κατὰ τὸν μῆνα Οκτωβρίου τοῦ 1852 ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν διαφόρων πλημμελειοδικείων τοῦ Κράτους, ἐκφράζει μετ' ἀπειλῶν τὴν λύπην του, διότι μετὰ τὸ σημαντικὸν κριθμὸν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ὑπάρχον καὶ τινες ἀθώωτικαί, καὶ διατάττει τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ ἀντιφέρωσιν εἰς αὐτὸ τὰ λαβόντα μέρος εἰς τὴν ἐκδοσὴν τῶν βουλευμάτων καὶ τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ποινικῶν τούτων δικῶν πρόσωπα τῶν δικαστῶν.

Ἡ ἀπειλητικὴ αὕτη διάταξις τῆς ἐγκυκλίου ἔχει μόνον εἰς τοὺς δικαστὰς ἐνέποιησε φόβον καὶ ἀγανάκτησιν συγχρόνως, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς πολίτας φοίηκεν καὶ ἀπελπισίαν, διότι δι' αὐτῆς πτωχὴ οἰκογενεῖα οὐκ ἠκέλευσαν νὰ παιθῶσι τῆς θέσεώς των ἕνεκα τῆς εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντός των, πολίτων δὲ ἀθῶων ἐκινδύνευε καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ὑπῆρξε, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἡ καταδίκη πολλῶν ἀθῶων, τὴν ὁποίαν οἱ δικασταὶ ἐσθίριζαν εἰς ἀθωοσιτάτας καὶ ἀναξίως λόγου ἐνδείξεις, καὶ πολλάκις εἰς περιστάσεις ξένας τῆς δικαιοσύνης ὑποθέσεως, φοβούμενοι μήπως ἀθωῶντες τὸν πολίτην, ἐπισύρουσι τοῦ ὑπουργείου τὴν ἀγανάκτησιν, διότι ἐκ τῶν τοιούτων ἀθωώσεων ἐπιβαρύνεται τὸ δημόσιον, κατὰ τὴν ἐκφροσιν τῆς ἐγκυκλίου, μὲ τὴν δαπάνην ὀλίγων δραχμῶν. Ἐκ τῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς προέκυψεν ἡ καταδίωξις καὶ προφυλάξεις πολλῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας, διότι ἐκ τῆς μεθ' ὅρκου καταθέσεως αὐτῶν δὲν ἐξήγατο τίποτε ὑποστήριζον τὴν ἀνυποστήρικτον καὶ φαντατικὴν τῶν εἰσαγγελῶν κατηγορίαν, καὶ πολλῶν μαρτύρων τῆς υπερασπίσεως, διότι ἐτόλμων νὰ ἐμολογήσωναι τὴν ἀθώωσιν τοῦ κατηγορουμένου. Ἀποτέλεσμα τῆς ἐγκυκλίου ὑπῆρξεν ἐπίσης ἡ ἥτις πολλὸν χρόνον παράτασις τῆς προφυλάξεως ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἀναιρέσεως μέσων πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας, ἵνα μὴ ἀθωοῦμεν τοῦ πολίτου, ἐπιβαρύνουσι τὸ δημόσιον τὰ ἐξόδα τῆς ἐνέργησίνης ἀνακρίσεως. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρὸς παραπομπὴν βουλευμάτων, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων. Ἐντεῦθεν τέλος πάντων ἡ καταστροφή πολλῶν ἀθῶων, ὁ καταναγκασμὸς τῆς συνειδήσεως τῶν δικαστῶν καὶ ὁ στιγμιαίος τῆς τόσον ἡμέρου καὶ φίλο-

νόμου ἑλληνικῆς κοινωνίας, ὡς ἐξαγγελλομένης καὶ ἐπιφορὰς εἰς ἀδικήματα.

Ἡ ἐγκυκλίς λοιπὸν αὕτη εἶναι ἡ πρώτη καὶ κυριωδέστερα, κατ' αὐτὸν, ἀφορμὴ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, διότι ἄνθρωποι κακόβουλοι καὶ συκοφάνται, πεποιθότες ὡς ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν δικαστηρίων παραδεδεγμένης ἀρχῆς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν καταμνηνύσεων τῶν, συκοφαντοῦσιν ἀθώους πολίτας, καὶ οὕτως αὐξανομένων τῶν καταμνηνύσεων, συναυξάνουσι καὶ αἱ πρὸς διεξγωγὴν αὐτῶν ἀπαιτούμεναι δαπάναι.

Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐγκυκλίου προήλθεν ἐπίσης καὶ ἡ καθ' ἑξῆς ἡ ἐκ τοῦ κακῶς ἐννοουμένου ζήλου πρὸς τὸ καταδικαίνειν τάς τῶν εἰσαγγελίων, καὶ ἡ παρ' αὐτῶν ἀβασανίστως καὶ ἄνευ προεισαγωγικῆς τοῦλάχιστον ἀνακρίσεως ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσαγωγή τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ δικασταὶ, μὴ δυνάμενοι οὐδ' εἰς ἀπλῆς ἐνδείξεις νὰ στηριχθῶσι, μὴδὲ φοβούμενοι νὰ κατηγορηθῶσι δι' ὀλιγορίαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός των, ἐκδίδουσιν ἀποφάσεις ἀθωωτικὰς, ἐπιδοκνυμένου οὕτω τοῦ δημοσίου μὲ σημαντικὰς δαπάνας ἕνεκα τῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσαγωγῆς ἀπειρηθῶτων ἀνυποστρίκτων ποινικῶν ὑποθέσεων, ὡς π. γ. εἰσὶν αἱ κατὰ κτηνοτρόφων γινόμεναι καταμνηνύσεις, αἵτινες μὴ στηριζόμεναι εἰμὴ εἰς μίαν τῶν καταμνηνύσεων ἀπαριθμητῶν μαρτυρίαν, εἰσάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὅπου ἀποδρίπτονται δι' ἑλλειψὶν ἀποδείξεων μεθ' οὐ μικρᾶς τοῦ δημοσίου ζημίας.

Καὶ ἄλλη δὲ ἀφορμὴ εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος δαπάνης προκύπτει ἐκ τῆς αὐτεπαγγέλτου ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἢ καὶ κατ' αἴτησιν τῶν εἰσαγγελεῶν διατακτομένης ἀναβολῆς τῶν δικῶν δι' ἑλλειψὶν μαρτύρων, ἀποτέλεσμα καὶ τοῦτο τῆς ἀνω μνησθείας ἐγκυκλίου.

Καταδείξας δὲ οὕτω τὰς ἀληθεῖς ἀφορμὰς τῆς σκανδαλιώδους καὶ λυπηρᾶς αὐξήσεως τῶν ἐξόδων τῆς ποιν. δικαιοσύνης, μίαν ἐτι θεωρεῖ ἀναγκαίαν παρατήρησιν ὡς πρὸς τὰ ἐξόδα τῆς δικαστικῆς τῶν τε ὑποδίκων καὶ καταδίκων, καθ' ὅσον ἔχει ἀφορμὰς νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὰ ἐξόδα ταῦτα δὲν πραγματοποιοῦνται, διότι ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζει τοῦλάχιστον διὰ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς Σπάρτης ὑποδίκους καὶ καταδίκους, ὅτι οὗτοι διατρέφονται ἐξ ἰδίων των καὶ οὐδεμίᾳ ὑπὲρ αὐτῶν γίνεται δαπάνη τοῦ δημοσίου. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐπιστήσῃ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς τὴν προσοχὴν τοῦ πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένου κατα-

χρίσεων καὶ πρὸς κατάπαισιν τῶν ἀληθῶν ἀφορμῶν τῆς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης.

Ἀντίπεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι πραγματικῶς ἡ αὐξήσις τῶν ἐξόδων πρὸς διατήρησιν τῶν καταδίκων καὶ ἀποζημιώσεις μαρτύρων εἶναι λυπηρά, διότι προσβάλλει καὶ τὸ ἔθνος ὡς ῥέπον εἰς κακουργήματα καὶ παρανομίας. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας θέλων νὰ καταδείξῃ τὰς ἀφορμὰς τῆς τοιαύτης αὐξήσεως, ἐλησμένως δυστυχῶς τὴν ἀληθεστέραν, τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1848 ὀχλοδὴ κατ' ἔτος αὐξανούσαν δυστυχίαν. Ἐλησμένως τὴν κατὰ τὸ 1850 καταστροφὴν τῶν ποιμνίων, ἐλαυνῶν καὶ περιβολίων, τὴν τοῦ 1851 τρομερὰν σιτοδείαν, τὴν ἀπὸ τοῦ 1852 φθειρούσαν τὰς σταφιδαμπέλους ἐπάρτατον νόσον, εἰς τὴν ὁποίαν προσετίθη καὶ πάλιν ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος σιτοδεία. Εἰς Κράτος λοιπὸν, τοῦ ὁποίου ἀλλεπάλληλα καὶ διαρκῆ δυστυχήματα φέρουσιν εἰς ἀπόγνυσιν τὸν λαόν, ἐπόμενον εἶναι νὰ λαμβάνησι χώραν καὶ παρανομίαι συχνότερα παρὰ εἰς κράτη εὐδαιμονοῦντα.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης μετὰ λύπης παρατήρησεν τὴν αὐξήσιν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος δαπάνης, καὶ θέλον νὰ καταστρέψῃ πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἀφορμὴν, διέταξε τοὺς ἀρμόδιους εἰσαγγελεῖς νὰ μὴ προσκαλῶσιν εἰμὴ τοὺς μάλλον οὐσιώδεις καὶ ἀναποφεύκτους μαρτυρεῖ, καὶ τοῦτου μάλιστα ἕνεκα πολλὰ ποινικὰ ὑποθέσεις ἐκινδυνεύσας νὰ καταστραφῶσι.

Κοι εἶπε μὲν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἡ αὐξήσις αὕτη τῶν δαπανῶν προέκυψε κατὰ μέγα μέρος ἐκ τινος ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐκβοηθήσεως τοὺς δικαστὰς διὰ τὴν ἐκδόσιν ὀλίγων ἀθωωτικῶν ἀποφάσεων, ἀλλὰ δὲν μᾶς ὑπέδειξε συγχρόνως τίς μέχρι τοῦδε δικαστῆς ἐπαύθη ἢ ἄλλως πῶς διεκινδύνευσε, διότι ὑπέγραψεν ἀποφασίν ἀθωωτικὴν. Ἐὰν δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πρὸς ἀπλὴν μόνον πληροφορίαν ἐζητήσῃ νὰ μάθῃ ποῖοι τῶν δικαστῶν ἐλάβον μέρος εἰς τὴν ἐκδόσιν τῶν βουλευμάτων καὶ ποῖοι εἰς τὰς ἀθωωτικὰς ἀποφάσεις, δὲν ἔδιναν μέτρον τοσοῦτον ἀθῶον νὰ ἐκφοβίσθῃ καὶ ἐπηρεάσῃ τὸν δικαστὴν εἰς τὴν ἐλευθέρᾳ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Εἰς δὲ τὸν σημερινόν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, εἰς ὃν αὐτὸς τε καὶ ὁλόκληρος, ὡς πιστεύει, ἡ Βουλὴ ἀπονέμει τὴν μεγαλειότητα, θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν αὐστηρίαν μέτρων πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων καὶ τῶν ἀφορμῶν τῆς αὐξήσεως τῆς συζητουμένης δαπάνης.

Ἐπαναλαβόντας δὲ τοῦ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι διὰ τῆς ἀγορεύ-

επὶ τοῦ ὅχι μόνον δὲν προϋτίθετο νὰ ἐλαττώσῃ τὸν εἰς τὴν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ὀφειλόμενον σεβασμὸν, ἀλλὰ μάλιστα νὰ καταδείξῃ τὴν ὑπὲρ τῆς υπολήψεως αὐτοῦ μέριμναν του, ἐνῶ τῆς ὁποίας ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν· λαθὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι εὐχαριστεῖ μὲν ἐν πρώτοις καὶ τὸν προαγορεύσαντα βουλευτὴν καὶ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν διὰ τὰς καλὰς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκφράσεις των, τῶν ὁποίων εἴχεται νὰ φκνῇ ἄξιος, πέποιθεν ὅμως ἄρ' ἑτέρου, καὶ ἡ πεποιθὴς του αὐδόλως μέχρι τοῦδε μετεβλήθη, ὅτι πολλὰ ἀπαιτοῦνται πλεονεκτήματα διὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης, τῶν ὁποίων ὅμως οὕτως στερεῖται.

Ἐπιλαμβανόμενος δὲ τοῦ κυρίου ἀντικειμένου, παρατηρεῖ, ὅτι ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξόδων τῆς πινικῆς δικαιοσύνης δὲν ἐπιταί ὅτι πλῆξαν συγγράμως ἐν Ἑλλάδι καὶ τὰ κακοφγήματα. Ἡ Ἑλλὰς μάλιστα ἱστορικῶς ἐξεταζομένη, δύναται σήμερον νὰ καυχῇ διὰ τὰς μεγάλας εἰς τὸν πολιτισμὸν προσέτους περὶ ἡ αὐξήσεως λοιπὸν τῶν ἐξόδων ἐξ ἄλλων προέρχεται ἀφορμῶν, τὰς ὁποίας ὅμως οὐδ' αὐτὸς ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ κατανοήσῃ ἐντελῶς. Μία τῶν ἀφορμῶν τούτων εἶναι καὶ αἱ ἀναβολαὶ τῶν ποινικῶν δικῶν, ὅτε μὲν ὑπὸ τῆς κατηγορίας, ὅτε δὲ ὑπὸ τῆς ὑπερκοπίσεως αἰτούμεναι δι' ἐλαφιν μαρτύρων, καὶ πρὸς κατάπυσιν τῆς ἀφορμῆς ταύτης προσεκάλεσε τοὺς παρ' ἑρέταις εἰσαγγελεῖς νὰ μὴ ἀυθάλωσι τοῦ λοιποῦ τὰς δίκας, ἐν καὶ πολλὰς φέδας ὑπάρχει μὴ τις ὑπόθεσις διακινδυνεύσῃ εἰς τῆς ἐλαφίως τῶν μαρτύρων.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ἀφορμῆς ταύτης πολλοὶ θελοντες δι' ἰδιαιτέρας τῶν ὑποθέσεως νὰ μεταδώσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας των, συμφωνοῦντες μεταξὺ των, πλάττουσι μίαν ἀνυπαρκτον κατηγορίαν, προεῖνους μαρτυρεῖ, οἵτινες καταθέτουσιν ὅτι ἡ καταμνησμένη πρᾶξις οὐδέποτε ἐλαττε χώραν, καὶ οὕτως οἱ μὲν κατηγορούμενοι αἰτιοῦνται, οἱ δὲ μάρτυρες πληρόνται ὑπὸ τοῦ δημοσίου τὰ ἐξόδα τῆς μεταδασείας των· καὶ ἰδοὺ δευτέρᾳ ἀφορμῇ εἰς τῶν ἐξόδων τὴν αὐξήσιν, πρὸς κατάπυσιν τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος μνησθεῖσα ἐγκύκλιος καὶ ὅχι πρὸς ἐκρόδισιν τῶν δικαστῶν.

Ἀλλ' ἐν κατὰ τὸ ἔτος 1849 τὰ ἐξόδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἦσαν ὀλιγώτερα τῶν τοῦ 1850, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι κατὰ τὸ 1850 ἐπὶ πλῆξαν ἐγκλήματα, διότι κατὰ μὲν τὸ 1849 εἶχαν συστηθῇ δύο μόνον κακουργηδικεῖα, κατὰ

δὲ τὸ 1850 τρεῖς, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δίκαι τοῦ ἔτους τούτου ἦσαν πλείονες, καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ ἐξόδα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μαρτύρων πλῆξαν. Ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ καταδειχθεῖσα αὐξήσις ἐκ δραχ. 222,400 δὲν εἶχε ἀκριβῆς, διότι ἐλάττεν ὑπ' ὅψιν μόνον τὰ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς 1849, 1850 καὶ 1851 σημειωθέντα ποσά, ἐνῶ καὶ ταῦτα πλῆχθησαν ἀκολουθῶν, δι' ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων οὕτως π. χ. τὰ ἐξόδα τοῦ ἔτους 1852 ἀνέβησαν διὰ τῶν ἀκολουθῶν ζητηθεισῶν ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων εἰς δρα. 290 χιλιάδας περίπου, ἐνῶ τὰ τοῦ 1853 συμποσοῦνται μέχρι σήμερον εἰς 270 χιλιάδας, καὶ πιθανὸν ν' αὐξήθωσιν εἰς αὐτὴν.

Ἐξέθηκεν ἄλλως, ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν ὑπουργὸν, διότι ἐθεώρησε τὴν βουλήν, ὅτι καὶ τοὶ αὐξηθέντων τῶν ἐξόδων τῆς ποιν. δικαιοσύνης, δὲν πλῆξαν ὅμως καὶ τὰ ἐγκλήματα, καὶ οὕτως ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἀπὸ τὴν ἀπατηλὴν ἰδέαν τοῦ ὅτι ἡ αὐξήσις αὕτη προήλθεν ἐκ τοῦ πλεονασμοῦ τῶν κακουργημάτων.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἀνω μνησθείσης ἐγκυκλίου φέρων τὸν λόγον του, παρατηρεῖ, ὅτι κατὰ τὸν ὑπουργὸν σκοπὸν εἶχεν αὕτη νὰ καταδείξῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἐὰν αἱ δίκαι, ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις ἀθωωτικαί, εἶχον εἰσχυθῇ ἀπ' αὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον ἢ μετὰ προηγουμένην ἀνάκρισιν· αὐτὸς ὅμως πιστεύει, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἰδὼν μεταξὺ 59 ἀποφάσεων δέκα ἀθωωτικὰς ἐταράχθη, ἐνῶ δικαίως ἠδύνετο νὰ πτοηθῇ, ἐὰν τουναντίον μεταξὺ τοσούτων ἐβλεπε δέκα μόνον καταδικαστικὰς· ἐθέλησε λοιπὸν νὰ μάθῃ διὰ τῆς ἐγκυκλίου, τίνας τῶν δικαστῶν ἐλάβον μέρος εἰς τὰ βουλευμένα, καὶ τίνας ἀκολουθῶς ὑπεγράψαν τὰς ἀθωωτικὰς ἀποφάσεις, ὅπερ ἐμφαίνει ἀπειλὴν τινα κατὰ τῶν δικαστῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐλάβον μέρος εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀθωωτικῶν ἀποφάσεων.

Παρακαλεῖ διὰ τοῦτο τὸν ὑπουργὸν νὰ πληροφορηθῇ, ἂν τῷ ὦντι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐγκύκλιος ἐνεποιήσῃ φρόνον εἰς τοὺς δικαστάς, ἐπηρεάσασα οὕτω τὴν ἐλευθέραν ἐνέργειαν τοῦ καθήκοντος των, καὶ φροντίσῃ τότε νὰ ἐξαλείψῃ τὸν φρόνον τούτον πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς ἀτόπου, δυνάμενου νὰ προκύβῃ ἐκ τῆς προλήψεως, τὴν ὁποίαν πιθανῶς σχηματίσαν οἱ δικασταὶ ἐκ τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐγκυκλίου.

Ἀπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι τῆς προκειμένης συζητήσεως ἀφορμὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης, διὰ τῆς ὁποίας ὅμως πιστεύει, ὅτι ὁ ἀρμοδίος ὑπουργὸς δὲν προϋτίθετο νὰ ἐμποιήσῃ φρόνον εἰς τοὺς δικαστάς· παρατηρεῖ μάλιστα, ὅτι ἂν

καὶ καθ' ἣν ἐπαχὴν ἐξεδόθη ἡ ἐγκυκλίος διατίθει δικαστῆς, δὲν εἶχε μολυντοῦτο ἀναγνώσει αὐτὴν, καὶ πιστεῖται ὅτι καὶ πολλοὶ ἄλλοι δικασταὶ δὲν ἔλαβον γνῶσιν τοῦ ἐν αὐτῇ περιεχομένου.

Ἐκ δὲ τῆς ἀναγνώσεως τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐγκυκλίου οὐδὲν ἄλλο ἐξάγεται, εἰμὴ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον σκοποῦν εἶχε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν δικαστῶν εἰς τὴν μετὰ προηγουμένην ἀνιστορήν ἐξέτασιν καὶ ἐπὶ ἀποδείξεων ἐσχυρῶν ἐκδοσὶν τῶν πρὸς παραπομπὴν εἰς δίκην βουλευμάτων, πρὸς ἀποφυγὴν ματαίας ἀναπάνος τοῦ δημοσίου· ἄλλοις τε τὸ ὑπουργεῖον ἔβλεπε νὰ πληροφορηθῇ καὶ τίνες τῶν δικαστῶν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῶν βουλευμάτων, τίνες δὲ ὑπέγραψαν τὴν ἀπόφασιν, διὰ νὰ ἐνωθῇ ἐκ τῆς γνῶσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἰκανότητος ἐκάστου, ποῖοι κῶδονατο νὰ σκεφθῶσι λογικώτερον, καὶ τίνων κατὰ συνέπειαν ἡ ἀπόφασις ἦτο νομικωτέρα καὶ λογικωτέρα, καθόσον εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἄλλοι μὲν δικασταὶ ἐκδίδουσι τὸ βούλευμα, ἄλλοι δὲ λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν δίκην.

Καθόσον δ' ἄφορᾷ τὴν αἰτίαν τῶν δαπανῶν οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῖς ἀντικειμένου αὐτοῦ παρατήρησιν, φερούμενος μὴ πως ἐκ τῆς περὶ τὸ δαπανᾶν φειδοῦς ἡμῶν προκηρύξεων ἄτοπα, διότι οἱ εἰσαγγελεῖς θέλουσι διατάζει νὰ ἐνεργῶσι τὰς εἰς αὐτοὺς παρορισζομένας καταρνήσεις, φερούμενοι μὴ πως ἀπαθελανόμενοι ἀκρίτως αἰσιστοὶ ὑποβῶσι τὸ δημοσίον εἰς δαπάνας.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδίδθη δι' ἀναστάσεως τὸ 1 ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Δεκατοῦ δὲ γενομένου καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψήφοις κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, τῶν αὐτῶν ἐπιτελούντων ἐκροληκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτοκόλλον ὁμοῖον τῷ προηγουμένῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδίδθη καὶ τὸ σύνολον παύεται διὰ ψήφων 76· ἔχει δ' αὖτως.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

« Υποφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασισαμέν καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρ. 1. Επιτρέπεται ἀναπληρωματικὴ πίστωση εἰς τὸν κατὰ τὸ 1853 προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης ἐκ δραχμῶν ἑκοσὶ χιλιάδων ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου. Ἡ ἄρθρου 2 « ἀποζημιώσεις μαρτύρων κλπ. »

Ἄρθρ. 2. Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δρᾶν

συνεθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ἑβδ. 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
H. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Ν. Πατισμάς
Ν. Α. Νέζος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἐβδόμην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακκοστοῦ παντακκοστοῦ τετάρτου ἔτους, προσελθὼν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὁ βουλευτὴς Νάζου ὡμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἐπιβεβαιῶν βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολουθεῖ.

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁμερυσίας καὶ ἀδικιέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὰ συντάχθη τὸ παρὼν πρωτοκόλλον, ὅπερ ὑπεγράφη παρὰ τε τοῦ Προέδρου, τοῦ ἐκτελέσαντος καὶ τοῦ ἱεροῦ.

Ὁ Πρόεδρος
H. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Ὁ ἱερὸς
Μαϊστός

Ὁ ὀρκισθεὶς
Σ. Βαζάτσος.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Α. Νέζος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ΄.

Τῆς 19 Μαρτίου 1854.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἐνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθη τὸ 6^{ον} μέρος τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκρίθη ὑπεγράφη ὑπὸ τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις ἀνεγνώσθη ἀπάντησις τοῦ διασέμου δημοσιογράφου Κ. Λεμονί εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν κοινοποίησιν τῶν εὐχαριστιῶν τῆς Βουλῆς, ἔγγραφον οὕτως:

Παρίσις 15 Μαρτίου 1854.

Κύριε Πρόεδρε, καὶ Κύριοι Γραμματεῖς τῆς Βουλῆς
τῶν Ἑλλήνων.

Κύριοι!

- α Βαθείας με συνέκλινεν ἡ τιμὴ, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ εὐχε-
- ρυστήθη ν' ἀπονείμῃ εἰς τὰς ἀσθενεῖς προσπάθειας, τὰς ὁποίας
- β εἶδε νὰ καταβάλλῃ ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ
- γ οἷς παρακαλῶ νὰ εὐερεστηθῇτε νὰ διαδιδάσχητε εἰς αὐτὴν
- δ τὴν διαδιδάσκωσιν τῆς μετὰ σεβασμοῦ εὐγνωμοσύνης μου·
- ε εὐερεστηθῇτε δὲ νὰ δεχθῆτε, κύριοι, τὴν διαδοδαίωσιν τῶν
- ς σεβασμάτων καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς μου.

AEOMOEN. *

Ἀκολουθῶς προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐκτά-
κτου πεντάκτις νομοσχεδίου ἐκ δραχ. 219,000 δι' ἀγορὰν αἵτου.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῇ δὲ αὐτοῦ λαλῶν τις τὸν λόγον, ἐξέθηκεν ὅτι
καθ' ὃν καιρὸν ἐγένετο ἡ ἀγορὰ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται αἵτου,
εἶχε διαδοθῇ φήμη, ὅτι ἡ ἐν Πειραιᾷ τιμὴ αὐτοῦ ἐρθασεν εἰς
ὅσον πολλὰ ἐλάσσονα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐὰν δὲ εἶναι
ἀληθές, ὅτι καλλιτέρως ποιότητος αἷτος ἐπωλήθη πρὸς 39 λεπτά
τὴν ὁκτὴν, ἐστὶν, ὅτι προέκυψεν ἐντεῦθεν ζημία, καὶ ταύτης θέλει
εἶσθαι παρὰ τὴν ὑπ' ἀλλήλους τις μετασχὼν τῆς βηθείας ἀγορᾶς.
Καὶ οὕτως νομίζει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔδωκε νὰ προλάβῃ
τὴν τοιαύταν ζημίαν, διότι οὐ μόνον εἶχεν ἱκανὰ μέσα, ἀλλὰ
καὶ αἱ δημόσιαι ἀποθήκαι ἐπληροῦντο γεννημάτων, τὰ ὁποῖα
παραδοξίως πως βιασθεῖσα ἐξέποιήσεν εἰς εὐτελεῖς τιμὰς, μ' ὅλας
τὰς ἀπευθυνθείσας ἐγκυκλίους εἰς τοὺς οἰκονομ. ἐφόρους περὶ τῆς
ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

Ἀκωντῶν δ' ἐπὶ τῶν οἰκονομ. ὑπουργῶς ἐπ' ἀνέγκην, ὅτι εὐχα-
ριστεῖ τὸν προαγαγόντα διὰ τὴν ἀπευθυνθείσαν αὐτῷ ἐπερώ-
τησιν, ἥτις σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἐξελγίαν τῶν ὑπουργικῶν πρά-
ξεων, ἀσφαλίζει ἀρκούντως τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα. Ἀλλὰ
μόνη ἡ ἐξιστόρησις τῶν κατὰ τὴν προμήθειαν τοῦ αἵτου δια-
τρεφάντων εἶναι, νομίζει, ἡ εὐγλωττοτέρα αὐτοῦ υπεράσπισις.
Παρατρεῖ λοιπὸν, ὅτι κατὰ τὸ 1852, ἐκτὸς τοῦ ἐπισυμβάντος
εἰς τὰς στατίδας δυστυχήματος, περιήλθομεν καὶ εἰς σιτοδείαν,
ἥτις προσσημαίνετο γενικῇ. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν τοῦτον ἡ Κυ-
βέρνησις κατεβίβασε τὴν κλίμακα τῶν σιτηρῶν εἰς λεπτά 50
κατ' ἀνώτατον ὅρον. Ἐπειδὴ οὖν ἡ γενικὴ τῆς εὐρώπης δυστυ-
χία ἐμπόδισε νὰ εἰσάχθωσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους τὰ ἀπαιτούμενα

σιτηρὰ, ἐσκέυσε νὰ εἰσάγῃ νομοσχεδῶν καταργῶν πᾶν ἀπὸ τοῦ
προϊόντος τούτου λαμβανόμενον δικαίωμα, καθ' ὅσον προκειμε-
νου περὶ αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, πρέπει νὰ γινέται πᾶσα παραχώρησις.
Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ μέτρον τούτο εὐρέθημεν πάλιν εἰς ὑπερτί-
μησιν, διότι τὰ μεγάλα πλοῖα λαμβάνοντα ἐπικερδεῖς ναύλους
ἐστρέφοντο εἰς τὴν Εὐρώπην, μόνη δὲ ἡ μικρὰ ναυτιλία ἐρερε-
αῖτον ἐνταῦθα. Ἡ Κυβέρνησις τότε συνέστησεν ἐπιτροπὴν, ἥτις
μετὰ μακρὰν σκέψιν ἀπεφάνισε νὰ σταλῇ ἐπὶ τούτῳ ὑπ' ἀλλήλους.
Ἰα φέρῃ τὸν ἀναγκαῖον ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς αἷτον. Καὶ κατ' ἀρ-
χὰς μὲν ἀντίστη ὁ ὑπουργός, μὴ ἀγνοῶν, ὅτι εἰς περιστάσεις
τοιαύτας αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις εἰσὶν εὐθηνότεραι, ὥς παρα-
κολουθοῦντο· αὐτὰς τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ· ἀλλ' ὅτε
ἀνηγγέλθη, ὅτι ἡ Τούρκια ἀπηγόρευσε πᾶσαν ἐκτὸς τῆς χώρας
τῆς ἐξαγωγὴν αἵτου, συμφώνως μὲ τὰς διαθέσεις τοῦ φιλοῦλου
Βασιλέως, καὶ δημοφῶς γνώμη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου,
ἐπεμψεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν τὸν γνωστὸν ἐπὶ τιμότητι
Σπανιολάκην, ἵνα προμηθεύῃ 100,000 κοιλῶν, χωρὶς νὰ ὑπερβῇ
τὰς 8 δραχμὰς δι' ἑκάστην ταύτων. Μετ' ὀλίγον οὖν, ἐπισυ-
νέκτων ἐγγράφων τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπόρου Κ. Στο-
φάνου, ἔγραψεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὁ Κ. Σπανιολάκης, ὅτι δὴν
ἔδωκε νὰ εὐρὴ οὐδὲ κόκκον αἵτου ἀντὶ τῆς δημοθείας τιμῆς,
καθ' ὅσον ἐρθασεν ἐπιτοπίως εἰς 38 γράσια τὸ κοιλόν. Συγγρα-
νὴς δὲ ἐρθασεν ἐξ Εὐρώπης τὸ ἀκοῖσμα, ὅτι πόλεμος βαρὺς ἐπι-
σκήπτει, καὶ κινήσαν ἐκ πρώτης ἀρχῆς τὰ σιτηρὰ ὅλα. Ἐν μέσῳ
τῶν κρίσεων αὐτῶν ἀγγελιῶν κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ πλοῖον
μὲ ρωσσικὸν αἷτον, τοῦ ὁποῖου ὁ ἐμπορὸς Δ. Βούρος ἐπρότεινεν,
ὅτι δύναιτο νὰ πωλήσῃ αὐτὸν εἰς τὸ δημόσιον πρὸς 45 λεπτά
τὴν ὁκτὴν, εἰν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων τελειώσῃ ἡ ἀγορὰ.
Ἀλλ' ἐνῷ προσέφερεν ὁ Ὑπουργός, εἰς τὸν ἐμπορὸν 42 λεπτά,
οὗτος μὲν κινήθη, ἀγγέλλων, ὅτι τὸ πλοῖον ἀναχωρεῖ, ἡ δὲ διέυ-
θυνσις τῆς ἀστυνομίας ἔγραψε ταυτοχρόνως εἰς τὴν Κυβέρνησιν,
ὅτι εἰν τὸ πλοῖον ἀποπλευσθ', ἡ ὑπερτίμησις τοῦ αἵτου ἐπέκειτο
ἀρευνκτος. Συνελθόντος λοιπὸν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπέ-
βαλε δαίγμα τοῦ αἵτου πρὸς τοὺς λοιποὺς συναδελφούς του,
ἐξηγήσας τὸ κατεπείγον τῆς ἀγορᾶς, ὅλα δὲ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουρ-
γείου δημοφῶς ἀπεφάνοντο νὰ ἀγορευθῇ, χωρὶς οὐδεὶς τῶν
ὑπαλλήλων νὰ λάβῃ, ὡς ἐρέθη, μέρος εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Διὰ τὴν τότε ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἐμπορὸν μετεχειρίσθη πᾶν
μέσον ὁ ὑπουργός, ἵνα πείσῃ αὐτὸν νὰ συγκатаβῇ 1/2 τοῦλάχισ-
τον λεπτοῦ· τούναντιον ἀπήντησεν οὗτος, ὅτι ἤθελε τὸ νοῦν εἰ

χάριν, εάν τό υπουργείον δὲν ἠγόραζεν οὐδὲ 45 λεπτά τὸν σίτον, καθ' ὅσον ἐπληροφαιεῖτο, ὅτι μεγάλα κέρδη τὸν περιέμενον ἄλλα-
 χού. Καλέσας λοιπὸν τότε τὸν γεν. γραμματέα καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ
 λογιστικοῦ Δ. Λεβιδῆν, ἐπανελάβε μετ' αὐτῶν τὰς προσπάθειάς
 του ἀπὸ τῆς 4—7 Μ. Μ. καὶ μὴ δυνήθεις νὰ πείσῃ τὸν ἔμπο-
 ρον, συγκατένευσεν ἐπὶ τέλους. Κακῶς δὲ εἶπεν ὁ προαγορεύσας,
 ὅτι ὁ ῥωσικὸς σίτος ἐπωλείτο κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην 30 λεπ-
 τὴν ὅκταν, διότι ὁ σίτος, περὶ οὗ λέγει ὁ βουλευτής, κατήγετο ἐκ
 τῆς Αἴνου, καὶ ἀνῆλκεν εἰς τὸν ἀνωτέρω σιτέμπορον. Ἐπειδὴ δὲ
 συγκρόνησι σχεδὸν εἶχε λάβει τὸν ἐκ Ῥωσσίας, ἐντεύθεν προέκυψεν
 τῇ λαῷ, ὅτι δὴθεν κακῶς ἠγοράσθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου πρὸς
 45 λεπτά, καὶ ὅμως ὁ αὐτὸς ἔμπορος προσέφερε τότε εἰς τὸ
 ὑπουργεῖον πρὸς 41 1/2 τὸν σίτον τῆς Αἴνου, τὸ ὅποιον ἀκούον-
 τες διακινῶν, ὅτι ὁ ῥωσικὸς δὲν ἔδυνάτο νὰ πωληθῇ ἑλαττω-
 τὼν 45 λεπτῶν. Μετὰ τρεῖς ὅμως ἡμέρας ἀνηγγέλθη, ὅτι ἐξέ-
 πωσαν ἐν μέρει τὰ σιτάρη, καὶ πολλοὶ τότε σιτέμποροι προσῆλ-
 θον συγκαταθετικώτεροι πωληταί, ἀλλὰ καὶ οὕτω βεβαίως τὴν
 νομισματικὴν ἐξουσίαν, ὅτι εἰς ἐξ αὐτῶν ἀπητήσας διὰ τὸν σίτον
 τῆς Αἴνου 42 λεπτά τὴν ὅκταν. Κατόπιν ἐξέπεσε πλείστορον
 ἐπὶ ὁ σίτος, καὶ διὰ νὰ ἴδῃ ποῖα ἔδυνάτο νὰ δοθῇ τιμὴ εἰς τὸ
 παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἀγορασθέντα, ἔγραψεν πρὸς τὸν τελευτῶν
 τοῦ Παιραιῶς, οὗτος δ' ἀπάντησεν, ὅτι δύναται νὰ πωληθῇ πρὸς
 41 λεπτά. Ἀρ' οὐ λοιπὸν καὶ μετὰ τὴν ἔκπτωσιν ταύτην προσε-
 σέρετο ἡ ῥηθείσα τιμὴ, πῶς ἢ οὐ δυνατόν κατὰ τὴν ἀρχικὴν
 ὑπερτιμῆσιν νὰ πωληθῇ ῥωσικὸς σίτος 39 λεπτά, ἀπ' ἐνα-
 τικῆς γνωστὸν εἶναι, ὅτι ὁ Μητσόπουλος καὶ ἄλλοι σιτέμποροι
 ἐπώλουν τότε τὸν ἐκ Ταϊγανρόκ σίτον 50 λεπτά τὴν ὅκταν. Ἄλλως
 τε τὸ δημόσιον σκοπὸν δὲν εἶχε νὰ προμηθευθῇ σίτον ἐκ τοῦ
 εἰς καταναλωσιν ἐορσισκομένου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐτοίμου νὰ ἐξέλθῃ
 τῆς ἐλληνικῆς χώρας, ἵνα μὴ ἀυξήσωσιν οἱ σιτέμποροι τὴν τιμὴν
 καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ ἀρτοπώλαι. Εἰς δὲ παρατήρησιν τις,
 κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, ἐξωτερικῶς εἰς μὲν τὴν ἐπέναντον ἐπω-
 λείτο πρὸς 11 δραχμὰς τὸ κοιλόν, εἰς δὲ τὴν ἑσπέρστην πλεί-
 στον ἐσωτερικῶς δὲ ἐπωλείτο εἰς Σύρον πρὸς 9 1/2 δραχμὰς
 καὶ ἔφθασε μάλιστα εἰς 10. Ὅταν λοιπὸν ἠγοράσθη ὁ σίτος
 οὐκ ἀναλόγως τῶν ἐξωτερικῶν τιμῶν, ἀλλὰ τῶν εἰς κατανα-
 λωσιν ἐορσισκόμενων, καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐκλείπει τότε αἰτίαις,
 ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἠγόρασεν εἰς ἀκριθὴν τιμὴν τὸν σίτον.
 Ἐπικυριχόμενος ἐν τούτοις εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ μηνθέντος
 Σπανιολάκη, παρατηρεῖ, ὅτι ἀρ' οὐ ἐξέπεσαν ἐν Ἑυρώπῃ ὁ σίτος

καὶ ἡ τιμὴ αὐτοῦ ἐλαττώθη ἐνταῦθα, ἡ δὲ ἀποστολὴ ἡλὼν
 καὶ μετὰ τὴν ἀπῆλθουσιν τῆς Τουρκίας ἐξῆγεν ἀριεστὸν σίτον,
 ἡ Κυβέρνησις διέταξε τὸν Σπανιολάκην νὰ ἐπανελθῇ, ἀλλ' αὐτὸς
 εἶχεν ἀγοράσει δύο φορτία καὶ παρέλειπε μόνον νὰ συμπλη-
 ρώσῃ τὰς παραγγελθείσας 100,000 κοιλῶν, ἀν καὶ εὐκαίον
 ἦτον νὰ ἠγόραζε καὶ 150 χιλιάδας, διότι ἡ μάλιστα τῆς σιτο-
 δείας ἐπικείται ἀρκεύτως, ἀρ' οὐ ἡ μὲν Ῥωσσία ἀπῆλθουσε πᾶσαν
 ἐξαγωγήν, εἰς δὲ τὴν 1ῃ-ρίαν ἐτιμήθη ὁ σίτος πρὸς 80 γρόσια
 τὸ κοιλόν. Παρουσιάζει λοιπὸν Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἡ ζήτημένη
 διὰ τοῦ ἀνά χειρὸς νομισματικοῦ πίστωσις ἐκ 219,000 δ. α. γ.
 ἀναδιβάζεται εἰς 800,000, ἵνα, ὅσας τις διερχεται πλεόν ἐξ
 εὐρώπης, ἀγοράζῃ τὸν ἐν αὐτῇ σίτον.

Ἀκολουθῶς ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τινὸς διατάσσεται ὁ ἀνωτέρω
 ὑπουργὸς α) ὅτι ἡ αἰτουμένη πίστωσις δύναται, ὡς φρονεῖ, νὰ
 ἐπαρκεσθῇ ὡς ἐγγύστα εἰς τὴν προμήθειαν ὅλων τοῦ ἀναγκαίου
 σίτου, καὶ β) ὅτι ἂν ἡ Κυβέρνησις εὐκολυνθῇ εἰς τὰς ἀγοράς,
 θέλει καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα πέμψῃ σίτον εἰς ὅσας
 ἐπαρχίας ἔχουσιν χρεῖαν. Παρατήρησε δὲ, ὅτι καὶ σήμερον ἂν καὶ
 ἡ ἐξουσία μικρὰν ποσότητα ἔχει σίτου, δὲν θέλει ἀρνηθῇ νὰ
 δώσῃ εἰς ἕκαστον πολίτην Ἕλληνα, ὅσα προσέλθῃ εἰς τὰς ἀπα-
 θήκας τῆς.

Ἄλλος μετὰ τούτων ἐπέφερεν, ὅτι ἀναγκαῖον ἦτον νὰ δοθῶσιν
 αἱ ἀνωτέρω τοῦ ὑπουργοῦ ἐξηγήσεις, διότι πολλοὶ τῶν βουλευ-
 τῶν εἶχον ταρχυθῇ, ἰδόντες τὴν τιμὴν, εἰς ἣν ἠγοράσθη ὁ σίτος,
 καὶ αὐτοὶ δὲ ὁ ἀγορεύων εἶχεν ἀφορμὴν νὰ ἀνησυχήσῃ, διότι
 καταβάς εἰς Παιραιᾶ ἤκουσεν, ὅτι τὴν 21 Ἰανουαρίου ὁ αὐτὸς
 σιτέμπορος Βούρος ἡρώτα ἂν ἔδυνάτο νὰ πωλήσῃ τὸν σίτον τοῦ
 πρὸς 41 λεπτά τὴν ὅκταν. Σήμερον ὅμως, μετὰ τῆς γενομένης
 ἐξηγήσεως, εὐχαριστεῖ τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν δι' ὅ-
 σας καταβάλλει προσπάθειας, ἵνα ἀγοράσῃ τὸν σίτον πρὸς 45
 λεπτά, καὶ οὐδεὶς γνωρίζων τὴν τιμῆς τῆς καὶ τὸν ὅκταν αὐτοῦ
 δύναται νὰ ἐπιθυμῇ πλείστορας διασαφίσεις. Καὶ εἶναι μὲν
 ἀληθές, ὅτι ἡ Βουλὴ ἰδιωκίτο νὰ ἐκφράσῃ τὴν λύπην τῆς, διότι
 δὲν ἐπρόσβλεπε τὸ δημόσιον νὰ προμηθευθῇ ἐν καιρῷ τὸν ἀπαι-
 τούμενον σίτον ἐπίσης δὲ δὲν ἦτον ἴσως χρήσιμος ἡ εἰς τὴν
 ἀλλοδαπὴν ἀποστολὴ τοῦ Σπανιολάκη, καθ' ὅσον δὲν ἔπρεπε νὰ
 διαδοθῇ ἡ στερησις, εἰς ἣν εὐρισκόμεθα, καὶ νὰ θαρρύνωμεν αὐτῶν
 τὴν ἰδιωτικὴν ἀπληστίαν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα παρήλθον πλέον
 καὶ πρέπει νὰ σκεφθῶμεν διὰ τὴν μέλλουσαν θέσιν μας. Διὸ
 συνιστᾷ ἤδη καὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ πέμψῃ σίτον καὶ εἰς τὰς

ἐπαρχίας, όπου ἀπόλυτος ἀνάγκη ἐπικρατεῖ, χωρίς νὰ περιμένῃ νὰ ἔλθωσιν οἱ ἐξ ἐκείνων τῶν μερῶν σιτέμποροι, διότι εἰς τὴν ἐπαρχίαν του Καρυστίαν καὶ ἀλλαχοῦ οἱ ἄνθρωποι ζῶσι μὲ χορτά. Τέλος ὡς πρὸς τὴν αἰτουμένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ αὔξησιν τῆς πιστώσεως, οὐδεὶς ἐλπίζει, θέλει ἀμφισβητήσει αὐτὴν, ἀλλ' ὡς ἡ ἐκθεσις λέγει, μετὰ τὸ πέρας τῆς διαχειρίσεως καλὸν εἶναι νὰ ὑποβληθῇ ἐκτακτῶς καὶ ἡ λογοδοσία.

Μετὰ ταῦτα συμπληρῶν τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀγόρευσιν προσέθεκεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχίας, ὅπου εἶδεν ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἦτον ἐλλείψις σίτου, διέταξε νὰ ἐκποιήσῃ τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις σιτὰ καὶ νὰ γίνῃ ἡ πώλησις *διαδικῶς*. Ἐν λοιπὸν ἐγένετο μικρὰ ἐκπτώσις τῆς ἀξίας αὐτῶν ὡς πρὸς τὰς τριχούσας τιμὰς. Ἐπραξεν ὁ ὑπουργὸς τοῦτο μὴ θέλων νὰ αἰσχροκερδήσῃ, ἀλλὰ νὰ προλάβῃ τὰς συμφορὰς τοῦ λαοῦ. Ἀλλως τε, καὶ ἂν εἶχε τὴν σκληρὰν ταύτην διάθεσιν, εἰς ἐκείνας τὰς περιστάσεις δὲν ἠδύνατο νὰ αἰσχροκερδήσῃ. Καὶ ὅμως ἤρκεσθαι νὰ ὑπογράψῃ πρωτόκαλλα ἐκποιήσεως εἰς μικρὰς τιμὰς μόνον διὰ τὸν εὐρισκόμενον σίτον εἰς ἀποθήκας βουνωδεις καὶ ἀποκέντρους. Καθ' ὅσον δ' ἄφορα τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς φερομένην τροπολογίαν, ἀσμένως ἤθελε τὴν δεχθῆ, ἐὰν ἐσυμβιβάσθῃ μετὰ τὴν περὶ δημοσίου λογιστικῆς τάξιν. Ἀλλ' ἡ Βουλὴ γνωρίζει βέβαια, ὅτι κατὰ γῶσιν γίνονται αἱ δαπάναι καὶ κατὰ γῶσιν ὑποβάλλεται ὁ ἀπολογισμὸς ὁμοῦ μετὰ τοὺς λογαρασμοὺς τῶν ἐξόδων, ὥστε δὲν εἶναι καλὸν νὰ συγκύσωμεν τὴν καθεστηκυίαν λογιστικὴν τάξιν. Διὰ νὰ εκπληρωθῇ ὅμως τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Βουλῆς, ὑπόσχεται νὰ φέρῃ τὸν λογαριασμὸν οὐχὶ πρὸς ἐπιθεώρησιν, ἀλλὰ πρὸς γνώσιν αὐτῆς.

Καὶ ἄλλος δὲ τις ἐπέφερεν, ὅτι ἀληθῶς διεδόθησαν φήμαι, ὅτι ὤθεν ἡγόρασε τὸ δημόσιον εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τὸν περὶ οὗ πρόκειται σίτον. Ἀλλ' ἐγεννήθησαν αὐταὶ ἐνθεν μὲν, διότι παρελείψεν ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ νὰ υποχρεώσῃ τοὺς ἀρτοποιοὺς εἰς τριμηνιον προμήθειαν σίτου, καὶ κατὰ τοῦτο δὲν ἐνηργήθησαν τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου διατασσόμενα· ἐνθεν δὲ, διότι τρεῖς ἢ τέσσαρες ἔμποροι συνδεδεμένοι πρὸς ἀλλήλους καὶ εἰς συνεννόησιν διατελοῦντες μετὰ τῶν ἀρτοποιῶν μετέβαλον, διὰ νὰ εἴπῃ οὕτως, εἰς εἶδος μονοπωλείου τὰς ἐκ τῶν σιτηρῶν ὑφελείας. Ἐπεξηγῶν δὲ τὴν ἰδεάν αὐτοῦ παρετήρησεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι κατὰ τὴν ἀνωτέρω συνεννόησιν, δὲν ἠδύνατο οἱ ἀρτοποιοὶ ν' ἀγοράσωσι σίτον ἢ ἐπὶ πληρωμῇ 1000 πρὸς τοὺς ἐμπόρους ταλλήρων· οὕτω δὲ πᾶς ἀπροσπερόμενος σίτος ἢ ἔπρεπε νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας αὐτῶν

ἢ νὰ μετενεχθῇ πρὸς πώλησιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ἐνθ' εἰς τὴν συνεννόησιν τούτων πρέπει ν' ἀποδοθῶσιν αἱ ῥηθείαι φήμαι, προκατὰρὶ συγχρόνως, ὅτι ἡ ὑπερτίμησις τοῦ σίτου δὲν προήλθεν οὐδ' ἐκ τῶν τότε εὐρωπαϊκῶν περιστάσεων οὐδ' ἐκ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς Τουρκίας, ἀλλ' ἦτον ἔργον τῆς ἐναντιότητος τῶν ἀνέμων, ἐμποδισάντων τὰ πλοῖα ἐκ τῶν υποχρεωτικῶν ναύλων τῶν. Ἐν τούτοις συνελθούσα ἡ ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας καὶ αὐτὸς ἀποτελεῖ μέρος, εἶδεν ὅτι πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ ἦτον ἀνάγκη 300,000 κοιλῶν σίτου· ἀλλὰ τὸ κατ' αὐτὸν, ἦτον ἐναντίος τοῦ νὰ προμηθευθῇ ἡ Κυβέρνησις σίτον, ἵνα προλάβῃ τὴν ὑπερτίμησιν, οὐ μόνον διότι ἡ ἐλληνικὴ ἀγορὰ εἰσῆγε βαθυδύνον σιτρά, ἀλλὰ καὶ διότι ἐὰν ὑπῆρχιν ἀπανταχοῦ ὑπερτίμησις, ἤθελε καὶ εἰς τὴν ἐλλάδα ὑπάρξει. Ἐπειδὴ ὅμως εὐλογος ἦτον ῥόδος μὲν ἡ Ῥωσσία ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐκ τῆς χώρας τῆς ἐξαγωγὴν σίτου, εἶπεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ληφθῶσι 50 ἢ 100,000 κοιλῶν, οὐχὶ διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ὑπερτίμησιν, ἀλλὰ τὴν ἐπαπειλούσαν τὸν τόπον πείναν. Τότε λοιπὸν ὁ Κ. Βούρος συνέτεσε νὰ ἔχῃ σίτον, ὅστις ἀπεστέλετο κατ' εὐθείαν διὰ τὴν εὐρώπην, καὶ εἶπεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι ἐὰν τῷ δαθῇ ἡ ἐπαξία τιμῆ, δὲν ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς εὐρώπην. Οὕτω δὲ ἡ Κυβέρνησις ἐλθούσα εἰς συμφωνίαν, ἡγόρασε τὸν σίτον καθ' ἃ ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδείξῃ ἐναργέστερον τὴν τάσιν τῶν ἀνωτέρω συναναμνημένων ἐμπόρων, ἀρκεῖται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐν ᾧ ἐδόθη πρὸς τὸν ὑπουργὸν καὶ σίτος τῆς Λαρίσσης πρὸς 42 λεπ. τὴν ὁκάν, ἐμφανισθεὶς εἰς ἐκ τῶν ἀποκλειστικῶν συνεταίρων, ἐξήτησε νὰ ματαιωσῇ τὴν ἀγορὰν, εἰπὼν ὅτι τῶ προσπνέχθη πρὸς 39 λεπτά μόνον. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ λαμβάνῃ τὸ σῶμα ὑπ' ὅψιν τοιαύτας ιδιαιτελεῖς φήμας, ὥστε νὰ ζητῇ λόγον παρὰ τῶν ὑπουργῶν, τῶν ὁποίων δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζωμεν προχείρως τὸν χαρακτῆρα. Παύων δὲ συμπεραίνει, ὅτι ἂν καὶ πρὸς τὸ παρὸν ὑπάρχει ἐν Εὐρώπῃ οὐσιασθῆς τις ἐκπτώσις τοῦ σίτου, οὐχ ἔστιν θέλει παρελθεῖ ἡ φαινόμενη αὕτη μεταβολὴ καὶ θέλωμεν εὐρεθῇ εἰς ἀνάγκην. Διὸ συνίστησι τὴν πλήρη τοῦ νομοσχεδίου παραδοχὴν.

Τέλος ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐπρονόησε μὲν, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργός, νὰ πωλῆται ὁ σίτος εἰς *διαδικῆν* τιμὴν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἀλλ' ἐλήφθη τὸ μέτρον νὰ πωλῆται ἀνὰ κοιλὰ 100, ὥστε ἐν ᾧ ἀφ' ἐνὸς δὲν ἠδύνατο οἱ ἐνδοεῖς νὰ προμηθευθῶσι τὸν σίτον τῶν τέκνων τῶν, ἀφ' ἑτέρου ὀλίγοι κερδοσκόποι ἡγόραζον αὐτὸν ἀποκλειστικῶς καὶ τὸν ἐπώλουν εἰς τιμὰς ἀνωτέρας. Ἐκτὸς δὲ

ταύτου, οὐ μόνον δὲν ἐξήχησαν αὐτὸς νὰ συρρεύσωσι πάντες εἰς αὐτὸς εἰς τὴν πρωτεύουσάν, ἀλλὰ τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ ἀπαλείψαν νὰ διανοηθῶσι καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅπου βεδοκίως δὲν ἐπράξεν ἡ Κυβέρνησις.

Ἐπὶ ταύτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας φίλους καὶ Κ. Δημητριάδου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτοκόλλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέρθη αὐτὴν παμψηφεί διὰ ψφῶν 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ἐκτιμήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περίεκτακτου πιστώσεως ἐκ ἀρχῆς 800,000 πρὸς ἀγοράν αἰτοῦ νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὅχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόγος	N	Βασίλειος Νόνης	N
Δημήτριος Ορενός	N	Σταματ. Μήταξ	
Πάτρος Καμπάνης		Δ. Ζήτος	
Νικόλαος Π. Καίρης		Γ. Γαλδᾶς	N
Αναγνωστὴς Γιαννουλίδης		Ν. Γρανίτσας	
Δημήτριος Τσάκρης		Λύσανδρος Βιλαΐτης	
Γεώργιος Τσάκρης	N	Στῆρ. Στεφανόπουλος	N
Νικόλαος Ιατρός	N	Ἀνδρέας Λύγερνός	N
Σακελλάριος Σούτσος		Σύλων Κριστινίτης	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Δημήτριος Ἀθανασίου	N
Ἀνδρέας Μεταξῆς		Γεώργιος Διαμάντης	N
Σταύρος Βλάχος		Ν. Δελνίδας	
Ἀνδρέας Ἰσάκος		Δ. Γαδρᾶς	N
Σωτήριος Στράτος		Α. Βαρελαρῆς	N
Αντώνιος Γεωργιαντᾶς		Θ. Α. Ζαλαῖς	N
Φίλιππος Φίλιππος	N	Λεωνίδ. Ν. Πατριεζᾶς	
Αντώνιος Φ. Γρίδας	N	Χ. Θωμάκοπουλος	
Νικόλαος Τσεβλιός	N	Πλ. Παπαδάκης	
Κωνσταντῖνος Γεωργιαντῆς	N	Ἀθαν. Δαναλάπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Γρηγόριος Κορβιωτάκης	
Γεώρ. Α. Τσικουράκης		Ἰωάννης Ζάρκος	N
Αναγνωστὴς Παπαθανασίου	N	Κωνσταντῖνος Δημητριάδης	N
Γεώργιος Κονδύλης	N	Βελισ. Νικολαΐδης	N
Ελευθέριος Καλογεράς		Ἰωάννης Μικελάρης	N
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	N	Πέτρος Δελιγιάννης	

Γ. Α. Αντιονόπουλος		Γερμανός Μαυρομιχάλης	
Κωνσ. Αζαρινόπουλος		Δημήτριος Πουλιμάκος	N
Νικόλαος Μπουκούρας		Γρηγόριος Πατριάρχης	N
Π. Κολποδίνος	N	Π. Χριστόπουλος	N
Εμ. Αντίπας	N	Π. Κανελλόπουλος	
Γ. Παναριφτόπουλος	N	Ν. Μοσχούλας	
Μ. Τριανταφυλλόπουλος	N	Σπ. Πάλλης	N
Χρῆσιος Ράγκος	N	Νάκος Πανουργιάς	
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάχος	
Ἀναγ. Κονδᾶς	N	Εὐθ. Κεχαγιάς	N
Εμμανουὴλ Τσοβλῆς		Σιδ. Πράτσικας	
Νικόλαος Ματθαίου	N	Π. Πατρινός	
Σ. Καπανίτσας		Χρ. Τσαλαμίδης	
Γ. Γιατράκος	N	Παρίκλης Καλαμογάρτης	
Λουκᾶς Στεφάνου	N	Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου	N
Ιω. Παπαλουκάπουλος	N	Ν. Α. Μπότσας	N
Ιω. Ν. Τσιμπακάπουλος	N	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Ν. Ρεβελιώτης	N	Σταμάτιος Δάρας	N
Παναγιώτης Βαρθολομαῖος	N	Μιχαὴλ Σολωμός	N
Β. Π. Δημητράκοπουλος	N	Αν. Ρενουάρδος	N
Ἀναγ. Δεδάπουλος	N	Ἰωάννης Σαγγεῖδας	N
Α. Μαυροειδής	N	Παναγ. Φάβης	
Γ. Κεράλας	N	Νικόλαος Νάζος	
Ἀναγ. Τσιάκας	N	Ἀναγ. Παπατσώνης	
Ἀλξ. Μαυροκορδάτος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Κωνσταντ. Ιω. Κουρκουμέλης		Κ. Ποντερόπουλος	N
Ἀλξ. ἄνδρος Κουμουνδούρος	N	Γεώργιος Ι. Σταῖκος	
Παναγ. Παπατσώνης		Ἀθανάσιος Καστανάς	N
Εμ. Δερεώτης		Α. Κιζάνης	
Ιω. Ταταράκης	N	Παντολ. Κουντουριώτης	N
Ιω. Πρεβιλιγιάς		Δημήτριος Βουδούρης	
Σ. Βαρότσας		Σταμάτιος Γ. Δοκός	
Π. Χρυσόφειτος		Μ. Χουρμούτης	
Α. Παπαδημητριάδης	N	Καλαμάρας Τσουκαλάς	
Δ. Κοκοτάκης		Γεώργιος Ριζόπουλος	
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης		Ἰωάν. Κοντογιάννης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Αἰγερνός Λέβερ	N
Γεώργιος Μυδμαχωρίτης	N	Νικόλ. Β. Μπουδούρης	N
Γεώρ. Μπάνης	N	Α. Μάνταρης	N
Νικόλαος Παράκος	N		

Αναγνωσθέντος οὕτω τοῦ 1 ἄρθρου ἐπρόταθη, σύμφωνα με τὸ ὑποβληθέν ἀνωτέρω Β. διάταγμα, νὰ μεταβληθῇ ὁ ἀριθμὸς 219,000 δραχμῶν εἰς « 800000 » τὰ δὲ 23,603 κοιλωνοῖται εἰς « δημοτικῶν καρπῶν. » Κατὰ δὲ τὰς προποσότητες ταύτας ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως.

Αναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 2 ἄρθρου ἐπρόταθη ὡσαύτως νὰ μεταβληθῶσιν αἱ λέξεις « τοῦ σίτου τοῦτου » εἰς « τῶν δημοτικῶν ταύτων καρπῶν. » Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο δι' ἀναστάσεως.

Ἐκρίνοντας δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοροῖα κατ' ονομαστικὴν κλήσιν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτοκόλλον, δυνὸν τῷ προηγουμένῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμφηρεῖ διὰ ψήρων 71· ἔχει δ' οὕτως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

« Ψηφισθέντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χρηεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν ἑξακτὸς πέντε εἰς δραχμῶν ὀκτακασίων χιλιᾶδων, δραχ. 800,000, δι' ἀγορᾶν δημοτικῶν καρπῶν καὶ δι' ἐξόδα ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2. Τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πωλήσεως τῶν δημοτικῶν ταύτων καρπῶν θέλει κρατηθῇ ἰδιαίτερος λογαριασμός, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἀποτελέσματος θέλει συμπεριληφθῇ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ 1853.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους. »

Προσέλθων ὁ ἕτερος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Μήλου, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ συντάγματος ὀριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως ταύτης προσαρτώμενον τῆς ὀρκωμοσίας πρωτοκόλλον.

Ἐπαλήθθη ἔπειτα ἡ Βουλὴ καὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως εἰς 8,000 δραχ. ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1853 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Αναγνωσθεῖσάν δὲ τῶν ἐπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς
« Καὶ παρατηρεῖ μὲν ἡ ὁλομέλεια τῆς ἐπιτροπῆς ὡς δίκαιον τὸ νὰ μὴ μετὰσχῶσι τῶν βοηθημάτων ταύτων μόνοι οἱ ἐν τισιν ἐπαρχίαις ἐνδεεῖς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν εὐρισκόμενοι ἐν δὲ μέλος, προβάτει ἐν μειοψηφίᾳ, ὅτι κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβε παρὰ τοῦ τριμήματος ἐντολὴν, καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν τοῦ πεποιθῆσθαι δὲν ἔδυνάτο κατὰ τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον νὰ γίνῃ ἡ προκειμένη καθ' ὑπερβάσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπάνη, χωρὶς προηγουμένης νὰ ζητηθῇ ἡ ἀνήκουσα συμπληρωτικὴ πίστωση ἀπὸ τῆς Βουλᾶς, ὣν ἡ σύνοδος ὑρίσταντο, ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη ἐγένετο. »

Τὴν τελευταίαν ἰδέαν τῆς ἐκθέσεως ἀναπτύσσων τις εἶπεν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς ἀγορεύων ἐπὶ τοῦ ἄρτι ψηφισθέντος νομοσχεδίου, εἶπε πολλὰ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ λογιστικοῦ νόμου, αὐτὸν τοῦτο ἐπικαλούμενος καὶ αὐτὸς, παρατηρεῖ, ὅτι κατὰ τὸ 10 ἄρθρον τοῦ μετὰθέντος νόμου, ὁ ὑπουργὸς δὲν ἔδυνάτο, ἐξαντληθέντος τοῦ ποσῶν τῶν ἰδιαίτερων βοηθειῶν, νὰ ἐνεργήσῃ νέαν δαπάνην ἀνευ τῆς προσηκουσῆς νέας πιστώσεως. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐνταῦθα δὲν σημειοῦται ἡ ὑπερβάσις τῆς δαπάνης ἐν τῷ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων νόμῳ, αἱ δὲ Βουλὴ ὑρίσταντο, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐνέργησε τὴν ὑπερβάσιν, συμπεριλαβεῖν ὅτι ὁ νόμος παραβιάζεται, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ψηφισθῇ τὸ προκειμένον νομοσχεδίον.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἂν καὶ οἱ νόμοι πρέπει νὰ ἐφαρμόζωνται πάντοτε, ὑπάρχουσιν ὅμως περιστάσεις, καθ' ἃς ἐὰν ὁ ὑπουργὸς θελήσῃ νὰ περιορισθῇ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφόμενων, μεγάλα δύναται νὰ ἀπειλήσῃ δεινὰ τὴν πατρίδα, καὶ ὁ τοιοῦτος ὑπουργός οὐ μόνον ἔθελε φρενὴ φοβοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐχθρὸς τοῦ θρόνου καὶ τῆς πατρίδος. Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν περιστάσει ὁ νουνεχὴς ὑπουργὸς παρακινδυνεύει τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν καὶ ἀκολούθως υποβάλλει εἰς ἐλεγχον τὰς πράξεις αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ τοῦτο ἐπραξε καὶ τὸ ὑπουργεῖον. Καὶ ἀληθῶς, ἐνῶ κατὰ τὴν 25 Σεπτεμβρίου πλῆθος ἐνδεῶν πολιορκήσαντες τὴν Κυβέρνησιν, ἐζήτουν μικρὰν βοήθειαν, ἵνα συνεορτάσωσι καὶ αὐτοὶ τὸ ἐπερχόμενον ἔτος, τὸ ὑπουργεῖον ἔπρεπε νὰ συνδράμῃ αὐτοὺς, καὶ τοῦτο ἐπραξεν ἀδυστάκτως. Ἀλλὰ συγχρόνως ἐπῆλθε καὶ ἡ μαστιζούσα ἐτι τὰς Πάτρεις ἑνδεῖα, καὶ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔκρινε καλὸν νὰ κωφεύσῃ πρὸς τόσα πηθήματα, ἀλλ' ἔδραμε κατὰ χρεὸς πρὸς ἐπιχορηγίαν τῶν δυστυχῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀπεδείξαι τότε καὶ

ἑνδοξος τῆς πατρίδος στρατηγός, οὐ τινος ἢ ἐνδοξα τιμῆ τὸν ἐθνικὸν χαρακτήρα, καὶ ἀκλῆδυντον τὸ σῶμα τοῦ ἔκειτο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας. Τὸ ὑπουργεῖον ἐπέπευ ν' ἀδιαφορήσῃ· ἀπέδωκε λοιπὸν δημοσίᾳ δαπάνη τὰς ὀφειλομένας εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ τιμᾶς. Δὲν ἀπετάθη δὲ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, οὐχὶ διότι παρέλειπε τοῦτο, ἀλλὰ διότι διατέλει, ὡς γνωστὸν, ἀσυμπλήρωτος, αἱ δὲ ἀνωτέρω δαπάναι ἀπέδωκαν σπαρτάτοι. Εἰν λοιπὸν ἡ Βουλὴ ἀποδοκιμαζῇ τὴν ἐλληνικὴν ταύτην πράξιν τοῦ ὑπουργείου, δι' ἣν ἀσθενοῦς ὑπέκυψεν εἰς εὐθύνην, ἃς ἐκράσῃ τὴν ἐτυμηγορίαν του, καὶ οἱ ὑπουργοὶ προσωπικῶς πληρύνουσι τὴν δαπανηθεῖσαν ποσότητα.

Επὶ ταῦτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἐπιτηρουντίων τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Ροβελιώτου καὶ Π. Χρυσοθέτου, ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ἐνδεὲς προσκρῶμενον τῇ ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρέδεχθη τὴν ἀρχὴν διὰ ψήφων 68 κατὰ 2.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 8,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν νομοσχεδίου, καὶ ἡ ὁμοῦ»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Νικόλαος Τσέλιος	N
Δημήτριος Ορεινός	N	Κωνστ. Γριβογιώργης	N
Πέτρος Καμπάνης	N	Δ. Π. Πατροπουλάκης	N
Νικόλαος Π. Κάϊρος	N	Γεωρ. Α. Τσιγκουράκος	N
Αναγνώστης Γιαννουλίδης	N	Αναγνώστ. Παπαθανασίου	N
Δημήτριος Τσόκρης	N	Γεωργίος Κονδύλης	N
Γεώργιος Τσόκρης	N	Ελευθέριος Καλαγρεάς	N
Νικόλαος Ιάτρος	N	Ιωάννης Ἀποστολίδης	O
Σαχράτης Σούτσος	N	Βασίλειος Νόνης	N
Δημήτριος Καλλιπράνης	N	Σαμὺλ. Μήτσας	N
Ανδρέας Μεταξάς	N	Δ. Ζώτος	N
Σταύρος Βλάχος	N	Γ. Γιολλάκης	N
Ανδρέας Ίσκος	N	Ν. Γρανίτσας	N
Σωτήριος Στράτος	N	Λύσανδρος Βιλαέτης	N
Αντώνιος Γεωργιαντάς	N	Σ. Α. Στεφανόπουλος	N
Φίλων Φίλιανος	N	Ανδρέας Αὐγερινός	N
Αντώνιος Φ. Γρίβας	N	Σόλων Κρεστενίτης	N

Δημήτριος Ἀθανασίου	N	Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κωνσ. Ι. Κουρκουμέλης	N
Ν. Δελένδας	N	Ἀλέξανδ. Κουκουνοδούρος	N
Δ. Γαδρᾶς	N	Παναγ. Παπατσώνης	N
Α. Βαρβακλήτος	N	Εὐμ. Δαρειώτης	N
Θορασόπουλος Α. Ζαΐμης	N	Ιω. Ταταράκης	N
Λίω Ἰδ. Η. Τριζᾶς	N	Ιω. Προδολένιος	N
Χαρίλαος Θεοχαρατίδης	N	Σ. Μπαρότσης	N
Πήλιος Παπαδόπουλος	N	Π. Χρυσόστομος	N
Λόβ. Λαυρόπουλος	N	Α. Παπαδημητρίου	N
Γεωργίος Κορριωτάκης	N	Δ. Κοκοτάκης	N
Ιωάννης Ζάκας	N	Ιωάννης Λαδοσοιάδης	N
Κωνσταντῖνος Δημητριάδης	N	Ιωάννης Εὐσταθίου	N
Βελισ. Νικολαΐδης	N	Γεώργιος Μαδαμοχωρίτης	N
Ιωάννης Μπαλάρας	N	Γεώργιος Μπάνης	N
Πέτρος Δελιγιάννης	N	Νικόλαος Πιερᾶκος	N
Γ. Α. Αντωνόπουλος	N	Γερμανός Μαυρομυχάλης	N
Κωνσ. Αλεξανδρόπουλος	N	Δημήτριος Πουλικάκης	N
Νικόλαος Μπούκουρας	N	Γεωργίος Πατριαρχάκης	N
Π. Κολποδίνης	N	Π. Χριστόπουλος	N
Εὐμ. Αντίπας	N	Π. Κανελλόπουλος	N
Γ. Πανοπριτόπουλος	N	Νικόλαος Μοσχούλας	N
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	N	Σπ. Πήλληκας	N
Χρῆστος Ῥάγκος	N	Ν. Πανουργιάς	N
Εὐθ. Κανελλόπουλος	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Αναγ. Κονδᾶκης	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Εὐμανουὴλ Τσοῦγλος	N	Σιδεῖρης Πράτσιας	N
Νικόλαος Ματθαίου	N	Π. Πατρινός	N
Σ. Κοπανίτσας	N	Χρ. Τσαλαμιάς	N
Γ. Γιατράκος	N	Περικλῆς Καλαμογούρης	N
Λουκᾶς Στεφάνου	N	Νικόλαος Α. Χ. Ανοργίου	N
Ιω. Παπαλουκάπουλος	N	Ν. Α. Μπότσης	N
Ιω. Ταμπακόπουλος	N	Γεώργιος Νάκης	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	N	Σταματίος Λάρας	N
Παναγιώτης Βάρβογλης	N	Μιχαὴλ Σολωμός	N
Β. Π. Δημητριάδης	N	Αν. Ρενουάρδης	N
Αναγ. Δελόπουλος	N	Ιωάννης Σαγρότης	N
Α. Μαυροειδής	N	Παναγ. Ψάθης	N
Γ. Κεράλας	N	Νικόλαος Ναῦος	N
Αντ. Τσιόκας	N	Αναγ. Παπατσώνης	N

Δημ. Πολυγρονόπουλος . . . N	M. Χουρμούζης
Κυριάκος Πονηρόπουλος . . N	Καλαμαράς Τσουκλάς . . .
Γεώργιος Ι. Στάχης	Γεώργιος Ριζόπουλος . . .
Αθανάσιος Καστανάς N	Ευαγγέλης Καντογιάννης . .
Α. Κιζάνης	Αύγερινος Αβέρωφ N
Παντολ. Κουντουριώτης . . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . . N
Δημήτριος Βουδούρης	Α. Μαντζαρής N
Σταμάτιος Γ. Δοκός	

Αναγνωσθέν οὕτω τὸ 1 ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

Αναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 2 ἄρθρου, ἀπεφασίσθη νὰ ἀπαλειφθῇ ὡς ἀποβλέπ.ν διαπάνην περιλαμβανομένην ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐγκριθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ τύπου τῆς ἐτελέσεως, ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνέδου, ἐπιτρονούντων τῶν ἀνωτέρω ψηφολεκτῶν, ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ προηγουμένῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδόχθη καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων 68 κατὰ 2 ἔχει δ' οὕτως:

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Ο Ι

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Φερύσμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγείται ἐπὶ τοῦ Κεφ. Η. ἄρθρ. 2 « Βοηθεῖται ἰδιαίτερα ὁ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1853 τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου ἀναπληρωματικὴ πίστωση ἐκ δραχ. ὀκτὼ χιλιάδων ἀριθ. 8 000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Ἀκολουθῶς ὁ πρόεδρος διέλυσεν τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Ν. ΠΕΤΙΜΕΤΣ
Ν. Α. ΝΕΖΟΣ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΟΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἐνάτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ παντκοσιοστοῦ τετάρτου ἔτους, προσελθὼν ἐν τῇ βουλευτηρίῳ ὁ Βουλευτὴς Μήλου ὁμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὴν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὄρκον ὡς ἀκολουθῶς.

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς θεοουσίας καὶ ἀδικιῶντος Τριᾶδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότηως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συντάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπου ὑπογράφη παρὰ τῆς τοῦ προέδρου, τοῦ ὀρκισθέντος καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Παΐσιος.

Ὁ ὀρκισθεὶς
Ἰω. Προδιδάγας.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Α. ΝΕΖΟΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ.

Τῆς 22 Μαρτίου 1854.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὐθὺς πλῆρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ προεδριῶντος τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Ἀποστολίδου καὶ Ν. Βαρβαρήγου κλήρωσις συγχαρτηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 25 Μαρτίου ἑλκχον δι' οἱ βουλευταὶ Κ. Πονηρόπουλος, Ν. Ἰατρός, Δ. Ἀθανασίου, Δ. Ὀρεινός, Ἀντ. Γρίβας, Ν. Τζέλιος, Γ. Κεράλας, Σ. Στεφανόπουλος καὶ Ν. Πιερῆας.

Παρατήρησέ τις, ὅτι κατὰ τὸν 6. Σύνδον τῆς γ' περιόδου ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς καταδείξας εἰς τὴν Βουλὴν καθυστέρησιν ἐκ 1800 κληρῶν, ἐζήτησεν ἐκτός τῆς τακτικῆς κατ' ἔτος ἐνεργουμένης νεοσυλλέξεως καὶ τὴν προσθήκην ἑτέρων 1000 πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν καθυστρουμένων, ἃ δὲ Βουλὴ παραδεχθεὶσα τὴν αἴτησιν τοῦ ὑπουργοῦ ἐπέφρασε συγ

[Πρακτ. Βουλῆς, Σύνδου Α. Περιόδου Δ'.]

χρόνως νέμον περιέχοντα αυστηράς διατάξεις πρὸς συμπλήρωσιν τῶν καθυστερουμένων. Ἐπίσης δὲ καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος παραδεχθεῖσα ἑτέρους 500 προσθέτους στρατευσίμους ἐνέκρινε καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος διαρκεῖν τῆς ἐσχόρας τοῦ ἀνωτέρου Νόμου. Ἡ ὅλη λοιπὸν δύναμις τοῦ στρατοῦ ᾗξησε διὰ τῶν προσθηκῶν αὐτῶν εἰς 11,000, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ προσκληθῶσιν οἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοὶ διὰ νὰ πληροφορήσωσι τὴν Βουλὴν, ὁ μὲν πρῶτος, ἐὰν ἡ σημερινὴ δύναμις τοῦ στρατοῦ ἀναβαίνει εἰς 11,000, ὁ δὲ δεύτερος, ἐὰν συνελέχθησαν οἱ καθυστερούμενοι, καὶ τίνες ἐπαρχίαι καθυστεροῦντιν.

Ἐτέρου δὲ διασαφύναντος, ὅτι σκοπὸς τοῦ προαγορεύσαντος εἶναι νὰ μάθῃ μόνον, ἐὰν οἱ καθυστερούμενοι κοσμήλlecτοι συναλέχθησαν καθ' ὅλοκληρίαν, καὶ ἐπομένως ἀρκεῖ ἡ παρουσία τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ διὰ νὰ πληροφορήσῃ περὶ τούτου τὸ Σώμα, ἡ Βουλὴ συμφώνησε κατὰ τὴν ἀνωτέρω γνώμην νὰ προσκληθῇ ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργός διὰ νὰ δώσῃ τὴν ζητούμενν πληροφορίαν.

Ἀναγγεῖλαντος μετὰ ταῦτα τοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς συζήτης, ἀνεγνώσθη ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 1 περίληψις καὶ ἡ ἐπ' αὐτῇ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ἧς παρετήρησε τις, ὅτι προκειμένου περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ ἀναφερομένου ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ ἡμέτερον χρέος του, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοιαύτην αἴτησιν, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει ἀντὶ τῆς λέξεως, « συστήθῃ » νὰ τεθῇ ἡ λέξις « διευθυνθῇ. »

Ἄλλος δὲ τις λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἐνεργείας τῶν συστάσεων τῆς Βουλῆς, ἐξέθηκεν ὅτι, ἂν καὶ δὲν ἀποτελεῖ μέρη τοῦ σώματος καὶ κατὰ τὰς παρελθούσας περιόδους, ἐπληροφόρηθη ὅμως ἀπὸ συναδέλφους του, ὅτι πολλοὶ πολῖται ἀδικηθέντες ὑπὸ διαφόρων ἀρχῶν ἀννέχθησαν εἰς τὴν Βουλὴν ἐξαιτούμενοι τὴν θεραπείαν τῶν εἰς αὐτοὺς γενομένων ἀδικημάτων, ἡ δὲ Βουλὴ ἐσυστήσεν εἰς τὰ ἀρμόδια ὑπουργεῖα τὰς δικαίας τῶν πολιτῶν αἰτήσεις, καὶ μολαταῦτα οὐδεμία ἐλήφθη πρόνοια πρὸς τιμωρίαν τῶν ὑπαλλήλων καὶ πρὸς θεραπείαν τῶν ἐπ' αὐτῶν γενομένων ἀδικημάτων.

Ὁ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἀδικουμένος πολίτης, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξαντλήσῃ εἰς μάνην ὅλα τὰ δυνατὰ καὶ νόμιμα μέσα πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ ἀδικήματος, ἀναγκάζεται τὸ τελευταῖον νὰ καταφύγῃ καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπου ἐλπίζει ὅτι θέλει εἶναι ἐσχό-

ρὰν καὶ νόμιμον προστασίαν κατὰ τῆς αὐθιγροσύνης καὶ παρανομίας τῶν ἀρχῶν. Ὀφείλει λοιπὸν ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, συνιστώσα ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐνεργείαν τῶν δικαίων τοῦ πολίτου αἰτήσεων, καὶ οὐχὶ ἀπλῶς παραπέμποντα εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβάλλομενας ἀναφοράς.

Πάντες ἡμεῖς ἐκ τῶν σπλάγγνων τοῦ λαοῦ προερχόμενοι γινώσκοντες καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, καὶ τὰ κατ' αὐτοῦ γινόμενα ἀδικήματα, καὶ ἐπομένως ὀφειλομέν νὰ ἐλθῶμεν εἰς βοήθειάν του· ἡξεύρομεν, ὅτι πολλοὶ φιλόνομοι καὶ εἰρηνικοὶ πολῖται μὴ ὑποφέροντες τὴν βίαν καὶ παρανομίαν ἠναγκάσθησαν νὰ τραπέσωσιν ἐν τῇ ἀπελπίσει τῶν εἰς τὸν ληστρικὸν βίον, καὶ αὐτῶ διὰ ν' ἀποφύγῃσι τὰ τῶν ἀρχῶν ἀδικήματα ὑπέπεσαν εἰς ἐγκλήματα ὀλέθρια καὶ δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν.

Ἐκ τῶν μέχρι ταῦδε ὑποβληθεισῶν εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορῶν παρατηροῦμεν, ὅτι τὸ κακὸν ἐκτελεσθεῖ καὶ εἰς τῶν ἀνωτέρων καὶ εἰς τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων τὰς τάξεις· ἀλλ' ὅ,τι λυπεῖ καὶ ἀπελπίζει αὐτὸν εἶναι, ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν, εἰς αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν ἀποτεινόμενος ὁ πολίτης πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀδικήματός του, ἐμπαίζεται ἐνῶ ἐπαπειλεῖται ἰσως ἡ ὑπαρξίς του, ἡ ἐλευθερία του, καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται τελευταῖον νὰ καταφύγῃ καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ εἰς τὰ τελευταῖον αὐτοῦ καταφύγιον. Μάρτυρες δὲ τῶν λόγων τοῦ ἔστωσαν αἱ κατὰ προξενικῶν ἀρχῶν διαφορῶν πολιτῶν ἀναφοραί, ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 10 ἀναφορὰ περὶ ἐξετάσεως νέων μαρτύρων εἰς ληστρικὴν τινα πράξιν, καὶ ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 12 τῶν ἐν ταῖς εἰκοταῖς Πυλίας καταδικῶν κατὰ τῶν καταπίεσεων καὶ παρανομῶν τοῦ δαιμοφύλακος· αὐτὸς δ' αὐτοῖς ἐγνώρισε δισμοφύλακας, οἵτινες, ἀνθρώπους καταδικασθέντας εἰς ἀπλὴν κράτησιν ἐκλείσαν εἰς σκοτεινὰ καὶ πνιγρὰ ὑπόγεια, πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀργορολογήσωσι αὐτοὺς, ἄλλους δὲ κακούργους καὶ ἐπικινδύνους εἰς τὴν κοινωνίαν, δωροδοκηθέντες ἀφῆλκον ἀπροφυλάκτους καὶ διεκώλυναν τὰ μέσα τῆς δραπετεύσεως τῶν, καὶ μολαταῦτα δικτηροῦνται πρὸς ἐκάνδalon κοινὸν εἰς τὰς θέσεις τῶν, διότι ἀπολαύουσι τῆς προστασίας τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, ἐνῶ ἄλλοι ἐξιδιοποιημένης τιμιότητος καὶ ἱκανότητος παύονται, ὡς ἐν παραδείγματι ὁ τελωνὴς Ναυπλίας Κριτοβουλίδης, ὅστις ἀπελύθη τῆς υπηρεσίας, διότι κατετίετο κατὰ τινῶν ὑποδεστέρων καταχραστῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ὅμως εἶχον τὸ κλεονέκτημα νὰ προστατεύωνται ὑπὸ τινῶν ἐσχυρῶν.

Πολλοί ως οφειλόμενοι ἄθην τοῦ δημοσίου ὑποστάντες τὰς ἀσθενετέρας καταδιώξεις, ἀπῆλθον τελευταῖον εἰς τὰς φυλακάς· ἐνθ' οὖν ὑποβάλλουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἐνστάσεις των καὶ τὰ πραγματικά αὐτῶν δίκαια, ἐξαιτούμενοι τὴν ἀπὸ τῆς παρανόμου κρατήσεως ἀπαλλαγὴν των, δυστυχῶς οὐδ' ἀπλῆς πρὸς παρηγορίαν ἀπαντήσεως ἀξιοῦνται. Οὕτω π. χ. πρὶς συμπολίται τοῦ παρεκλίσαν αὐτὸν νὰ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πληροφορίας τινάς, οἱ δύο ἐξ αὐτῶν, τῷ ἀπέστειλαν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀναφορὰν των, τὴν ἐποῖαν πρὸ μηνὸς ὀλαλήρου παρέδωκεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον· ἀν' δὲ καὶ καθ' ἡμέραν σχεδὸν ἕκαστε προσέρχεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου, ζητῶν νὰ μάθῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὑπ' αὐτοῦ δεθείσης ἀναφορᾶς, ἐσχάτως μάλιστα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον παραπεμπομενος ὑπάλληλον, καὶ ἀπὸ δωματίου εἰς δωματίον περιφερόμενος κατῳρώσῃ νὰ λάβῃ ἀντὶ πάσης ἄλλης πληροφορίας τεμάχιν χάριτος, ἐρ' οὐ ἐσημειώθῃ ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καταχωρήσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορᾶς, οἱ δὲ δυστυχεῖς οὗτοι συμπολίται τοῦ μὴ ὑποφέροντες τὴν ἀδικίαν καταδιώξιν, ἐπαπειλούμενός δὲ καὶ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας, ἠναγκάσθησαν νὰ μεταβῶσιν ἐνταῦθα, ὅπου, ἀφ' οὗ διαμείνωσιν ἴσως ἱκανὸν χρόνον καὶ δαπανήσωσιν εἰς μάτην τὸν τελευταῖόν των ὀβολόν, θέλουσι τύχῃ μιᾶς ἀπαντήσεως, καὶ αὐτῆς βέβαια ἀρνητικῆς εἰς τὰς δικαιοτάτας αἰτήσεις των· ἀλλὰ πῶθεν ἡ τοιαύτη βραδύτης περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπηρεσίας; μήπως ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων δὲν εἶναι ἐπαρκής, ἐνθ' καὶ τὸ τέταρτον αὐτοῦ ἔρχει εἰς τὴν ταχείαν καὶ ἔγκαιρον διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων, ἐὰν ἐπιμελέστερον καὶ μετὰ πλειοτέρου εἰργάζοντο ἕλῳ;

Παράινων δ' ἐνταῦθα τὸν λόγον τοῦ παραδέχεται μὲν ὡς καλῶς ἔχουσιν τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπιτροπῆς, προστίθοντες δὲ, ὅτι οφειλομένη νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ δραστηριότερα καὶ ἀσθενέστερα μέτρα κατὰ τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων, οἵτινες προκαλοῦσι τὰ δίκαια τῶν καταβληθεμένων καὶ ἀδικουμένων πολιτῶν παράπονα.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ ἐκ τῶν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπαλλομένων ἀναφορῶν, πολλαὶ μὲν ἀξιῶσι συστάσεως, ἄλλαι δὲ περιέχουσιν ἀπαιτήσεις ὅλως παραλόγους, οφειλομένη ταύτας μὲν ἀπλῶς νὰ διευθύνωμεν εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, ἐκείνας δὲ ὅχι μόνον νὰ συνιστῶμεν, ἀλλὰ καὶ ν' ἀπαιτῶμεν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου νὰ πληροφορῇ ἐκάστοτε τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν συστάσεων τῆς.

Ἀντικρουομένη ἄλλος τὸν πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντα, παρετήρησεν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ προέλθῃ εἰς τοιαύτην γενικὴν σύστασιν, προσβάλλουσαν ὀλόκληρον τὸ σύστημα τῶν ὑπαλλήλων, καὶ κατὰ συνέπειαν ὀλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ὡς διευθυνομένην ὑπὸ ἐγκληματιῶν καὶ καταχραστῶν. Τότε δὲ μόνον ἐβόνατο ἡ Βουλὴ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν τιμωρίαν ὑπαλλήλου τινος, ὅταν ῥηταὶ παρανομίαι καὶ καταχρήσεις τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ τῇ καταγγέλλονται· ὡς πρὸς δέκα περὶ βραδείας διεξαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων παράπονά του, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἐκάστου ὑπουργείου, καὶ ἐκάστου τμήματος τοῦ ὑπουργείου εἶναι κανονισμένη, πᾶσα δὲ ὑπόθεσις καταντῶσα εἰς τὸ ἀρμόδιον τμήμα ἐνεργεῖται προσηκόντως καὶ ἀρμόδιως, ἀφ' οὗ προηγουμένως ζητηθῶσι καὶ ληθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι πληροφορίες, ἀναγκαῖαι πρὸς τὴν ἐπιτυχὴ τῆς ὑποθέσεως διεξαγωγὴν, ἐκτὸς ἂν ἡ αἰτίασις παράλογος καὶ ἀδικος οὕσα οὐδεμίαν ἀπαιτῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐνέργειαν.

Ὡς αὖτις δὲ ἡ Βουλὴ θέλει νὰ μάθῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συστάσεώς της ἐπὶ τινος σπουδαίας ἀναφορᾶς δύναται νὰ ἐρωτᾷ τὸν ὑπουργόν, ὅστις οφείλει νὰ διδῇ ἀμέσως παρουσιαζόμενος τὰς ζητούμενας πληροφορίες.

Ἀλλ' ἐπιμένοντος τοῦ ἀντικρουομένου βουλευτοῦ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ, ἐὰν παραδέχεται τὴν πρότασιν του, καὶ ἂν ἀδιαφορῇ εἰς τὰ δυστυχήματα τῶν πολιτῶν, ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, δὲν δύναται ὁμῶς νὰ ἐκτοξεύσῃ τοιαύτην κατηγορίαν καθ' ὅλων ἀδιακρίτως τῶν ὑπαλλήλων. Ἐὰν δ' ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς ἔγῃ ῥητὰς νὰ καταγγεῖλῃ πράξεις ὑπαλλήλου τινός, τότε μόνον δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ ῥητοῦ καὶ εἰδικοῦ ἀντικειμένου.

Οὕτω λοιπὸν συμφωνήσασα ἡ Βουλὴ εἰς τὸ νὰ ζητῆται μὲν λόγος παρὰ τῶν ὑπουργῶν, ἀλλ' εἰς εἰδικὰς μόνον περιστάσεις καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν συστάσεων τοῦ σώματος ἐπὶ ἀναφορῶν σπουδαίων, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ἀντὶ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἐπομένην πρότασιν. « Ἡ ὑπὸ τὴν ἀριθ. 1 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον. »

Ἀναγνωσθείσης αὕτα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ἐπομένης περιλήψεως. « Ἀριθ. 2. Ἀναφορὰ ἀπὸ 28 Οκτωβρίου 1851 ἐκ Σμύρνης, » Βασιλείου Μάτσικ, δι' ἧς ἐκτίθεται, ὅτι ἐνοικιάσας πολυτελῶς » καὶ φιλοκατασκευῶς μετὰ τοῦ Νικολάου Δραμασίτου, ὑπακόου » Ἀγγέλου παρὰ τῶν ἐν Ἰωαννίνους Ἡγουμένων τῶν μοναστηρίων »

α τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Κατακλῆ, τὰ ἐν Βλαχίᾳ κείμενα μετόχια
 α αὐτῶν Μπαμπανίου καὶ Δαλουστίου, δὲν ἀνεγνωρίσθη παρὰ
 α τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας ὡς ἐνοικιαστές, ὅτι προσφυγόν
 α εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν δὲν εἰσπράχθη, ὅτι ὁ συνεταί-
 α ρος αὐτοῦ διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγγλικῆς πρε-
 α σβείας κατώρθωσιν ὥστε ἡ Πύλη νὰ διατάξῃ τὸν Ἡγε-
 α μόνον Βλαχίας νὰ χορηγήσῃ συνδρομὴν πρὸς ἐκτάλεισιν τοῦ
 α συμβολαίου, ἀλλ' ὁ Ἡγεμὸν ἐπηρεαζόμενος ἄλλοθεν δὲν ὑπέ-
 α κούσεν, ἡ δὲ Πύλη ἀνέθηκε τὴν περὶ ταύτην ἐπεξεργασίαν καὶ
 α ἀποπεράτωσιν τῆς ὑποθέσεως πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν.
 α ἔξαιτεῖται ἐπομένως ἵνα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συνε-
 α νοουμένη μετὰ τῶν προστατῶν δυνάμεων Ἀγγλίας καὶ
 α Γαλλίας, προστατεύσῃ τὰ ἐκ τοῦ συμβολαίου πηγάζοντα
 α δικαιώματά του.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπ' αὐτῆς
 γνῶμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσιν οὕτω.

α Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
 ὑπουργείον.

Ἀνεγνωσθῆσαν μετὰ ταῦτα αἱ ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4 ἐπόμεναι
 περιλήψεις ἀναφορῶν.

α Ἀριθ. 3. Ἀναφορὰ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1853 ἐκ Σμύρνης τοῦ
 α ἰδίου Βασιλείου Μάτζικα, δι' ἧς παραπονέεται κατὰ τοῦ ἐν
 α Σμύρῃ Ἑλληνικοῦ προξένου Θεοδώρου Ξένου, κατηγορῶν αὐ-
 α τὸν ἐπὶ παρανόμῳ συλλήψῃ καὶ κατακρατῇ τοῦ ἀδελφοῦ
 α του Πούλου Μάτζικα, καὶ ἐπὶ ἀδίκῳ καταδιώξει ἀμφοτέρων
 α τῶν ἀδελφῶν καὶ ἐξαιτεῖται θεραπείαν.

α Ἀριθ. 4. Ἀναφορὰ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1853 ἐκ Σμύρνης
 α Παύλου Μάτζικα, δι' ἧς κατηγορεῖ τὸν ἐν Σμύρῃ Ἑλληνικὸν
 α προξένον Θ. Ξένον καὶ τὸν ὑποπρόξενον Ἀγκωνάκην ἐπὶ παρα-
 α νόμῳ κατακρατῇ καὶ ἐπὶ ὑπερβάσει τῶν καθήκοντων αὐ-
 α τῶν. Αἰτεῖ δὲ τὴν ἐκ τῶν προξενικῶν φυλακῶν ἀποφυλάκισιν
 α του καὶ ἱκανοποίησιν διὰ τὴν ἐξυβρισθεῖσαν τιμὴν του, καὶ
 α δι' ἧς ζημίας ὑπέστη, πρὸς δὲ καὶ τὴν τιμώρησιν τῶν εἰρη-
 α μένων Προξενικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐφ' ὧν παρετρήσαί τις, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος πολίτης ἀννήχθη
 βεβαίως καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείον, τὸ ὅποιον
 κατὰ συνέπειαν ἐξήγγισεν καὶ ἔλαβε τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες,
 καὶ ἐπομένως ὁ ἀρμοδῖος ὑπουργὸς δύναται παρουσιαζόμενος εἰς
 τὴν Βουλὴν νὰ δώσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ἀπαιτούμενας
 διασαφήσεις.

Ἀλλὰ πολλῶν ζητούντων ν' ἀναγνωσθῶσιν ὁλόκληροι αἱ περὶ
 ὧν ὁ λόγος ἀναφοράι, παρετρήθη, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο
 πλήρως, καὶ οὕτως ὁ πρόεδρος ἀναβαλὼν τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς
 συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
 Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
 Ν. Α. Νέτσι.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Τῆς 20 Ἀπριλίου 1854.

Σήμερον τὴν 20 Ἀπριλίου ἐμφανισθεὶς εἰς τὸ Βουλευτήριον ὁ
 ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, παρόντων τινῶν ἐκ τῶν Βουλευ-
 τῶν, ἀνέγνω τὸ ἐξῆς Βασ. Διάταγμα, δι' οὗ κηρύσσεται ἡ λήξις
 τῆς παρούσης συνόδου τῆς Δ' περιόδου.

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

«ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 30 τοῦ Συντάγματος κηρύττο-
 μεν τὴν λήξιν τῆς Δ' Συνόδου τῆς Δ' Βουλευτικῆς περιόδου.

Ὁ ἡμέτερος πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπουρ-
 γός ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει κοινοποιῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα
 εἰς τὴν Γερουσίαν, ὃ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Πα. Ἀμβροσιάδης.

«Ὁ δὲ πρόεδρος ἐβεβαίωσε, ὅτι θέλει καταχωρῆσαι τὸ παρὸν
 διάταγμα εἰς τὰ πρακτικά.

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

Ὅνόματα τῶν Βουλευτῶν.

Αἰγάλειος	Νικόλαος Π. Καίρης
Δουκῆς Λόντας	Αναγνώστης Γιαννουλίδης
Δημήτριος Ὁρεινός	Ἄργος
Δίονης	Δημήτριος Τσόκρης
...	Γεώργιος Τσόκρης
Ἀνδρῆς	Νικόλαος Ἰατρός
Πέτρος Καμπάνης	

Ἀττική.
 Σακελλάτος Σαῦτας
 Δημήτριος Καλλιφρονάς
 Ἀνδρέας Μεταξάς
 Σπύρος Βλάχος
 Βάλτος.
 Ἀνδρέας Ἰσκιός
 Σωτήριος Στρατός
 Βουσίτς.
 Ἀντώνιος Γεωργαντάς
 Φίλων Φίλωνος
 Βόνιτς καὶ Σπυρίδων
 Ἀντώνιος Φ. Γρίδας
 Νικόλαος Τσίλιος
 Κωνστ. Γριδογεώργης
 Γόθειν.
 Δ. Π. Πετροπουλάκης
 Γεώρ. Α. Τσιγκουράκος
 Δωρίς
 Ἀναγνώστης Παπαθανασίου.
 Γεώργιος Κονδύλης
 Επίταυρος Λιμερά.
 Ἐλευθέριος Καλογεράς
 Ἰωάννης Ἀποστολίδης
 Ἑρμιόνης
 Σταματίος Μήτσας
 Β. Νόνης
 Εἰρητανεία
 Δημήτριος Ζώτος
 Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης.
 Νικόλαος Γρανίτσας
 Ήλια.
 Ἀλέξανδρος Βιλαέτης
 Στέρ. Χ. Στεφανόπουλος
 Ἀνδρέας Ἀγγερινός
 Σάββον Κρεττανίτης
 Θόδω.
 Δημήτριος Ἀθανασίου
 Γεώργιος Διαμαντής
 Θόδω.
 Ν. Δελένδης
 Α. Γαθράς

Ἀναγν. Βαρδοβάνης
 Καλέβρις.
 Θρασίδουλος Α. Ζαίμας
 Λεωνίδ. Ν. Πετμεζής
 Χαρίλ. Θεοχαράπουλος
 Ἠλίας Παπαδάκης
 Καλίμας.
 Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος
 Γρηγόριος Κορριωτάκης
 Ἰωάννης Ζάκος
 Καρυστία.
 Κωνσταντίνος Δημητριάδης.
 Βελισ. Νικολαΐδης
 Ἰωάννης Μπαλάρας
 Καρίτσανα.
 Πέτρος Δελγιάννης
 Γ. Α. Ἀντωνόπουλος
 Κωνσ. Λαμπρινόπουλος.
 Νικόλαος Μπουκουράς
 Κίς.
 Π. Καλοποδίνος
 Ψ. Ἀντίπας
 Κορινθία
 Γεώρ. Παναγιωτόπουλος
 Ὑψήλ. Τριανταφυλλάπουλος.
 Χρήστος Ράγκος
 Εὐθ. Κανελλόπουλος
 Κουουρία
 Ἀναγνώστης Κανδάκης
 Ἐμμανουὴλ Τσοῦγλος
 Νικόλαος Ματθαίου
 Λακεδαίμων
 Σ. Καπανίτσας
 Γεώργιος Γιατράκος
 Λοκρίς
 Λουκᾶς Στεφάνου
 Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος
 Μαντίνεια
 Ἰωάννης Ν. Ταμπακόπουλος
 Γ. Ν. Ρεβελιώτης
 Παναγιώτης Βάρβογλης
 Β. Π. Δημητράκοπουλος

Μεγροίς
 Ἀναγνώστης Δεδόπουλος
 Α. Μαυροειδής
 Μεγαλόπουλος
 Γεώργιος Κεράλας
 Ἀναγνώστης Τσακάς
 Μεσολόγγιον
 Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος
 Κωνστ. Ι. Κουκουμέλης
 Μεσσήνη.
 Ἀλέξανδρος Καμινανδοῦρος
 Παναγιώτης Παπατσιάνης
 Μήλος
 Ἰωάννης Τατάρωνος
 Ἰωάννης Πραβιλέγιος
 Νάξος.
 Σ. Βαρότσης

 Ναυπακτία.
 Π. Χρυσοβέργης
 Α. Παπαδημητριάδης
 Δ. Καρατάκης
 Ναυπλία
 Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης
 Ἰωάννης Εὐσταθίου
 Ξηροχώρι.
 Γεώργ. Μαδαμολοῦρης
 Γεώργιος Μπάνης
 Οἶτυλον
 Νικόλαος Πιερᾶκος
 Γεωργίου Μαυρομαγάλης
 Δημήτριος Πουλικᾶκος
 Γρηγόριος Πατριάρχης
 Ὀλυμπία
 Π. Χριστόπουλος
 Π. Κανελλόπουλος
 Νικόλαος Μουγύλας
 Πανεπιστήμιον
 Σπ. Πήλλης
 Πάρνας
 Π. Παναγιώτης
 Κωνσταντίνος Βλάχης
 Εὐθ. Κεχαγιῆς
 Πάτραι
 Σιδ. Πράτσικας

Π. Πατρινός
 Χρ. Τσαλαμίδης
 Περικλῆς Καλαμαζοῦρης
 Πέτσι.
 Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου
 Ν. Α. Μπότσας
 Πόλια

 Σαῦτος

 Σάρος
 Γεώργιος Νάσης
 Σταμάτιος Δάρας
 Μιχαὴλ Σολωμός
 Ἀν. Ρενουάρδος
 Τένος
 Ἰωάννης Σαχρόδος
 Παναγ. Ψάθος
 Νικόλαος Νάξος
 Τριφυλία
 Ἀναγ. Παπατσώρης
 Δημ. Πολυχρονόπουλος
 Κυριάκος Πονηρόπουλος
 Τριχωνία
 Γεώργιος Ι. Σταῖκος
 Ἀθανάσιος Καστανᾶς
 Τροιζηνία
 Α. Κεζάνης
 Ὑδρ.
 Παντολ. Κουντουριώτης
 Δημήτριος Βουδοῦρης
 Σταματίος Γ. Δούκας
 Φθιώτις
 Μ. Χωροβούτης
 Καλαμάρας Τσουκαλῆς
 Γεώργιος Ριζόπουλος
 Εὐαγγελὴς Κονταγιάννης
 Χαλκίς
 Ἀγγερινός Ἀβέρωφ
 Νικόλαος Β. Μπουδούρης
 Α. Μάντζαρης
 Ψκρά.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐμπεριεχομένων

Ἐν τῷ παρόντι τόμῳ κατὰ τὴν α'. Σύνοδον τῆς δ'. βουλευτικῆς
Περὶ τοῦ πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς.

Συνεδρίασις Α'. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1853.	Σελ.
Ὁρκωμοσία τῶν προσελθόντων βουλευτῶν· ἐκλογή προσωρινοῦ προέδρου· ἀνάγνωσις τοῦ κηρύσσοντος τὴν ἐναρκίν τῆς Συνόδου ταύτης Β. διατάγματος.	3
Τὸ περὶ τοῦτου διάταγμα· πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας καὶ ὁρκωμοσία τῶν βουλευτῶν Μεγαρίδος.	4
Συνεδρίασις Β'. τῆς 8 Δεκεμβρίου 1853.	
Συζήτησις περὶ ἀναγνωρίσεως ἢ μὴ τοῦ ἐκλεγέντος προσωρινοῦ προέδρου· ἐκλογή προσωρινῶν γραμματέων· μυστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ αναφείντος περὶ προέδρου ζήτηματος.	5
Ἀντικατάστασις αὐτοῦ διὰ τοῦ προεδροτέρου τῶν βουλευτῶν Ν. Μπούκουρα· ὁρκωμοσία τῶν προσελθόντων 3 ἐπιστηρίων βουλευτῶν· μυστικὴ κλήρωσις τῶν τμημάτων.	6
Κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν προσηγῆ ἐορτὴν τῆς Σ. Βασιλίσσης· κλήρωσις πρὸς παραπομπὴν εἰς τὰ τμήματα διαφόρων βουλευτικῶν ἐκλογῶν· πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.	7
Συνεδρίασις Γ'. τῆς 11 Δεκεμβρίου 1853.	
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν.	8
Ἀνακοίνωσις τῶν ἀρχιεπιστῶν τῶν τμημάτων· κλήρωσις πρὸς παραπομπὴν εἰς τὰ τμήματα τῶν ὁρκωθέντων βουλευτῶν· ἐπίσης κλήρωσις τῶν ἐκλογῶν Μεσολογγίου, Αἰγίνης καὶ Ἐρμιόνης· πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.	9
Συνεδρίασις Δ'. τῆς 14 Δεκεμβρίου 1853.	
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν· κλήρωσις πρὸς παραπομπὴν τῶν ἐκλογῶν Σηροχωρίου καὶ Λοκρίδος· ἐπίσης κλήρωσις τῶν ἀνωτέρω ὁρκωθέντων βουλευτῶν.	10
Κλήρωσις περὶ τῆς κατὰ σειρὰν συζητήσεως ἐκδοτικῶν ἐκλογῶν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐκ ἑκάστης τούτων.	11
Παραδοχὴ τῆς νομιμότητος ἑκάστης αὐτῶν.	30
Συνεδρίασις Ε'. τῆς 15 Δεκεμβρίου 1853.	
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Ἀγίου, Σηροχωρίου καὶ Μεγαρίδος.	32
Παραδοχὴ τοῦ ἐκθέτου αὐτῶν.	35
Συνεδρίασις ΣΤ'. τῆς 18 Δεκεμβρίου 1853.	
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν· κλήρωσις πρὸς παραπομπὴν αὐτῶν εἰς τὰ τμήματα· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἀκρωτικῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Πύλῃς· πρότερος τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν.	

Πύλῃς, περὶ προσπαγωγῆς δύο διοικητικῶν ἐκθέσεων, πραγματοποιημένων τὰ περὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης.	36
Ἀπορρίψις τῆς προτάσεως καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς.	37
Ἀκρόωσις αὐτῆς καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.	51
Συνεδρίασις Ζ'. τῆς 19 Δεκεμβρίου 1853.	
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων· ἀ) ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καλαμῶν.	52
β) Ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Λοκρίδος. Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καλαμῶν.	53
Παραδοχὴ ἀμφοτέρων τῶν ἐκλογῶν τούτων.	61
Συνεδρίασις Η'. τῆς 22 Δεκεμβρίου 1853.	
Ὁρκωμοσία τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν Λοκρίδος Ἰω. Παπαλουκά καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Αἰγίνης.	62
Ἀκρόωσις τῆς ἐκλογῆς καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.	63
Συνεδρίασις Θ'. τῆς 29 Δεκεμβρίου 1853.	
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν· κλήρωσις τῶν ἐκλογῶν Τήνου καὶ Γόρας πρὸς παραπομπὴν εἰς τὰ τμήματα· ἐπίσης κλήρωσις βουλευτῶν καὶ κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς· πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.	64
Συνεδρίασις Ι'. τῆς 30 Δεκεμβρίου 1853.	
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Τήνου.	65
Παραδοχὴ αὐτῆς ὡς νομιμῶς καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Γόρας.	67
Ἐπίσης παραδοχὴ αὐτῆς ὁρκωμοσία βουλευτῶν καὶ μυστικὴ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς.	68
Ἀνάθεσις Π. Βαρδαγῆ ὡς τοιοῦτου· προσωρινῆς αὐτοῦ εἰς τὸ σῶμα καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου.	69
Παραδοχὴ αὐτῆς· εὐχαριστήρια τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν μέχρι τούτου προεδρεύσαντα Ν. Μπούκουρα καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.	70
Συνεδρίασις ΙΑ'. τῆς 1 Ἰανουαρίου 1854.	
Μυστικὴ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ σώματος· ἀνάθεσις Μ. Χουρμούζη καὶ Ν. Μπότση· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Πύλῃς.	71
Παραδοχὴ αὐτῆς ὡς νομιμῶς· μυστικὴ ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶν γραμματέων τῆς βουλῆς· ἀνάθεσις Γ. Σταύκου, Α. Πετρεῖα καὶ Ν. Νάζου· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Κυνοῦρας.	72
Παραδοχὴ αὐτῆς καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Θόρας.	73
Ἐπειδὴ παραδοχὴ αὐτῆς· ὁρκωμοσία βουλευτῶν· μυστικὴ ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τακτοῦ τῆς Βουλῆς καὶ ἀνάθεσις Α. Ἀδέρωφ· ὁλοῖα ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν ἐκθέτου καὶ ἀνάθεσις Ἰω. Ταμπάκοπουλου.	74
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας καὶ ἀκρόωσις τοῦ βουλευτοῦ Κ. Δαμ-	

πρινυπολόγου κατὰ τῶν ἐκτελείων αὐτοῦ συκοφαντιῶν. τῆς Εὐνικῆς	75
Συνεδρίασις ΙΒ'. τῆς 8 Ἰανουαρίου 1854.	
Ἀπόφαισις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν ἀνιστέρων συκοφαντιῶν	76
Μυστικὴ ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου τῆς Βουλῆς καὶ ἀνάδοχους Γ. Τερτσέτου· χορήγησις ἀδείων καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπακτίας	77
Παραδοχὴ αὐτῆς ὡς νομίμων ὁρκωμοσία βουλευτῶν· ἀγόρευσις περὶ τῆς μελλούσης πορείας τῆς Βουλῆς	78
Χορήγησις ἀδείας καὶ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων	82
Κλήρωσις τῆς ἐκλογῆς Βοιώτης πρὸς παραπομπὴν αὐτῆς εἰς τὰ τμήματα	83
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας	84
Συνεδρίασις ΙΓ'. τῆς 12 Ἰανουαρίου 1854.	
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Βοιώτης καὶ αὐθιγῆς ἐπ' αὐτῆς	85
Παραδοχὴ αὐτῆς ὁρκωμοσία βουλευτῶν· προαποφασισμὸς τῆς θέσεως τῆς περὶ ἐκτελείας τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Ν. Σκουρῆ, αὐθιγῆς· κλήρωσις βουλευτῶν πρὸς παραπομπὴν εἰς τὰ τμήματα· χορήγησις ἀδείων	87
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας	88
Συνεδρίασις ΙΔ'. τῆς 15 Ἰανουαρίου 1854.	
Ἐπερώτησις περὶ λαθρεῖας ἐξαγωγῆς ἀρχαιοτήτων, ἀγγελία πένθους	αὐτ.
Χορήγησις ἀδείας καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων μετὰ τῶν συνοδῶν οὐσιῶν αὐτὰ ἐκθέσεων α) περὶ περὶ κατεστάσεως προθέσεως τοῦ περὶ καθυσταρμένων ἐξ ἐνοικητικῶν νόμων	89
β) περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 6,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείων τῆς χρήσεως 1853.	92
γ) ὡσαύτως ἐξ 9,600 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1854.	93
δ) Ὁμοίως ἐξ 20,000 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1853 καὶ	95
ε) Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς χορηγηθείσης ἐκ δραχμῶν 60,000 ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείων τῆς χρήσεως 1853. . . .	96
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀναδεχθείσης τῆς συνταξίν· Ἑλλ. πολιτικὸν κώδικος ἐπιτροπῆς	97
Ἀρχαιολογία τῶν τμημάτων καὶ ἐκλογὴ εἰσαγγητῶν	98
Πρότασις ὑπὲρ τῶν κτημάτων τῶν καταστραφέντων ἐκ τῆς νόσου ἐμπαιλῶν· παραδοχὴ αὐτῆς καὶ προσθήκη ἑ. μέλων εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴν δι' ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας	99
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας	100
Ὡσαύτως προσθήκη ἑ. μέλων καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς βουλῆς ἐπιτροπὴν καὶ ὁρκωμοσία ὅλων τῶν βουλευτῶν	101

Συζητήσις ἐπὶ τοῦ περὶ προαποφασισμοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Βουλῆς πρὸς ἐκτελείαν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Ν. Σκουρῆ· ἀντικειμένου	102
Ἀπόφαισις τοῦ σώματος περὶ ἐκλογῆς ἐνὸς μόνοι ἀντιπροσώπου καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας	116
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας	116
Συνεδρίασις ΙΕ'. τῆς 19 Ἰανουαρίου 1854.	
Χορήγησις ἀδείων	αὐτ.
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Τριφυλίας· παραδοχὴ τοῦ ἐγκύριου αὐτῆς ὁρκωμοσία βουλευτῶν καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὴν γινομένην ἐπερώτησιν περὶ λαθρεῖας ἐξαγωγῆς ἀγαθμάτων	117
Κλήρωσις βουλευτῶν πρὸς παραπομπὴν εἰς τὰ τμήματα	119
Παρατηρήσεις περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τῆς Βουλῆς μέλους πρὸς ἐκτελείαν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Σκουρῆ· ἀναβολὴ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας	120
Συνεδρίασις ΙΣ'. τῆς 21 Ἰανουαρίου 1854.	
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν καὶ κλήρωσις αὐτῶν πρὸς παραπομπὴν εἰς τὰ τμήματα· αὐθιγῆς περὶ προαποφασισμοῦ τῶν καθηκόντων τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐκτελείαν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Σκουρῆ	121
Μυστικὴ ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ἀντιπροσώπου	126
Ἀνάδοχος ὡς ταύτου τοῦ Ν. Χ. Ἀναγνώριος· ἐκλογὴ συγγραφεύου ἐπιτροπῆς καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας	127
Συνεδρίασις ΙΖ'. τῆς 1 Φεβρουαρίου 1854.	
Πρότασις εὐχρηστικῆς ἐκθέσεως πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐκπαιδευμένων ἐν Ἑuropῇ φιλέλληνες ὁμόφρονες παραδοχὴ αὐτῆς· χορήγησις ἀδείων καὶ κλήρωσις τῶν βουλευτῶν ἐκλογῶν Βοιωτίας, Μήλου καὶ Τριφυλίας	128
Κλήρωσις συγγραφεύου ἐπιτροπῆς· ἀνακοίνωσις τῶν ἐργασιῶν τῶν τμημάτων καὶ ὁρκωμοσία τοῦ βουλευτοῦ Θέρας Δ. Γαδρᾶ	129
Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων	131
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας	131
Συνεδρίασις ΙΗ'. τῆς 2 Φεβρουαρίου 1854.	
Κλήρωσις τῆς ἐκλογῆς Κέας πρὸς παραπομπὴν αὐτῆς εἰς τὰ τμήματα	αὐτ.
Συνεδρίασις ΙΘ'. τῆς 3 Φεβρουαρίου 1854.	
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων α) ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐθιγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείων κατὰ δραχμῶν 9,600, καὶ	132
β) Ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 6,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Τριφυλίας	133
Ὡσαύτως ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Μήλου ἀναγνώρισις τῆς νομιμότητος ἑκατέρωθεν τῶν ἐκλογῶν ὁρκωμοσία βουλευτῶν καὶ χορήγησις ἀδείας	134

Επιφύσεις της αρχής του δευτέρου τούτου νομοσχεδίου και πρωτόκολλον ψηφοφορίας	498
Επιφύσεις των άρθρων αυτού επιφύσεις του συνόλου	200
Επικρίσεις του μέρους τούτου των πρακτικών και επιφύσεις της αρχής του περί αναπληρωματικής πιστώσεως ἐξ 20,000 δραχμῶν δι' αποζημιώσεις μαρτύρων νομοσχεδίου πρω- τόκολλον ψηφοφορίας	204
Συζήτηση ἐπὶ τοῦ 4 άρθρου του νομοσχεδίου	203
Επιφύσεις του συνόλου	210
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας του βουλευτοῦ Σ. Βαρύτη	214
Συνεδρίασις ΚΣ' της 11 Μαρτίου 1854.	
Ἀπάντησις του φιλέλληκος δημοσιογράφου Κ. Λεμνὶν εἰς τὸ πρὸς αὐτὸν ἐγκριστήριον της βουλῆς· συζήτησις ἐπὶ της αρχῆς του περί ἐκτάκτου πιστώσεως νομοσχεδίου δι' ἀγρότεν αἵτου	212
Επιφύσεις της αρχῆς αὐτοῦ και πρωτόκολλον ψηφοφορίας	218
Επιφύσεις του συνόλου ὁρκωμοσία του βουλευτοῦ Ἰωάννου Προβλεγγίου και συζήτησις ἐπὶ της αρχῆς του νομοσχε- δίου περί αναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐξ 8,000 δρ. ἐπὶ του προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων	220
Επιφύσεις της αρχῆς αὐτοῦ και πρωτόκολλον ψηφοφορίας	222
Επιφύσεις του συνόλου	224
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας	225
Συνεδρίασις ΚΖ' της 22 Μαρτίου 1854.	
Κλήρωσις συγγραμμάτων ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐπορῇ της 25 Μαρτίου ἐπιρώτησις περί κατωτερομένων νομοσχεδίων αὐτ.	225
Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν	226
Συνεδρίασις ΚΘ' της 20 Ἀπριλίου 1854.	
Ἀνάγνωσις Βασ. διατάγματος κηρύσσοντος τὴν ἀρχὴν της παρού- σης συνόδου και ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν βουλευτῶν	23

